VRATA VREMENA

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2016.

VRATA VREMENA

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2016.

Sadržaj

Бори се, Виде

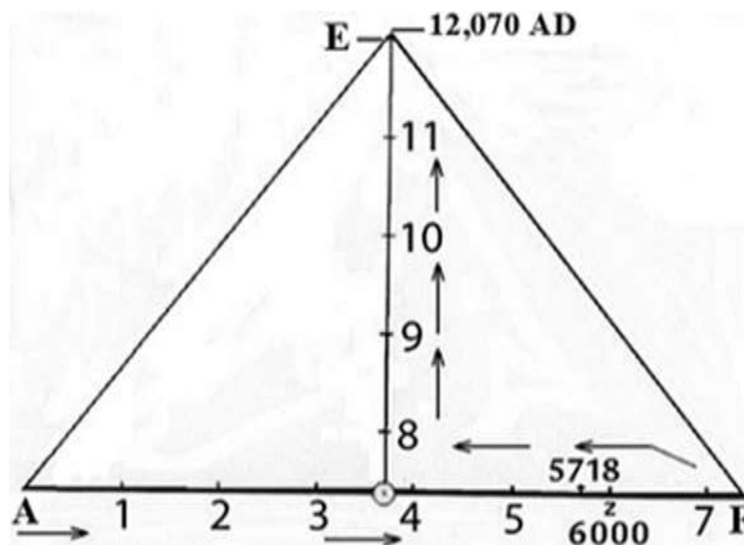
Бори се Виде да људи виде!
И они, ока крмељива што уместо говора
Тек сквиче, шта ће, него да дрмусају истине дрво
Не видећи, слепи да пашће им на главу небо,
Где се чекињају тарући од стабла кору тек,
еј бре!

Бори се Виде за људе кад не виде,
А истину... Ма своју знаду – оглуви топџија –
Зрикава Србаџија – шта им induceш то избија,
Прдеж не сузбија, а задња увек згрушана сукрвице
Камџија.

Бори се Виде сад док не овиде!
Јер
И кад Бели мртвоживуће заслепи све
Бациће излудели прашину заосталу и никакву
У сјај олује која над бозима

Драган Милојковић, Нозрина код Алексинца, Србија

OD POČETKA DO ADAMA

Sl. 33. *Piramida vremena.*

Piramida vremena:

• **A** = početak stvaranja svijeta (**A-1** = prva hiljada godina trajanja svijeta). Adam je kreiran 5718 godina od početka stvaranja svijeta,

• **A - F** = 7374,882 godina (od početka stvaranja do Nojevog potopa),
• **F - 8** = 625,118 godina,
• **F - E** = 4625,118 godina,
• **A - E** = 12.000 godina = od početka stvaranja svijeta do 2000 godina hrišćanske ere.

"Potom reče Bog: Da načinimo čoveka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.

I stvori Bog čovjeka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.

I blagoslovi ih Bog, i reče im Bog: Rađajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svih zvijeri što se miče po zemlji.

I još reče Bog: Evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to će vam biti za hranu.

A svim zverima zemaljskim i svim pticama nebeskim i svemu što se miče na zemlji i u čemu ima duša živa, dao sam svu travu da jedu. I bi tako.

Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veče i bi jutro, dan šesti." (Stvaranje,1,26-31)

Završetkom šestog dana Stvaranja završeno je stvaranje svijeta. U šestom danu stvoreni su i čovjek i žena istovremeno. Mi ne znamo da li su stvoreni samo njih dvoje kao muško-ženski par, ili je stvoreno više takvih parova. Pominjanje samo jednog para može biti simbolika stvaranja više ili mnogih parova.

Međutim, ima u Bibliji jedna čudna stvar: pominje se stvaranje čovjeka bez žene:

"A stvori Gospod Bog čovjeka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovjek duša živa.

I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namesti čovjeka, kog stvori." (Stvaranje,2,7-8)

Ovaj čovjek kojeg "Bog stvori" i namjesti da živi u Edenu nema ženu:

"I Adam nadjede ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zvijeri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug prema njemu." (Stvaranje,2,20)

U Prvoj glavi Stvaranja rečeno je da je Bog stvori čovjeka i ženu istovremeno, a ovaj čovjek, nazvan Adam, nema ženu. I gle:

"I reče Gospod Bog: Nije dobro da je čovjek sam; da mu načinim druga prema njemu." (Stvaranje,2,18)

Bog naknadno stvara Adamu ženu i to genetikom: daje Adamu anesteziju od koje Adam pada u san, vadi Adamu jedno rebro i od od tog rebra stvara ženu:

"I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom;

I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu." (Stvaranje, 2, 21, 22)

O čemu se ovdje radi? Radi se o nečijem naknadnom stvaranju čovjeka, radi se o nečijem redizajniranju čovjeka koji dobija ime Adam i genetickim kloniranjem od Adama je stvorena Adamova žena.

Podsjetimo se na prvo Božije stvaranje čovjeka i žene:

"I stvori Bog čovjeka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih." (Stvaranje,1,27)

Sve što je od Boga stvoreno, stvoreno je u trenu i to je kazano trenutno svršenim oblikom aorista: *stvori ga, stvori ih*. Tu nema opisivanja toka stvaranje, jer je bilo trenutno. U Drugoj glavi Stvaranja nije tako:

"I reče Gospod Bog: Nije dobro da je čovjek sam; da mu načinim druga prema njemu." (Stvaranje,2,18)

U Drugoj glavi Stvaranja žena je načinjena, tj. napravljena. Od "puštanja sna" na Adama, tj. on momenta kad anestezija baca Adama u san, Bog vadi rebro iz Adama, prazno mjesto popunjava mesom i od rebra pravi Adamovu ženu. Ovdje se ne radi o trenu, ovo je niz nabrojanih radnji u vremenskom procesu kloniranja. Jedino ostaje pitanje: ko je taj "Bog" koji redizajnira čovjeka i klonira ženu od Adamovog tijela, a svrha ovog čovjekovog redizajna i potom kloniranja je jasna:

"I uzevši Gospod Bog čoveka namesti ga u vrtu edemskom, da ga radi i da ga čuva." (Stvaranje,2,15)

Ovom "Bogu" treba radna snaga u vrtu, trebaju mu radnici koji će da rade u vrtu i da ga od nekoga čuvaju. A okolina edemskog vrta bijaše puna zlata i dragog kamenja:

"I zlato je one zemlje vrlo dobro; onde ima i bdela i dragog kamena oniha." (Stvaranje,2,12).

To je neki "Bog" koji je volio zlato i drago kamenje, neki Vanzemaljac ili grupa Vanzemaljaca koji glume Boga.

DIVOVI NA ZEMLJI

I kaže Biblija:

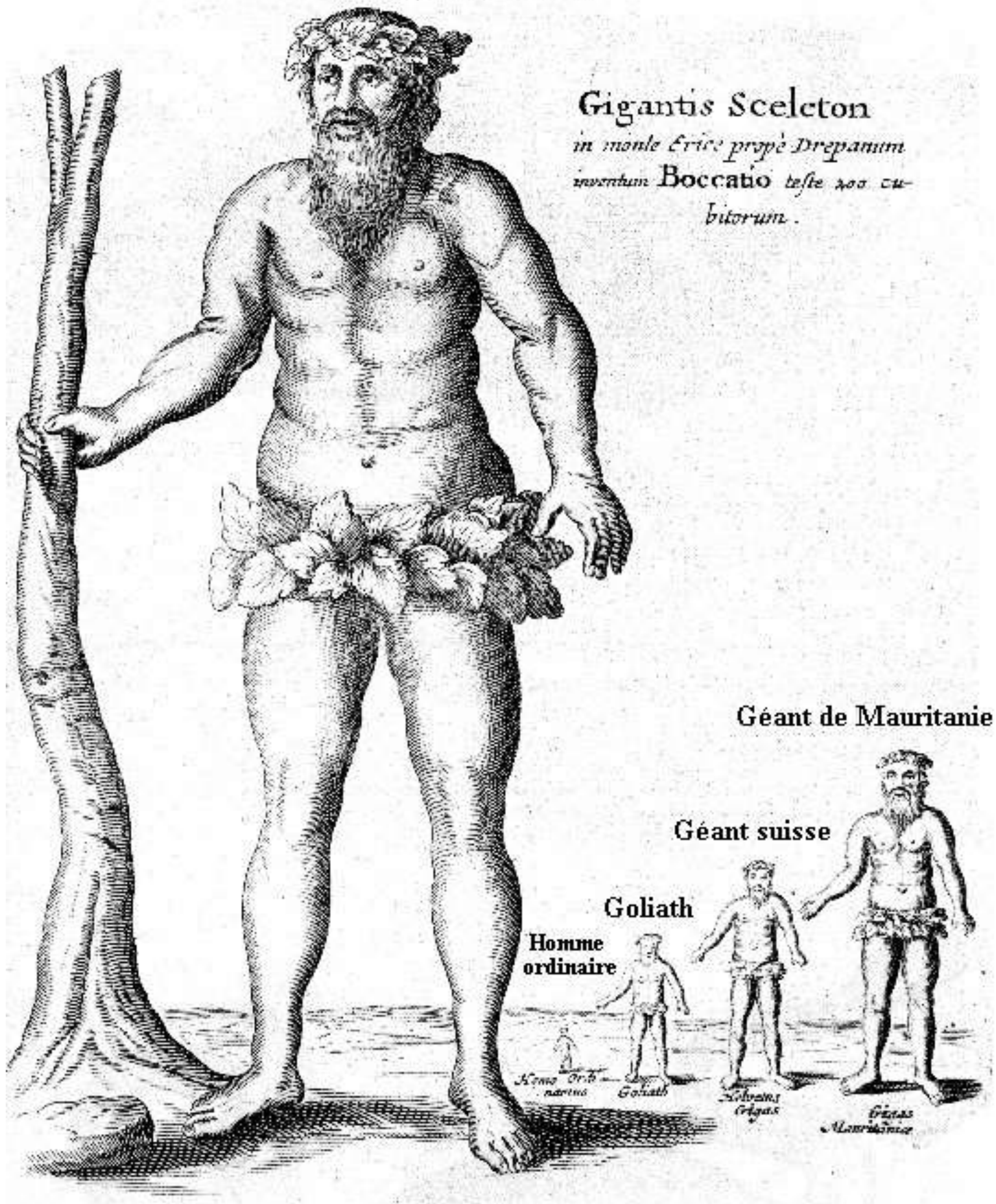
“A kad se ljudi počeše množiti na zemlji, i kćeri im se narodiše. Videći sinovi Božji kćeri čovječije kako su lijepe uzimaše ih za žene koje htješe.” (Stvaranje,6,1-2)

Na Zemlji su postojali ljudi i kćeri ljudske. Neki sinovi Božji uzimali su sebi za žene kćeri ljudske (čovječije). Iz takvih bračnih veza kćeri ljudske rađale su djecu koja su izrastala u divove:

“A beše tada divova na zemlji; a i posle, kad se sinovi Božji sastajahu sa kćerima čovečijim, pa im one rađahu sinove; to behu silni ljudi, od starine na glasu.” (Stvaranje,6,4)

Imaju dvije mogućnosti: prva je da su potomci redizajniranog Adama i klonirane Eve ti sinovi Božji, jer i Adama Biblija imenuje kao sina Božjeg.

Druga mogućnost je da pomenuti sinovi Božji neki Vanzemaljci, tjelesni Vanzemaljci koji polno opšte sa svojim ženama Zemljankama, a kao biološki rezultat su njihova djeca koja izrastaju u divove. Ako je ovo drugo u pitanju (kako i “Knjiga Enohova” tvrdi) znači da su Vanzemaljci porijeklom sa neke planete na kojoj je gravitacija bila mnogo veća od ondašnje gravitacije na Zemlji i da su biološki uslovi na Zemlji bili pogodniji od uslova na planeti Vanzemaljaca, te su djeca tih Vanzemaljaca dobijala nadprosječan, divovski rast. I zbog tog i drugih zala došao je potop na svu Zemlju.

Div iz Trapanija (Giant of Trapani, Italy) bio je visko preko 9 m.

OD ADAMA DO NOJEVOG POTOPA

Od vremena stvaranja Adama do velikog Nojevog potopa (po kazivanju masoretske varijante Biblije), proteklo je 1626 godina. To saznajemo prateći genealogiju od Adama do Noja, jer je potop počeo onda kad je Noje navršio šesto godina života.

Adam je stvoren 5718. godine od početka stvaranja svijeta. Kad je imao 130 godina, Adam je dobio sina Seta. Tako ćemo nabrajati životnu dob svakog biblijskog praoca (brojevi u zagradi) i godinu rođenja njegovog prvog sina onako kako to bilježi Biblija:

Adam = 5718. g. (+130) = 5848. g. rođen je Seth; Seth: 5848. g. (+105) = 5953. g. rođen je Enos;
Enos: 5953. g. (+90) = 6043. g. rođen je Kenan; Kenan: 6043. g. (+70) = 6113. g. rođen je Mahalalel;
Mahalalel: 6113. g. (+65) = 6178. g. rođen je Jared; Jared: 6178. g. (+162) = 6340. g. rođen je Enoh;
Enoh: 6340. g. (+65) = 6405. g. rođen je Matusala; Matusala: 6405. g. (+187) = 6592. g. rođen je
Lameh; Lameh: 6592. g. (+182) = 6774. g. rođen je Noje.

I tako saznajemo da je od početka stvaranja sveta do Nojevog rođenja proteklo 6774 godine, a od vremena stvaranja Adama do Nojevog rođenja je 1056 godina. I kad se Noju navršilo šest stotina godina života, došao je Potop na zemlju:

“Kad je bilo Noju šest stotina godina, te godine drugog mjeseca, sedamnaesti dan toga meseca, taj dan razvališe se svi izvori velikog bezdana, i otvoriše se ustave nebeske. I udari dažd na zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći”. (1.Moj.7,11)

Vidjeli smo da je Noje rođen 1056 godina od vremena stvaranja Adama, a potop je usllijedio kad je Noje navršio šesto godina života: 1056 + 600 = 1656 punih godina od vremena kreiranja Adama do biblijskog potopa.

HRONOLOGIJA POTOPA

"Kad je bilo Noju šest stotina godina, te godine drugog mjeseca, sedamnaesti dan toga meseca, taj dan razvališe se svi izvori velikog bezdana, i otvoriše se ustave nebeske. I udari dažd na zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći". (Stvaranje,7,11)

• početak potopa: 17. dan drugoga mjeseca: 17. februar 2626. god. st. ere;

"I udari dažd na zemlju za četrdeset dana i četrdeset noći." (Stvaranje, 7:12)

• kiša pada 40 dana: 17. februara do 9. aprila 2626. godine;

"I stajaše voda povrh zemlje sto pedeset dana." (Stvaranje, 7:24)

• voda je stajala po zemlji: 17. februar - 17. juli 2626. godine.

"Te se ustavi kovčeg sedmog mjeseca dana sedamnaestog na planini Araratu." (Stvaranje, 8:4)

• sedmi mjesec potopa je 17. septembar 2626. godine;

"I voda opadaše sve većma do desetog mjeseca; i prvog dana desetog meseca pokazaše se vrhovi od brda." (Stvaranje, 8:5)

• deseti mjesec potopa je 1. decembar 2626. godine;

"A posle četrdeset dana otvori Noje prozor na kovčegu, koji beše načinio; I ispusti gavrana, koji jednako odletaše i doletaše dokle ne presahnu voda na zemlji. Pa pusti i golubicu da bi video je li opala voda sa zemlje. A golubica ne našavši gde bi stala nogom svojom vrati se k njemu u kovčeg, jer još beše voda po svoj zemlji; i Noje pruživši ruku uhvati je i uze k sebi u kovčeg." (Stvaranje, 8:8-9)

• Noje otvara prozor na kovčegu i ispušta gavrana i golubicu: 9. januar 2626. god. st. ere, četiri dana pred kraj te godine (početak nove 2625. godine je na dan prvog dana zime 13. januara).

"I počeka još sedam dana, pa opet ispusti golubicu iz kovčega. I pred veče vrati se k njemu golubica, i gle, u kljunu joj list maslinov, koji beše otkinula; tako pozna Noje da je opala voda sa zemlje." (Stvaranje, 8:10-11)

• golubica donosi grančicu masline: 16. januar 2625. godine;

“Ali počeka još sedam dana, pa opet ispusti golubicu, a ona mu se više ne vrati.” (Stvaranje, 8:12)

• golubica ponovo odlijeće i ne vraća se: 23. januar 2625. god. st. ere;

“Šest stotina prve godine veka Nojevog prvi dan prvog meseca usahnu voda na zemlji; i Noje otkri krov na kovčegu, i ugleda zemlju suvu.” (Stvaranje, 8:13)

• zemlja postaje suva: 1. februar 2625 god. st. ere (Noje navršio 601 godinu života i počinje prvi mjesec njegove 602. godine života).

“A drugog meseca dvadeset sedmog dana bješe sva zemlja suva.” (Stvaranje, 8:14)

• suva sva zemlja: 27. mart 2625. godine;

“I iziđe Noje i sinovi njegovi i žena njegova i žene sinova njegovih s njim.” (Stvaranje, 8:18)

• Noje izlazi na zemlju drugog mjeseca nakon njegovog 602. rođendana = 27. mart, 2625 = 2624,867 god. st. ere = 1657,13 godina od stvaranja Adama = 7375.13 godina od početka stvaranja svijeta.

RASELJENJE NARODA IZ SUMERA

“A biješe na cijeloj zemlji jedan jezik i jednake riječi.

A kad otidoše od istoka, nađoše ravnicu u zemlji Senarskoj, i naseliše se ondje.

Pa rekoše među sobom: Hajde da pravimo ploče i da ih u vatri pečemo. I bjehu im opeke mjesto kamena i smola zemljana mjesto kreča.

Poslije rekoše: Hajde da sazidamo grad i kulu, kojoj će vrh biti do neba, da stečemo sebi ime, da se ne bismo rasijali po zemlji.

A Gospod siđe da vidi grad i kulu, što zidahu sinovi čovječiji. I reče Gospod: Gle, narod jedan, i jedan jezik u svih, i to počeše raditi, i neće im smetati ništa da ne urade šta su naumili.

Hajde da siđemo, i da im pometemo jezik, da ne razumeju jedan drugog šta govore. Tako ih Gospod rasu odande po svoj zemlji, te ne sazidaše grada.” (Stvaranje,6,1-8)

U vrijeme 2525. godine stare ere rođen je Falek (100 godina od kraja potopa). U vrijeme njegovog rođenja srušena je vavilonska kula, ukinut prepotopski zajednički jezik i razdijeljeni su kontinenti ovako ka što danas stoje.

Gradnja vavilonske kule

Ono što je zanimljivo u biblijskom razlogu gradnje i rušenja vavilonske kule je sljedeće: ljudi su mislili da kulu mogu sazidati do neba. Ako pretpostavimo da tadašnji ljudi nisu znali šta je atmosfera i šta je nebo, ta naivna ljudska namjera može biti zanemarena. Ali i Bog se boji da će ljudi ovom kulom doseći nebo. Je li moguće da ni Bog ne zna da kula, ma koliko visoka bila, nikad ne može doprijeti do neba? Kakav je to Bog i o čemu se ovdje radi? Moguć je samo jedan odgovor: to nije bio Bog, nego neko ko glumi Boga, a na nekoj visini u vazduhu bio je ili kosmički brod ili neka mehanička zvjezdana kapija odakle su "bogovi" silazili na Zemlju. I zato taj "Bog" ruši kulu, zajednički jezik dijeli na različite jezike po genetskom porijeklu i dijeljenjem kopna na kontinente stvaraju Zemlju ovakvom kakva jest.

Kao najstarija ljudska civilizacija računa se Sumerska civilizacija, koja je nastala neposredno nakon biblijskog potopa. Sve što na tom ili nekom drugom području arheolozi nađu da je starije od tog vremena, ili se radi o pogrešnom datiranju, ili je to je iz prepotopskog svijeta kao što su neke piramide i neke megalitske kamene građevine i gradovi.

PRIMJER IZVOĐENJA RIJEČI

Vikinški brod

Sanskrit su u Indiju donijeli Arijevci. Sanskritsko VARBATA (वार्बट) znači BROD.

VAREN (holandski) znači PLOVIDBA.

VARKË (albanski) znači BROD.

I holandska i albanska riječ imaju isti korijen: VAR. To može da znači da je nekad i holandsko VAREN značilo PLOVILO (BROD).

Sanskritsko VARBATA (वार्बट) sastoji se od dvije riječi: VAR + BATA. Od riječi VAR izvedeno je holandsko VAREN (PLOVIDBA) i albansko VARKE.

Od druge sanskritske riječi BATA dobijeni su svi nordijski oblici za riječ BROD: *båt* (švedski), *båt* (norveški), *båd* (danski), *boot* (holandski), *boot* (njemački), *bát* (islandski). Današnje englesko *boat* došlo je od staroengleskog *bat*, koje potiče upravo iz nordijskih jezika.

AŠKENAZ I AŠKENAZI

Biblija kaže: "A ovo su plemena sinova Nojevih, Sima, Hama i Jafeta, kojima se rodiše sinovi poslije potopa. Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras. A sinovi Gomerovi: Ashenas i Rifat i Togarma." (Stvaranje,10,1-3)

Tema ove priče je Gomerov sin AŠKENAZ, značenje njegovog imena i njegovi potomci.

Ime AŠKENAZ (אשכינז, Aškenaz, heb.) sastavljeno je od tri riječi: AS-KE-NAZ. Hebrejsko AŠ (אש) bukvalno znači VATRA. U sanskritu PEPEO je ASA (आस) što je englesko ASH. U hebrejskom AŠ bukvalno znači VATRA.

Riječ KE (כי, heb.) nalazimo u sanskritu kao KE (के) i znači KO, te imamo AŠ KO = VATRA KO. Ostaje još treća riječ NAZ (נז, heb.).

Kažu da je značenje riječi NAZ u hebrejskom nepoznato, a njeno značenje je vrlo jasno: NAZ je korijen engleskoj riječi NATION, koja je izvedena od starofrancuskog NACION, što je značilo ROĐENJE, POTOMAK, ROĐAK, ZAJEDNICA ROĐAKA, ROD, NAROD.

U srpskom jeziku pripadnost istoj grupi i narodu imenuje se riječju NAŠI i ovo NAŠI nastalo je preko NASI od drevnog NAZI.

Svoje porijeklo i značenje riječi NAZI znali su njemački nacisti (NAZISTI), te su svoju stranku nazvali NAZY PARTY, što bukvalno znači NACISTIČKA PARTIJA,tj. NARODNA PARTIJA. Dakle: NAZI znači NACIJA, NAROD.

I sad sastavljamo mozaik: AŠKENAZ je postalo od AŠ-KE-NAZ i znači VATRA KO NAROD, odnosno NAROD KO VATRA. Značenje ove riječi biće nam jasnije kad saznamo koji je to narod.

Potomci AŠKENAZA su SKITI poznati drevnoj istoriji pod imenima Saka, Shaka, Sakai, Sacae, Scyth, Scythi, Scythia, Scythae, Scythiae, Scythes, Sythia, Skityai, Skuthai, Skythai, Skythia, Scythia, Scynthia, Scynthius, Scoloti, Skodiai, Scotti, Skoloti, Skothai, Skutha, Skoth, Skuthes, Askuza, Asguzai, Askuasa, Iskuzai.

Skitija

Na području Germanije i Panonije izvan Rimskog carstva pa preko južne Poljske i južne i zapadne Ukrajine mješanjem SKITSKIH NARODA sa CIMERIMA (CIMBRIMA ili KELTIMA) nastala su SLOVENI. Od SKITA su postali SKANDINAVCI (< ASKANDI), izuzev naroda SAMI i FINACA koji su porijeklom od Gomerovog sina RIFATA.

Od 6. vijeka Slovenski ratnici iz Bijele Srbije i Bijele Hrvatske u današnjoj Ukrajini dolaze na Balkan i za nekoliko vijekova nameću se kao

gospodari starosjediocima CIMBRIMA, tj. KELTIMA, odnosno TRAČANIMA, koje oni nazivaju SEBRIMA i VLASIMA.

SKITI su VIKINZI. Osvajanjem iz SKANDINAVIJE pokorili su narode CIMERIJANA (CIMBRA ili KELTA) u DANSKOJ i HOLANDIJI. SKITI su i stari originalni NIJEMCI koji su stvorili modernu NJEMAČKU (opet na tlu CIMERIJANA, CIMBRA ili KELTA). SAKSONI su SKITI. Od SKITA je većina današnjih ŠVEĐANA i NORVEŽANA.

Pravci osvajačkog kretanja Vikinga.

HAZARI nisu AŠKENAZI, već su potomci Togarminog sina, Kozara (Khazara). Pokrštavanjem Rusije HAZARI prelaze u hrišćanstvo i od njih su KOZACI.

SKANDINAVCI su VIKINZI koji su pokorili BRITANIJU. ŠKOTSKOJ su dali svoje ime po jednom od svojih drevnih imena SKOLOTI.

VIKINZI su osvojili ISLAND i dio IRSKE.

Skitski VIKINZI poznati su i kao NORMANI (NORT MAN, tj. SJEVERNI ČOVJEK). U Francuskoj su osnovali NORMANDIJU iz koje su osvojili SICILIJU, MALTU i JUŽNU ITALIJU iz koje su otjerali Vizantiju i odatle su osvojili dijelove ALBANIJE i GRČKE.

Iz skitskog plemena KRALJEVSKI SKITI potiču sve evropske kraljevske i carske porodice, a koje nisu od njih poticale, u krvi su od njih svrgnute.

IME "ALBANIJA"

Kavkaska Albanija

Ime "ALBANIJA nije tkz. "ilirskog", već je riječ keltskog jezika i u latinski je ušla iz keltskog: gaelik ALB (1) = BIJEL, gaelik BAN (2) = SVIJETAL, BIJEL

Škotska se nekad zvala ALBA, ALBAINN. Gaelik ALBION je najstarije ime Britanije. Tamo nije bilo nikakvih Ilira, već su tamo bili Kelti, zar ne? Ime planinskog masiva ALPI je od keltske riječi ALB: ALB > ALP > ALPI

(ALPE).

Kako je nastala riječ ARNAUTI? Evo ovako:

a) AR = ZEMLJA
b) NA-UD-ITI = OZLIJEDITI (riječ UD (3) nalazimo u velškom jeziku sa značenjem URLIK, JAUK, KRIK i svi Srbi znaju šta znači NAUDITI).

AR - NAUDI > ARNAUTI (riječ ARNAUTU nije turska, već su Albance tako nazvali Srbi u vrijeme otomanske okupacije). Keltsko (gaelik) ARBACH (4) upućuje na riječ ARBANAS, a značenje riječi ARBACH je RAZORAN, RUSILAČKI, UBILAČKI, KOLJAČKI.

………………………

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 19.

(2) Ib.pg.48.

(3) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 269.

(4) Edward Dwelly, The Illustrated Gaelik Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 3, Revised Edition, Publisher Fleet, Hants, 1918, pg. 43.

IME SKITA

Skitski strijelci

SKITI, potomci Gomerovog sina Aškenaza, poznati drevnoj istoriji pod imenima Saka, Shaka, Sakai, Sacae, Scyth, Scythi, Scythia, Scythae, Scythiae, Scythes, Sythia, Skityai, Skuthai, Skythai, Skythia, Scythia, Scynthia, Scynthius, Scoloti, Skodiai, Scotti, Skoloti, Skothai, Skutha, Skoth, Skuthes, Askuza, Asguzai, Askuasa, Iskuzai.

Značenje imena SKITI otkrivamo u jezicima njihovih današnjih potomaka: švedsko "scytte", norveško "scything", dansko "skyding", islandsko "skjóta" njemacko "schießen" znači "strijeljanje".

STRIJELAC na švedskom je SKYTTEN, na norveškom SKYTESPILL, na islandskom SKYTTA.

Ime SKITI znači STRIJELCI.

NORDIJSKI U JEZIKU ALBANACA

Nordijci (Skaninavci) su potomci Gomerovog sina Aškenaza, brata Rifatovog i Torgarminog. Potomci Aškenazovi govore aškenazik-jezicima u koje svojim originalnim normanskim porijeklom spada i albanski jezik. To svjedoče isti ili srodni oblici istoznačnih ili značenjem srodnih riječi u jeziku Albanaca i jezicima Aškenazovih potomaka na sjevernu i sjeverozapadu Evrope.

Originalni Nijemci su Aškenazi, te u njemačkom ima istih i srodnih riječi kao u jezicima nordijske aškenazke grupe. Saksonskim i vikinškim osvajanjem veliki broj riječi aškenaskih nordijskih naroda prisutan je i u engleskom jeziku.

Jezik Šiptara pripada nordijskoj grupi jezika kao ostavština normanskih ratnika pridošlih u Albaniju iz južne Italije i Sicilije i s njima u Albaniju na njihova imanja naseljenih Berbera sa Sicilije i južne Italije.

Engleski: *after (poslije, srp.)*
normanski: *pus, puz, puis,*
albanski: *pas*

Engleski*: agreement (dogovor, srp.)*

holandski: *akkoord,*
albanski: *dakord*
Engleski: *allowance (iznos, dopuštenje, srp.),*
islandski: *leyfi,*
albanski: *lejim, lejë, lë*

Engleski: *archer (strijelac, srp.)*
švedski: *bågskytt,*
norveški: *bueskytter,*
danski: *boogschutter,*
holandski: *boogschutte*r,
islandski: *bogaskytta,*
normanski: *sagitture,*
albanski: *shigjetar*

Engleski: *arrested (uhapšen, srp.),*
normanski: *arestus,*
albanski: *arrestuar*

Engleski: *arrow (strijela, srp.)*
normanski: *sagette,*
albanski: *shigjetë*

Engleski: be (biti, srp.)
normanski: *yi*
albanski: *të jetë*

Engleski: *beer (pivo, srb.)*
njemački: *bier*
anglo-saksonski: *beor (bior)*
norveški: *bere,*
holandski: *bier,*
islandski: *bjór,*
normanski*: bere,*
albanski: *birrë*

Engleski: *blessing (blagoslov, srp.),*
svedski: *välsignelse,*

norveški: *velsignelse,*
islandski: *blessun,*
albanski: *bekim*

Engleski*: blue (plav, srp.)*
švedski: *blå*
norveški: *blå,*
danski: *blauw,*
holandski: *blauw,*
njemački: *blau,*
islandski: *blár,*
normanski: *bloy, bloie,*
albanski: *blu*

Englesko: *bows (luk, srp.)*
normanski: *arkes,*
albanski: *harqet*

Engleski: *bridge (most, srp.)*
švedski: *bro,*
norveški: *bro,*
danski: *bro,*
holandski*: bridge,*
njemački: *brücke,*
islandski: *brú*
normanski: *brug, bruge,*
albanski: *brixh*

Engleski: *bull (bik, srp.)*
švedski: *bulla,*
njemački: *bulle,*
normanski: *brau,*
albanski: *bulë*

Engleski: *carcass (kostur, crkotina, lešina, srp.)*
švedski: *cadaver,*
holandski: *karkas,*
njemački: *karkasse,*

normanski: *carkoys,*
albanski: *karkasë*

Engleski: *cause (uzrok, srp.)*
normanski: *causer,*
albanski: *kauzë*

Engleski: *change (promjena, srp.),*
švedski*: ändra,*
norveški: *endring,*
holandski: *verandering,*
njemački: *veränderung,*
albanski: *ndryshim*

NAPOMENA: *skup suglasnika* ***nd*** *u svim riječima svjedoči isto etimološko-semantičko porijeklo navedenih riječi.*

Engleski: *citizen (građanin, srp.),*
normanski: *cyutoaen,*
albanski: *qytetar*

Engleski: *cloak (ogrtač, srp)*
danski: *mantel,*
njemački: *mantel,*
albanski: *mantel*

Engleski: *collar (kragna, srp.)*
normanski: *coler,*
albanski: *kular*

Engleski: *cough (kašalj, srp.)*
holandski: *kuchen,*
albanski: *kollë*

Engleski: *damage (šteta, srp.)*
normanski: *derrai,*
albanski: *dëm*

Engleski: *dart (šiljak, strelica, srp.),*
danski: *dartpil,*
normanski: *dard,*
islandski: *daroðr,*
anglo-saksonski: *daroʒ, daraʒ, dareʒ,*
albanski: *dardhë (shigjetë)*

NAPOMENA: *albansko **dardhë** danas znači **kruška**, a ime je po šiljatom, strelastom obliku kruške.*

Engleski: *dawn (zora, srp.),*
švedski: *dagas,*
danski: *daggry,*
holandski: *dageraad,*
anglo-saksonski*: dagian,*
albanski: *agim*

NAPOMENA: *ponavljanje glasovne skupine **ag** svjedoči isto porijeklo navedenih riječi.*

Engleski: *deer (jelen, srp.)*
holandski: *hert,*
islandski: *dádýr,*
normanski: *dere,*
albanski: *dre*

Engleski: *defeat (poraz, srp.)*
normanski: *deface,*
albanski: *disfatë*

Engleski: *densely (gusto, srp.)*
islandski: *þéttur,*
albanski: *dendur*

NAPOMENA: *islandsko **þ = d***

Engleski: *desired (željeni, srp.)*
normanski: *deissiers, desirion*

albanski: *dëshiruar, dëshirueshëm*

Engleski: *deem, mean (misliti, srp.),*
srednji engleski (M. E.): *menes,*
norveški: *mene,*
anglo-saksonski: *déman,*
albanski: *mendoj, mendimit*

Engleski: *disagreement (neslaganje, srp.),*
holandski: *meningsverschil,*
albanski: *mosmarrëveshje*

Engleski: *door (vrata, srp.),*
njemački: *tür*
anglosaksonski: *dor,*
švedski: *dörr,*
norveški: *dør,*
danski: *dør,*
holandski: *deur,*
islandski: *dyr,*
anglo-saksonski: *duru,*
normanski: *dore,*
albanski: *derë*

Engleski: *drain (suv, srp.),*
švedski: *dränerad,*
norveški: *drenert,*
anglo-saksonski: *drehnigaen, drehnian, drenian,*
danski: *dræne,*
holandski: *draineren,*
albanski: *drenazhoj*

Engleski: *due (zbog, srp.)*
normanski: *deutz,*
albanski: *duhur*

Engleski: *eight (osam, srp.)*
švedski: *åtta,*

norveški: *åtte,*
danski: *otte,*
holandski: *acht,*
islandski: *átta,*
albanski: tetë

Engleski: *equality (jednakost, srp.)*
holandski; *paritet,*
njemački: *parität,*
normanski: *parrie,*
albanski: *barazi*

<u>NAPOMENA</u>: *u albanskoj riječi **barazi** glas **b** je postao je od **p** iz prethod-nih riječi.*

Engleski: *every (svaki, srp.)*
normanski: *chun,*
albanski: *çdo*

Engleski*: faith (vjera, srp.)*
normanski*: fei,*
albanski: *fe*

Engleski: *fear (strah, srp.)*
švedski: *frukta,*
norveški: *frykt,*
danski: *frygt,*
albanski: *frikë*

Engleski: *first (prvi, srp.)*
normanski: *apprimes,*
albanski: *parë*

Engleski: *flag (zastava, srp.)*
švedski*: flagga,*
norveški: *flagg,*
danski: *flag,*
holandski: *vlag,*

njemački: *flagge,*
islandski: *flagg,*
albanski: *flame, flamur*

Engleski: *flame (plamen, srp.),*
švedski: *flamma,*
norveški: *flame,*
danski: *flamme,*
holandski: *vlam,*
njemački: *flame,*
starofrancuski: *flame*
normanski: flair
latinski: *flamma*
albanski: *flakë*

NAPOMENA: *Korijen **fla** svjedoči zajedničko porijeklo ovih riječi.*

Engleski*: flight (letenje, srp.),*
staroengleski: *flyht,*
švedski: *flyg,*
norveški: *flygning,*
danski: *flyvningen,*
holandski: *vlucht,*
starosaksonski: *flyht,*
anglo-saksonski: *flig*
njemački: *flucht,*
islandski: *flug,*
albanski: *fluturim*

Engleski: *fly (let, srp.),*
švedski: *flyga,*
norveški: *fly,*
danski: *flyve,*
holandski: *vlieg,*
njemački: *fliege,*
islandski: *fljúga,*
albanski: *flutur*

<u>NAPOMENA</u>: englesko ***fly***, švedsko ***fly***, norveško ***fly***, dansko ***fly***, holandsko ***vli***, njemačko ***fli***, islandsko ***flj*** i albansko ***flu*** znače isto i potiču od istog korijena:

"**FLY**, to float or move in air. (E.) M. E*.* *flegen*, *fleyen, fleen*; pt. t. *he flew*, Chaucer, C. T. 15423 – A. S. *fleógan*, pt. t. *fleáh*; Grein, i. 303. + Du *vliegen.* + Icel*. fljúga*. + Dan. *flyve*. + Swed. *flyga*. + G. fliegen. B. The base is FLUG, an extension of FLU, which answers to PLU, to swim; see Flow. Cf. Lat. *Pluma*, a feather, wing; see Plume." (Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: At The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, pg. 214.)

"**FLY,** ploviti ili se kretati u vazduhu. (E.) M. E*.* *flegen*, *fleyen, fleen*; pt. t. *he flew*, Chaucer, C. T. 15423 – A. S. *fleógan*, pt. t. *fleáh*; Grein, i. 303. + Du *vliegen.* + Icel*. fljúga*. + Dan. *flyve*. + Swed. *flyga*. + G. fliegen. B. Osnova je FLUG, što odgovara obliku PLU, plivati" vidi Flow. Lat. Pluma, a feather, wing; see Plume."

Engleski: *force (sila, srp.)*
švedski: *forcera,*
albanski: *force, forca, forcë*

Engleski: *forced (prisiljen, srp.)*
normanski: *coers, coerts,*
albanski; *nga zori*

<u>NAPOMENA</u>: *u albanskoj riječi zori glas* ***z*** *postao je od glasa* ***c*** *u navedenim normanskim riječima.*

Engleski: *forgive (oprostiti, srp.)*
švedski: *förlåta,*
islandski: *fyrirgefa,*
albanski: *fal*

Engleski: *fork (viljuška, srp.),*
holandski: *vork,*
albanski: *sfurk*

Engleski: ***former (bivši, srp.),***
islandski: *fyrrum, fyrry,*
albanski: *formues, formist*

Engleski: ***fourth (četvrti, srp.)***
normanski: *quate,*
albanski: *katërt*

<u>NAPOMENA</u>: *glasovna vrijednost normanskog **q** u riječi **quate** ista je glasovnoj vrijednosti glasa **k** u albanskoj riječi **katërt**.*

Engleski: ***fruit (voće, srpski),***
švedski: *frukt,*
norveški: *frukt,*
danski*: frugt,*
holandski: *fruit,*
njemački: *frucht,*
albanski: *fruta*

Engleski: ***go (ići, srp.)***
normanski: *alost,*
norveški: *kjøre,*
albanski: *kaloj*

Engleski: ***gold (zlato, srp.)***
normanski: *aour,*
albanski: *ar*

Engleski: ***grain (zrno žita, srp.)***
švedski: *korn,*
norveški: *korn,*
danski: *korn,*
holandski: *korrel,*
islandski: *korn,*
albanski: *kokërr*

Engleski*: heaven (nebo, srp.),*

švedski: *himmel,*
norveski: *himmel,*
danski: *himmel,*
holandski: *hemel,*
njemacki: *himmel,*
islandski: *himinn,*
normanski: *cyel,*
albanski: *qiell*

Engleski: *hole (rupa, rov, jarak, kanal, srp.),*
holandski: *groef,*
anglosaksonski: *grep,*
normanski: *guf,*
islandski: *gróp,*
albanski: *gropë*

Engleski: *horn (rog, srp.),*
švedski: *horn,*
norveški: *horn,*
danski: *horn,*
holandski: *hoorn,*
njemački: *horn,*
islandski: *horn,*
normanski: *corn,*
albanski: *horn*

Engleski: *a hunter (lovac, srp.),*
švedski: *en jägare,*
norveški: *en jeger*,
danski: *en jæger,*
holandski: *een jager,*
njemački: *ein Jäger,*
albanski: *një gjahtar*

Engleski: *he (on, srp.)*
holandski: *hij,*
albanski: *aj*

Engleski: *helmet (šljem, srp.),*
švedski: *hjälm,*
norveški: *hjelm,*
danski: *hjelm,*
holandski: *helm,*
njemački: *helm,*
islandski: *hjálm*
normanski: *elm,*
albanski: *helmetë*

Engleski: *hire (najam, srp.)*
švedski: *hyra,*
holandski: *huren,*
anglosaksonsko*: hir,*
albanski: *qira*

Engleski*: honour (čast, srp.),*
danski: *hæder,*
islandski: *heiður,*
normanski: *enneur,*
albanski: *nder*

Engleski: *ice (led, srp.),*
švedski: *kylig,*
norveški: *kjølig,*
danski: *kølig,*
holandski: *koel,*
njemački: *kühl*
albanski: *akull*

NAPOMENA: *englesko **cool**, švedsko **kylig**, norveško **kjølig**, dansko **kølig** holandsko **koel**, njemačko **kühl** znači **hladan**, a u albanskom **akull** znači **led**, a i led je hladan**: cool** (en.) – **akull** (alb.).*

Engleski: *island (ostrvo, srpski),*
holandski: *eiland,*
islandski: *eyjan,*

njemački: *insel,*
albanski: *ishull*

Engleski: *keys (ključevi, srp.)*
normanski: *cliefs,*
albanski: *çelës, çelësat*

Engleski: *knight (vitez, srp.)*
normanski: *caver,*
albanski: *kalorës, kale*

Engleski: *law (zakon, srp.)*
švedski: *lag,*
norveški: *lov,*
danski: *lov,*
islandski: *login, lög,*
albansko: *ligj*

Engleski: *leave (ostaviti, srp.)*
švedski: *lämna*
albanski: *lë*

Engleski; *left (lijevo, srp.)*
Normanski: *mis, mys,*
Albanski: *majtas*

Engleski: *little (mal, srp.)*
normanski: *po, pou, poi, pol,*
albanski: *pak*

Engleski*: loaf (okrugli hljeb, srp.)*
normanski: *panes,*
albanski: *panine*

Engleski*: lock (zaključati, srp.)*
normanski: *cere,*
albanski: *çelës*

Engleski: *madmen (ludak, srp.),*
Albanski: *cmendur*

Engleski: *master (gospodar, srp.),*
švedski: *mästare,*
danski: *mestre,*
holandski: *meester,*
njemački: *meister,*
albanski: *mjeshtër*

Engleski: *me (meni, srp.)*
švedski: *mig,*
norveški: *meg,*
danski: *meg,*
holandski: *me,*
islandski: *mig,*
albanski: *më, mua*

Engleski: *mercy (milost, srp.),*
albanski: *mëshirë*

Engleski: *midnight (ponoć, srp.)*
švedski: *midnatt,*
norveški: *midnatt,*
danski: *midnat,*
holandski: *middernacht,*
njemački: *mitternacht,*
islandski: *miðnætt,*
normanski: *mynate,*
albanski: *mesnatë*

Engleski: *mine (rudnik, srp.)*
švedski: *mina,*
norveški: *mine,*
danski: *mine,*
holandski: *mijn,*
normanski: *min,*
albanski*: imja, të miat, minierë*

Engleski: ***minor (manji, maloljetan, srp.)***
švedski: *mindre,*
islandski: *minniháttar,*
danski: *mindre,*
holandski: *mineur, minderjarige,*
albanski: *minor (i mitur)*

Engleski: ***minors (mlađi, maloljetnici, srp.)***
švedski: *minderåriga,*
norveški: *mindreårige,*
danski: *mindreårige,*
holandski: *minderjarigen, mineur,*
normanski: *myneurs,*
albanski: *mitur*

Engleski: ***more (još, srp.),***
švedski: *mer,*
norveški: *mer,*
danski: *mere,*
holandski: *meer,*
njemački: *mehr,*
islandski: *meira,*
albanski: *më*

Engleski: ***mosquito (komarac, srp.),***
švedski: *mygga,*
norveški: *mygg,*
danski: *myg,*
holandski: *mug,*
albanski: *mushkonjë*

Engleski: ***night (noć, srp.)***
švedski: *natt,*
norveški: *natt,*
danski: *nat,*
holandski: *nacht,*
njemački: *nacht,*

anglosaksonski: *niht,*
islandski: *nótt,*
normanski: *neout,*
albanski: *natë*

Engleski: *nine (devet, srp.)*
švedski: *nio,*
norveški: *ni,*
danski: *ni,*
islandski: *níu,*
holandski: *negen,*
njemački: *neun,*
normanski: *nef,*
albanski: *nëntë*

Engleski: *now (sad, srp.)*
normanski: *aore,*
albanski: *atëherë*

Engleski: *now (sad, srp.)*
holandski: *thans,*
albanski: *tani*

Engleski: *ninth (deveti, srp.),*
švedski: *nionde,*
norvešeki: *niende,*
danski: *niende,*
holandski: *negende,*
njemački: *neunte,*
islandski: *níunda,*
normanski: *none,*
albanski: *nënti, nëntë*

Engleski: *not (ne, srp.)*
normanski: *niant, nent,*
albanski: *niet, nuk*

Engleski*: oar (veslo, srp.)*

švedski: *åra,*
norveški: *åre,*
danski: *åre,*
holandski: *roeispaan,*
islandski: *árina,*
normanski: *roefs,*
albanski: *reme, rremtar*

Engleski: *offer (ponuda, srp.)*
švedski: *offert,*
holandski: *offerte,*
njemački: *offerte,*
albanski: *ofroj, ofertë*

Engleski: *often (često, srp.)*
holandski: *gedurig,*
albanski: *dendur*

Engleski: *one (jedan, srp.)*
švedski: *en,*
norveški: *en,*
njemački: *eins*,
islandski: *einn,*
albanski: *një*

Engleski: *open (otvoren, srp.),*
norveški: *åpne,*
danski: *åben,*
islandski: *opinn,*
normanski: *aparte,*
albanski: *hapur*

Engliski: *peace (mir, srp.)*
normanski: *peae, peaz, peax,*
albanski: *paqe*

Engleski: *peer (prijatelj, vršnjak, viriti, drug, srp.)*
normanski: *peres,*

albanski: *peer*

Engleski: *pitchfork fork (viljuška, srp.).*
danski: *pitchfork,*
holandski: *hooivork,*
islandski: *pitchfork,*
albanski: *sfurk*

Engleski: *proof (dokaz, srp.)*
normanski: *derene,*
albanski: *dëshmi*

Engleski: *proved (dokazao, srp.)*
normanski: *prois,*
albanski: *provoj, provuar, provë*

Engleski: *public (javnost, srp.)*
normanski: *appert,*
albanski: *hapur*

Engleski: *purple (ljubičast, srp.)*
normanski: *purpul,*
albanski: *i purpurtë*

Engleski: *poster (plakat, srp.),*
švedski: *affisch,*
albanski: *afishe*

Engleski: *power (moć, srp.)*
normanski: *pufance,*
albanski: *pushtet*

Engleski: *quarry (kamenolom, srp.)*
švedski: *gruva,*
holandski*: groeve,*
islandski: *grjótnámu,*
normanski: *quarrie,*
albanski: *gurore*

Engleski: *quietly (tiho, srp.)*
normanski: *quetment,*
albanski: *qetë*

Engliski: *reason (uzrok, srp.),*
švedski: *orsak,*
danski: *årsag,*
islandski: *orsök,*
albanski: arsye

<u>NAPOMENA</u>: *ponavljanje* ***ors*** *i* ***ars*** *na početku navedenih riječi svjedoči porijeklo riječi iz nekad istog jezika.*

Englesko: *rebellion (pobunjenik, srp.)*
holandski: *rebellie,*
njemački: *rebellion,*
normanski: *rebellite,*
albanski: *rebelim*

Engleski: *refuse (odbiti, srp.),*
albanski: *refuzoj*

Engleski: *repair (opraviti, srp.),*
švedski: *reparera,*
norveški: *å reparere,*
danski: *reparere,*
holandski: *repareren,*
njemački: *zu reparieren,*
albanski: *për të riparuar*

Engleski: *right (pravo, srp.)*
normanski: *deiture,*
albanski: *drejtë, drejt*

Engleski: *rising (rast, srp.),*
islandski: *rísa upp,*
albanski: *rritje*

Engleski: *roots (korijen, srp.)*
švedski: *rötter,*
norveški: *røtter,*
islandski: *ræturs,*
normanski: *raifins,*
albanski: *rrënjët*

Engleski: *shoot (strijeljanje, srp.)*
švedski: *skjuta,*
norveški: *skyte,*
danski: *skyde,*
holandski: *schieten,*
njemački: *schießen*
islandski: *skjóta*
albanski: *qitje, shtie*

Englesko*: shooter (strijelac, srp.),*
švedski: *skytten,*
norveški: *skytespill,*
holandski: *schutter,*
islandski: *skytta,*
albanski: *qitës*

Engleski: *sunday (nedjelja, srp.)*
normanski: *diemale,*
albanski: *diel*

Engleski: *strengthened (pojačati, srp.),*
švedski: *förstärkt,*
norveški: *forsterke,*
danski: *forstærke,*
holandski: *versterkte,*
normanski: *afforce,*
albanski: *forcohet, forcoj*

Engleski: *take (uzeti, srp.)*
normanski: *arrestent,*

albanski: *arrij*

Engleski: *teeth (zub, srp.),*
holandski: *gebit,*
albanski: *dhëmbët*

Engleski: *that (to, srp.)*
normanski: *qeu,*
albanski: *kështu, që*

Engleski: *those (oni, srp.)*
normanski: *caux, ceux,*
albanski: *ato, këto, këta*

engleski: *to avow (priznati, srp.),*
norveški*: å avow,*
islandski*: að avow,*
albanski: *të avow*

Engleski: *tomato (paradajz, srp.)*
švedski*: tomat,*
norveški: *tomat,*
danski: *tomat,*
holandski: *tomaat,*
islandski: *tómatar,*
njemački: *tomate,*
albanski: *domate*

NAPOMENA: *albansko **domate**, ne potiče od talijanskog **pomadoro**, već potiče iz zapadne Evrope, tj. iz Normandije.*

Englesko: *tooth (zub, srp.)*
danski: *tand,*
holandski: *tand,*
normansko: *deins,*
albansko: *dhëmb*

Engleski*: traitor (izdajnik, srp.),*

normanski: *treytour,*
albanski: *tradhtar*

Engleski: *trouble (nevolja, srp.),*
švedski: *besvär,*
danski: *besvæ,*
albanski: *bezdis*

<u>NAPOMENA</u>: *švedsko i dansko **bes** dalo je albansko **bez**: **s** > **z.***

Engleski: *true (istina, pravi, srp.)*
holandski: *waar,*
njemački: *wahr,*
albanski: *vërtetë*

English: *two (dva, srp.)*
švedski: *två*
norveški: *to,*
danski: *to,*
islandski: *tvö,*
normanski: *deues,*
albanski: *dy*

Engleski: *under, below (ispod, srp.)*
švedski: *nedanför, nere, ner,*
danski: *nedenfor,*
holandski: *beneden,*
albanski: *në*

<u>NAPOMENA</u>: *u svim riječima nalazi se **ne**, što je dokaz istog porijeka ovih riječi.*

Engleski: *until (do, srp.)*
normanski: *drekes, deques,*
albanski: *deri, derisa*

Engleski: *vacant, (prazan, srp.)*
švedski: *vacant,*

holandski: *vacant,*
albanski: *vakant*

Engleski: value (vrijednost, srp.),
švedski: *värde,*
norveški: *verdi,*
danski: *værdi,*
holandski: *waarde,*
njemački: *wert,*
normanski: *valoue,*
albanski: *vlerë*

Engleski: ***verily (stvarno, srp.)***
švedski: *verkligt,*
norveški: *virkelig,*
danski: *virkelig,*
holandski: *werkelijk,*
njemački: *wirklich,*
normanski: *certes,*
albanski: *vërtetë*

Engleski: ***vigil (bdenje, srp.)***
švedski: *vaka,*
Norveški: *våkenatt,*
danski: *vagt,*
holandski: *vigilie,*
normanski: *vaille,*
islandski: *vigil*
albanski: *vigjilje*

Engleski: ***virgin (djevica, srp.)***
islandski: *virgin,*
normanski: *virge,*
albanski: *virgjër*

Engleski: ***walls (zidovi, srp.)***
švedski: *väggar,*
norveški: *vegger,*

danski: *vægge,*
isandski: *veggir,*
albanski: *väggar*

Engleski: *water (voda, srp.)*
normanski: yoe,
albanski: ujë

Englesko: *water (voda, srp.)*
švedski: *vatten,*
norveški: *vann,*
danski: *vand,*
islandski: *vatn,*
albanski: *vadit*

Englesko: *weapon (oružje, srp.)*
normanski: *arme,*
albanski: *armë*

Engleski: *weapons (oružje, srb.)*
normanski: *armure,*
albanski: *armëve*

Engleski: *widow (udovica, srp.)*
normanski: *beuse,*
albanski: *vejushë*

Engleski: *willing (voljan, srp.),*
švedski: *villig,*
norveški: *villig,*
danski: *villig,*
holandski: *gewillig,*
njemački: *willig,*
islandski: *viljugur,*
normanski: *voelliiant,*
albanski: *vullnetshëm,*

Engleski: *what (šta, srp.)*

švedski: *vad,*
norveški: *hva,*
danski: *hvad,*
normanski: *cer ce,*
albanski: *çfarë*

Engleski: *weight (težina, srp.)*
normanski: *peis,*
albanski: *peshë*

Engleski: *where (gdje, srp.)*
normanski: *ceo cue,*
albanski: *këtu ku*

Engleski: *while (dok, srp.)*
normanski: *dementers,*
albanski: *derisa, ndërsa*

Engleski: *whose (čiji, srp.)*
Normanski: *qi,*
albanski: *i kujt, ku*

Engleski: *wife (supruga, žena, srp.)*
holandski: *vrouw,*
albanski: *grua*

<u>NAPOMENA</u>: *holandsko **vr** u albanskom postalo je **gr**.*

Engleski: *with (sa, srp.)*
Švedski: *med,*
norveški: *med,*
danski: *med,*
holandski: *met,*
islandski: *með,*
albanski: *me*

Engleski: *wood (drvo, srp.)*
holandski: *bos,*

njemacki: *holz*
normanski: *bos, bose*,
albanski: ***vozë***

Engleski: *worship (bogosluženje, srp.)*
normanski: *aourer,*
holandski: *adoratie,*
albanski: *adhurim*

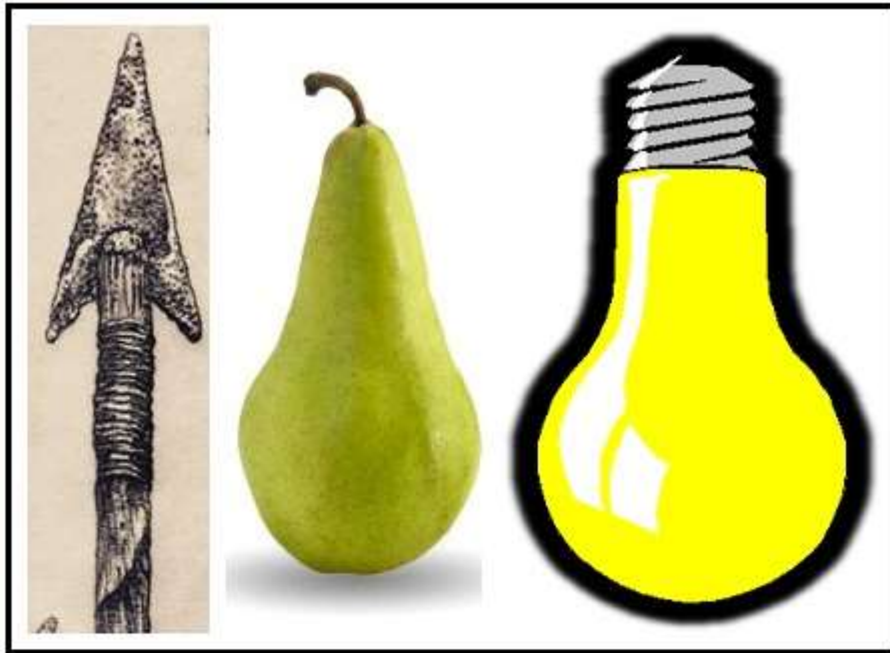
Enleski: *you (ti, vi, srp.)*
holandski: *u,*
albanski: *ju*

Engleski: *your (tvoj, srp.)*
holandski: *uw,*
albanski**:** *juaj*

Engleski: *yours (vaš, (srp.),*
holandski: *de jouwe,*
albanski: *yti*

Nema sumnje: albanski jezik svojim originalnim izvorom pripada nordijskoj (skandinavskoj) grupi jezika, tj. aškenazik jezicima, iako su iz južne Italije i sa Sicilije Normani u Albaniju doveli sa sobom i mnoge Berbere. Mnogo je riječi srpskog i grčkog jezika u jeziku današnjih Siptara, jer su kroz vijekove mnogi Srbi i Grci pošiptareni. Srpski toponimi širom Albanije svjedoče da je to bila srpska zemlja.

JEZIK I ISTORIJA

Koplje, strelica, kruška i sijalica.

Engleski: *spear (koplje, srp.),*
holandski: *speer,*
njemački: *speer*

Engleski: *pear (kruška, srp.),*
norveški: *pære,*
danski: *pære,*
holandski: *peer,*
islandski: *pera*

Na engleskom *koplje* je *spear*, a kruška je *pear*. Oblik *pear* samo je skraćeni oblik riječi *spear*.

Na švedskom *sijalica* je *bulb*, a isto tako je u engleskom: *bulb*.

Norveško *pære* znači *kruška*, a istovremeno ima isto značenje kao i englesko *bulb* što znači *sijalica*.

Na danskom *kruška* je *pære* i sijalica je *pære*. To su oblikom iste riječi.

U holandskom *koplje* je *speer*, *kruška* je *peer* i *sijalica* je *peer*.

Na islandskom *kruška* je *pera*, a *sijalica* je *peru*.

Zašto se miješaju morfološki oblici i semantička značenja riječi *koplje*, *kruška* i *sijalica* kad na prvi pogled jedno s drugim nikakve veze nema? Imaju veze i veza je sljedeća: englesko *dart* znači *koplje* a to isto znači islandsko *darraðr* i anglo-saksonsko *daroʒ*, *daraʒ* ili *dareʒ* (1). Dansko *dart* znači *strelica*, *strijela*. Koplje, strelica i strijela su šiljati, dakle su *šiljak*.

Normansko (starofrancusko) *dart* (2) znači isto što i englesko *dart*, švedsko *darts*, i anglo-saksonsko *daroʒ*, *daraʒ* ili *dareʒ* i znače *strelica*, *šiljak*. Od normanskog *dart* potiče i albansko *dardhë* što znači *kruška*.

Dakle albansko *dardhë* potiče iz nordijskih aškenazik jezika i nije neka "stara ilirska riječ", jer su originalni Šiptari, iako većinom berberskog porijekla, u južnoj Italiji i na Siciliji primili jezik od Normana. Pogledamo li krušku, vidimo da je šiljata kao koplje, kao strelica i liči na sijalicu.

Drevno ime Kosova je *Dardanija* i ni po čemu ne može imati veze ni sa kopljem, sa kruškom, niti sa sijalicom.

....

(1) *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 153.*

(2) Robert Kelham, A Dictionary, of the Norman Or Old French Language, T.& . J. W. Johnson Law Booksellers, Philadelphia, 1843, pg. 31.

SHQIPTAR (ŠIPTAR)

Vikinzi

O značenju imena ŠIPTAR (SHQIPTAR, alb.) tačnog podatka nema. Jedni tvrdni jedno, drugi tvrde drugo, treci trece, četvrti tvrde četvrto, itd. Kako to može biti da jedan narod ne zna šta mu ime znači?

Sami Šiptari sebe nazivaju ŠĆIPTAR, što jedni kažu da je od riječi ŠĆIP (SHQIP, alb.) ili ŠĆIPRI (SHQIP, alb.), te tvrde da to znači KRŠ ili BRDO, pa su sebe nazvali BRĐANIMA. Problem je u tome što u albanskom jeziku riječ SHQIP u značenju KRŠ ili BRDO uopšte ne postoji, dakle ta tvrdnja je netačna i otpada.

Bardhyl Demiraj u knjizi " Wir sind die Deinen: Studien zur albanischen Sprache, Literatur und Kulturgeschischte" (1) navodi Nijemca Gustava Majer (Gustav Mayer, 1871 - 1948) koji tvrdi da riječi SCHIP, SCHIPTAR potiču od

glagola SHCIQPONJ sa značenjem JASNO RAZUMIJEM, JASNO RAZUMLJIV, te kaže da je to direktno izvedeno od latinskog EXCIPIO koje znači OSJEĆAM, ČUJEM. U istoj knjizi navodi se neki Haxis koji od grčko-talijanskog SCHIOPETTO izvodi riječ SHQIPTAR što, kaže, znači PIŠTOLJDŽIJA, RATNIK (2). Demiraj pominje i nekog Treimera (Treimer) koji od albanskog SQ-IP postalog od hipotetičkog (pretpostavljenog) *SEM-KUPO dolazi do značenja GRUPA, SVIJET (3). I ovo su fundamentale tvrdnje stranih lingvista o izvođenju i značenju imena SHQIPTAR (ŠIPTAR).

Postoje i mišljenja da je to izvedeno od albanskog "shqiponjë" što znači '"orao". U "Eciklopediji Jugoslavije" Petar Skok kaže da je ime SHQIPTAR (ŠIPTAR) izvedeno od SKUPI (SHKUPI, alb.), što je nekadašnje staro ime Skoplja (4).

Originalni Šiptari su porijeklom od Berbera iz južne italije i sa Sicilije. Do dolaska Normana na Siciliju tu je već bilo potomaka Vandala, Gota koji su se asimilovali u Berbere. Riječ ŠIPTAR (SHQIPTAR) sastoji od dvije vrlo stare proste riječi aškenaskog nordijskog jezika: SHIP-TAR (SHQIP-TAR):

engleski SHIP = BROD,
švedski: SKEPPA = BROD,
norveški: SKIPE = BROD,
danski: SKIPPER = BROD,
njemački: SCHIFFS = BROD,
luksemburski: SCHËFFS = BROD,
holandski: SCHIP = BROD,

saksonski: SCHIP = BROD

Čak i jedno pleme Shona u Zimbabveu za BROD ima sličnu riječ: CHIKEPE. Dakle po aškenaskim jezicima riječ ŠIPTAR nastala je ovako:

engleski: SHIP-TAR > SHIPTAR,
švedski: SKEPPA-TAR > SKEPPATAR,
norveški: SKIPE-TAR > SKIPETAR,
danski: SKIPPER-TAR > SKIPPERTAR,
hjemački: SCHIFFS-TAR > SCHIFFTAR,
holandski: SCHIP-TAR > SCHIPTAR

Šta je znači riječ TAR? Pošto su Skandinavci Aškenazi, a Aškenazi su Skiti i prvo idemo do skitskog boga sa imenom TARGITAJ (TARGITAI). On je bog gromova, munja i oluja. Tu je i keltski bog TARANIS sa istim opisom. U srpskom jeziku su riječi TARI, POTARI, SATARI, sve sa korijenom TAR.

Dakle: TARGITAJ TARE, TARANIS TARE, srpsko TARI u vojnom smislu znači UNIŠTI DA GA NEMA.

Engleska riječ TARGET nekad je značila ŠTIT. Sastoji se od dvije riječi: TAR GET. Vidjeli smo da TAR znači NAPAD, UDAR, dok englesko GET znači DOBITI, PRIMITI: ŠTIT PRIMA UDARE. Kad su štitovi postali neupotrebljivi, englesko TARGET dobija značenje META, CILJ NAPADA i dobija UDAR: TAR = SILOVITI NAPAD, SILOVITI UDAR, UNIŠTENJE:

"Pers. TATAR, a 'TARTARN or SCHITIAN'…" (5)

Arapski: TARAHH = ON STVARA PROBLEM (6)

Gaelik TARRACH = UŽASAN, JEZIV, STRAHOVIT (7)

SCHIPTAR (SHQIPTAR) = BRODSKI TAR = BRODARI KOJI TARU = BRODARI KOJI RAZARAJU I INIŠTAVAJU, a to su bili VIKINZI po sjevernim morima i berberski gusari po Sredozemlj. Padom Sicilije i južne Italije pod Normane prestaje berbersko gusarenja sredozemljem, a Berberi se izgone sa Sicilije i južne Italije i lociraju u svojevrsni geto u talijanskoj Lucerni blizu jadranske obale. Tu borave oko 70 godina i bivaju porimokatoličeni. Na kraju budu od Normana opljačkani, neki prodani u roblje, neki su sami izbjegli u Albaniju, a mnogi su brodovima deportovani u Albaniju. Tako su za vrijeme boravka u Lucerni Berberi zaboravili moreplovstvo i gusarenje, ali su naučili jezik talijanskih Normana i sebi za ime zadržali normansku riječ SCHIPTAR (SHQIPTAR) što znači STRAŠNI BRODARI.

………………………

(1) *Bardhyl Demiraj, Martin Camaj, Wir sind die Deinen: Studien zur albanischen Sprache, Literatur und Kulturgeschischte, Harrassowitz Verlag, Veisbaden, 2010, pg. 550.*

(2) *Ib.*

(3) *Ib.*

(4) *Albanci, Enciklopedija Jugoslavije, 2nd ed. Supplement. Zagreb: JLZ. 1984. pg. 1.*

(5) *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893, pg. 626.*

(6) *Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names, Houlston and Wright,, 65, Paternoster Row, London, 1859, pg. 265.*

(7) *R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 544.*

BATINA

Batine

U prošla vremena kad čovjek krene kroz selo ili krene na daljnji put, ponese sa sobom štap kojim bi se branio od pasa ili nekih drugih nasrtljivaca. Štap je sinonim za pojam BATINA.

Svaki vladar ima BATINU u ruci kojom ŠTITI svoju vlast UDARAJUĆI one koji se protive. Da vladarskoj BATINI daju neko uzvišenije značenje

napravili su je od zlata i izmislili joj zvučna simbolična imena kao *skiptar, steg*, *žezlo*. Kod panonskih i balkanskih Kelta poglavica se zvao BATUN ili BATO, jer je BATINU VLASTI imao u ruci.

Riječ BATINA zadržala se u još nekim jezicima u sljedećim oblicima: BAT (engleski), BAT (gaelik), BATA (irski), BATARAZ (bretonski). Normansko BATANT znači UDARATI, TUĆI, a to isto znače i ostale nabrojane riječi.

Korijen riječi BATINA je BAT-, ali lingvisti ne mogu da joj nađu etimološko porijeklo, te pretpostavljaju da je izvedena od latinskog BATERE, BATUERE (neki to pišu kao BATTUERE) i svi tvrde da to znači UDARATI, TUĆI (talijanski BATTERE).

Međutim, mada BATINA služi za UDARANJE, riječ BATINA nije nastala od latinskog BATUERE, nego se radi o mnogo, mnogo starijem izvoru. Pogledajmo sliku ispod naslova: sve BATINEi imaju okruglu “glavu” na vrhu. I srednjevijekovne topovske kamene “granate” su kugle.

Kanariski (Canarese/Kannada) jezik je ogranak sanskrita i njime govori oko 40 miliona žitelja Indije dravidskog porijekla. I gle: kanarisko BATU (1) znači okruglo, a kanarisko BATTA (2) znači *krug*, *kugla*, *globus*, *sfera*. I to je pravo etimloško porijeklo i osnovno značenje korijena BAT- u riječima BATINA, BAT, BATA, BATARAZ. BATANT, BATUERE, BATTERE, BATERIJA.

BAT je BATINA sa kuglom na vrhu. Artiljerijski termin BATERIJA nastao je po KUGLAMA koje su ispaljivane Iz topova. Značenje UDARATI, TUĆI postalo je kasnije, a izvedeno je po načinu upotrebe, a ne po izgledu BATINE.

……………………….

(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 699.

(2) Ib.

BOŽIĆ BATA I BROD

Solarni brod: dvanaest ljudskih figura je dvanaest mjeseci godine (petroglif, Tanum, Švedska).

U zbirci „Srpske narodne pjesme" Vuk Stefanović Karadžić zabilježio je i tri božićne pesme. Jedna od te tri pesme glasi ovako:

„Božić, Božić bata
Na oboja vrata,
Nosi kitu zlata
Da pozlati vrata
i oboja poboja."

Nas ovdje zanima riječ BATA, njeno porijeklo i značenje. Vuk u svom Rječniku kaže da riječ BATA (1) znači UDARATI, LUPATI. Međutim, Daničić u svom Rječniku za istu riječ piše ovo:

"BATATI, batam, *impf*. viribus contentis incidere, *hodati usiljavajući se kao što biva od slabosti ili od umora ili od tromosti*." (2)

Daničić pominje i pomenutu narodnu pjesmu iz Vukove zbirke i kaže da BATA ne znači udarati, lupati štapom na vrata, nego znači *"ići rečenim načinom poštapajući se, ili sa štapom, a ne udarati ili lupati,…"*

Dakle BATATI znači IĆI, HODATI, KRETATI SE. Korijen riječi BATATI je BAT i ovaj korijen nalazimo u srbskoj riječi IZBASATI (u neko mjesto odnekuda iznenada doći). Kako je od korijena BAT dobijen oblik IZBASATI? Pogledajmo:

IZ-BAT-A-TI > IZBATATI > IZBASATI (ovdje zubno T u riječi BAT prelazi u zubno S u riječi IZBASATI). Za BASATI danicic kaze i ovo:

"…*basa brod i na njemu koji se voze:* Pak uzmućen od talasa naglo basa *(brod)*. V. Došen 194. Tu mornari zvizdu paze, da basajuć ne zalaze. 266". (3)

Od oblika BAT dobijena je imenica BASAMAK (stepenik): BATAM-AK (dakle to nije turska riječ).

BAT > BATATI > BASATI = IĆI, HODATI, PUTOVATI, KRETATI SE: BATAK je mišićni dio kokošijih nogu koji pokreće noge.

Riječ BAT kao korijen nalazi se i u glagolu BACITI: BAT-ITI > BACITI (dentalno ili zubno T i ovdje prelazi u dentalno S). BACITI takođe označava KRETANJE nekog BAČENOG objekta. BATARA se baca:

"**bàtara** f (Srbija, Smederevo) 'koš od pruća kojim se riba hvata, kao *vrša* (v.), *bacanj* (v.), (v.), *doboš* (v.), *šljepak* (v.)'." (4)

Odakle potiče riječ BAT sa značenjem IĆI, HODATI, PUTOVATI? Potiče još iz prevedskog perioda i to ćemo ovdje dokazati: kanarisko (Canarese/Kannada) BATTE znači CESTA, DRUM, PUT. (5) U kanariskoj riječi je riječ BATTE je BAT od koje je postalo BATATI, tj. IĆI, KRETATI SE, PUTOVATI.

Sanskritsko VARBATA (वार्बट) znači BROD. Samo VAR znači VODA, a BATA je izvedeno od BAT. Tako VARBATA znači VAR BATA, tj. VODOM IĆI, VODOM SE KRETATI, VODOM PUTOVATI:

"**batel** m (Dalmatin, Zanotti) = *batil* (Baraković) = *balio*, gen. *-tjela* (17. v., Mikalja) = *batelo* n (Banovac) = *baiilo* (Korčula) = *batèla* f (Molat)

‘(pomorski termin) čamac, leut od 6 metara duljine, lađa s ravnim dnom’. Deminutiv na *-ica batelica* f (Božava). Od tal. *tanelio*, battellina (12. v., u Mlecima) < stfr. *batel*, danas ft. bateau, deminutiv na *-ellus* od ags. i stnord. *bat* ‘barca’.” (6)

Gaelik BAT (7) znači BROD. Od riječi BAT dobijeni su svi nordijski oblici za riječ BROD: BÅT (švedski), BÅT (norveški), BÅT (danski), BOOT (holandski), BOOT (njemački), BÁT (islandski). Današnje englesko BOAT postalo je od staroengleskog BAT.

U finskom jeziku od riječi BAT izvedeno je PAATTI i to znači BROD (B je prešlo u P). Finsko PAATTI slično je srbskom “PUT, PUTOVATI.

Čija je dakle i odakle potiče riječ BAT? Potiče iz prevedskog vremena i riječ je Gomerovih potomaka koji govore jafetskim jezicima.

………………………

(1) Vuk S. Karadžić, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, 1818, st. 22.

(2) Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 207.

(3) Ib. str.192

(4) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, st. 122.

(5) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 699.

(6) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, st. 122.

(7) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 55.

BOŽIĆ, BOŽIĆ BATA

Da se još jednom osvrnemo na narodnu pjesmu "Božić, Božić bata" iz Vukove zbirke narodnih pjesama:

„Božić, Božić bata
Na oboja vrata,
Nosi kitu zlata
Da pozlati vrata
i oboja poboja."

Riječ BOŽIĆ znači MALI BOG, a riječ BATA znači IDE, PUTUJE, PLOVI, BRODI. To je MLADO SUNCE NA SVOM SUNČANOM BRODU POČETKOM ZIME, BOŽIĆ SVAROŽIĆ (njegovu ulogu u hrišćanstvi preuzeo je SVETI NIKOLA, zaštitnik BRODARA I PUTNIKA).

Dvoja vrata su dvoja vrata na jednoj kući (oboja vrata), jer su se u starini kuće gradila sa dvoja vrata: velika vrata su prema glavnom putu, a mala vrata su na suprotnoj strani kuće prema bašći. Tako su postali I toponimi kod Zenice: selo Velika Vraca je južno od Zenice uz tok rijeke Bosne, a Mala Vraca su sjeverno od Zenice niz tok rijeke Bosne (ime Vraca je po ovom obliku: vra(t)ca). Sunčeva kuća je nebo. Vrata izlaska Sunca su na istoku I vrata odlaska su na zapadu.

Dva poboja su dva boja, tj. dva sprata:

"**boj**, gen. *boja* m (Bosna, Kosmet, Srbija) '1° rast ili uzrast čovječji, stas, 2° kat, sprat (Bosna), 3° red čega naslaganoga'." (1)

Dva poboja su dva boja Sunčeve kuće, dva nebeska sprata u kojima Sunce tokom godine boravi: Donji boj je južni prizemni dio neba ispod nebeskog ekvatora. U tom boju Sunce boravi u vrijeme jeseni i zime, a drugi boj je gornji boj iznad nebeskog ekvatora na sjevernom dijelu neba. U njemu Sunce boravi u vrijeme proljeća i ljeta. Prefiks "po-" u riječi "poboja" dodan je radi ritma i rimovanja sa riječju "oboja", tj. oba.

Zlato koje Božić nosi i njime pozlaćuje je zlatna Sunčeva svjetlost.

……………………...

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, st. 182.

KELTSKO "TOS" I ŠIPTARI TOSKE

Oblast u kojoj zive Toske.

"TOSS, to jerk, throw violently, agitate, move up and down violently. (W.?) 'I tosse a balle;' Palsgrave. – W. tossio, to jerk, toss; tos, a quick jerk, a toss. β. this is certainly right, if tosio be a true Celtic word, and not borrowed from E. The Norweg. tossa means only to sprinkle, strew, spread out; and cannot be related if the word be Celtic. Der. toss, sb. : toss-pot, Tw. Nt. v. 412." *(Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893, pg. 651).*

TOSS znači udaranje, trzanje, nasilno bacanje, huškanje, nasilničko kretanje gore i dolje. TOS nači razbojnik, izbacivač, razabacivač, nasilnik, ojebina. TOSS je porijeklom keltska riječ, a ne norveška, jer norveško TOS-SA znači prskanje, posipanje, širenje.

Dokaze da je TOSS keltska, a ne norveška riječ, nalazimo u velškom i srpskom jeziku. Evo primjera iz velškog:

"**Tos**, s.m. a quick jerk, a toss
Tosiad - au, s.m. a jerking, a tossing
Tosio, v. to jerk, or to toss
Tost, a. severe, harsh, violent
Tostaidd, a. somewhat severe
Tostalar, s.m. severe grief
Tostalariad, s.m. a severely grieving
Tostalaru, v. to grieve severely
Tostalarus, a. severely grieving
Tostedd, s.m. severity, harshness;
pungency; also the stranguary
Tosti, v. to rack, to torture
Tostlymder, s.m. acrimonious
Tostur, s.m. misery, severe plight"

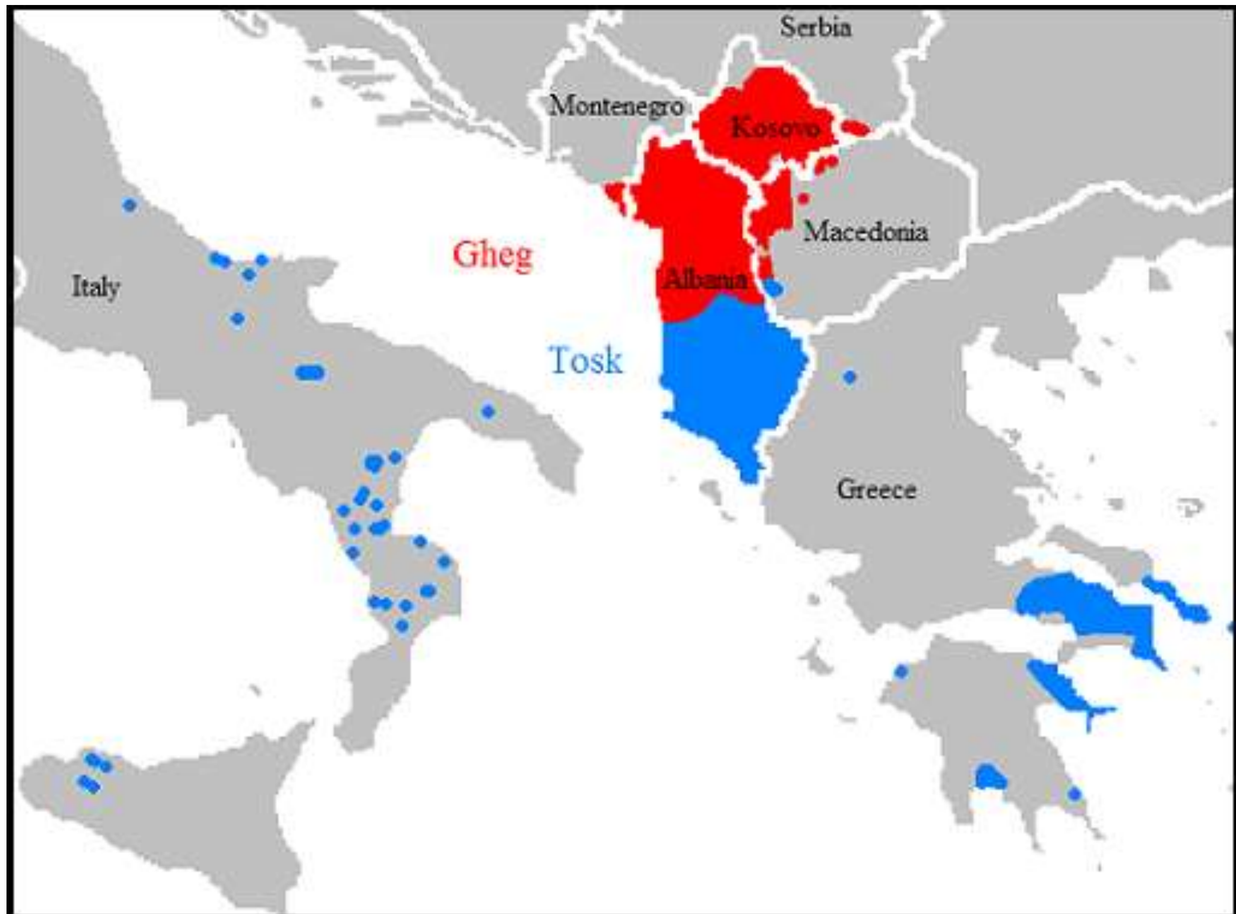
(Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 288)

Keltsko TOS (englesko TOSS) znači: brzi udar, bacanje, razbijač, žestok, opak, nagal, okrutan, nasilan, onaj koji ožalošćava, koji stvara teškoće, gorčinu i bijedu, mučitelj. Drugim riječima: TOS je izvor neprilika, antipatičan čovjek, ljudska ojebina. TOSKE su napadale iznenada, razbijali i rasturali domorodce i mučili ih svim zlima (keltsko "ar" je "zemlja", keltsko "uditi" znači "štetiti" , te je od keltskog "ar naudi" postalo ime "Arnauti").

Kad neko namjerno radi naopako i na štetu drugih, Srbi mu kažu: "Što se pravis TOŠO?" Ovo TOŠO je od onog keltskog TOS i nosi sva značenja engleskog TOSS.

Šiptari ne znaju ni porijeklo ni značenje imena TOSKE, jer je riječ keltska i još postoji u srpskom jeziku. To je riječ koja je značenjem imenovala karakterne osobine Berbera pristiglih u Albaniju sa Sicilije i južne Italije počevši od kraja 11. vijeka. Izloženi nasilju mnogi Grci i Srbi masovno su se utapali u Šiptare, te je značenje keltske riječi TOS zaboravljeno (Grci je nisu ni imali znali), ali je riječ opstala kao ime Šiptara TOSKI.

GEG

Geg dijalekt (crvena zona).

U južnoj polovini današnje Albanije nastanjeni su Šiptari TOSKE, a u sjevernoj polovini i na Kosovu žive Šiptari GEGI (GEGË, alb.). Jezik TOSKA i GEGA nije potpuno isti i u mnogo čemu je različit.

Šiptari ne znaju (ili ne žele da znaju) šta znači riječ GEG, jer riječi otkrivaju i porijeklo i istoriju. U prethodnoj temi rekli smo odakle ime TOSKE, a ovdje ćemo pokazati porijeklo imena GEG (GEGI, *mn*.).

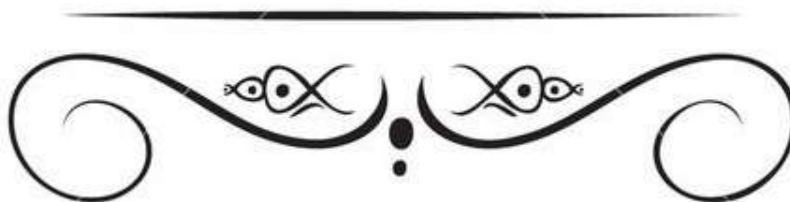
Riječ GEG nalazimo u islandskom GEGN i u njemačkom GEGEN, što znači PROTIV, PROTIVNIK.

Sa korijenom GEG su u anglo-saksonske riječi GEGNUM sa značenjem PROTIV, dok anglo-saksonsko GEGNISAN znači SKRESATI PROTIVNIKA.

Anglo-Saksoni su Normani, a Normani su bili porijeklom Vikinzi kao i Islanđani, a ujedno su porijeklom Skiti, tj. Aškenazi kao i Nijemci. I pogledajmo: šiptarsko NIS znači POČETAK. Pošto GEG znači PROTIVNIK, izraz GEG NIS znači POČETAK PROTIVNIKA. Ovo šiptarko NIS već se nalazi u anglo-saksonskom GEGNISAN: GEG-NIS-AN.

Sve dok su svi sjeverni domorodci današnje Albanije, Kosova i Crne Gore bili Srbi, bili su PROTIVNICI Špitara, tj. Srbin je za Šiptara bio GEG, tj. PROTIVNIK, a Srbi kao narod bili su za Šiptare GEGI, tj. PROTIVNICI. To značenje je po islandskom GEGN i njemačkom GEGEN.

Od kad se Srbi tih krajeva pošiptariše, svaki pošiptareni Srbin i dalje ostade GEG, a pošiptareni Srbi ostadoše GEGI. Tako u južnom dijelu Albanije većinu današnjih Šiptara čine potomci Berbera i pošiptarenig Grka, dok u sjevernoj polovini Albanije, Na Kosovu, u Crnoj Gori i u Makedoniji većinu Šiptara čine pošiptareni Srbi.

SRPSKE BIJELE KAPE

Srbi sa bijelim kapama (detalj freske "Sahrana arhiepiskopa Save II" u Crkvi sv. Apostola u Pećkoj patrijaršiji, 14. vijek – freska obnovljena u 17. vijeku).

Govoreći o spisima vizantijskog istoriografa Jovana Kinama (Ἰωάννης Κίνναμος, oko 1143 -1203) i opisu jedne bitke između vizantijskog cara Manuila i pobunjenih Srba 1150. godine negdje na desnoj strani obale rijeke Tare, Panta Srećković navodi i ovaj Kinamov opis Srba:

Srbi sa bijelim kapama koje su pošipareni Srbi zadržali sve do danas..

“Oni su bili naoružani s e k i r a m a, p r a č i c a m a, m a č i m a i dž i l i t i m a. Odelo im je bilo: d o l a m e, uske d o k o l e n i c e i b e l e k a p e n a g l a v a m a.” (1)

Dakle su Srbi onog vremena nosili bijele kape. Jakom medijskom propagandom danas su to već “dreve ilirske kape ilirskih potomaka Albanaca.” Nažalost, omađijani lažnom zvaničnom istorijom, Srbi se i ne opiru toj propagandi, a često ponovljena laž postaje pročelnik pred istinom.

…………………………..

(1) P. Srećković, Stanje i odnosi srpskih arhontija prema Ugarskoj i prema Vizantiji, u polovini 12. veka, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga 54, Štamparija Kraljevine Srbije, Beograd, 1883, str. 172.

TARBHU, TRBHU I TRBUH

“**třbuh** m (Vuk) = *třbu*, gen. *trbūa* (Kosmet) = *trbû* (ŽK), praslav., ‘želudac, stomak, kulje’. Odbacivanjem dočetka -uh osjećanog kao sufiks *třba* f (Kosmet) ‘isto’. Ne nalazi se u češ. i pol j. j ni u oba luž.-srpo stcslav. *tnbuha* ‘intestina’. Upor. ipak u polj. *telbuch* i češ. ekspresivno *terbach* u istom značenju.” (1)

Skok ne nalazi etimološko porijeklo riječi TRBUH.

Kanarisko TARI (2) znači GRUB. Skitski bog TARGITAJ i keltski bog TARANIS bili su bogovi gromova, munja i oluja. Dakle su bili GRUBI. Srbsko TARE znači DROBI, MELJE, a onaj koji TARE je GRUB prema drobljenom objektu.

Sanskritsko BHUJ (भुज्) je JEDENJE. Srbsko BUJA znači RASTE, a BUJATI znači RASTI. Paprat koja služi za JEDENJE je BUJAD.

Da vidimo sad kako bi kanariska riječ TARI i sanskritska BHUJ izgledale zajedno: TARI BHUJ > TARIBHUJ, što bi značilo TARE HRANU, DROBI HRANU.

Kanarisko BHU (3) znači ZEMLJA. Ovo BHU je korijen sanskritske riječi BHUJ i korijen je srbskoj riječi BUJA (< BHU-JA). I sad biva jasnije:

TARI - BHU > TARIBHU, što znači TARE ZEMLJU, jer TRBHU zaista TARE ZEMLJU, zato što HRANA BUJA iz ZEMLJE i HRANA nije ništa drugo do transformisani oblik zemlje.

U srbskom obliku TRBHU došlo je do gubljenja glasa **A** u korijenu **TAR**, jer je **TAR-** vremenom zamijenjen kraćim korijenom infinitivnog oblika **TRTI** (**TR**-TI), dok je riječ BHU u riječi TRBHU metatezom preobličena u BUH i to je dobilo značenje NADUTI (kao npr. PODBUHNUT). Tako je TRBHU postao TRBUH, a riječ BHU dala je riječ BURAG (<BHU-RAG), što je sinonim za TRBUH kod životinja.

Svi pripadnici jednog RODA ili PLEMENA rođeni su iz TRBUHA jedne žene, ili kako majka djetetu umiljato kaze: “Ti si iz mog TRBE”. I gle kako riječ PLEME glasi na nekim evropskim jezicima:

engleski: **tribe**,
latinski: **tribus**,
talijanski: **tribu**,
francuski: **trib**o,
galicijski: **tribo**,
katalonski: **tribu**,

portugalski: **tribo**,
španski: **tribu**,
baskijski: **tribuaren**,
korzikanski: **tribu**,
rumunski: **trib**,
ruski: **triba** (**три́ба**),
škotski (gaelik): **treubh**

Sve su to iskrivljeni oblici riječi TARBHU, TRBHU, TRBUH, a nije postalo (kao što govore) od neke tri grupe drevnih stanovnika Rima. Kanarisko GARBHA (4) znači isto kao i srbsko TARBHA, tj. TRBHA: RODNICA, TRBUH, STOMAK (kanarisko GAR postalo od starijeg skito-keltskog TAR).

…………………………

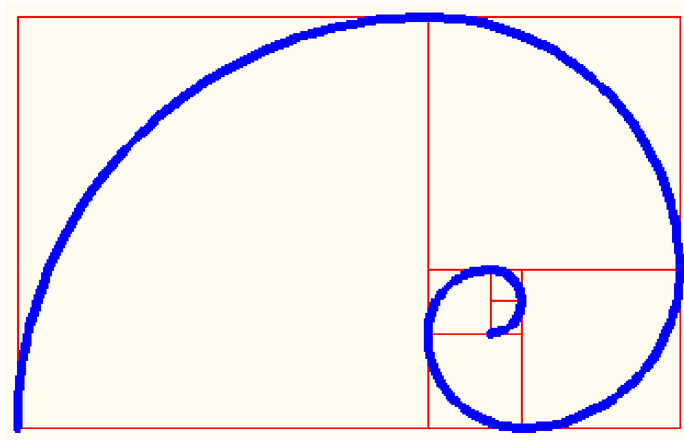
(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 495.

(2) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 491.

(3) Ib. pg. 749.

(4) Ib. pg. 361.

BHU BUJA

Zlatni presjek ili Božija razmjera.

Bujad

Sanskritsko BHUJ (भुज्) je JEDENJE. Sanskritsko BHUJA (भुजा) je SAVIJANJE, NAMOTAVANJE. Srbsko BUJA znači RASTE, a BUJATI znači RASTI. Paprat koja služi za JEDENJE je BUJAD. Kanarisko BHU znači ZEMLJA. Ovo BHU je korijen sanskritske riječi BHUJ i korijen je srpskoj riječi BUJA (< BHU-JA).

Zemlja je BHU (kanarisko). Na zemlji sve BUJA, sve RASTE. Jestiva paprat je BUJAD. Kako BUJAD BUJA? BUJAD BUJA u geometrijskoj spirali broja Fi (Phi ili ϕ = 1,618033988…). To je tkz. ZLATNI PRESJEK ili BOŽANSKA RAZMJERA .

Burek pita (pita se savija, a sanskritsko “bhuja” znači “savijanje”).

Riječ BUREK izvedena je od BHU (< BHU-REK) i to je PITA s mesom (PITA ima oblik SPIRALE). Od riječi BHU izvedena je i riječi BURA (< BHU-RA), što znači VJETAR ZEMLJE, jer uvijek duva s kopna na more.

Keltski krst: Božije žezlo rasta i života je u desnoj ruci (Muiredach's High Cross, Irska, 9. vijek).

Od riječi BUH postala je riječ BUK. VAL i BUK su sinonimi i znače isto kao i riječ TALAS. Elektromagnetni VALOVI ili TALASI ujedno su elektromagnetni BUKOVI. Od riječi BUK onomatopejom je izvedena riječ BUKA, a BUKA je skup ZVUKOVA, a skup ZVUKOVA je RIJEČ.

I tako dolazimo do zaključka: kanarisko BHU je ZEMLJA, sanskritsko BHUJ je SAVIJANJE, srbsko BUJ je RAST, RAST je NAPREDAK, RAST JE ŽIVOT. Sve dolazi od BUH što je dalo BUK, a BUK je ZVUČNI VAL koji BUČI. Taj BUK koji BUČI je BOŽIJI GLAS, odnosno elektromagnetni BUK koji je stvorio i koji održava svu MATERIJU, a materija je ZEMLJA ili BUH. Svaka čestica i svako tijelo ima svoj BUH, tj. BUK.

KOB, KOBAC I KOBILIĆ

Petar Skok kaže da je riječ KOB sveslavenski i praslavenski mitološki termin i da može značiti sljedeće: 1. DOBAR ZNAK; 2. RĐAVA SLUTNJA; 3. VANJSKI IZGLED. [1]

Pogledajmo značenja današnjeg engleskog COB (KOB):

1. ISPUPČENJE
2. ČVOR, KVRGA
3. GLAVA
4. OSOBA
5. VRH
6. KRESTA ili GUBER (< KOBER)
7. TUĆI, NAPASTI

Krupnu vrstu lišnjaka Englezi nazivaju COB. U engleskom COB (COB) i u srpskom KOB osnova je OB jer je taj korijen u riječi OBLO, OBLIK.

Sve što je OBLO ima engleska značenja ISPUPČENJE, ČVOR, KVRGA, GLAVA i ušlo je u engleski iz keltskog [2]. I TOPUZ “iz turske vojne terminologije” nastalo je od T-OB-US [3].

Kad se dva KOBA sudare, to je SUKOB. Vrsta jastrijeba zove se KOBAC.

Pogledajmo i ove keltske riječi: COB (KOB) = OBILAN, RODAN [4]. Gaelik COBHACH znači ČAST, PRIZNANJE [5]. Starokeltsko COBH je POBJEDA [6]. I ovo su keltske riječi:

a) COB IL
b) COB ILE

COB znači OBILAN, RODAN i to znače i riječi IL, ILE [7]. Izgleda tautologija, ali nije:

a) COB IL > COBIL = KOBIL = OBILNO RODAN
b) COB ILE > COBILE = KOBILE = OBILNO RODAN

I kad na ovo COBIL (KOBIL) i COBILE (KOBILE) dodamo keltsko ACH što znači OKRŠAJ, SUKOB [8], gle šta dobijemo:

a) COB IL ACH > COBILACH = KOBILACH > KOBILAČ > KOBILIĆ = OBILNO RODNA BORBA

b) COB ILE ACH > COBILEACH = KOBILEAČ > KOBILIĆ = OBILNO RODNA BORBA.

Prezime KOBILAJIĆ postojalo je u srednjem vijeku i u vrijeme Kosovske bitke:

“КОБЫЛАYИЋЬ, vlastelin kneza Pavla Radinovića od primorja Vukosav Kobilajić 1397 M. 229.” [9]

Postojao je jedan Miloš u vremenu cara Dušana i spomine ga Mavro Orbini kad govori o vremenu posljednjih Dušanovih dana:

“Najvjerniji njegovi savjetnici bijahu Gregorije i Vojihna cesari, te Brajko, Raoslav, i Branko Rastislalić, zatim Tomo i brat mu Vojislav Vojnović, Miloš i njegov brat Raoslav Ledenić,….” [10]

Miloš LEDENIĆ! Njegovo prezime bukvalno znači PLEĆAŠ, jer, ŠIROKIH LEĐA (PLEĆAT, OBILAN): LEDE > LEĐA = PLEĆA [11]

“Korijen LED- dolazi u pridjevima na -ovan LEDOVÁN (bol, Belostenec, Jambrešić), poimeničen na -ica LEDOVNICA (hrv. kajk.) = na -ovlji LEDOVLJA f ‘isto’, u hrv.-kajk. složenom pridjevu LEDOBOLEN (Jambrešić).” [12]

LEDENICA (Kosmet, Drsnik, Klina) je stočna bolest, nazvana tako, jer goveda, koze, ovce od nje padaju na LEĐA. [13]

Od osnove LED su LEĐA i LEĐANICA (kičma), jer LED bukvalno znači ŠIRINA, ŠIRENJE (kad se LEDI, zaleđena voda se ŠIRI i postaje OBILNIJA).

LED > LEDEN > LEDENIĆ = PLEĆAT = ŠIROK = gaelik LEATHA [14], tj. LEADA) = KRUPAN = OBILAN = KOBILAČ = KOBILIĆ.

Orbinijev *Miloš Ledenić* je kosovki Miloš Kobileach (Kobilić) i on je u vrijeme Kosovske bitke imao preko 50 godina, iako ga narodni pjesnik prikazuje kao mladog viteza. U mladosti je bio među savjetnicima cara Dušana, a kakvu je pravu ulogu imao, to ne znamo, ali je kao član diplomata oko Dušana morao od ranije biti poznat caru Muratu lično, te nije čudo što ga Murat na Kosovu prima u šator.

Po prezimenu vidi se da Miloš (K)obilić nije slovenskog prijekla, nego tračkog, keltskog, tj. ilirskog (vlaškog) porijekla. Pogrdno shvatanje njegovog

prezimena u krugovima slovenske vlastele (potiče od kobile) bilo je razlog da se njegova porodica među vlastelom nazove Ledenić (Plećaš), iako je u narodu i dalje bio poznat pod originalnim narodnim prezimenom.

Pošto većina Srba odbija istinu da su porijeklom od Kelta, a tvrde da su od Tračana (iako je to isto), Šiptari to koriste za svoju propagandu pa tvrde da je to šiptarsko prezime, jer i među današnjim Šiptarima je većinski broj pošiptarenih potomakaTračana ili Kelta u vidu Srba koji su bili originalni domorodački Vlasi. I ne treba se čuditi što se najpoznatiji svjetski lingvisti komparativne lingvistike pozivaju na albanski kao originalni ilirski jezik, a srpski ni da spomenu. To Srbi takođe rade.

…………………….

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 6.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 118.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 484.

[4] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 221.

[5] Ibid.

[6] Ibid.

[7] Edward Dwelly, Ibid, Vol. II, p. 539.

[8] Ibid., Vol. I., p. 5.

[9] Đura Đaničić, Rečnik iz starina srpskih, Prvi dio A-K, Državna štamparija, Beograd, 1863, str. 459.

[10] Mavro Orbini, Kraljevstvo Slavena, Golden marketing, Zagreb, 1999, str. 333.

[11] Petar Skok, Knjiga II, str. 284.

[12] Ibid., str. 284-285.

[13] Ibid., p. 285.

[14] Norman Macleod, A Dictionary of the Gaelik Language,Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1886, p. 363.

VELIKA MATER KABILA

“**kabile** pored *kabile*, *kabile*, gen. -età n (Kosmet, Makedonija) ‘pleme, rod; sinonim: fis kod Arbanasa’. Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. kabile ‘zadruga pod upravom starješine’) iz plemenske terminologije: arb. *kabile* ‘Verwandschaft, Verwandter’.” (1)

Pogledajmo kako se kaže PLEME (ROD) na sljedećim jezicima:

turski: KABILE,
azerbejdžanski QƏBILƏ,
uzbekistanski: QABILA,
svahili: KABILA,
arapski: QABAYLA,
hausa jezik: KABILAR,
pundžabi: KABILE,
somalijski: QABIILKA

Od Azije preko Indije do Afrike skoro ista riječ sa korijenom KAB-. Otkud to i kako to? To je od drevnih vremena kad je MATER svima bila KABILA, a njeni potomci činili jedno PLEME, jedan ROD.

Velika Mater Briga bila je KIBELA (Kubileya/Kubeleya). U Bugarskoj još postoji stari trački grad KABILE (KABYLE) koji nosi ime brigijske Velike Matere KABILE.

Šta bi moglo da znači ime KABILA, šta znači KAB- koji je korijen njenog imena? Korijen KAB- nalazimo čak u japanskom jeziku u riječi KABU (2). Bukvalno značenje japanske riječi KABU (株 ） znači PANJ ili KORIJEN palog drveta. Korijen KAB- nalazimo i u kanariskom KABILE (3) i to je KNJIGA GENEALOGIJE, RODOSLOV. U gaeliku korijen KAB- nalazimo pisan latinskim načinom u riječi CABALL (4) što znači KOBILA. U hebrejskoj riječi CABALA nalazimo krijen KAB- napisan kao CAB-. Samo hebrejsko CAB bukvalno znači ŠUPLJINA, RUPA. Hebrejski glagol CABAL (5) znači UZIMATI, PRIMATI.

Tako saznajemo da KABILA znači ONA KOJA UZIMA, UZIMAČICA; ONA KOJA PRIMA, PRIMAČICA: KABILA UZIMA SJEME, PRIMA SJEME U ŠUPLJINU SVOJE UTROBE, JER JE KABILA VELIKA MATER PLODNOSTI I MATER SVEGA POSTOJEĆEG. Tako je vremenom kult praroditeljke žene majke dobio svoje univerzalno kosmičko značenje.

……………………………

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 9.

(2) Dominic Williams, A Dictionary of Japanese Financial Terms, Japan Library, Curzon Press Ltd, Kent, 1995, pg. 37, ISBN-10: 1873410115

(3) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 249.

(4) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 89.

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893. pg. 87-88.

BOŽIJI ZNAKOVI

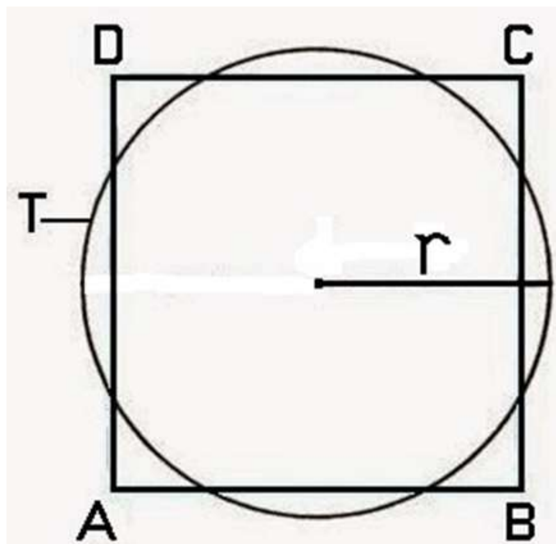
Kao što slikar stavlja potpise ispod svojih autorskih djela, tako je i Bog Stvoritelj na svojim djelima ostavio svoje potpise kao dokaze svog autorstva. Mnogo je takvih Božijih potpisa u prirodi, ali ih lažima zavedeni i obezboženi današnji ljudi ne vide, ne prepoznaju i ne traže.

Jedan od Božijih autorskih potpisa je i primjer koji ćemo ovdje navesti: radi se o mjeri vremena, brojevima i geometriji. Dakle ovako:

a) 1 tropska godina = 365,2422 dana,
b) iracionalni broj Fi (φ) = 1,168033988…
c) iracionalni broj Pi (π) = 3,141592693…

Sad ćemo pogledati matematički odnos ovih brojeva u geometriji koristeći pri tome i jedan od kodova Velike piramide pomoću kojeg se dužina vremena pretvara u mjeru dužine, te je 1 dan vremena isto kao 2,466586266 cm dužine. I počinjemo od dužine godine i broja Fi:

365,2422 : 1,618033988 = 225,7320938 dana.

Sad ćemo dužinu vremena od 225,7320938 dana po Piramidinom kodu pretvoriti u centimetre:

225,7320938 x 2,466586266 = 556,7876824 cm

I sad prelazimo na geometriju sa zadatkom: kvadrat **ABCDA** i krug **T** imaju jednake površine. Koliki je poluprečnik kruga **T** ako su strane kvadrata **ABCDA** duge po 556,7876824 cm?

Da bismo to uradili, prvo izračunamo površinu kvadrata **ABCDA** po formuli $P = a^2$:

a = 556,7876824 cm

$P = a^2 = 556{,}7876824^2 = 310\ 012{,}5233\ cm^2$

Površina kvadrata **ABCDA** je 31 0012,5233 cm^2, a tolika je i površina kruga **T**. Sad ćemo po formuli izračunavanja površine kruga naći koliki poluprecnik (**r**) kruga **T**.

Površina kruga računa se po formuli $P = r^2\pi$. Pošto je površina kruga **T** već poznata, obrnutim putem naći ćemo koliko je r, tj. poluprečnik:

a) 31 0012,5233 : 3,141592693 = 98 680,04977 cm^2
b) $\sqrt{98\ 680{,}04977}$ = 314,1338087 cm = r

Dakle, dužina poluprečnika kruga T iznosi 314,1336367 cm i tu je Božiji potpis, jer je u tom broju sadražno 100 Pi:

314,1336367 : 100 = 3,141338087

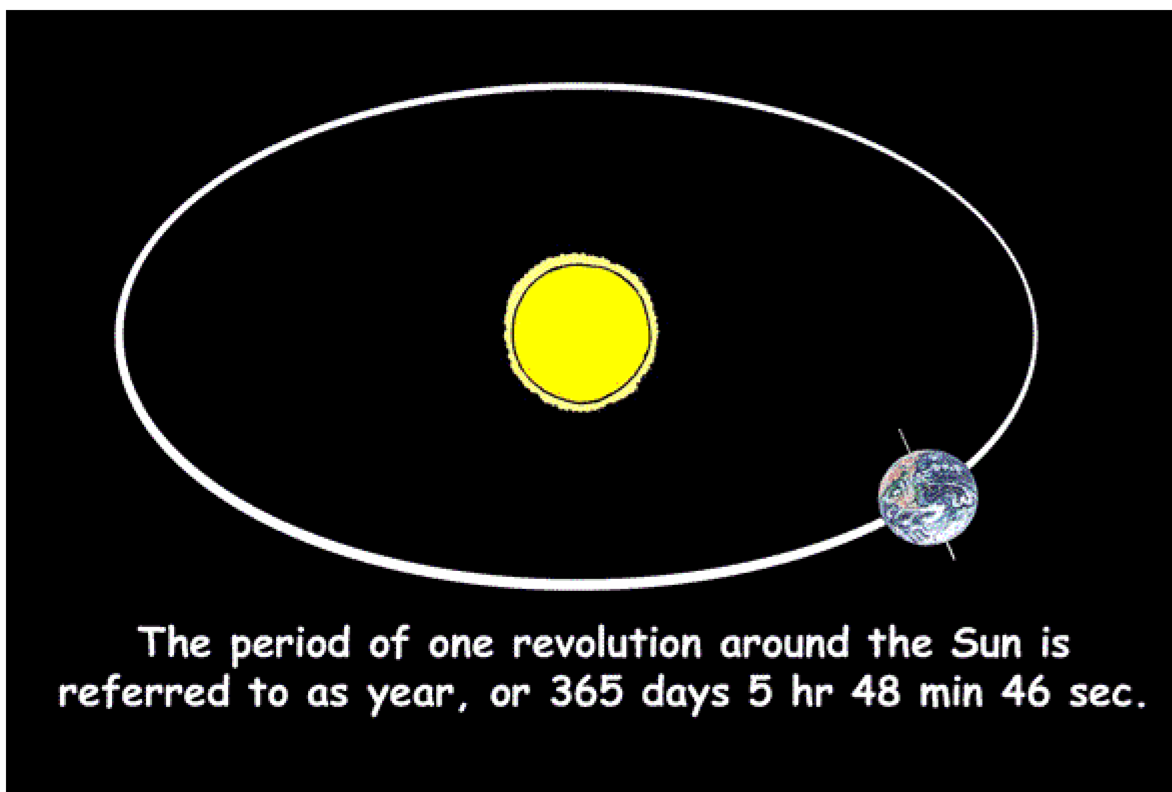
Tačnost je u tri decimale, ali i ova “netačnost” od četvrte decimale je izračunavanje po dužni tropske godine u naše vrijeme, a koliko je bila duga godina u vrijeme stvaranja svijeta, mi ne znamo, ali možemo pretpostaviti da je bila tolika da je davala tačnost gornjeg rezultata u svim decimalama.

Pogledajmo: da bi poluprečnik kruga **T** bio tačan u sedam decimala, tj. da bi **r** bilo 314,1592693, dužina strana kvadrata **ABCDA** morale bi biti po 556,8325715 cm. I sad to po Piramidinom kodu pretvaramo u dane:

556,8325715 : 2,466586266 = 225,7502927 dana.

Sad ćemo ovih 225,7502927 dana pomnožiti sa brojem Fi:

225,7502927 x 1,618033988 = 365,2716463 dana = 365 dana, 6 sati, 31 minuta, 10,2425664 sekundi.

Pun krug Zemlje oko Sunca je dužina godine od 365,2422 dana.

U ovo naše vrijeme tropska godina ima 365 dana, 5 sati, 48 minuta, 46,08 sekundi. To znači da je u vrijeme stvaranja svijeta, prije oko dvanaest hiljada godina, ondašna godina bila duža od današnje tropske godine za 42 minuta i 24,16032 sekundi, a od današnje sideralne godine bila je duža za 22 minuta i 31,84032 sekundi. Skraćenje godine najvjerovatnije je nastalo u kataklizmičkim poremećajima u vrijeme opšteg potopa.

KOBILIĆ, KABILA I KOBILA

Ovdje ćemo sa da razjasnimo sve nejasnoće izabune oko značenja riječi KOBILIĆ, KABILA i KOBILA.

Sa korijenom KOB (COBH, gaelik) (1) prezime KOBILIĆ potiče iz jezika Briga, tj. Tračana, odnosno Kelta i znači POBJEDA, TRIJUMF. Od korijena KOB izvedena su i riječi KOBAC i SKOBALJ.

Kobac

KOBAC je mala ptica iz roda sokolova, a sokolovi su pobjednici, zar ne?

Skobalj (škobalj).

SKOBALJ je vrsta ribe koja se zove i BJELIŠ, jer je bijela, a BIJELA boja je simbol POBJEDNIKA.

Miloš Kobilić

Od gaelika COBH i velškog COB (COBIO) (2) izvedeno je englesko COB i srbsko SUKOB sa značenjem UDAR, NAPAD, kao i srbsko SKOBITI sa značenjem SUSRESTI.

U imenu brigijske Velike Matere KABILE stoji riječ KAB (CAB). Sanskritsko KABANDHA (कबन्ध) znači VODA, TRBUH, BURE. Samo KA (क) znači VODA, a BHANDA (बन्ध) znači SNOP, SVEŽANJ, BALA. Tako riječ KABANDA u bukvalnom smislu znači DRŽAČ VODE, a to značenje u srbskom ima riječ KABAL: "Lije k'o iz KABLA!"

KABAL je VELIKI DRŽAČ VODE, a KABASTO u srbskom je VELIKO. Za ono što je KABASTO, tj. što je VELIKO, kažemo da je OBILO. Ono što je OBILO ujedno je i MNOGO, MNOŠTVO i to je na gaeliku COB. (3)

U srbskom OBILO i u gaeliku COB zajednički korijen je OB- i od ovog korijena izvedeno je srbsko OBIM, OBLO, OBLINA (izraz "ženske obline").

Gaelik CABALL (4) znači KOBILA.

Ime države KUBE (CUBA) (5) dolazi iz domorodačkog taino jezika u kojem KUBA (CUBA) znači PLODNA zemlja. Od riječi CUBA izvedeno je tainsko CUBANAKAN, što znači CENTRALNO MJESTO, CENTAR.

U hebrejskoj riječi CABALA nalazimo krijen CAB-. Samo hebrejsko CAB bukvalno znači ŠUPLJINA, RUPA. Hebrejski glagol CABAL znači UZIMATI, PRIMATI (ženski princip je primanje sjemena).

Uporedimo riječi KABILA, KUBILA i KOBILA:

KAB – ILA
KUB - ILA
KOB - ILA

KAB (CAB) znači VELIKO,
CAB (hebrejski) znači SUPLJINA, RUPA,
KUB znači PLODNO,
KOB (COB) znači PLODNO

I tako ime boginje KABILE (brigijski: Kubileya/Kubeleya; grčki: Κυβέλη) dolazi od riječi KAB, CAB, KUB, CUB, KOB, COB i riječi ILA: gaelik IL (ILE) (6) znači PLODNOST, IZOBILJE, MNOŠTVO, PLODNA RUPA, a osnova svega je sanskritsko KA što znači VODA:

KAB – ILA > KABILA,
CAB – ILA > CABILA,
KUB – ILA > KUBILA,
CUB – ILA > CUBILA,
COB – ILA > COBILA,
KOB – ILA > KOBILA (latinski: caballa, bjeloruski: кабыла, latvijski: ķēve).

Sinonimi KABILA i KOBILA su istog značenja: VELIKA ILA, VELIKA PLODNOST, RUPA KOJA PRIMA i iz koje se rađa VELIKO MNOŠTVO RODBINE zvane PLEME: turski: KABILE, azerbejdžanski: QƏBILƏ, uzbekistanski: QABILA, svahili: KABILA, arapski: QABAYLA, hausa jezik: KABILAR, pandžabi: KABILE, somalijski: QABIILKA.

…………………………

(1) Robert Archibald Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, Printed for James Duncan, London, 1825, pg. 128.

(2) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, Carmarthen, 1840, pg. 55.

(3) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, Printed for James Duncan, London, 1825, pg. Ib. pg.128.

(4) Ib. pg. 89

(5) Richard A. Crooker, Cuba, Chelsea House Publisher, 2002, pg. 57. ISBN-10: 079106932X; ISBN-13: 978-0791069325

(6) Robert Archibald Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, Printed for James Duncan, London, 1825, pg. 323.

MALA KAP JE VELIKA

“U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božiji dizaše se nad vodom.” (Stvaranje, 1, 1-2)

“Jer navalice neće da znadu da su nebesa bila od prije i zemlja iz vode i usred vode Božijom riječju.” (2. Pet. 3, 5)

Sav ovaj svijet, svi elementi ovog svijeta postali su iz vode, kroz vodu i od vode. Od vode su postali vatra, zemlja i vazduh. Sa vodom to su četiri elementa ovog svijeta. Voda je prvi i osnovni element.

Sanskristsko KA (क) znači VODA:

K = KAKO
A = AZ = JESAM
KA = KAKO JESAM

Voda je medijum kroz koji Tvorac stvaralački djeluje. Voda je Božije projavljivanje na ovom svijetu, voda je vidljiva zemaljska forma kreativno životvorne Božije energije.

Sanskritsko KA, koje po srbskoj azbuci znači KAKO JESAM, kazuje nam da je voda zemaljska forma Boga, tj. Bog je prisutan u vodi i tako Bog prisustvuje na zemlji i tako izgleda na Zemlji. Voda je jedan avatar Božiji, drugi je Sunce i ono je na nebu.

Sanskritsko KA (क) znači VODA. Pošto je iz VODE, kroz VODU i od VODE sve postalo, sanskritsko KA znači i VRIJEME, SVJETLOST, SUNCE, ZVUK, TIJELO (MATERIJA), VAZDUH, VATRA, BOGATSTVO, BLAGO-STANJE, DIVOTA, DUŠA, VLADAR.

Sanskritsko KA znači i DUŠA, jer je DUH BOŽIJI prisutan u VODI. Od riječi KA izvedena je riječ KAB, što znači VELIK. To su tri glasa, tri zvuka, tri vibracije:

K = KAKO
A = JESAM
B = BUK

KAB = KAKO JESAM BUK = KAKO SAM BUK.

Riječ BUK znači ZNAK (SIMBOL), ali znači i GLAS BUKE, znači i VAL (talas) koji stvara BUKU. VAL ili BUK stvara BUKOM pri KRETANJU VODE, a svako kretanje vezano je sa VREMENOM. Valovi i vrijeme čine frekvenciju, što znači da VODA neprekidno VIBRIRA Božijim BUKOM (glasom), odnosno VODA je vidljiva forma BOŽIJEG GLAS, tj. VALA ili BUKA.

Pelazgi su bogove zvali KABIRI (CABIROI). KABIRI su DIVOVI, TITANI što znači da KAB znači VELIK.

Prelaskom glasa **B** u **P** od riječi KAB postala je riječ KAP: KAB > KAP. To znači da i KAP znači VELIK. U srbskoj prehrišćanskoj vjeri crkvena svetilišta zvana su KAPIŠĆA, jer su tu bili KAPOVI (riječ KAP nekad je značila isto što danas znači riječ KIP). Da i danas KAP znači VELIK, dokaz je izraz: “Udarila ga KAP”, jer je UDAR KAPI za čovjeka smrtna opsanost.

TESTAMENT GOSTA RADINA

Gost Radin je istorijska ličnost Radin Butković. U crkvenom činu gosta Crkve bosanske (rang arhiepiskopia i mitropolita) pred kraj svog života gost Radin bio je službenik humskog vlastelina Stjepana Vukčića Kosače, poznatog i kao herceg Stefan (1404-1466).

Ćiro Truhelka je u dubrovačkom arhivu pronašao Testament gosta Radina i svoja prva svoja prva razmišljanja o ovom dokumentu objavio 1911. godine. Tako Truhelka kaže:

“Radin bijaše svećenik patarenske crkve te se je kao takav uspeo do viskog zvanja ***patarenskog gosta****. Mi ga nalazimo isprva kao* ***krstjanina*** *na prvoj stepenici patarenske hijerarhije, poslije na višoj kao* ***starca****, a najposlije, kao* ***gosta*** *u časti, koja odgovara biskupskoj u ostalih kršćanskih sljedba”* (1)

Vjernici Crkve bosanske zvali su se **krstjani** i to ime izvedeno je od riječi “krst”: krst > krstjani. Od imena **Hrist** je naziv “**hristjani**”, a od imena **Krist** je naziv “**kristjani**”. Hristjani su kasnije nazvani hrišćani i pripadaju grkoortodoksima, a kristjani, kasnije nazvani kršćani, pripadaju rimokatolicima.

Krstjani nisu pripadali ni grkoortodoksima ni rimokatolicima i, kao što već rekosmo, ime im nije izvedeno ni po Hristu ni po Kristu, već po **krstu** prozvaše se **krstjan**i, a krst je po riječi **krest**, što je nekad značilo **vatra.**

Truhelka kaže da je gost Radin sveštenik patarenske crkve. Šta znači riječ “**pataren**”? Latinsko “**pater**” znači “**otac**”. Pošto je latinski zvanični jezik Rimokatoličke crkve, dio rimkatoličkog Simvola vjere o ishođenju Svetog Duha glasi: *“Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem, qui* ***ex Patre Filioque procedit****.“* U prevodu to znači: *”I u Duha Svetoga, Gospoda životvornoga, koji od Oca i Sina ishodi.”*

Pripadnici Crkve bosanske prozvani su od od Rimokatoličke crkve patarenima jer su ispovijedali da Sveti Duh ishodi samo od Oca (**ex Patre**), dakle su ispovijedali Nikejski Simvol vjere koji ispovijeda Pravoslavna crkva:

*“I u Duha Svetoga, Gospoda, Životvornog, Koji **od Oca ishodi**.”* Na latinskom to izgledalo ovako: *“Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivifycantem, qui **ex Patre procedit**.”*

I zato što su ispovijedali da Sveti Dud ishodi samo od Oca (***ex Patre***), Rimokatolička crkva oglašava ih jereticima **patarenima**. Ali ima tu još nešto: krstjani su i obožavatelji Sunca, nekad zvanog **Apola Patareusa** I na svojim službama samo su čitali “Oče naš”, latinski “Pater Noster”. Dakle su rimokatolici i po tome krstjane mogli nazvati mogli patarenima.

Na osnovu neke dubrovačke darovnice nekim krstjanima od 14. februara 1423. godine Truhelka izvodi ovakav zaključak:

*“…a iz toga se razabire, da je naziv **pataren**, služio za oznaku redovnika, a ne svakog pristaše vjerske sljedbe koja je sačinjavala ‘crkvu bosansku’, jer su jamačno i knezovi Budislav i Vukašin sljedbenici iste vjere, a ipak se za razliku od ‘**krstjana**’ zovu laicima.”* (2)

U crkvi i danas postoji podjela na sveštenstvo i laike, a to što se u pomenutoj darovnici samo sveštenici imenuju patarenima, to je zato što su sveštenici duhovne vođe laika i glavni čuvari vjere, dok većina laika ni u današnje vrijeme ne zna Simvol vjere, ne znaju dogmate vjere, niti znaju šta je razlika u ispovijedanju vjere između Pravoslavne i Rimokatoličke crkve.

U pokušajima da utemelji neku posebnu patarensku vjeru Crkve bosanske, Truhelka se hvata za svaku slamku i kaže:

*“Značajna je i ova činjenica, da se među ličnostima, koje se sa vojvodom Radosavom na Borču zakleše na povelju, izdanu Dubrovniku, nalaze uz ostalu vlastelu i oba poklisara laika, knezovi Vukašin i Budisav, dočim se oba **krstjanina**Tumr’ko i Radin tu ne spominju a to kao da zasvjedočava mnijenje, da je patarenima (kao redovnicima) zakletva bila zabranjena, dočim je laicima bila dozvoljena.”* (3)

Čudno je da Truhelki nije bilo poznato da je Novim Zavjetom zabranjeno vjernicima da se zaklinju, a kad je to već moralo pred državnim vlastima biti,

onda se uzima da je zaklinjanje manji grijeh laicima, nego li monasima i zato se monasi nisu zaklinjali. Tako je bilo i tako je i dan-danas.

Gost Radin je bio glavni savjetnik Stjepana Vukčića Kosače. Titula Stefanova bila je herceg (vojvoda) od Svetoga Save. Zar bi nepravoslavni jeretik mogao biti glavni savjetnik hercegu od Svetog Save? Naravno da ne bi!

Od vremena hercega Stjepana Crkva bosanska u oblasti Stjepanovoj počinje da se približava nemanjićkoj crkvi vizantijskog grkoortodoksja. Jedan od protivnika tog približavanja vjerovatno je bio i gost Radin, kojeg pod kletvom pominje "Srpski sinodik" koji se čita na Nedjelju Pravoslavlja. To je pomenik učitelja ortodoksne crkve, iza kojih slijedi proklinjanje svih jeretika s kojima se ta crkva borila i potiče iz starih prevoda vizantijskih i bugarskih originala. Po potrebi vremena uz stari tekst dopisivana su imena nepodobnih crkvenih ili svjetovnih ljudi jeretika i "jeretika":

"Zli heretici, trikleti babuni, koji se zovu lažni krstjani i koji se rugaju našoj pravoj veri, uzimaju od knjiga 'Sveto Pisanije' i obraćaju ga na zloverje, i koji se odlučiše od svete pravoslavne crkve, i koji se rugaju svetome i časnome krstu, i koji se rugaju i ne klanjaju svetim ikonama, da budu prokleti.

Koji veruju u babunsku veru i njihovo učenje, i koji ih primaju i klanjaju im se, i koji drže veru njihovu, takvi da budu prokleti.

Koji znaju da je babunske vere, pa ih primaju u svoje zemlje i brane ih, takvi da budu prokleti.

Onaj koji ne proklinje svaku zlu heresu, a naročito jeretike, koji se nazivaju babuni, da bude proklet.

I svima koji veruju u pravu veru, istinskim hristjanima i koji se klanjaj obrazu svetoga i časnoga krsta, i svetim ikonama, i svetim moštima, koji tako misle i veruju, večni pomen.

Savi jeromonahu večni pomen. I svaki babun da bude proklet. I gromko velimo: mnoga leta carem.

I gromko velimo: Rastudije bosanski, i Radomir, i Dražilo, i Toljko, i Tvrtko, i Tvrdoš, \dodato: ***i Radin gost Hercegov, da bude prokleti****/, i svi koji se nazivaju krstjani i krstjanice, a ne klanjaju se svetim ikonama i krstu časnome, da budu prokleti."* (3)

Izdvojićemo ovaj citat iz "Sinodika":

“I svima koji veruju ***u pravu veru, istinskim hristjanima*** *i koji se klanjaj obrazu svetoga i časnoga krsta, i svetim ikonama, i svetim moštima, koji tako misle i veruju, večni pomen.”*

Ova “**prava vera**” je grčko ortodoksno hrišćastvo ili istinsko hristjanstvo koje su Srbima nametnuli Stefan Nemanja, Sveti Sava i kasniji Nemanjići. Vjernici ortodoksja su **istinski hristjani**, a ne **krstjani** kao što su bili svi prenemanjićki Srbi i pripadnici Crkve bosanske.

Ime gosta Radina margini pljevaljskog rukopisa Sinodika očevidno je u Sinodik dodano naknadno približno u doba života gosta Radina. Sava Kosanović piše o tome:

“Ovo je ime pisano docnijom rukom i drugim mastilom sniže istog reda po dnu lista.” (4)

Baš u to vrijeme sredinom maja 1461. godine Huan Torkve-mada (Juan Torquemada) stric velikog inkvizitora Tomasa Torkvemade, objavljuje svojih pedeset tački protiv bosanskih “manihejaca”.

Nakon smrti hercega Stjepana sredinom 1466. godine, gost Radin se potpuno preseljava u Dubrovnik. Možda je tu odgovor zašto se u Sinodiku proklinje gost Radin: možda se lično odupirao širenju uticaja nemanjičke grkoortodoksne crkve u oblasti hercega Stjepana? Već 5. januara 1466. godine gost Radin je u Dubrovniku bio napisao svoj testament. Umro je sljedeće 1467. godine.

Da gost Radin nije bio pripadnik nekakve sekte patarena iliti bogumila, vidi se po bogatstvo kojim je raspolagao. Pored kuće i imanja u Dubrovniku Radin je imao je 5460 dukata gotovine i sa tom sumom spadao je u najbogatije ljude ondašnje Bosne. O bogumilima se pričalo da su prezirali bogatstvo, zar ne?

Biće korisno da ponovimo i na ove Truhelkine riječi:

“*Odkada je Rački napisao svoju radnju “Bogumili i Patareni” u 7. i 8. svesci “Rada” jugoslovenske akademije, obikli smo mi, oba imena ‘Bogumili’*

i ‘Patareni’ identificirati. U kojem su međusobnom odnošaju bile pojedine sekte, što ih on stavlja u paralelu sa bogumilima, kušao je da prikaže Rački, a ja bi ovdje samo ovo istakao da ***do sele ni na kojem bosanskom ili dubrovačkom spomeniku nije nađen naziv ‘bogumila’****. Službeni naziv crkve u listinama bosanskim je ‘crkva bosanska’ a u spisima dubrovačke arhive našao sam pristaše ove crkve jedino pod nazivom patarena, dočim tu imenu bogumila nema nigdje traga. I službeni naziv ‘bosanska crkva’ koji jako akcentuira ono ‘bosansko’, dokazuje da ta crkva nije bila ni u kakvoj* ***organičkoj*** *svezi sa bugarskim bogumilstvom. Mi dakle moramo prije svega kod oznake sekte eliminirati naziv* ***bogumila****, a prisvojiti naziv* ***patarena*** *koji je u dubrvačkoj arhivi za Bosnu u stotine slučajeva dokumentiran.”* (5)

A zašto su prozvani patarenima, već je naprijed rečeno.

Pobijajući postojanje nekakvih bogumila Truhelka navodi sliku krsta na na početku Testament gosta Radina, kao i to da su krstovi izobražavani na grobnicama sve bosanske patarenske vlastele. Truhelka takođe navodi bosanske povelje koje počinju riječima: **“Va ime oca i Sina i svetago duha. Amin”**:

“To obara dosadašnji krivi nazor, da su bosanski patareni prezirali znak krsta. Ovaj krivi nazor uveo je Rački u literaturu i u opće mnijenje na osnovu iskaza jednog lombardijskog Kathara-Patarena, koji je u Pinerolu 1387. pred inkvizicijom među ostalim izjavio, da tamnošnji patareni, koji su navodno bili u nekom odnošaju sa nekim bosanskim doseljenicima preziru krst.

Ovoj, možda pod dojmom terora prijeteće, a možda i efektivno provedene torture sredovječnog inkvizitorskog postupka izrečenoj izjavi protive se neoborivim autoritetom patarenskog crkvenog dostojanstvenika i bezbrojni pismeni spomenici patarenskih vladara i velmoža Bosne, gdje svuda nalazimo znamenje krsta u početku tekstova a ovim je kategorički utvrđena činjenica, da ***Patareni nijesu zazirali od znamenja krsta****.”* (6)

Jedni krstjani bili su na stalnom postu, dakle su bili vegeterijanci. Sveštenstvu je post bio obavezan kao sto je obavezan i svim monasima u pravoslavnoj crkvi, a stalni post mogli su držati i laici baš kao što to svojom voljom mogu i današnj vjernici. Druga grupa krstjana su tkz. mrsni ljudi.

Nedjelji i petku pridavan je poseban značaj: nedjelji kao danu Hristovog vaskrsenja, a petku kao danu Hristovog stradanja, te je petak kod krstjana bio obavezni dan posta kao i kod ostalih pravoslavaca. U Testamentu gosta Radina kalendarski dan posvećen Sv. Petru odvojen je od dana Sv. Pavla dok današnji ortodoksi i rimokatolici oba sveca praznuju u jednom danu.

*"Najzanimljivija stavka u čitavom testament čini mi se ona, koja spominje **'sv. Georgija, moga krsnoga imena'**.* (7)

Možda je gost Radin u Sinodiku oglašen jeretikom samo zato što je ložio badnjak i slavio krsnu slavu? Ni jedna pravoslavna crkva nema krsnu slavu, do samo Srbi. Truhelka bilježi da su slave slavili i neki katolici i muslimani (8), što je dokaz da su po prelasku u rimokatolicizam i islam neki Srbi nastavili da slave krsne slave. I kao glavni dokaz srbskog dvovjera navešćemo ove Truhelkine misli:

"Ako smo gore mogli opaziti, da se područje krsne slave ne podudara sa područjem pravoslavlja i srpstva, dokazuju nam ovi netom navedeni slučajevi, da ono na stanovitoj liniji prelazi i preko nihove konfesionalne i etničke granice.

Ako mi nakon ovoga, što smo letimice spomenuli, ili što će tek trebati u buduće pomnije proučavati, najstariji spomen zagonetnoj narodnoj krsnoj slavi nađemo u testamentu jednog visokog crkvenog patarenskog dostojanstvenika, onda nam u to pitanje ulazi bar tračak svjetla, jer nam se od sebe nameće misao, da krsna slava nije ni pravoslavnog ni srpskog, nego patarenskog porijekla. (9)

Gost Radin slavio je krsnu slavu. Visoki crkveni dostojanstvenik Crkve bosanske slavio je krsnu slavu koja je Srbima ostala od njihovih predaka Tračana. Ima li istorijskog traga da je neki srednjevijekovni srbski crkveni velikodostojnik u državi Nemanjića slavio krsnu slavu? Nema tome istorijskog traga, kao što nema traga da je vlastela u državi Nemanjića slavila krsnu slavu. Koja je krsna slava dinastije Nemanjića? Koja je slava Svetog Save ili Stefana Prvovenčanoga? Ne, tome nema pisanog spomena, jer oni nisu slavili slave!

U vrijeme oko Ilindana i danas u Bosni muslimani prave masovna narodna zborovanja, tkz. teferiče.

Kako to može biti da “sveta loza” Nemanjića nije slavila krsnu slavu? Odgovor je vrlo jednostavan: od vremena Nemanjinog genocida nad Srbima dvovjernim krstjanima, u zvaničnoj crkvi Nemanjine države svi prehrišćanski običaji u srbskom hrišćanstvu, u koje je spadala i krsna slava, bili su zabranjeni. U Nemanjinoj državi i u državi Nemanjića krsna slava je bila zabranjena i niko je javno nije smio slaviti.

Nemanja i Sveti Sava tvrdo su bili odlučili da po svaku cijenu Srbima nametnu vizantijsko državno hrišćanstvo koje je svojim kanonima strogo

zabranjivalo sve prehrišćanske običaje i strogo kažnjavalo one koji bi se usudili da obavljaju te običaje. Time je u državi Nemanjića bila uvedena nezvanična ortodoksna inkvizicija. Da je to bilo tako dokaz je i današnja zvanična SPC koja u svojim manastirima ni dan-danas ne obavlja čin osvećenja i loženja badnjaka na Badnji dan uoči Božića.

Primijetno naginjući ka posebnosti vjernika Crkve bosanske Ćiro Truhelka kaže da je u vrijeme otomanske okupacije dio patarena prešao u islam, dio u pravoslavce, a dio u katolike, te se patarenska krstjanska vjera nije sačuvala:

"…sačuvaše konvertiti po svojoj konservativnoj naravi najveću crkvenu slavu svojih patarenskih praotaca – krsno ime – bar kao narodnu ili kućnu slavu, prem su pristalice konfesija, koje za nju ne znadu". (10)

Nisu krstjani konvertirali u pravoslavlje, čak nisu potpuno konvertirali ni u katolicizam ni u isalm. Zvanična ortodoksna crkva Nemanjića je za cijelo vrijeme robovanja pod Turcima čuvala je idelogiju Nemanjića i po oslobođenju od Turaka samu je sebe postavila na duhovno čelo srbskog krstjanstva. Izmoren vijekovnim zlom pod Turcima narod je vec bio zaboravio zlo Nemanjica, te nije ni primijetio podvalu zvanične SPC i njenu nemanjićku ideologiju preskupo će i krvavo platiti u dva svjetska rata i tragično će stradati u jugoslovenskom ratu 1991-1995. godine.

Srbsko dvovjerno krstjanstvo je preživjelo otomansku okupaciju, te živi i danas, ali je okupirano od nemanjićke SPC, koja nikad nije odustala od Nemanjinog plana i plana Svetog Save da se po svaku cijenu istriebe svi prehrišćanski elementi u srbskom hrišćanstvu, makar ta cijena bila i potpuno istrjebljenje Srba. Obični srbski narod i sveštenstvo nemanjičke SPC ni danas nisu iste vjere: narod je dvovjerne pravoslavne krstjanske vjere, a sveštenstvo je fundamentalističke grčke ortodoksne vjere.

Tragovi krstjanstva takođe su sačuvani su u narodnim običajima kod katolika i muslimana srednjevijekovnog krstjanskog područja, a ti tragovi su upravo iz običaja njihovih predaka krstjana, mada su i oni pod sve većim pritiskom svojih vjerskih fundamentalista.

Sve donedavno muslimani Bosne bojili su jaja o Jurjevu.

Truhelka je nazirao nešto posebno u krstjanstvu, nešto je primijećivao, ali nije znao šta je to, ili nije smio ili nije htio da to javno kaže, jer je i on lično bio opsjednut mržnjom na sve srbsko.

Govoreći o posebnosti krstjanske krsne slave, Truhelka pominje i posebnost slavljenja badnjaka i Božića:

"U narodnoj religiji nije to jedini sredovječni relikt, koji ni u pravoslavlju ni katolicizmu nema svoj iskon; amo ide i narodno svetkovanje božića i

badnjaka, jednako u obih konfesija, a i svetkovanje Ilinja i Đurđeva-dne koje jednako nalazimo u kršćana i u samih muslimana.” (11)

I tako se nekad jedan narod jedne vjere krvavo razdijeli po vjerama svojih neprijatelja i svojih porobljivača. Rezultate toga svi znamo, svi ispaštamo i svi trpimo, jer smo pustili fundamentalističke vjerske psihopate da našim razumom i našim životom upravljaju. Ako li ih drage volje slijedimo, to znači da smo poludjeli kao i oni.

……………………..

(1) Ć. Truhelka, Testament gosta Radina, Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu, Sveska XXIII, Zemaljska štamparija, Sarajevo, 1911, str. 355.

(2) Ib. str. 359

(3) Sava Kosanović,Srpske starine u Bosni, Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XII (Sveska XXIX starog reda), Beograd, 1871, str. 173.

(4) Ib.

(5) Ć. Truhelka, Testament gosta Radina, Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu, Sveska XXIII, Sarajevo, juli-septembar, 1911, str. 368.

(6) Ib.

(7) Ib. str. 369.

(8) Ib.370.

(9) Ib. str. 370-371.

(10) Ib. str. 371.

(11) Ib.

SV. PETAR I PAVLE – DIOSKURI

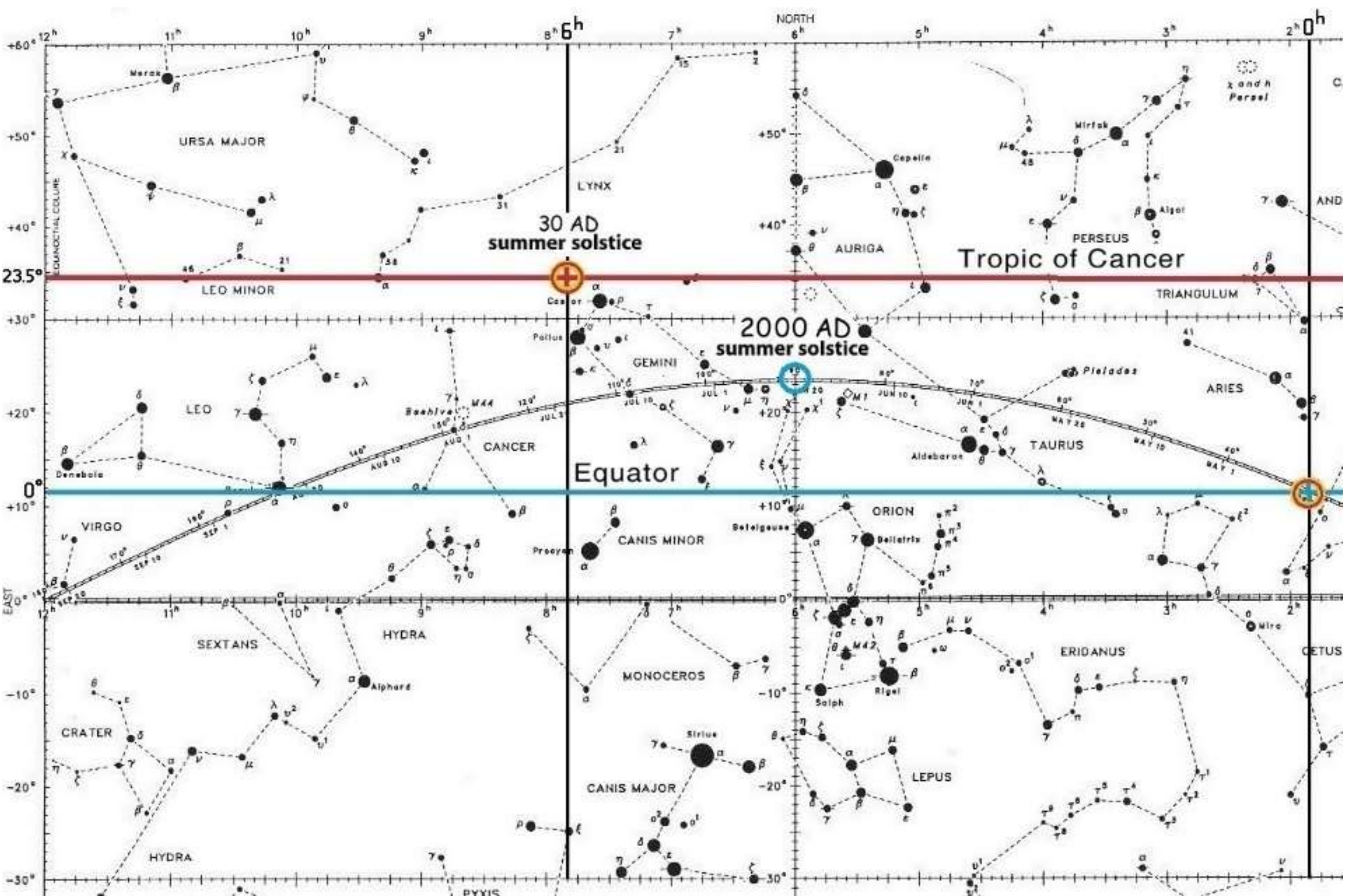
Da su sveti Petar i Pavle u hrišćanstvu primili uloge Poluksa i Kastora, glavnih zvijezda sazviježđa Blizanci, dokaz su crkvena ikonografija i precesija ekvinocija, odnosno položaj Sunca na ljetni solsticij prvog dana ljeta početkom hrišćanske ere.

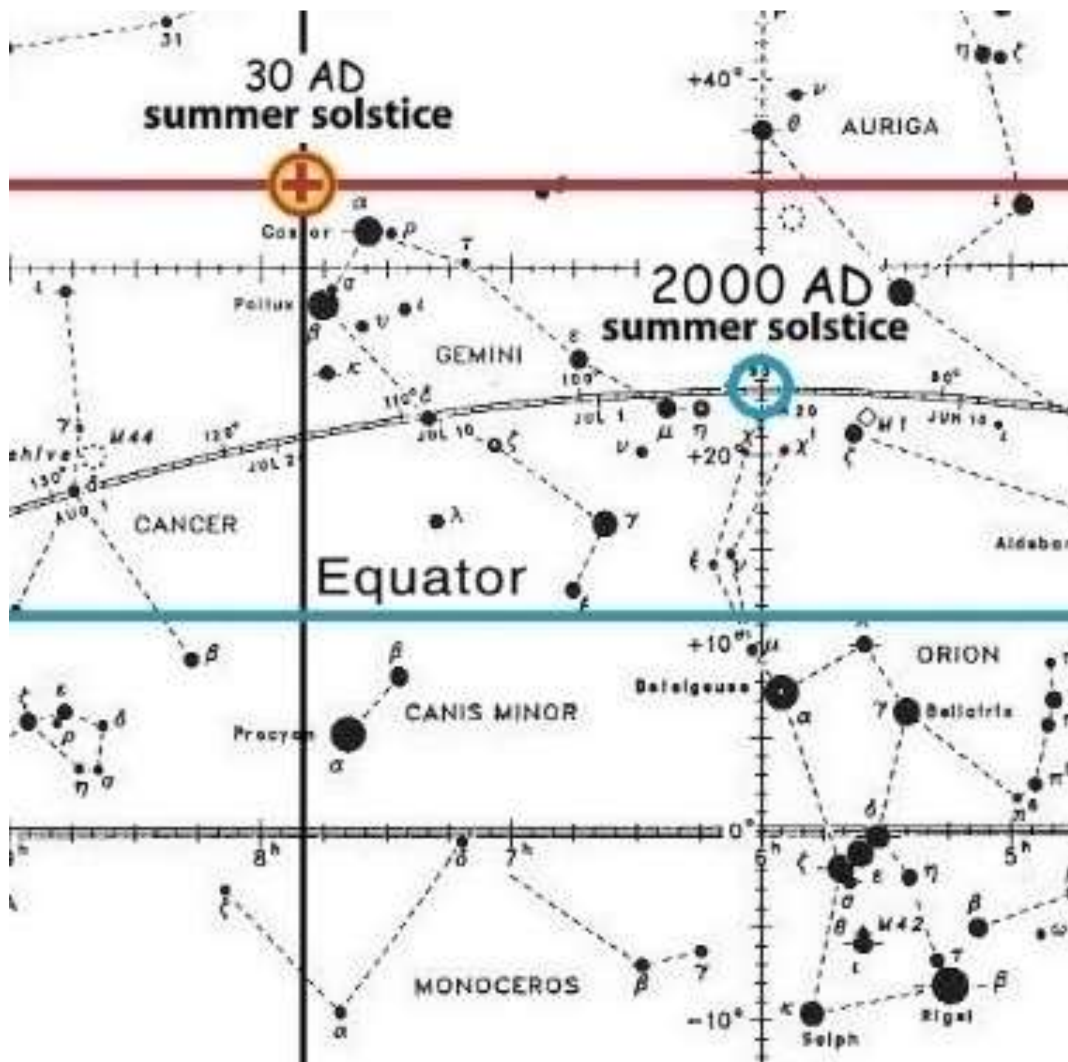

Sveti Petar i Pavle sa Hristom (ikona).

Poluks i Kastor na lampi iz rimskog perioda (rupa u centru predstavlja Sunce).

Tropic of Cancer
Equator
2000 AD
summer solstice
30 AD
summer solstice
23.5°
0°
0h
6h
NORTH
URSA MAJOR
LEO MINOR
LYNX
AURIGA
PERSEUS
TRIANGULUM
ARIES
TAURUS
GEMINI
CANCER
LEO
VIRGO
ORION
CANIS MINOR
MONOCEROS
CANIS MAJOR
HYDRA
SEXTANS
CRATER
LEPUS
ERIDANUS
CETUS
AND

Ljetni solsticij (prvi dan ljeta) početkom hrišćanske ere (30 AD) bio je u sazviježđu Blizanci iznad i između zvijezda Poluks i Kastor.

Na priloženoj mapi neba plavom linijom obilježena je linija nebeskog ekvatora početkom hrišćanske ere (to je 0°). Crvena linija je 23,5 stepeni sjeverno od nebeskog ekvatora i tom linijom u to vrijeme Sunce se kretalo na prvi dan ljeta. Tog prvog dana ljeta, dakle tog najdužeg dana godine, u sazviježđu Blizanci, tačno iznad i između zvijezda Poluks i Kastor, Sunce je dostizalo je svoju maksimalnu nebesku visinu na horizontu sjevernog neba.

U hrišćanskoj ikonografiji Petar i Pavle su prikazani kao Poluks i Kastor, a Isus kao Sunce.

To je još jedan dokaz koji potvrđuje da hrišćanstvo od starine vode mitraisti kao sljedbenici rimskog kulta Mitre, boga Sunca (car Konstantin Veliki u svom carstvu bio je prvosveštenik ovog kulta).

TRIBALI

Tribali.

TRIBALI su bili istorijsko tračko pleme zvanično nastanjeni na području današnje Srbije i Bugarske, a nezvanično i pod drugim plemenskim imenima bili su širom Balkana, pa i šire. Značenje riječi TRIBAL nalazimo u tajnom jeziku koji potiče još od keltskih mudraca druida i barda (tkz. shelta language): THRIBLI (1) znači ROD, ROĐACI, FAMILIJA, ali ni to nije svo značenje imena TRIBALI.

"… jer je ime Trivala trajalo do vremena Konstantina. Po Zosimu današnji Srblji možda su se i u staro vreme Srblji zvali, pa su ij posle Grci, oštru ovu reč, po svom običaju umekšati zeleći, Trivalima (Triballi) nazvali, umesto Triblji (Tribli), ili Srblji (Srbli)…" (2)

U odgovoru otkud i kako je nastalo pleme sa imenom TRIBALI dolazimo do istorijske istine o Srbima kao starosjediocima Balkana: ime TRIBALI (THRIBLI) izvedeno je od starog srbskog TRBH što danas znači TRBU(H).

Kanarisko TARI (3) znači GRUB. Skitski bog TARGITAJ i keltski bog TARANIS bili su bogovi gromova, munja i oluja. Dakle su bili GRUBI. Sad znamo da TAR TARE, drobi, melje.

Sanskritsko TRINA (त्रिण) znači TRAVA. U kanariskom i srbskom TRINA (4) je orunjeno sjeme suve trave (sijena) izmiješano sa pljevom i smrvljenim listovima ili smrvljenom slamom. Srbsko TRIJESKA i TRIJEŠĆE sitni su komadi drveta nastali sječom ili cijepanjem drveta. Dakle riječi TRINA, TRIJESKA i TRIJEŠĆE imaju isti korijen: TRI-.

Korijen TRI- pokazuje porijeklo malog i malih od velikog matičnog komada. Da bi nastali mali komadi, veliki komad mora nekom radnom silom da se TARE. Korijen u riječi TARE je TAR-. Od korijena TAR-, preko glagola TRITI (staroslovensko: trìti) (5), nastao je korijen TRI-. Po radnji TRITI nastala su riječi TRICE (bezvrijedne sitnice) i TRIČARIJE, te riječi TRINJA (mrva), TRINITI (mrviti), UTRINA, TRUN. (6).

Riječi TRINA, TRINITI, TRINJA, TRIJESKA, TRIJEŠĆE i TRICE označavaju porijeklo malih komada od velikog matičnog originala. Sanskritsko BHA (भा) znači POJAVA, SLIČNOST, ZNAK, SVJETLOST, SUNCE. Tako je TRI BHA dalo TRIBHA od čega je postalo TRIBA i to znači POJAVA, SLIČNOST, ZNAK, SVJETLOST, SUNCE jednog ISTOG MATIČNOG IZVORA. A to je momenat ROĐENJA nove osobe iz TRBUHA. Tako se rađa pleme: tribe (engleski), tribus (latinski), tribu (talijanski), tribo (francuski), tribo (galicijski), tribu (katalonski), tribo (portugalski), tribu (španski), tribuaren (baskijski), tribu (korzikanski), trib (rumunski), трйба (ruski), treubh (škotski gaelik).

Keltsko (gaelik) BALL (BAL) znači UD, GRANA, ČLAN, ČLAN ZAJEDNICE. Sa korijenom TRI ovo BALL daje riječ TRIBAL (ud, grana, član zajedničkog matičnog originala).

Korijen TRI- upućuje na ORIGINALNI MATIČNI IZVOR. Ako korijenu TRI- dodamo sanskritsko BALI (बलि), što znači DAR, POKLON, ČAST, SLUŽENJE, PRINOŠENJE ŽRTVE, tad dobijamo riječ TRIBALI. Tako u imenu TRIBALI saznajemo da je to ime vezano za PLEME koje svojim precima, kao svom matičnom izvoru, prinosi žrtvene darove, poklone i čast, a to Srbi i danas čine svojim precima i svom upokojenom rodu uopšte, dok su drevni Srbi i bogove smatrali svojim precima i svoje pretke smatrali su bogovima.

Služba prinošenja darova zvana je TRIBA, TRIJEBA i TREBA, a mjesta na kojima su obavljane službe bila su TRIBIŠĆA, TRIJEBIŠĆA i TREBIŠĆA. Svjedoci tog običaja još postoje u toponimima kao Trebište u Makedoniji, Trebević u Bosni, Trebjesa u Crnoj Gori, Trebinje (Tribunia) u Hercegovini, Trijepče (selo kod Kaknja u Bosni), te rijeka Trebižat (pritoka Neretve). U Pravoslavnoj crkvi TREBNIK je knjiga sa rasporedom službi (na ikavskom govoru bio bi TRIBNIK, a na ijekavskom TRIJEBNIK).

………………………

(1) R. A. Stewart Macalister, The secret Languages of Ireland, At The University Press, Cambridge, 1937, pg. 151.

(2) Matija P. Katančić, Spomen Beograda, negdasnjeg Singiduna, Glasnik Drustva srpske slovesnosti, Sveska V, Beograd, 1853, str. 135.

(3) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 491.

(4) Ib. pg. 519.

(5) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1971, str. 511.

(6) Ib. str. 512.

HATI (HETITI) SU BRIGI GETI

Zemlja Hata (Hitita).

“A bijaše na cijeloj zemlji jedan jezik i jednake riječi.” (Stvaranje,11,1)

I bijaše veliki biblijski potop 2626. godine stare ere. I usahnu potop i lađa se zaustavi na Araratu. Odatle Noje sa porodicom siđe u zemlju Senaru, što je Sumer, i tu na potopom zatrpanim prepotopskim gradovima prepotopskog carstva utvrdi se novo carstvo cara Nebroda (Nimroda). Počeše zidati i nove gradove i kulu valilonsku. Ali kula bi srušena, jezik se razdijeli na jezike po porijeklu i narodi se rasuše se Zemljom.

Da je sve to bilo tako, svjedoče neke još uvijek iste ili slične riječi u svim narodima svijeta. Jedna od takvih riječi je riječ po kojoj su drevni HATI (Hititi, Hetiti) dobili ime. Jezik HATA pripada grupi jafetskih jezika, tj. jeziku Jafetovih potomaka, koji evolucionisti u lingvistici proglašise indo-evropskim jezikom, ali ne promijeniše imena semitske i hamitske grupe jezika.

Dakle riječ HATI (HATTI) ime je naroda poznatog i pod imenom HITITI. Oblik i značenje riječi HATTI nalazimo u sanskritskom HATTA što znači SVIJETAL, VEDAR, PLAVOKOS. Sanskritsko HATTATI, HATT (हटति, हट्) je SVIJETAL, SJAJNI, BLJEŠTECI. Od korijena HAT- u dravidskom kanariskom jeziku je riječ HATTU (ಹತ್ತು) sa značenjem PENJANJE, VIS, BRIJEG, HVATAČ VATRE. (1)

U kakvoj su semantičkoj vezi sanskritsko HATTA, HATTATI (HATT) sa kanariskim HATTU kad na prvi pogled imaju različita značenja? Pogledajmo: kad se jutrom od istoka Sunce PENJE, prvi Sunčev SJAJ ZABLJEŠTI na vrhovima BREGOVA. Dakle sanskritsko HATTA (HATTATI, HAT) sa značenjem SVJETLOST, SJAJ BLJEŠTAVOST označava rezultat Sunčevog PENJANJA, a kanarisko HATTU svjedoči to PENJENJE na VISU BRIJEGA na kojem se HVATA VATRA SUNCA, tj. SVJETLOST i BLJEŠTAVOST.

Korijen sanskritskih riječi HATTA, HATTATI (HAT) i korijen kanariske riječi HATTU je HAT- i nalazimo ga u srbskoj riječi KAT što znači SPRAT, BOJ kuće, jer KAT znači VIS: HAT > KAT (H > K). Tako se kanarisko HATTU nalazi u srpskom KATUN (HATTU > KATTU-N > KATUN). KATUN je kuća na planini, a planina je veliki VIS, veliki BRIJEG.

Pošto srbski jezik ima tri vrste govora, riječ BRIJEG ima i svoj ikavski oblik BRIG. To nam kazuje da riječ HATI znači isto kao i riječ BRIGI ili Frigi, tj. Frizi. Strabon svjedoči da su Brigi isto što i Tračani, odnosno isto što i Kelti, a Kelti su Cimbri, tj. Simbri, Shurbi, Subri, Srbi.

HATUŠA (HATTUSHA) je bila glavni grad HATA. Po korijenu HAT- ime grada znači SVIJETLA, BLJEŠTAVA, UZVIŠENA. I gle: u pelaškom gradu SKOTUŠI (Scotusa, Scotussa, Skotoussa) nalazio se hram posvećen pelaškom Domatriosu, bogu Sunca, gromova i vatre (pelaški Zevs). Glavni grad Dacije bijaše SARMIZEGETUŠA (Sarmizegetusa, Sarmisegetusa

Sarmisegethusa, Sarmisegethuza, Ζαρμιζεγεθούσα, Ζερμιζεγεθούση). Zar imena gradova nisu slična: HATUŠA – SKOTUŠA – SARMIZEGETUŠA?

Otkud sličnost u obliku i značenju imena glavnih gradova Hata, Pelazga i Dačana? To je zato što je to bio jedan narod, jer nakon propasti hatistkog kraljevstva Hati (Brigi) naseljavaju se u Trakiju dobijajući ime GETI. Kanarisko GETTU znači NASELJEN, NASELJENIK (2). Po kanariskom GETTU i tračkom GET, GETI je i talijanska riječ GETO (GHETTO).

Ne znamo šta znači ime pelaškog grada SKOTUŠE, ali znamo šta znači ime dačkog grada SARMIZEGETUŠE (SAR-MIZE-GET-TUŠA): SAR je od ZAR ili ZER, a to je SVJETLOST, SJAJ; MIZE je genitiv od MIZA što je STO, TRPEZA, staroslovensko MISA (3), ovdje u značenju PRESTO, OLTAR. GET znači DOSELJENIK, a –TUŠA je sufiks (nastavak) kao u imenicama ‘’kreketuša, blebetuša, zveketuša”. Tako SARMIZEGETUSA znači SVJETLOSTNI (PRE)STO GETA, jer je u SARMIZEGETUŠI bilo veliko getsko svetilitše bogu Sunca.

………………………..

(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 988.

(2) Ib. p. 389.

(3) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1972, str. 435.

MAČEVI HETA I GETA

Jednu vrstu getskih mačeva Rimljani su zvali FALX, sto u bukvalnom latinskom smislu znači SRP. Manji, jednoručni falks, Geti su zvali SIKA, jer njime se SIČE, tj. SIJEČE.

Hati sa mačem u obliku velikog srpa (Hattusa Bogazkale, Turkey).

Hat (Hitit) sa malim mačem u obliku srpa (Hittite bas-relief, Ankara Musem).

Get sa krivim mačem (detalja sa Trajanovog stupa).

Geti sa malim sikama (detalj sa Trajanovog stupa).

Hatito-getski falks (srp).

Ovakve mačeve koristili su i Egipćani i Filisteji u starozavjetnom Kananu (Palestini). Egipćani su često ratovali sa Hatima i tako su dolazili do ovih mačeva, a Filisteji bi mogli biti porijeklom Hati, jer su posjedovali tajno znanje prerade metala i pravljenja oružja.

OPANCI HATA I POTOMAKA GETA

"**gédža** m, f '1° sinonim: starmali, patuljak (istočni krajevi, Srbija), 2° obični vojnik' = *gedžo*. Odatle pridjev na -av *gedžav* (Vuk) 'zwergartig. = na *-ast gedžast*." (P. Skok, Etimologijski rječnik, Knjiga prva, JAZU, Zagreb, 1971, str. 558).

Gedžo (Gedža) iskrivljeni slovenizirani i pejorativni oblik za potomka GETA, čije se pejorativno značenje vremenom kroz srbofobiju prenijelo na sve Srbe u Srbiji: **a)** GET > GETO > GEDŽO; **b)** GET > GETO > GEJO >

GEJAK. Opanci potomaka drevnih Hata (potonjih Geta) sačuvali su svoj izvorni oblik u narodnoj nošnji Srba Šumadije.

GETI SU GETE

Srbi Geti u dokoljenkama nazvanim "gete" (motiv na stećku u Zvorniku).

Evo šta su **gëte**:

“**gëte** f pl. (Dubrovnik, Cavtat, Krivošije) ‘gamašne (prave ih žene od vune; na *gete* dolaze *gaće* i *čakšire*; to su crne bječve koje sižu samo do čkljánka)’. Od sjeverno-tal. *ghetta* < fr. *guêtre* od franačkog *wrist* (engl.).” (P. Skok, Etimologijski rječnik, Knjiga prva, JAZU, Zagreb, 1971, str. 561).

Gëte su bile pantalone *dokoljenke* . Da Skok ne nalazi pravi etimološki korijen riječi **gëte**, evo dokaza: sjeverno-talijansko *ghetta* nije izvedeno od francuskog *guêtre* koje je, kaže, od franackog *wrist* (engleski) tj. *članak*.

Kad se kaže “do članaka” uvijek se misli do članaka stopala, a ne do koljena, jer u svakom jeziku koljeno ima poseban naziv. I neki etimolozi engleskog jezika tvrde da englesko *gaiter* (dokoljenke) potiče od francuskog *guêtre*, ali ima i onih koji se ne slažu s tim i tvrde da se engleskom *gaiter* ne zna originalno porijeklo. I gdje je originalni izvor? Izvor je kod Geta jer su dokoljenke **gete** dobile ime po Getima.

Govoreći o spisima vizantijskog istoriografa Jovana Kinama (Ἰωάννης Κίνναμος, oko 1143 -1203) i opisu jedne bitke između vizantijskog cara Manuila i pobunjenih Srba negdje na desnoj obali rijeke Tare 1150. godine, Panta Srećković navodi i ovaj Kinamov opis Srba:

“Oni su bili naoružani s e k i r a m a, p r a č i c a m a, m a č i m a i dž i l i t i m a. Odelo im je bilo: d o l a m e, **uske d o k o l e n i c e** i b e l e k a p e n a g l a v a m a.”

Iz Kinamovog opisa vidimo kako su odjeveni Srbi: nose uske dokoljenke i te dokoljenke ***gëte*** dobile su ime po Srbima koji su poistovjećivani sa Getima. Pošto su Srbi Geti bili u dodiru sa Talijanima, njihove dokoljenke ***gëte*** ušle su talijanski jezik u obliku *ghetta* i preko francuskog *guêtre* riječ je ušla u engleski kao *gaiter*.

I sve dok na srbskom životnom prostoru nije zavladala vizantijska ortodoksna crkva, dakle do Nemanjinog genocida nad dvovjernim srbskim krstjanima, Srbi su nosili dokoljenke, a onda su pod strogim kanonskim propisima ortodoksne crkve i dokoljenke bile zabranjene kao “nemoralni paganski stil odijevanja”. U Bosni i Hercegovini zabrana je uslijedila kasnije, dolaskom Turaka i turskim šerijatskim propisima o načinu oblačenja muslimana i pokorenih nemuslimana.

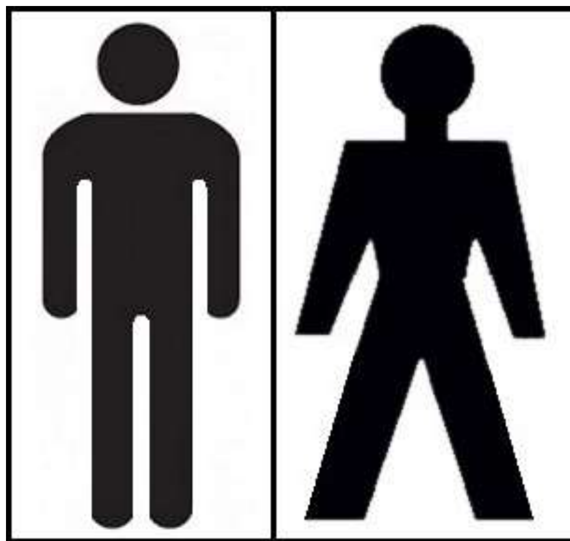
RIJEČI I KAPIJE

Riječ je glas ili skup glasova koji imaju neko značenje. Ali, nekad su riječi bile i više od toga: bile su ključevi za otvaranje vrata između ovog i onog svijeta. Ovdje ćemo pokazati kako su u nekim riječima ukrivena neka pra-stara značenja riječi jednog drevnog zajedničkog jezika.

Sanskritsko GA (ग) znači STAJATI, ali znači i KRETATI. Stajanje i kretanje je ZADATAK i SLUŽBA NOGU.

Kanarisko NONKU, NONGU, NONGIKE (1) znači ZNAK, RAZREZ, IZREZ, UREZ, ZUBAC, ŠILJAK, ZASJEK; kanarisko NOKKU (2) znači ZNAK, RAZREZ, IZREZ, UREZ, ZUBAC, ŠILJAK, ZASJEK. Kanarisko NOGGU, NOGGE (3) znači ZASJEK, RAZREZ, IZREZ, UREZ, ZUBAC, ŠILJAK.

U svim nabrojanim kanariskim riječima koje znače ZASJEK, RAZREZ, RASCJEP, IZREZ, UREZ, ZUBAC, ŠILJAK najmanji zajednički dio je NO. To znači da je taj najmanji zajednički dio korijenski nosilac osnovnog značenja ovih riječi i ovo NO znači ZASJEK, RAZREZ, IZREZ, UREZ, ZU-BAC, ŠILJAK. Pogledajmo sliku čovjeka: između nogu od stopala do prepona je ZASJEK, RAZREZ, IZREZ, UREZ, ZUBAC, ŠILJAK.

Noga i noge

Korijensku riječ NO imamo u rečenici: NOGA NOSI. Zašto je NOGA? NOGA je zato jer, u odnosu na trup tijela, noga je ZASJEK, RAZREZ, IZREZ, UREZ, ZUBAC, ŠILJAK, a GA je STAJANJE i KRETANJE: NO GA > NOGA.Zašto NOSI? Zato što je NO zasijek, razrez, izrez, urez, zubac i šiljak, a sanskritsko SI znači SLUŽBA: NO GA NO SI > NOGA NOSI.

Englesko GATE znači OTVOR, VRATA, KAPIJA; holandsko GAT znači RUPA, OTVOR, USJEK; islandsko GAT je OTVOR; švedsko GATA je ULICA, PUT. (4) Vidjeli smo da sanskritsko GA znači STAJANJE i KRETANJE, a sanskritsko TA (त) znači PRIJELAZ: GA TA > GATA > OTVOR, VRATA, KAPIJA, jer se kroz OTVOR, VRATA i KAPIJU ulazi i PRELAZI iz jednog u drugi prostor.

Molitva u zoroastranizmu je GATA (avestanski: gāθās). Srbsko GATATI je spoj molitve sa ritualnim radnjama pri GATANJU. Pošto je GA (GAT) PROLAZ, OTVOR, KAPIJA, to pokazuje da su u molitvama GATAMA i u molitvama pri GATANJU riječi sredstvo za OTVARANJE PROLAZA, OTVORA, KAPIJA i PRIJELAZA između ovog fizičkog i onog metafizičkog svijeta. Riječi su bile i ostale ključevi tih prolaza. Bez poznanja tajnih riječi nema sile GATA, ni sile GATANJA, nema OTVORA, nema VRATA ni KAPIJA, nema PROLAZA ni PRIJELAZA. Žiteljima ovog svijeta to je uskraćeno, jer su bolesno pohlepni mahnitovi počeli to zloupotrebljavati za svoje zle sumanute zamisli. Ali pohlepni mahnitovi promijeniše metode rada i osnovaše nemoćne i jalove religije koje mnoga dobra obećavaju na onom svijetu, a na ovom ništa dobra ne stvaraju, već svake vrste krvava stvaraju zla.

…………………………

(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 612.

(2) Ib.

(3) Ib.

(4) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893. pg. 229.

SRBI SU DVOVJERNI KRSTJANI

Solarni motivi srbske prehrišćanske vjere na preostalim stećcima u Srbiji.

Sa solarnim motivima i antropomorfnim Suncem motivi na preostalim stećcima u Srbiji nisu djelo ortodoksnih svetosavaca, nego dvovjernih krst-jana, koje Dušanov zakonik naziva poluvjercima (vidi 9. član Zakonika).

PRIČESNA KAŠIKA KRSTJANA

Pričesna kašika srbskih dvovjernih krstjana (rani srednji vijek, iz privatne zbirke).

U dnu su jesen i zima sa zimskim solsticijem. Odatle raste drvo života. Na sredini (0°) je naznaka nebeskog ekvatora na kojem se zbivaju proljetni i jesenji ekvinociji. U vrhu su proljeće i ljeto sa po tri svoja mjeseca (to je Božija ruka mira i blagoslova sa šest prstiju, tj. šest rodnih mjeseci proljeća i ljeta).

LJETNI SOLSTICIJ (VIDOVDAN)

Lijevo si petroglifi prekolumbovskih Indijanaca (Fish Slough Petroglyph Panel, Bishop, California; Shield Cave, Glenwood Canyon, Eagle County, Colorado), a desno je stećak u Srbiji (Časopis "Saopštenja", Republički zavod za zaštitu kulturnih spomenika u Beogradu).

Krug sa vertikalom je simbol jetnog solsticija sa prvim danom ljeta. Kruzni simboli na stećku srbskih dvovjernoh krstjana isti su simbolima na dva petroglifa prekolumbovskih Indijanaca).

FIGURINA JAMAMOTO KULTURE

Solarni motivi na figurini japanske Jamamoto kulture.

Na figurini japanske Jomon kulture pupak Nebeske Majke predstavljen je kao zimski solsticij. To je krajnja južna tačka Sunca na nebeskoj sohi (vrh sohe je u polukružnom obliku plumjeseca). Pupak je vrpca rođenja, ovdje simbol Sunčevog rođenja na zimski solsticij. To je dan kad se rađa novi vremenski ciklus, rađa se mlado Sunce koje počinje da raste prema proljeću i ljetu. Od te tačke na pupku vodu uže vremena do usta kao simbola ljetnog solsticija. Jedno oko je proljeće (zelena boja), drugo je ljeto (crvena boja), a obrve su kao vrh Božijeg žezla. Desna dojka je proljetni ekvinocije na nebeskom ekvatoru, a lijeva je jesenji ekvinocij. Po univerzalnim simbolima ova figurina ne može biti starija od 2000. g. st. ere.

RAZUM I ZNANJE

Ruski krst na “polumjesecu”.

Govore da je pod ruskim krstom polumjesec, pa u neznanju šta bi to moglo biti lažu govoreći da je to islam. Nije to polumjesec, niti je to islam! To je Sunčev južni presto, najjužnija tačka Sunčevog boravka na južnom nebu na zimski solsticij i prvi dan zime. Po julijnskom kalendaru to je dan Božića, jer je početkom hrišćanske ere 25. decembra julijanskog kalendara bio zimski solsticij, rođenje mladog Sunca, rimskog Nepobjedivog Sunca, srp-skog Božića Svarožića i hrišćanskog Sunca Pravde (Isusa Hrista).

Solarni O-krst Sunčevog vremena godine na južnom nebeskom prestolu simbol je zimskog solsticija 25. decembra juliajanskog kalendara (dan pravoslavnog Božića). Nalazi se u Manastiru Sv. Katarine na Sinaju, 6. vijek (u to vrijeme islam nije postojao).

Vizantijski novac sa danom zimskog solsticija (Božić) i godišnjim dobima.

Rimski, a poslije i vizantijski carevi, bili su tajni sljedbenici kulta Mitre. Na ovom novčiću su središnjim horizontalnim kružićima predstavljeni ekvinociji (prvi dan proljeća i jeseni), a središnjim vertikalnim kružićima predstavljeni su solsticiji (prvi dan zime i prvi dan ljeta). Između nih su četiri godišnja doba.

Pečat Ričarda I, zvanog Lavlje srce (1157-1199).

Na pečatu kralja Ričarda I u lijevoj ruci je Sunčevo drvo životakoje raste iz Zemlje. Na njemu su četiri godišnja doba (dva u dnu i dva na vrhu). Dvije grane na sredini stabla su proljetni i jesenji ekvinociji. Desno od glave je Sunce proljeća na svom proljetnom prestolu, a lijevo Sunce na svom ljetnom prestolu. Nad glavom je ljetni solsticij sa prvim danom ljeta kad je Sunce u svojoj najvećoj snazi.

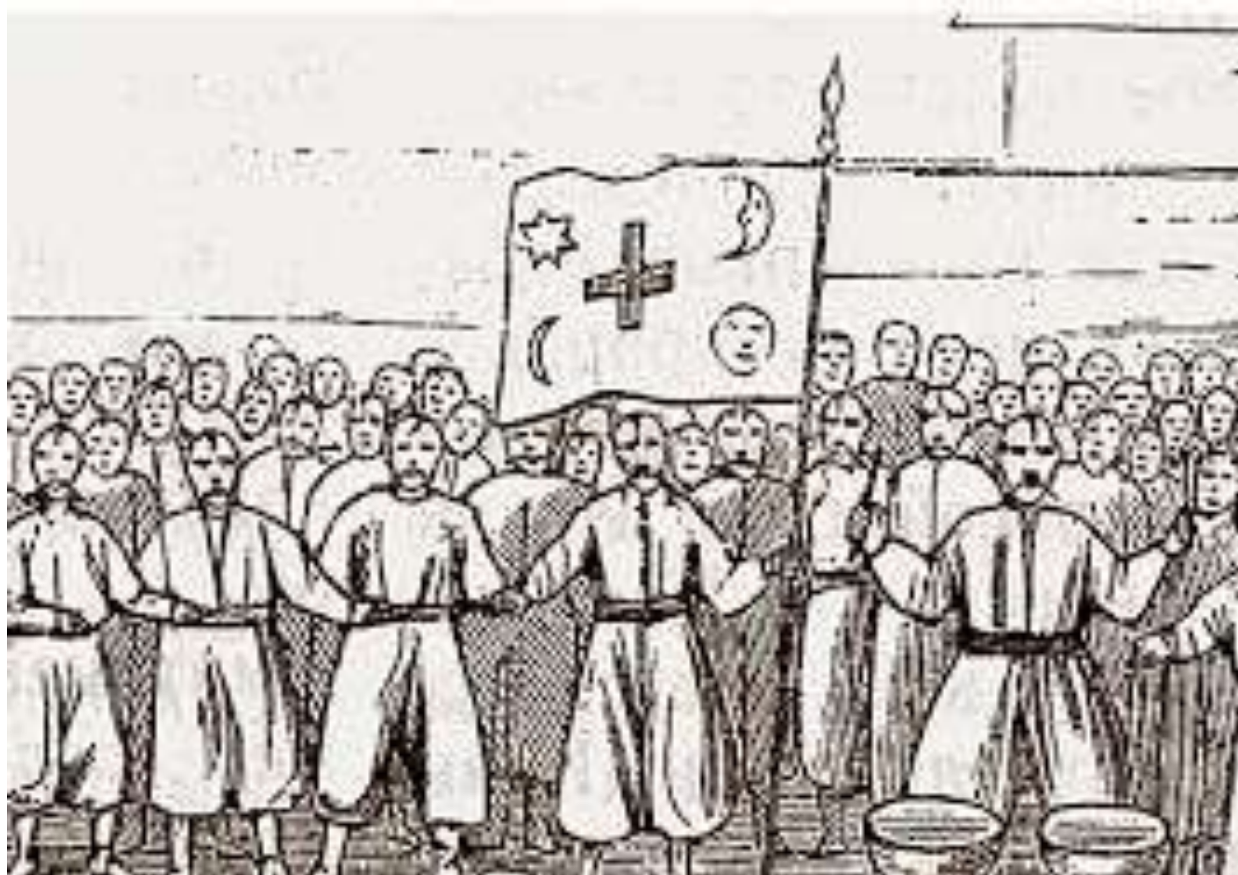
TENGRIJEV KRST

Tengrijev krst

Tengri je bio mongolski prebudistički bog Sunca, munja i gromova. Na slici iznad je artefakt poznat kao Tengrijanski krst. U sredini krsta je simbol Sunca, a sa strana su četiri godišnja doba: proljeće je cvijet, ljeto je obilježeno sa simbolom Sunca na svojoj maksimalnoj tački sjevernog neba, jesen je drvo (aluzija na jesenje opadanje lišća), a zima je je označena obrnutim dvostrukim krstom vremena na dlanu Božije ruke.

KOZAČKI KRUG

Kozački krug (srednjovijekovna gravura, detalj).

Kolo je simbol vremena Sunčeve godine.
Krst na zastavi simbol je Sunčeve godine. Okolo su četiri godišnja doba.
Mjesec okrenut zapadu (gore desno) je napredak vremena u proljeće (iz tog položaja Mesec raste ka svom punom krugu, a ovdje se misli na rast i napredak u proljeće).
Sedmokraka zvijezda je Sunce ljeta, a ispod je simbol Mjeseca u posljednjoj fazi okrenut istoku i to vrijeme jeseni (iza takvog Mjeseca nastupa mijena vremena, tj. nakon isteka jeseni i dolaskom zime nastaje nova godina).
Dole desno je **zima** sa željom ljudi za punom snagom Sunca.

SIPNI MALO

Velško SIPIAD (1) znači PIJUCKANJE, GUTLJAJČIĆI. Velško SIPIO (2) znači PIJUCKATI. Velško SIPYN (3) je GUT, GUTLJAJČIĆ. To isto znači i englesko SIP (izgovara se sa kratkim "i") jer je poteklo iz velškog, mada neki etimolozi kažu da je to od staroengleskog SIPIAN, neki opet tvrde da je od staroholandskog SIPPEN, koje je, vele, nastalo od ZUIPEN ili od ZUIPEN. Ne znaju ili neće pravo, pa to ti je!

Englesko SEEP (izgovara se SIP sa dugim "i") bukvalno znači TOČITI ...KROZ VRLO USKI OTVOR, a zna se da pri takvom točenju tečnost samo SIPI i točenje dugo traje (zato se i ono "i" u SIP izgovara dugo). Mi Srbi često kažemo: "SIPNI još malo", a kod nas i kiša SIPI. Tu su i riječi OSIP, OSIPATI i SIPNJA i znače ODVAJANJE, OTPADANJE OD CJELINE.

Od srbskog SIP je i riječ SIFON: SIPON > SIFON, mada lažovi (ili idioti, ne znam) tvrde da je iz grčkog jezika.

A gle kako P. Skok tumači postanak riječi SIPATI: on pretpostavlja neki zajednički baltoslovenski, sveslovenski i praslavenski korijen *szp- (4). Skok izmišlja neki korijen *SZP- pored žive riječi SIP, jer je SIP imenica, a SIPATI je glagol. Je li ovo Skokovo neznanje, laž ili idiotluk! I jedno i drugo i treće!

Ljudi moji, to je tako jednostavno ako se želi kazati istina, a istina je ova: Kelti su bili Srbi, Srbi su bili Kelti i riječ SIP je iz starog srbskog jezika i otkačimo već jednom te Slovene od Srba, jer su i oni od Srba tamo u Rusiji postali.

…………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 275.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 240.

SRBI MAMELUCI

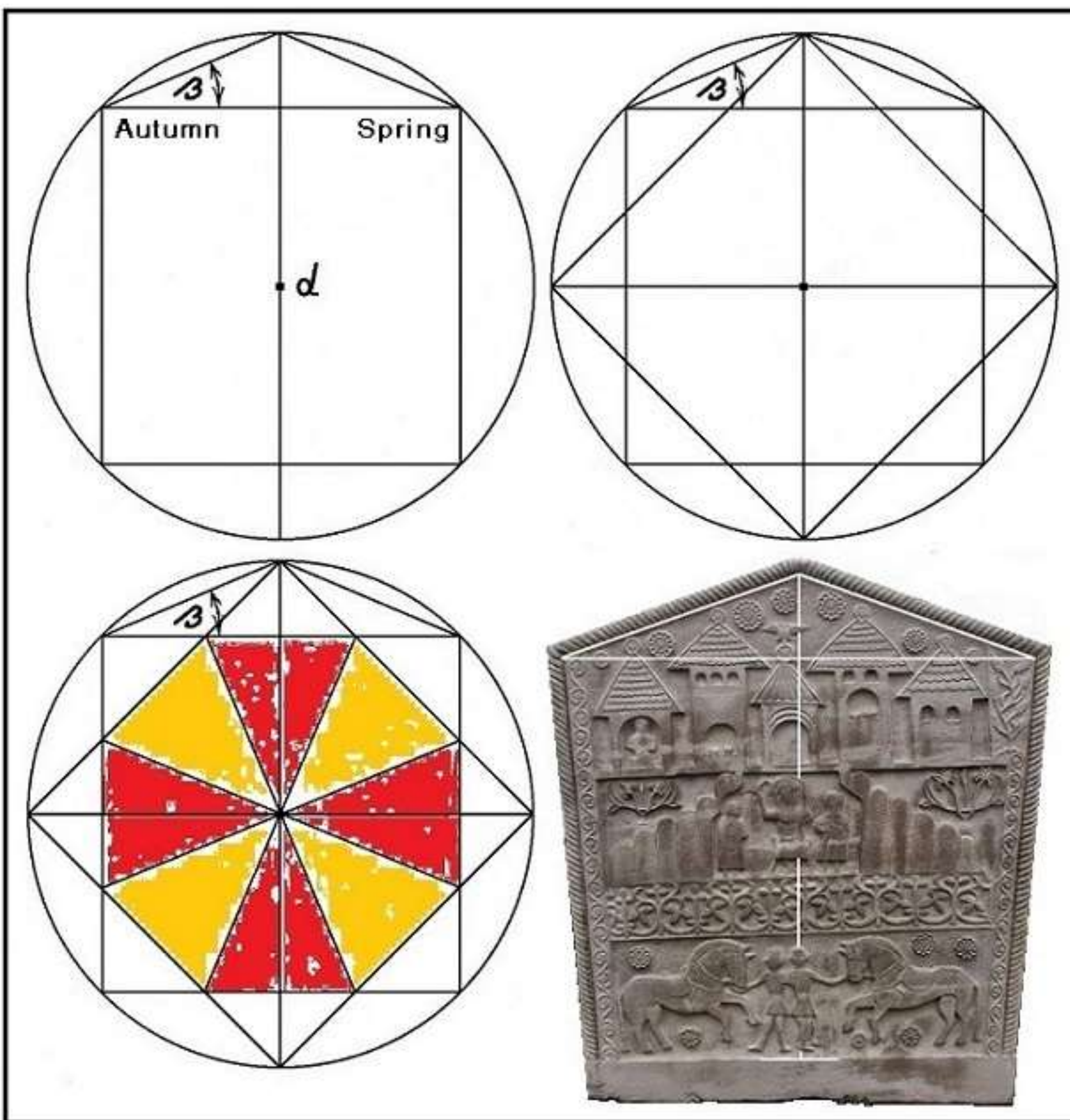

Na gravuri su turski kopljanici mameluci (Daniel Hopfer, 16. vijek).

Na gravuri iz ranog 16. vijeka su tri mameluka od kojih jedan nosi štit sa srbskim grbom. Radi se dakle o srbskim zarobljenim ratnicima koji su morali služiti u turskoj vojsci. Na glavama su im tradicionalne srbske šubare, dakle otpada sva današnja beogradska propaganda o šajkači kao iskonskoj srbskoj kapi, te je i ova knjižica ogleda doprinos srbskoj istorijskoj istini.

ETALON ZGOŠĆANSKOG STEĆKA

Etalon stećka sljemenjaka iz Donje Zgošće kod Kaknja je vrijeme godine sa ljetnom ravnodnevnicom i prvim danom ljeta na dan prirodnog Vidovdana. To ćemo objasniti geometrijom.

Krug je nebo, vrijeme godine. Linija nebeskog ekvatora je vrijeme Spring-Autumn, tj. poljeće-jesen. To je vrijeme između proljetne ravnodnevnice (prvi dan proljeća) i jesenje ravnodnevnice (prvi dan jeseni). Sredina tog

vremena je u vrhu vertikalne linije i pripada ljetnoj dugodnevnici (prvom danu ljeta na Vidovdanu).

Ugao **β** je ugao Sučneve putanje (ekliptike) od 23,5 stepeni iznad nebeskog ekvatora. Tako grafički prikazano vrijeme kretanja Sunca od proljetne do jesenje ravnodnevnice i do Vidovdana gradi na nebu trougao. Taj trougao je sljeme zgošćanskog stećka i to je simbolika svih stećaka sljemenjaka.

Na trouglu sljemena ovog stećka je 20 stepeni (**β**), dakle za 3,5 stepeni manje od realnog ugla Sunčeve ekliptike. Po astronomskim eferidama Sunce dostiže visinu od +20 stepeni, tačno mjesec dana pred ljetnu ravnodnevnicu na Vidovdan. Cijeli taj mjesec posvećen je Svetom Vidu. To je jasno prikazano na stećku: Svetovidova kuća sa sokolom u sredini je između kuća zime i proljeća na jednoj i ljeta i jeseni na drugoj strani.

Po istoj osi u sekciji ispod je na prestolu je Svetovid sa Božijim žezlom u ruci, a sasvim u dnu stećka su Juraj (proljeće) i Svetovid (ljeto) sa svojim sunčanim konjima pri susretu na dan Vidovana.

Dužina pravca Spring-Autumn (proljeće-jesen) upisuje kvadrat u krugu vremena godine, a kvadrat u ovakvom položaju simbol je davanja Božijeg mira i napretka.

Romb preko kvadrata mira i napretka je simbol nebeskog hrama, znanja, mudrosti i kreativnosti. Kvadrat i romb zajedno drevni su simbol su Boga Stvoritelja, a u centru je Božiji (Svetovidov) ravnokraki solarni krst.

KOTOR

“Cathair is a name associated with the sites of many cities and muinntirs in the territories of the Britons and the Picts. Etymologists insist that it represents two words – (I) Cathair (Brit. Caer, Latin Castrum), a fort; seen in ‘Caerleon,’ Fortified camp of the Legions; and in ‘Chaer Pheris’ the thirteenth-century Dun-Fres (Dumfries), Fort of the Frisians. (2) Cathair (Welsh Cadair, Latin Cathedra, a chair, particularly a bishop’s Cathedra or Chair.” (1)

Stari Kotor

"Čini se, međutim, da je bila samo jedna riječ 'katar', koja je tokom vremenom primila sporedno značenje, ne sa značenjem tvrđave, već sjedišta zaštićenog tvđravom. Ni u jednom smislu 'katar' nije bila episkopalna riječ. Korištena je vijekovima prije uspostavljanja monarhističkog ili eparhijskog biskupa sa njegovim službenim 'katedra'. To nije Stolica biskupa, već Stolica abova koji je bio autoritet u zemlji Pikta kroz mnoge duge vijekove."

"**kotar**, m Vuk '1° plot oko stoga sijena za obranu od stada, 'nešto spleteno od pruća', na *-ina* kotàrina (Lika) 'ograđeno mjesto u kojem je zdjeveno sijeno'.

....

....

....

Zatim *kotar* m (1423) u vrlo starom značenju 'territórium, međa, kraj, srez'.

....

…………………………………………………………………………………………………
…………………………………………………………………………………………………

Osnovno je kot od ie. korijena **get*-, prijevoj **qot*- / **qat*-, koji znači ‘pleterni rad, za stanovanje’. Paralele su u avesti *kata*- ‘komora, kiljer’, nperz. *kad* ‘kuća, got. *hepjō* ‘komora’, njem. *Hütte*, stengi, *cote*, sanskrt. particip cotant ‘sakrivajući’. ” (2)

Piktsko *cathair* ima isto značenje i potiče od istog drevnog korijena kao i današnje srbsko *kotar*: *kraj*, *mjesto*, *crkvena oblast* u kojoj je episkopsko sjedište. Ali kako to dovesti u vezu sa zamkovima i tvrđavama? Vrlo prosto: u drevnoj istoriji oko sela podizane su zaštitne ograde u vidu kotara i od tih kotara oko sela proizašla su sva značenja piktske riječi *cathair* i savremene srbske riječi *kotar*, sve do latinske riječi *castrum* (zamak, tvđrava). I sad dolazi ono najglavnije:

“On the other hand, there are places in Pictland connected with the early Celtic missionaries called ‘Suidhe’, a seat and an alternative name among the people is ‘Cathair’.” (3)

“U drugu ruku, tamo su mjesta u zemlji Pikta povezana sa ranim keltskim misionarima zvana ‘sjedište’, stolica, i jedno alternativna ime u narodu je 'katar'.”

Piktsko (gaelik) *cathair* je *naselje*, *utvrđeni grad*, *sjedište*, *presto*, *tron.* (4)

Ime KOTOR (latinski: *Dekatera*, *Catarum*, *Catera*, *Ecaterum*, *Cattaro*) izvedeno je od iste osnove kao i piktsko CATHAIR.

……………………………

(1) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 1.

(2) P. Skok, P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 168.

(3) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 33.

(4) Neil M’Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 67.

CETINA I CETINJE

Sve što znaju kazati o imenu grada CETINJA jeste da je grad dobio ime po riječi CETINI koja je tu negdje izvirala, ponirala i nestala oko 17. vijeka. Rijeka CETINA i gradić istog imena postoje i u Dalmaciji, ali etimolozi ne znaju ni šta imena znače, ni iz čijeg jezika potiču.

Kako u jednom narodu može postojati lokalna riječ, a značenje te riječi lokalni ljudi ne znaju? Eto može i to iz ovog razloga: prvo je bio originalni domaći narod (mještani domorodci) i oni su u svom maternjem imali riječi CETINA i CETINJE. Onda u nekom vremenu dođe tu novi narod i potčini

Izvor rijeke Cetine u Dalmaciji.

domorodce pod svoju vlast. Domorodački narod vremenom se prilagođava došljacima i asimiluje se u došljake primajući njihov jezik i njihove običaje, ali isto tako suživotom sa domorodcima i došljaci vremenom prihvataju neke njihove riječi i običaje. Nakon nekoliko vijekova suživota ni potomci bivših

domorodca ni potomci bivših osvajača nisu ono što su im preci bili, već sad i bivši domorodci i bivši došljaci imaju isti jezik i iste običaje. Tako je stvoren novi narod.

Od pređašnjeg domorodačkog jezika ostane mnoštvo riječi čije je originalno značenje zaboravljeno, ali riječi ostanu u jezičkoj upotrebi. To se naročito očituje u toponimima. Takav je slučaj i sa imenima CETINA i CETINJE.

Iz čijeg domorodačkog jezika potiču toponimi CETINA i CETINJE? Potiču iz keltskog jezika:

a) keltsko (velško) CETYN = CIJEV, LULA (1),
b) keltsko (velško) CETHIN = MRAČAN, TAMAN, STRŠAN (2)

Nekadašnja rijeka CETINA kod CETINJA bila je PONORNICA, dakle je nestajala u PONORU koji je kao CIJEV. Pogledajmo izvor CETINE u Dalmaciji: ona izvire iz prirodne CIJEVI. Njen izvor je dubinom MRAČAN, TAMAN, STRAŠAN.

I ovo je jedan dokaz da su prije dolaska Slovena na Balkanu živjeli KELTI CIMBRI, koji su u starini bili isto što i TRAČANI, isto što i PEONCI, isto što i BRIGI. Dolazili su Rimljani pa se sve romaniziralo, dolazili GOTI (SKITI) i utapali se domorodce uz ostavljanje svog jezičko-kulturnog traga, a onda je počevši od 6. vijeka u par vijekova došlo desetine hiljada ratnika SLOVENA.

Ko su SLOVENI? To su uglavnom skitizirani KELTI i keltizirani SKITI, sarmatizirani KELTI i keltizirani SARMATI.

U jezičkim korijenima jednog jezika kriju se mnogi istorijski korijeni jednog naroda.

………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 51.

(2) Ib.

BOK

Bokvica, bokovi i bokal.

Govoreći o riječi BOK Skok kaže:

"Izvjesno je da je bok sveslavenska imenica iz praslav. doba, ali ie. srodstvo nije utvrđeno." (1)

Ne priznajući da je to originalna srbska riječ Skok pokušava da nađe korijen toj riječ i u latinskom, njemač kom, staroskandinavskom i mađarskom, ali priznaje:

"...ali sva ta upoređenja ne objašnjavaju semasiologiju sveslav. imenice bok." (2)

To što u keltom (gaeliku) postoji BOC, Skok ni ostali ne žele da to porede sa srbskim jezikom. Njima su Kelti i Srbi daleko k'o nebo i zemlja. Razlike u pisanju BOC (gaelik) i BOK (srbski) uopšte nisu važne, jer je pisanje stvar državnih cenzora. Dakle:

BOC (gaelik) = BOK (srbski)

Ponovimo još jednom Skokove riječi:

"Izvjesno je da je bok sveslavenska imenica iz praslav. doba, ali ie. srodstvo nije utvrđeno."

Kaže Skok da indoevropsko (ie.) srodstvo srbske riječi BOK nije utvrđeno, a gle: u jugozapadnom dijelu dravidske Indije govori se kanariski jezik (Canarese/Kanarese/ Kannada language), ogranak sanskrita. U tom jeziku riječi BOKKI i BOKKE (3) znače isto što i BOC (gaelik) i BOK (srbski): ŽULJ, PLIK, BUBULJICA, ISPUPČENJE, IZBOČINA.

…………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 183.

(2) Ib.

(3) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 739.

BOKA KOTORSKA

Bokile (jarac)

"**bòkile** m (Vuk, Grbalj) 'ime jarcu'. Upór. beko, a. 1302. *carnes de beco* u Dubrovniku i frč. *bükk* > fr. *bouc*. Daničić pomišlja na tal. *bocca* 'sulud', što ne odgovara značenju." (1)

Eto ne znaju, neće ili ne smiju da kažu, jer keltsko (gaelik) BOC (2) znači JARAC. Zašto je jarac BOK? Zato jer ima IZRASLINE u vidu ROGOVA: keltsko (gaelik) BOC znači ŽULJ, PLIK, ISPUPČENJE, IZRAZLINA, IZBOČINA. (3)

Otkud keltska riječ u crnogorskom Grblju? Zato jer su domorodački Kelti bili Iliri, a nisu Iliri bili Šipitari.

Boka Kotorska

Tu je i BOKA (Kotorska)? Čija je riječ BOKA? Opet keltska (gaelik), jer gaelik BOC znači i ŽULJ, PLIK, ISPUPČENJE, IZRAZLINA, IZBOČINA. (3)

Zar BOKA (Kotorska) nije vodeno ISPUPČENJE, IZBOČINA?

Gaelik BOC isto je srbskom BOKA (trn), BOK, BOKOR.

……………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 184.

(2) Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, p. 75.

(3) Ib.

ULCINJ

P. Skok povezuje ime ULCINJ sa i šiptarskom riječju "ulk" što znači "vuk" (1). Kako je to Skok povezao, mislim da to ni njemu nije bilo jasno.

ULCINJ je bio glavna trgovačka luka, NABAVLJAČ robe i SNABDJEVAČ trgovaca od indijskih začina do roblja:

a) keltsko (gaelik) ULAIDH = BLAGO, RIZNICA (2)
b) keltsko (gaelik) ULLAICH (ULAMH) = SNABDJETI, NABAVITI (3)

……………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 541.

(2) Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, p. 584.

(3) Ib.

ILIRSKI LABEATI

Labeati

"LABEATES, tium, m. Populi Illyrici nomen, de quo mox; ita dicti, ut videtur, a voce Illyrica LAVVI, quae nunc montes praeruptos significat. – b) Labaetae dicti Plin. 3. 26. 3., Labaetes vero Liv. 45. 26., ubi in accus. Labeatas dixit Graeca positione. – c) Hinc derivatum est adiectivum Labeatis quod unice apud Graecos occurrit Λαβεάτις, ex quo vocabuli quantitas patet in peanultima." (Doct. Vincentii De-Vit, Totius Latinitatis Lexicon, Tomus Decimus; ...Totius Latinitatis Onomasticion, Tomus Quartus, Prati Aldina Edente, 1887, p. 6).

Citirani autor kaže da je riječ LABEATI ilirskog porijekla od ilirske riječi LAVI (lavvi, lat.). Ali ima I keltsko (gaelik) LAB koje sa geografski položajem

LABEATA pokazuje drugi smisao njihovog imena. Keltsko LAB znači GLIB, BLATO, MOČVARA. Teren oko Skadarskog jezera je MOČVARANI GLIB. Od riječi LAB izvedena je riječ LABAIR sa značenjem RADNIK i LABANACH sa značenjem MOČVARAN, a onaj ko živi na takvom terenu je LABANAICH što znači PLEBEJAC, tj. OBIČAN, SELJAK, jer su se LABEATI bavili zemljoradnjom oko Labeatskog jezera (Lacus Labeate), kasnije nazvanog Skadarskim jezerom.

ČARU I ČARUGA

(H)etrurski Čaru (Charu, lat.) i hajduk Čaruga.

U (h)etrurskoj mitologiji bog podzemlja, koji vadi i provodi duše u podzemlje, imao je ime ČARU (CHARU, lat.). Hajduk Jovo Stanisavljević (1897–1925) imao je nadimak ČARUGA. Neki tvrde da je ČARUGA izvedeno od turskog "çıkaran" (ç se izgovara kao vrlo blago ć) što znači "problematičan".

Pošto sanskritsko KAARU znači STRAŠAN, UŽASAN, tursko "çıkaran" sa značenjem "problematičan" otpada, a riječi ČARU i ČARUGA vidimo da imaju isti korijen i isto značenje: STRAŠAN, UŽASAN.

ČARUN je STRAŠAN i UŽASAN, a čovjek koji je djelima sličan njemu (ubija ljude) je ČARUGA. Riječ je preživjela u srbskom narodu preko 2000 godina.

PIPA

Pipa

Sanskritsko PIBA, PITTI znači PIĆE, PIJENJE:

srbski: PIPA,.engleski: PIPE (1), anglo-saksonski: PIPE (2), gaelik: PIOB (3), irski: PIB (4), velški: PIB (5), holandski: PUJP (6), slandski: PIPA (7), švedski: PIPA (8), danski: PIBE (9), latinski: PIPERE (PIPARE) (10).

"If the word was borrowed at all, it was, perhaps, taken from Celtic,..." (11)

"Ako je riječ bila posuđena, vjerovatno je uzeta iz keltskog,..."

Nije "ako je bila posuđena", već jest posuđena (korijen PI- je u srbskom PITI, a preko keltskog raširen je i kod skitiziranih Kelta (Slovena).

....

(1) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 445.

(2 -11) Ib.

ISTORIJSKO PORIJEKLO SRBA

BATTLE OF THE CIMMERIANS AGAINST THE GREEKS ACCOMPANIED BY THEIR DOGS.

Borba Cimerijana sa Grcima.

Ovdje ćemo pokazati istorijske dokaze a su Srbi porijeklom od Taura, zvanog Tulmez, Tilmak, Tilmik, Talmiz i Tiroš. Taur je sin Togarmin, unuk Gomerov, praunuk Jafetov, čukununuk Nojev.

"According to the genealogy in Genesis, Gomer is the eldest son of Japhet. This name is without doubt Semitic term for the population on the north shore of the Pontus, who were known to th Greeks as Cimmerians." (1)

"Računajući po genealogiji Knjige stvaranja, Gomer je najstariji Jafetov sin. Ovo ime bez sumnje je semitsko ime za populaciju na sjevernoj obali Ponta, koji je poznat Grcima kao Cimeri."

"The Cimmerians, who arrived in Asia Minor (the Tauri on the peninsula which was named after them, ..." (2)

"Cimeri, koji su stigli u Malu Aziju (Tauri) na poluostrvu koje je po njima dobilo ime…"

"And those Cimmerians whom they also call Trerans (or some tribe or other of the Cimmerian)…" (3)

“I ovi Cimeri koje oni takođe zovu Trerima (ili dio plemena ili neke od Cimera…”

“The next tract of country was occupied by Treres, who were also Thracians;…” (4)

“Sljedeći dio zemlje bio je zauzet od Trera, koji su Tračani…”

“*Since the Treres, a Thracian nation, are always mentioned in connexion with the Cimmerians, and it is ascertained that Thracian tribes possessed the western coast of Pontus from the Thracian Bosphorus north-wards as far as the mouth of Danube…”* (5)

"Od Trerea, tračkog naroda, uvijek se spominje veza sa Cimerima, te je utvrđeno da tračka plemena posjeduju zapadne obale Ponta od Tračkog Bospora prema sjeveru sve do ušća Dunava ..."

“At a later time Cimmerians were identified with the Germanic Cimbri and the Celtic Kymri.” (6)

“U kasnije vrijeme Cimeri su identifikovani sa germanskim Cimbrima i Keltima Kumrima.”

“The names of the kings of the Bosporus correspond with Thracian names; and this fact in connection with the circumstance that there was a Thracian tribe termed Treres, connected with the Cimmerians has been adduced to prove that the Cimmerians where Thracians...”. (7)

“Imena kraljeva Bosfora odgovaraju tračkim imenima; i ovaj fakt u vezi sa okolnošću da je tamo bilo tračko pleme Treri, vezano sa Cimerima, zaključak je da su Cimeri bili Tračani.”

“Posidonije se prvi pojavljuje sa ukazivanjem da su Cimbri isti narod kao Cimeri.” (8)

“The ancestor of the Phrygians remained on the table-land of Asia Minor, those of the Thracians went further to the north-west, towards Bithynia, over the Bosporus, which the Greeks named after the Thracians; and beyond the strait they inhabitet the land under the Balkan from the Black Sea to the shores of the Adriatic.” (9)

“Preci Briga ostaju na stolnoj zemlji Male Azije, ovi od Tračana odoše dalje na sjeverozapad, prema Vitiniji, preko Bospora, kojeg su Grci nazvali po Tračanima; i iza tjesnaca oni naseljavaju zemlji na Balkanu od Crnog mora do obala Jadrana ".

“And the Phrygians themselves are Brigians, a Thracian tribe, as are also the Mygdonians, the Bebricians, the Medobithynians, the Bithynians, and the Thynians, and, I think, also the Mariandynians. These peoples, to be sure, have all utterly quitted Europe, but the Mysi have remained there.” (10)

“I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo.”

Dakle: Cimeri su Tračani i Brigi su Tračani; Cimeri su Cimbri, Cimbri su Kumri, Kumri su Kelti, a Kelti su Srbi.

…………………………….

(1) Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. 547.

(2) Ib. p. 546.

(3) Strabo, The Georaphy, 1, 3, 21.

(4) Ib. 13, 1, 8.

(5) Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. 546.

(6) Ib. p. 542.

(7) Sir William Smith, A Dictionary of Greek and Roman Geography, Volume I, London, 1872, p. 624

(8) Ib.

(9) Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. p. 524.

(10) Strabo, 7, 3.

SILOVANJE ISTORIJE ALBANIJOM

Prvo na listi ilirskih plemena je pleme ALBANI ili ALBANOI (grčki: Ἀλβανοί), koje je po boravilo na centralnoj teritoriji današnje Albanije gdje je bio i njihov grad grčkim zapisan ALBANOPOLIS (Ἀλβανόπολις). Tek u drugoj polovini 19. vijeka po ilirskom plemenu ALBANI dobija zvanično ime današnja država ALBANIJA, a Zapadnjaci Šiptare počeše zvati Albancima.

Šiptari sebe ne zovu Albancima, niti u svom jeziku imaju riječi AL, BAN, ALBAN, niti su ikada imali riječ ALBANIJA. Kako može jedan narod biti nazvan po riječi koju on u svom jeziku nema, niti ju je ikada imao? Može samo silovanjem istorije.

Ime ALBANIJA potiče iz keltskog jezika: ALBION je najstarije ime Britanije:

"ALBION is the name of Britain preserved by the Greek writers;…" (1)

"Albion je ime Britanije sačuvano od grčkih pisaca;…"

NA keltskom (gaeliku) imamo sljedeće riječi:

ALB = ŠKOTSKA (2)
ALBAINN = ŠKOTSKA (3)
ALBANACH = ŠKOTSKI (4)
ALBANNACH = ŠKOTLANĐANIN (5)

"ALP, a high mountain. (Lat.) Milton has ALP, P. L. ii. 620; Samson, 628. We generally say 'the Alps'. Milton merely borrowed from Latin. – Lat. ALPES, pl. the ALPS; said to be of Celtic origin." (6)

"ALPE, visoka planina. (Lat.) Milton je imao ALP, P. L. II. 620; Samson, 628. Mi uopšteno kažemo 'ALPE'. Milton samo pozajmljuje iz latinskog. – Lat. ALPE, mn. ALPI; rekavši da će to biti od keltskog originala."

Ime ALPI (ALPE) je keltskog originala.

Na Kavkazu je velika oblast ALBANIJA i jezik naroda tog kraja ni po čemu nisu srodni jeziku Šiptara, što znači da Šiptari ne potiču iz kavkaske ALBANIJE. Tvrdnje da Šiptari potiču sa kavkaske ALBANIJE namjerna je laž kojom se obmanjuju današnji Srbi, jer ta laž sugeriše da su Šiptari bili ALBANCI i prije dolaska na balkansku ALBANIJU, a istina je da Šiptari nemaju nikakve veze sa riječju ALBANIJA.

U sjeverozapadnoj Španiji postoji grad ALBAN. Na sjeverozapadu Italije je grad ALBA (latinski: Alba Pompeia). Sve su to istorijske oblasti KELTA (CIMBRA, KIMBRA, ZIMRA, SURBA, SUBRA....SRBA):

AL = GNIJEZDO, POTOMSTVO, GENERACIJA (7)
BAN = BIJEL, SVIJETAL (8)

Kod srednjevijekovnih potomaka Kelta na Balkanu bila je titula BAN, što je značilo BIJELI, SVIJETLI. To je ta keltska riječ BAN. Mnoštvo je srbskih toponima izvedeno od BAN kao BANIJA, BANOVO BRDO, BANJA

LUKA, itd. Porijeklo riječi BAN namjerno se skriva, jer istina pokazuje IS-TORIJSKO PORIJEKLO SRBA. Tako Skok laže da je riječ BAN avarskog porijekla:

"Postanje ovog neslavenskog naziva iz oblasti administracije utvrđeno je. To je avarska riječ *bajan* 'vladalac horde'." (9)

Srbskoj riječi BAN Skoku je bliže avarsko BAJAN, nego li galsko (keltsko) BAN. Kako to? Od ludila srbofobije, ali političko-ideološko ludilo srbofobije u parčad se razbija pred istinom dokaza:

a) AL-BAN > ALBAN = POTOMAK SVJETLA,
b) ALBA, ALBAINN = GNIJEZDO (ZEMLJA) POTOMAKA SVJETLA

Glavni problem je što su današnji Srbi umno i duhovno zaslijepljeni te ne žele vide i gluvi su na istinu i žele da čuju. Pod crkvenom propagan- dom Srbi silom hoće da su Sloveni, mada su istorijski nekoliko hiljada godina stariji od Slovena (Sloveni su nastali miješanjem i suživotom Kelta i Skita).

…………………………..

(1) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. p. 1.

(2) Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, p. 18.

(3) Ib.

(4) Ib.

(5) Ib.

(6) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, p. 19.

(7) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 9.

(8) Ib. p. 27.

(9) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 104.

ARBAN I RABAN

Arbanon

Ana Komnena (Anna Komnene, Ἄννα Κομνηνή, 1083 – 1153) u svojoj Aleksijadi (Αλεξιάδα) prva je zapisala riječ ARBANON (grčki: Ἄρβανον, srbski: RABAN, šiptarski: ARBȄR, ARBȄRIA). ARBANON je bila pokrajina u blizini Kroje, oblast oko današnje Tirane.

Oko porijekla i značenja riječi ARBANON ima natezanja i neslaganja. Jedni smatraju da je to keltska riječ, drugi da je srbska, a treći tvrde da je šiptarska. Hajde da raspetljamo ovaj čvor nesporazuma?

U mađarskom dijelu Panonije postoji rijeka ARBO koju mještani zovu RABA. Na toj rijeci je varoš ARBO (današnji Gyor) Kažu da je ime ARBO od

njenog latinskog imena ARRABONA i da su imena od Rimljana po njivom osvajanju tog dijela Panonije. (1)

Blizu rijeke ARBO, tj. RABE ima rijeka sličnog imena: RABKA (RAPCA). I ARBO i RABKA i poznate su lokalnom stanovništvu po iznenadnim i jakim poplavama. (2)

Gdje je korijen oblika i značenja imena ovih rijeka koje iznenada nadođu i plave okolinu? Izvor je u sumerskim (sumerskim) riječima:

a) sumerski: A-RA = VELIKA RUŠEVINA (3)
b) sumerski BU = RAZORITELJ, UNIŠTITELJ (4)
c) sumerski BU je kraći oblik od BUR (5)
d) sumerski BUR = TAKE AWAY (en) = UZETI, ODUZETI, ODNIJETI, (bukvalno: UNIŠTITI).

A-RA-BU = A-RA-BUR > ARABUR > ARABURA > ARRABONA = ARABO = RIJEKA KOJA RAZARA I UNIŠTAVA.

Lokalno ime rijeke ARBO metatezom je dalo RABO od kojeg je nastalo ime RABA. Jezičku uspomenu na to čuva i lokalizam kosovskih Srba:

"**râban**[2], írãbna (Kosmet, uz deca), pridjev na -ьп, 'pohlepan, proždrljiv'. Poimeničen na -ik m prema f na -ica : răbnîk prema rabnïca. Složenica rabnogûz, -a 'čovjek proždrljiv'." (6)

ARBO > RABO > RABAN = PROŽDRLJIV (kao poplava).

Da li toponim ARBANON iz Komnenine "Aleksijade" (grčki: Ἄρβανον, srbski: RABAN, šiptarski: ARBÈR, ARBÈRIA) ima veze sa gore spomenutim imenom panonske rijeke ARBO? Nema veze i sad ćemo to pokazati:

a) sumerski AR = SJAJAN (7) = ARYA (sanskrit)
b) sumersko BANU = BITI ČIST (8) = BHA (sanskrit) = BAN (gaelik) = BAN (srbski)

AR-BANU > ARBANU = SJAJNA ČISTOĆA = ALBA (lat.) = BJELINA

Keltski (gaelik) AR = ZEMLJA, OBLAST, POKRAJINA
Keltski (gaelik) BAN = SVJETLOST, SJAJ, BJELINA

AR-BAN = ARBAN = ZEMLJA SJAJA = ZEMLJA BJELINE = ALBANI = ZEMLJA SJAJA = ALBANIJA.

Riječi ARBAN i ALBANI (ALBANIJA) su sinonimi: istog su značenja, samo različitog oblika: ARBANAS = ALBANAC = ZEMLJA SVIJETLIH, ZEMLJA BIJELIH.

Vidimo da riječ ARBAN ima svoje porijeklo i značenje u sumerskom i keltskom (gaelik) jeziku: ARBAN nije dobijeno metatezom od imena albanske planine RABAN, a evo i dokaza:

a) sumersko RAB = VELIK, VELIČANSTVEN (9)
b) sumersko AN ekvivalent je sumerskom ANU = SVJETLO, BOG (10)

Sumersko RAB-AN > RABAN = VELIKI BOG

a) Keltski (gaelik) RA = VELIKI (11)
b) keltski (gaelik) BAN = SJAJAN, BIJEL (12)

Keltsko RA-BAN > RABAN (srbski) = VELIKI SJAJ, VELIKA BJELINA

A šta je sa šiptarskim ARBȄR i ARBȄRIA? Šiptari su porijeklom Normani koji su od 11. vijeka sa Sicilije i južne Italije upadali u vizantijsku oblast Albanije. Šiptarsko ARBȄR i ARBȄRIA potiču iz nordijskih jezika:

švedski: ÄRVA = INHERIT (en.) = NASLIJEDITI
norveški: ARVE = NASLIJEDITI
danski: ARVE = NASLIJEDNITI
holandski: ERVEN = NASLIJEDITI
njemački: ERBEN = NASLJEDNIK

Vidimo da švedsko, norveško i dansko ARVE, te njemačko ERBE znači NASLIJEĐE, NASLJEDNIK. Tako šiptarsko ARBȄR bukvalno znači DO-MAĆI LJUDI, MJEŠTANI, a ARBȄRIA znači DOMAĆA ZEMLJA, ZEMLJA MJEŠTANA. Dakle šiptarsko ARBȄR i ARBȄRIA izvedeni su od nordijskih oblika, a ne iz sumerskog i keltskog kao riječi ARBAN i RABAN.

U šiptarskim riječima ARBȄR i ARBȄRIA je nordijski nazalni dvoglas **Ȅ**, koji takođe svjedoči nordijsko porijeklo šiptarskog jezika.

Šiptari ne znaju izvorno značenje riječi ARBȄR i ARBȄRIA, te su ove riječi poistovijetili sa riječju ALBANIJA i ALBANAC iako oni sebe nikad nisu zvali Albancima, već ŠĆIPETARI. Holanđani su takođe skandinavskog, vikinškog porijekla, a holandsko ŠĆIP (SCHIP) je ČAMAC, BROD. Od riječi SCHIP (ŠĆIP) potiče ime ŠĆIPETAR i to je njihovo potisnuto sjećanje na pretke im Vikinge BRODARE. Keltsko (gaelik) ARBACH (13) upućuje na ARBANAS, a značenje riječi ARBACH je RAZORAN, RUSILAČKI, UBILAČKI, KOLJAČKI.

……………………….

(1) Sándor Nagy, The forgotten cradle of the Hungarian culture, Patria Publication Co, Toronto, 1973, p. 53.

(2) Ib.

(3) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1907. p. 36.

(4) Ib. p. 60.

(5) Ib. p. 63.

(6) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 91.

(7) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhan-dlung, Leipzig, 1907. p. 37.

(8) Ib. p. 382.

(9) Ib. p. 276.

(10) Ib. p. 32.

(11) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 205.

(12) Ib. p. 27

(13) Edward Dwelly, The Illustrated Gaelik Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 3, Revised Edition, Publisher Fleet, Hants, 1918, pg. 43.

RAŠANI U 8. VIJEKU ST. ERE

JAFET > GOMER > TOGARMA (u donjoj markiranoj zoni na mapi je grad TOGARMA). TIROŠ (TAUR, TILMAZ) sin je TOGARMIN i od njega su GIMIRI, KIMRI ili CIMRI poznati i kao RAŠANI koje je u 8. vijeku stare ere potčnio Tiglat-Pileser III:

"He also subdued the Rashani and Bit-Amukkhani." (C. H. W. Johns, Ancient Babylonia, Chapter VIII, University Press, Cambridge, 1913, p. 115)

"On je takođe potčinio Rašane i Bit-Amukane."

Zemlja ovih Rašana bila je u Maloj Aziji. U ono vrijeme tu su boravili Brigi i Kimbri.

LAGANJE O ISTORIJI SRBA

Obratimo pažnju na ovu Deretićevu tvrdnju:

"Сумерци помињу Нина као Ур-Нина (48.ст.34). Арчибалд Сајс наводи овај сумерски запис којиу целости гласи: "Ур-Нина краљ Ширпурла, Схирпурла" (173.1.ст.68). Сајс каже да њему није јасно шта ово име значи, да ли је то неки град или нешто друго. Нама је јасно да се овде ради о првом помену српског имена." (1)

A sad čitajmo šta Sajs ovdje piše o Nimrodu:

"His name has not jet been discovered in the cuneinform record." (2)
"Njegovo ime još nije otkriveno u klinopisnim izvještajima".

Sajs kaže da Nimrodovo ime nije otkriveno na pločicama sa klinastim pismom. Tako Deretić zamajava hiljade srbskih naivaca. I kaže Deretić:

"Сајс каже да њему није јасно шта ово име значи, да ли је то неки град или нешто друго."

A Sajs je urednik edicije u koju spada i knjiga u kojoj u jednoj od fusnota u vezi sumerskog grada Lagaša (Lagash) piše:

“The name of the ancient town has been read Sirpurla, Zirgulla, etc.” (3)

“Ime ovog drevnog grada je pročitano Sirpurla, Zirgula, itd.”

Tu je riječ “Sirpula” i to je staro ime grada Lagaša, Deretić svojom umjetničkom (a ne istoriografskom) slobodom tumači kao *“prvi pomen Srba”*.

Deretić nije nenačitan i nemoguće je da nije znao šta znači riječ SIRPULA (SHIRPULA). To pišu svi autori koji su se bavili pločicama klinastog pisma. Sve ovo razumnima je dovoljno dokaza kako se neupćene i lakovjerne mase obmanjuju lažima.

Tvrdeći da je Nino Belov Srbin i prvi srbski car na 31. strani "Antičke Srbije" Deretić se poziva na sljedeći citat i daje prevod:

"Primi quoque Babylonis conditus Nebrodum aiunt auctorem litterae Hebraeorum his verbis: 'ChusNebrodum genuit' (codice Arm. Chus est Aetiops a quo procreatus creditur Nebrodus), qui, ut Scriptura, coepitesse gigas in terra. Is erat gigas venator coram Deo. Unde dictum manavit: Quasi Nebrodus gigas coram Deo!" (3.ст.144/5).

"Први који је основао Вавилон био је Неброд, за кога јеврејски записикажу, 'Хус је породио Неброда' (Хус је Етиопљанин коме се придаје рођење Неброда), који је премаСветом писму био исполин на земљи. Он је био исполински ловац пред Богом. Отуда изрека: КаоНеброд исполин пред Богом!"

Gle: Hamov Hus je Etopljanin, što znači da je predak Etiopljana i on je po Deretiću otac Srbina Nine Belova koji je bio prvi srbski car:

"A sinovi Hamovi: Hus i Mesrain, Fud i Hanan. A sinovi Husovi: Sava i Avila i Savata i Regma i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dedan. Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji;..." (Stvaranje, 10,6-8)

To je dakle to: Etiopljanin Srbin i prvi srbski car Nino Belov graditelj je Vavilonske kule i prvi bezbožnik i tiranin nakon Nojevog potopa! Svaka čast "Srbi Etipopljani", svaka čast!

"Када је Александар Велики, приликом свог освајачког похода, дошао до граница Индије, наишао је на град који се звао Низа. Представник града дошао је пред Александра, поклониосе пред њим

као пред божанством и, према историчару Руфусу, изјавио: '... да је Александар, трећип ореклом од Јова, који је стигао у њихову земљу. Бака и Херкула (Сербона) знају само попредању, а Александар је сада лично пред њиховим очима'." (J. Deretić, Antička Srbija, Temerin, 2000, str. 26)

Deretić tvrdi da je Aleksandar Veliki bio Srbin, ali takođe kaže da je Aleksandar Javanov potomak i to je tačno. U Danilovom proroštvu nagovi-ješten je budući grčki car u liku runjavog jarca (Dan.8,5-24), koji će pobijediti Persiju i svi tumači ovog proroštva tvrde se da je to Grk Aleksandar Veliki.

Od biblijskog Javana su Heleni (Grci) i to je poznata stvar, te kako može Javanov potomak biti Srbin, kako jedan Grk može biti srbskog roda? I srbski car Dušan bio je car Grka, ali nije bio Grk!

…………………

(1) Jovan Deretić, Antička Srbija, Temerin, 2000, str. 31.

(2) A. H. Sayce, Fresh light from the ancient monuments, Second Edition, Chapter II , The Religious Tract Society, Paternoster Row, London, 1884 , p. 44.

(3) G. Maspero, History of Egypt, Chaldea, Syria, Babylonia and Assyria, Vol. III, Edited by A. H. SAYCE, Prynted by Willim Clowes & Son, London, 1901?-1906, pg. 99.

KUR I PIJETAO KURAC

Riječ KUR (što znači HOROZ, KOKOT, PIJETAO) je praslovenska. (1) To isto to tvrdi i Skok:

"**kür** m, praslav., 'kokot, pijetao, petej (ŽK)', pl. *kuri* 'pilad, kokoši'. Riječ je istisnuta iz književnog i saobraćajnog govora zbog toga što je deminutivna izvedenica na -ьc *kurac*, gen. *kurca* dobila značenje 'penis, mentula'." (2)

Riječ KUR je iz jezika Šumeraca, dakle potiče iz vremena biblijskog potopa i gradnje vavilonske kule, iz vremena kad su svi narodi bili zajedno u onda-šnjoj zemlji Senari (Šumeru).

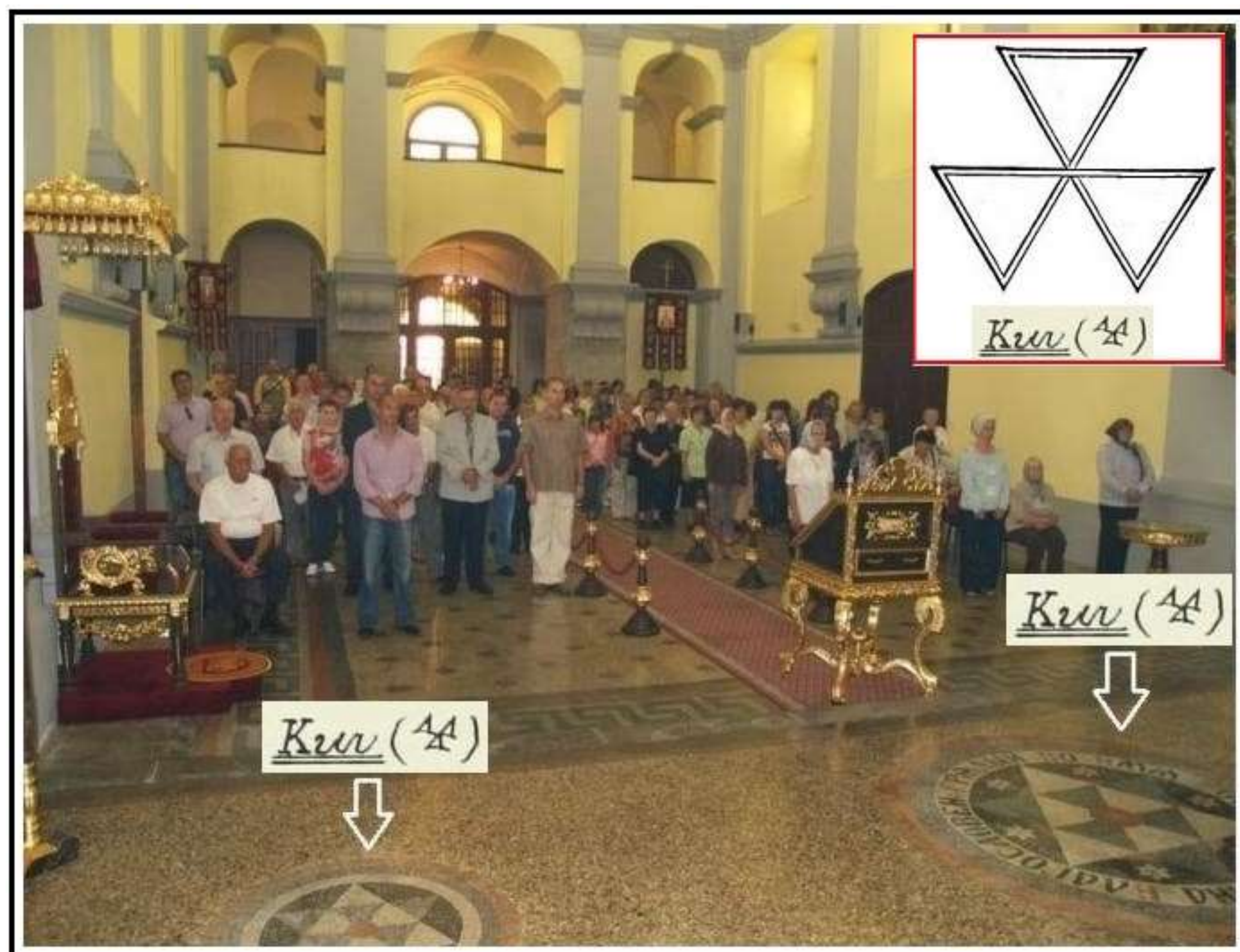

Riječ KUR pisala se znakom od tri kružno raspoređena trougla spojenih vrhova. Znak KUR davao je riječima ispred sebe sljedeća značenja:

KUR = OČIŠĆENJE, SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK, ŽARKOST, SVJET-LOSNO OKO, MOĆ, ZAKON, RASTJERIVAČ, OSVAJAČ, POBJEDILAC. (3)

Asirsko KURU znači SNAGA, SILA. (4)

Zašto je pijetao nazivan KURAC (na ruskom "kokoš" je "курица")? Pijetao je (H)OROZ, jer noćnim kuKURikanjem najavljuje (H)ORU, tj. vrijeme dolaska SUNCA, a SUNCE je KUR, tj. OČIŠĆENJE, KRASOTA, SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK, ŽARKOST, SVJETLOSNO OKO, MOĆ, ZAKON, RASTJERIVAČ, OSVAJAČ, POBJEDILAC. Pijetao daje ZNAK dolaska Sunca (kanarisko KURI znaći ZNAK). (5)

Na priloženim slikama je znak KUR na keltskom brošu, a takvi znakovi su i na podu hrama SPC u Rijeci. Znak KUR je istog značenja kao i SVEVIDEĆE OKO u trouglu.

Ima li riječ KURJAK veze sa značenjem znaka KUR? I ima i nema, jer je riječ KURJAK od keltskog (gaelik) CUR IACH:

a) keltsko (gaelik) CUR = MOĆ, PLODNOST, RASTJERIVANJE, RAZBACIVANJE, RASTURANJE (6)

b) keltsko (gaelik) IACH = DERNJAVA, DOZIVANJE, VIKA, GALAMA (vučje dozivanje zavijanjem) (7)

CUR IACH > CURIACH > KURIJAČ > KURJAK = MOĆNI GALAMDŽIJA, RASTJERIVAČ DOZIVAČ.

Keltski (gaelik) CURAC (KURAC) = KRESTA (8)

KURAC = KRESTA

………………………

(1) Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V, Obradio M. Budmani, JAZU Zagreb, 1898-1903, str. 809.

(2) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 240.

(3) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part II, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1906. p. 213.

(4) Ib. W. Muss-Arnolt, Reference-Glossary of Assyrian Words, p. 391.

(5) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p.305.

(6) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 168.

(7) Ib. p. 320.

(8) Robert Archibald Armstrong, A. M. Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 678.

RIMOKATOLIČKI RODOVJERCI

2016.

Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao, kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, Otkan u dubini zemlje.

Ps 139, 14-15

Lipanj — *22. 6. Dan antifašističke borbe • 25. 6. Dan državnosti*

S 1 Justin; Mladen; Cvjetko
Č 2 Marcelin; Petar; Eugen; Nikola
P 3 **Pres. Srce Isusovo**; Karlo; Paula
S 4 **Bezgrešno Srce Marijino**; **Sv. Kvirin Sisački**
N 5 10. NED. U GOD.; Bonifacije; Valerija; Darinka ●
P 6 Norbert; Neda; Klaudije; Paulina
U 7 Robert; Radoslav; Jeremija; Filip
S 8 Medardo; Dijana; Vilim; Žarko
Č 9 Efrem; Ranko; Vinko; Rikard
P 10 **Sv. Josip, Zaštitnik Hrvatske**; Margareta
S 11 **Barnaba ap.**; Borna; Jolanda; Ruža
N 12 11. NED. U GOD.; Ivan; Bosiljko ◐
P 13 **Sv. Antun Padovanski**; Tonči; Antonija
U 14 Rufin; Elizej; Marcijan; Valerije
S 15 **Sv. Vid**; Vito; Bernard; Modest
Č 16 Franjo Regis; Borko; Zlatko; Gvido
P 17 Bratoljub; Laura; Adolf
S 18 Marko i Marcelijan; Ljubomir; Elizabeta
N 19 12. NED. U GOD.; Rajka; Bogdan (dan očeva)
P 20 Naum O.; Margareta; Cvjetka ○
U 21 Alojzije G.; Slavko; Vjekoslav
S 22 Paulin; Toma More; Ivan F.
Č 23 Josip C.; Zdenka; Sidonija
P 24 **Rođenje Ivana Krstitelja**; Krsto
S 25 Vilim; Henrik; Nada; Adalbert; Lora
N 26 13. NED. U GOD.; Ivan i Pavao; Zoran
P 27 Ćiril Aleks.; Ema; Vlado; Ladislav ◑
U 28 Irenej; Mirko; Smiljan
S 29 **Sv. Petar i Pavao**; Krešimir; Petra
Č 30 Rimski prvomučenici; Kajo; Emilijana; Ernest

Pošto u kijevskom panteonu slovenskih bogova nema BELOG VIDA (SVETOVIDA), ruski neopagani na dan dugodnevnice obilježavaju samo

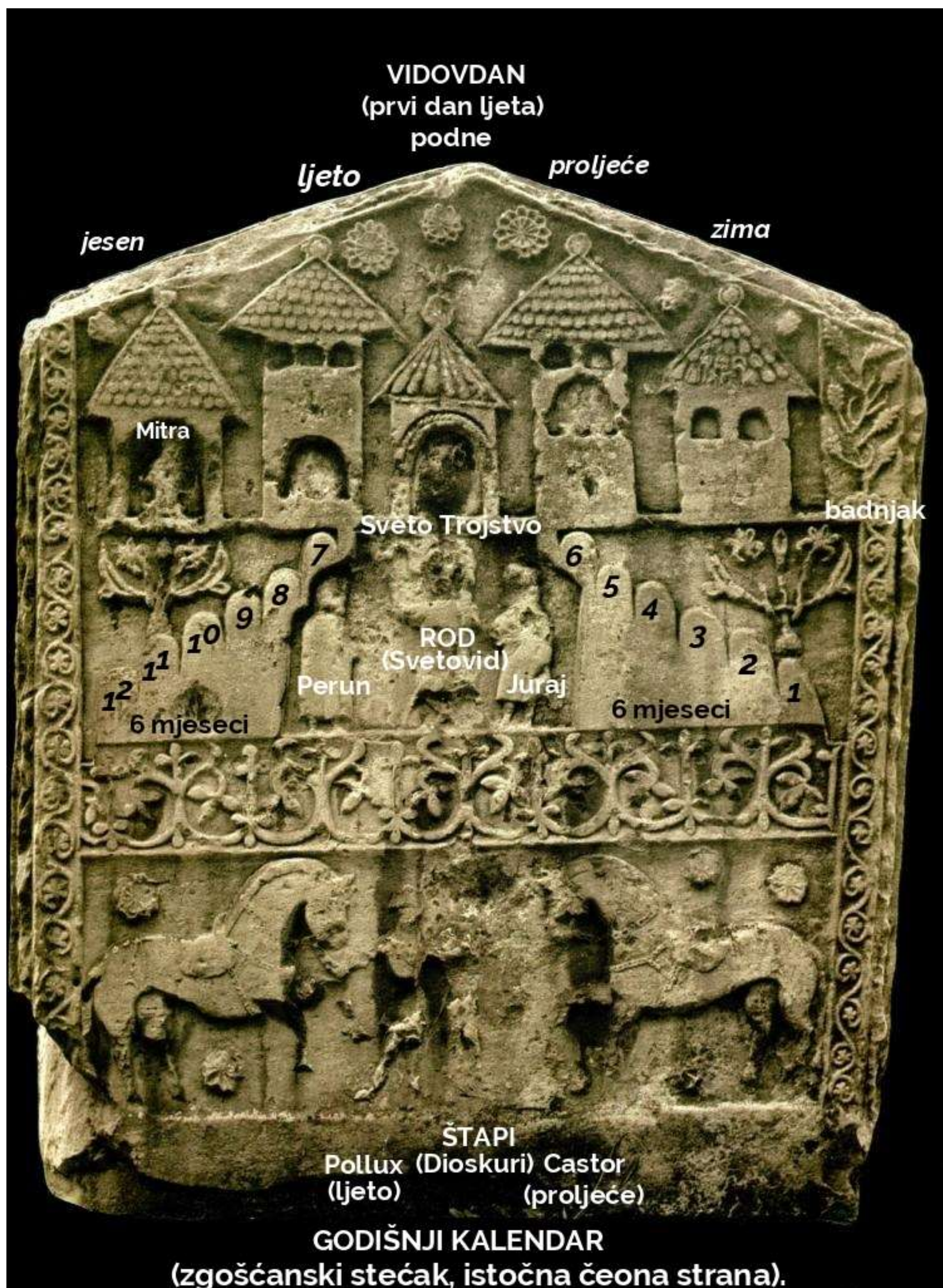
dan KUPALA, a to isto rade i srbski neopagani, mada je prirodni dan Vidovdana (dugodnevnice) ujedno i dan Ivana Kupala.

Srbski neopagani Vidovdan obilježavaju po papnom kalendaru 15. juna gregorijanskog kalendara na dan rimokatoličkog sveca Sv. Vita. Sve kukaju na Jevreja Isusa, a sa njegovim sljedbenicima slave njihovog sveca (kalendar na slici sa prethodne strane). Kod Srba su izdaje Srbstva na sve na sve strane, pa i po pitanje srbske prehrišćanske vjere.

U naše vrijeme zimska kratkodnevnica i rođenje Svarožića Božića je 21. decembra (mala kućica sasvim lijevo). Od tog dana Sunce se penje ka velikoj kući proljeća.

Nakon 3 mjeseca boravka u kući zime, ulazi u kuću proljeća, te opet nakon tri mjeseca 21. juna dolazi do kućice sa sokolom na krovu, koja pripada danu ljetne dugodnevnice, tj. Vidovdanu (kućica je između velikih kuća proljeća i ljeta). Kućica sa sokolom je Svetovidova kuća, dan ljetne dugodnevnice, tj. kuća Vidovdana. Sutradan je Sunce u velikoj kući ljeta.

GODIŠNJI KALENDAR
(zgošćanski stećak, istočna čeona strana).

Od dana ljetnje dugodnevnice 21. juna (7. mjesec godine) Sunce se sljedeća tri mjeseca spušta, ulazi u malu kuću jeseni i za tri jesenja mjeseca spuštanja dolazi do kraja godine i novog rađanja Božića Svarožića.

Dakle je jasno da su Srbi Vidovdan obilježavali na dan ljetne dugodnevnice, a ne na 15. dan 6. mjeseca lunarnog kalendara. Eto na stećku svima dokaz pred očima. To svjedoci i obredna narodna pjesma:

“Петар ми цветак примаше,
Петар ми венце вијаше
Па вели брату Купалу:
Ој мио брате Купало,
Старији брате Иване,
Примам ти цветак и живот
До мога страшног умрења
И нашег брата рећена
Рођења младог Божића
Сина нам старог Сварога”

Kupalo je Ivan (Ivanjdan) kao uspomena na vrijeme kad je ljetna dugodnevnica padala na Ivanjdan i to je tako bilo početkom hrišćanske ere.

STEĆCI IZ RIMSKOG PERIODA

Stećak sljemenjak u stilu prehrišćanskog oltara sa rogovima nalazio se u na Ilinom brdu u mjestu Vežeznice, 5 km od Pljevalja (koordinate: 43° 19' 29" N 19° 21' 21" E). Opis stećka sa crtežom je u knjizi štampanoj 1885. godine (1). Na stećku su dva natpisa: VENDO, PANTO, APO (uklesano na jednoj strani stećka) i riječi APPO, TRITANO, TITTO (na drugoj strani). Tu je i neki ćirilićni zapis, ali autor tvrdi da je to u srednjem vijeku neko od Slovena naknadno dopisao.

Riječ **VENDO** je latinski napisano tračko (tribalsko) BENDO što znači ČAST, POŠTOVANJE (današnje srbsko BENDATI). **PANTO** je srbsko narodno ime i znači DRŽAČ (korijen riječi PANTLJIKA), mada postoji i grčko PANTA, što znači SVE. **APO** je rasenska (etrurska), dakle je bila i tračka (tribalska) riječ OTAC. Tako natpis **VENDO PANTO APO** znači: **ČAST OCU DRŽITELJU** ili **ČAST OCU SVEDRŽITELJU**.

Natpis na suprotnoj strani stećka je **APPO TRITANO TITTO**. **APOO** znači **OCU**. **TRITANO** je **TRI TANA** ili **TRI SVJETLA**, jer **TAN** znači **SVJETLO**. **TRITANO** znači T**RISVIJETLI**, tj. **TRISVETI**.

TITTO je od latinskog **TITULUS** što znači **STUB**, **NATPIS**.

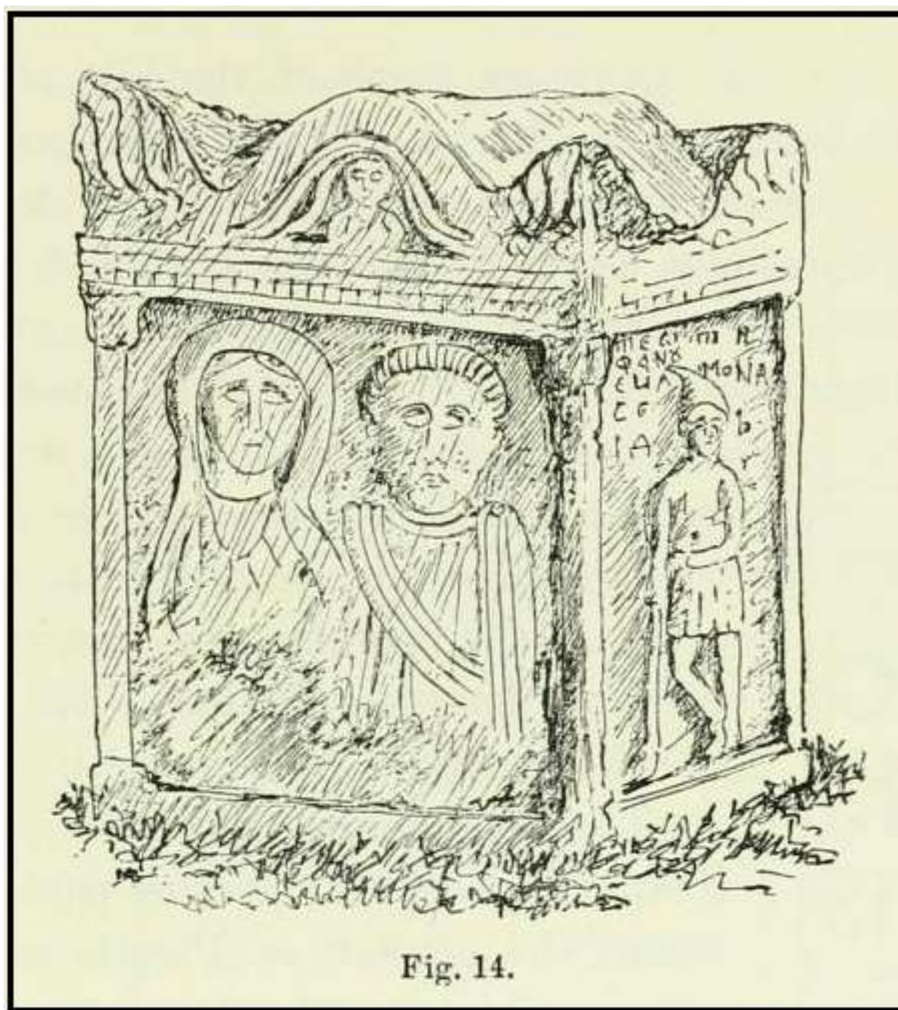

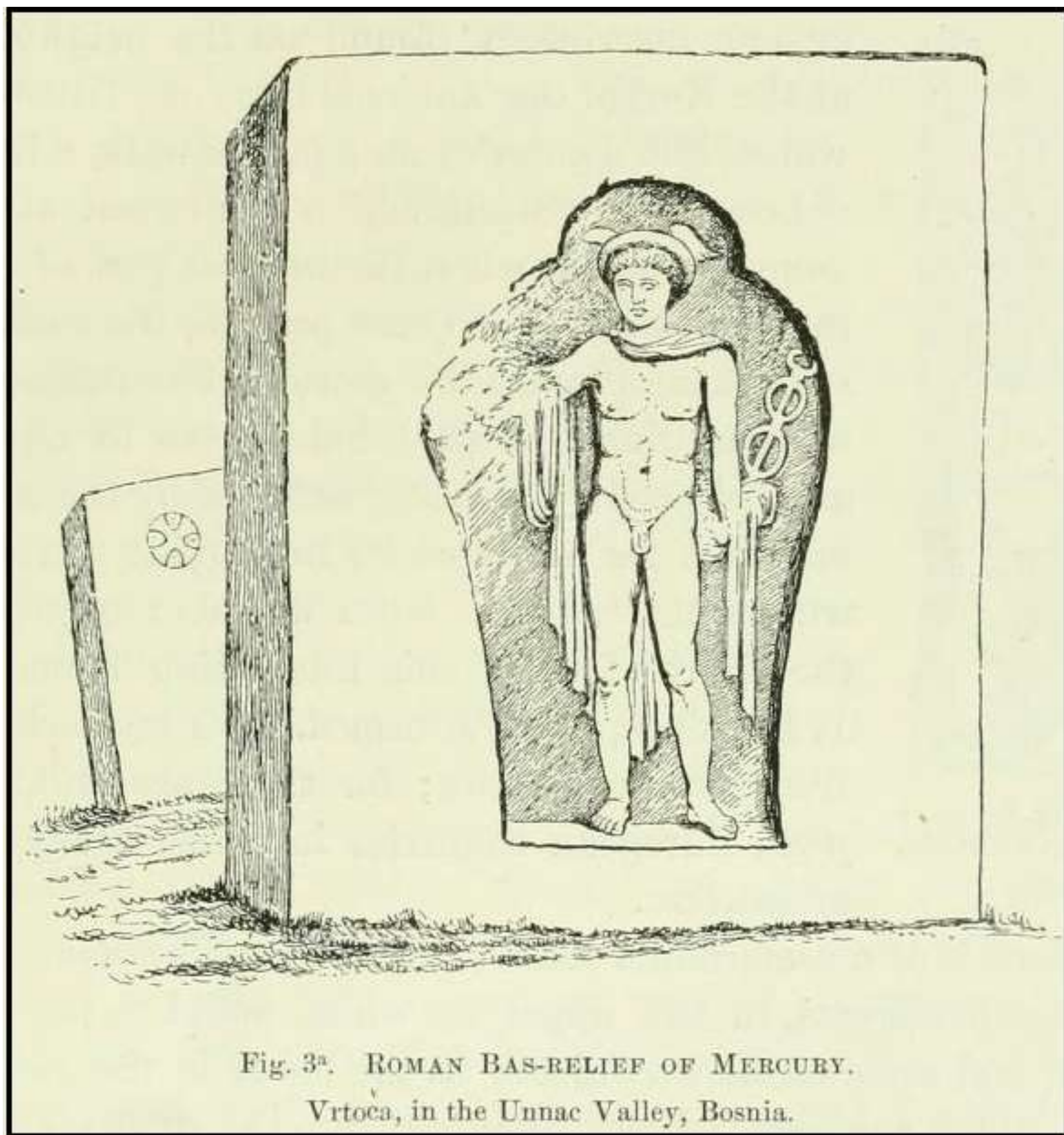
Fig. 14.

Tako riječi **APPO TRITANO TITTO** znače: **OCU TRISVETOM STUB**.

Gdje je to sklonjen stećak i gdje se sad nalazi, to znaju čuvari tajne koji se svojim lažima kade, vode i zavode Srbe i sav svijet.

Drugi stećak iz rimskog perioda bio je u dolini rijeke Unac, u selu Vrtoča kod Bosanskog Petrovca. (2) Među ostalim stećcima na tumulusu bio je i ovaj stećak tu sve do austrougarske aneksije BiH (slika na sljedećoj strani). Bio je izrađen je od kamenog bloka kvadratne osnove sa širinom strana oko 70 cm i visinom oko 90 cm. Podignut je u vrijeme lokalnog običaja spaljivanja

pokojnika, što navodi na sumnju da su stećci podizani i u vrijeme Rimljana, jer pod mnogim stećcima nema grobova iz prostog razloga sto su pokojnici što su pokojnici spaljivani. A gdje li je sad ovaj stećak? Zna li neko? Zna li iko?

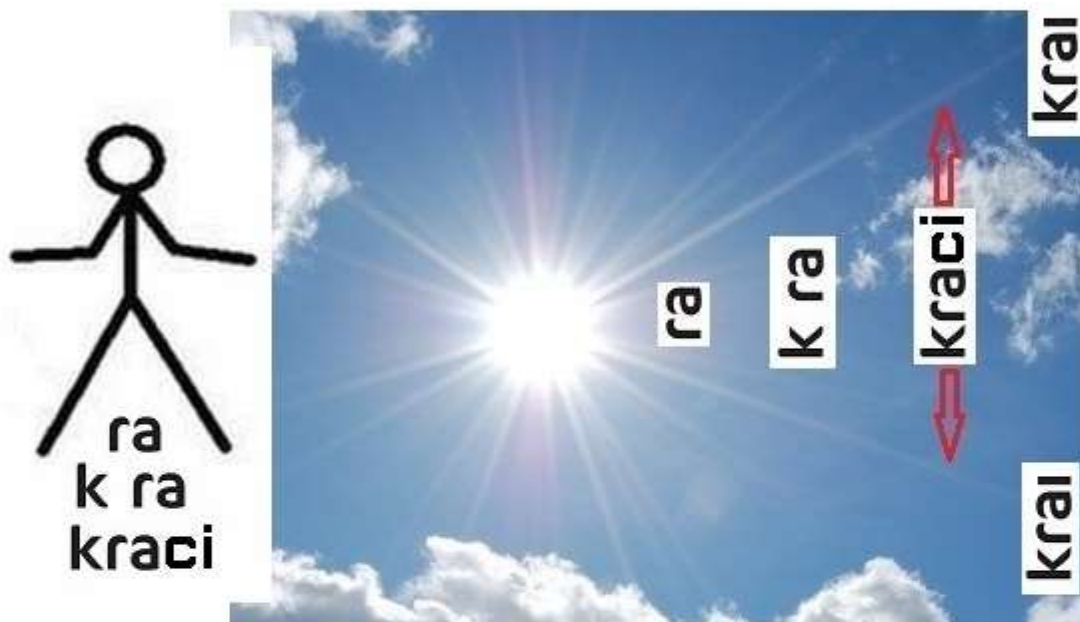

Fig. 3a. ROMAN BAS-RELIEF OF MERCURY.
Vrtoča, in the Unnac Valley, Bosnia.

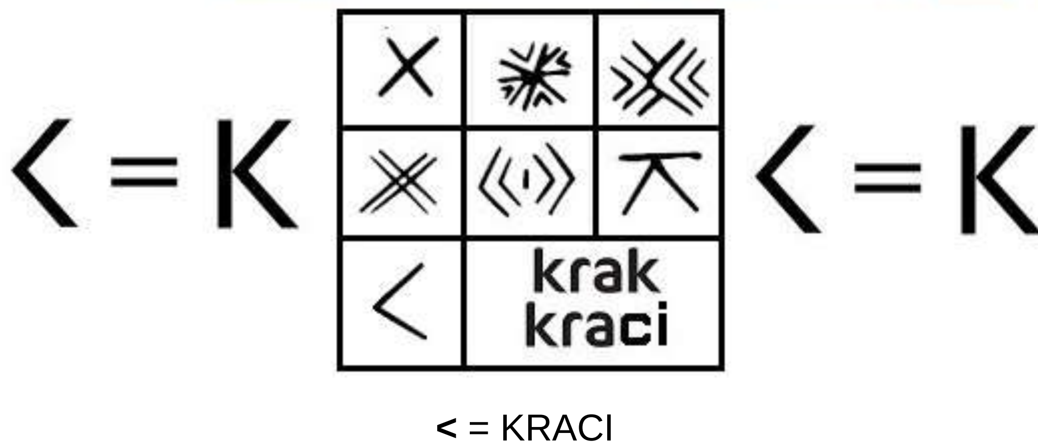
………………………

(1) *Arthur John Evans, Antiquarian Researches in Illyricum, Parts III-IV, Printed by Nichols and Sons, Westminster, 1885, pg. 34-35).*

(2) *Arthur John Evans, Antiquarian Researches in Illyricum, Parts I-II, Printed by Nichols and Sons, Westminster, 1885, pg. 34-35). p. 60-61.*

SLOVO **K**

< = KRACI

Sve polazi od RA (Sunca)

RA
K RA
KRAK
KRAI (KRAJI)
KRACI
KORACI

Korijen KRA- stariji je od korijena GRE- u staroslovenskoj riječi GRESTI

(KRA- > KRE- > GRE-) i korijen KRA- dao je čak i sanskritsko GRDHYATI što znači "ići, putovati" i latinsko GRADIER sa istim značenjem.

IME GRKA

“Old English Grēcas ‘the Greeks,’ from Latin Graeci, the name given by the Romans to the people who called themselves the Hellenes, from Greek Graikoi, which according to Aristotle was the prehistoric name of the Hellenes. “ (Google etimology)

Prevod: *“Staroengleski Grēcas ‘Grci’ od latinskog Graeci, ime dato od Rimljana narodu koji je sebe zvao Heleni, po grčkoj riječi Graikoi, što je po Aristotelu bilo preistorijsko ime Helena.“*

Zašto Homer Grke ne zove “Graikos”, već se to ime pojavljuje mnogo kasnije kroz latinski jezik Rimljana? Zato što u tom obliku i značenju to ime nije postojalo u Homerovo vrijeme. Aristotlel je prvi zapisao riječ GRAIKOS ("Meteorologica" I. xiv) kao sinonim za Helene i kaže da su tako Iliri zvali Dorce sa Epirusa i još veli da je to od riječi GRAII što je bilo domaće ime stanovnika Epira.

Postoje tvrdnje (dokaza nema) da su riječi GRK i GRCI nastale po jednoj riječi iz Homeroe Ilijade. To je riječ GRAJA (Γραῖά, gr.) koju prevode kao GRAIA, GRAJA i GREJA. Govore da je to ime nekog drevnog grčkog grada koji se danas zove TANAGRA. Ali je i ime TANAGRA iz keltskog jezika sa keltskim korijenom TAN-. Ono što je istina, jeste da Grci ne znaju šta znači ta riječ, niti je taj grad ikada pronađen, niti se nekim dokazom može potvrditi da je ikad postojao. Evo tih stihova Ilijade na grčkom jeziku:

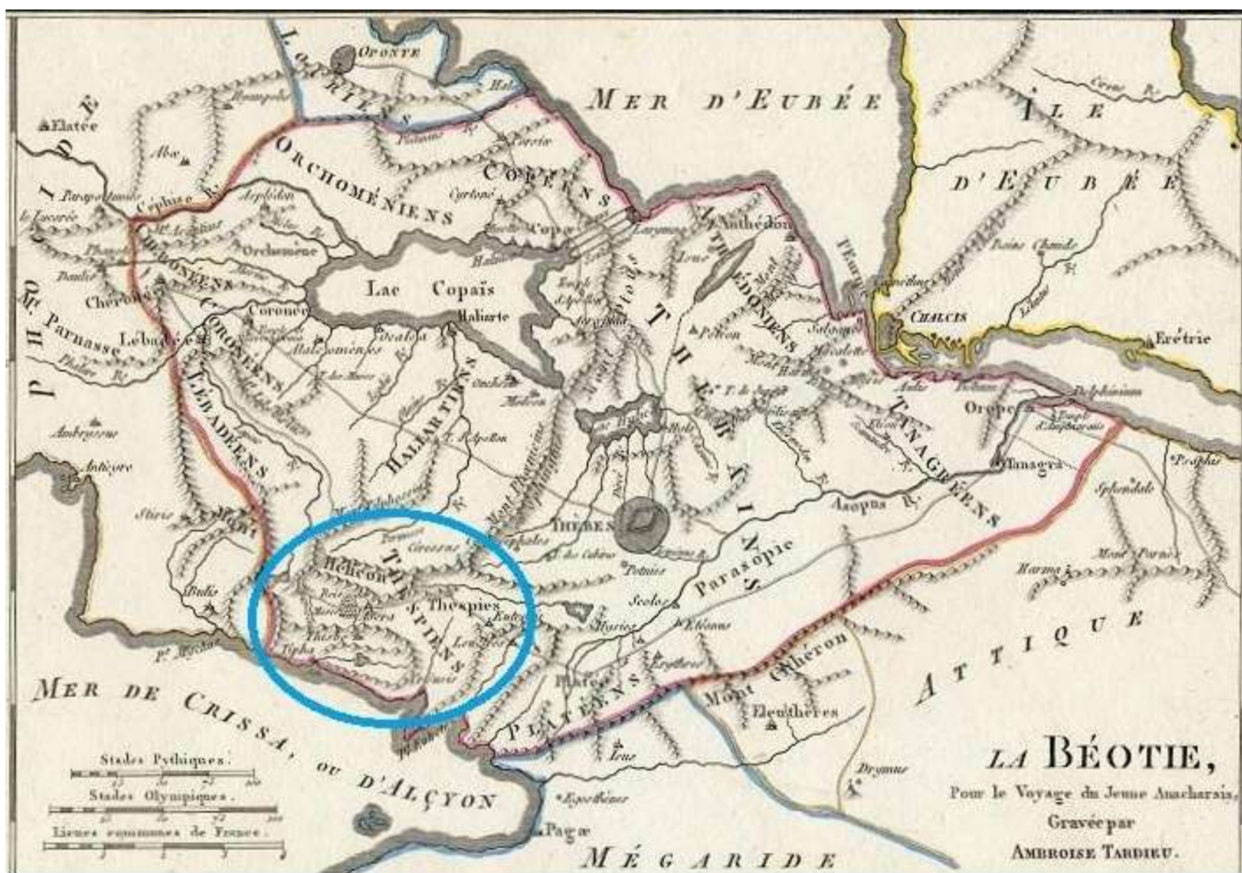
“…Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν, **Γραῖάν** τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,…”

U Maretićevom prevodu to glasi ovako:

“…Jedni od Hirije bjehu i Aulide lomne, a drugi
Od Eteona punog ždrijela, od Shena i Skola,
*Neki od Tespije, **Greje**, od širokog od Mikalesa,…”*

(Homer, Ilijada, Drugo pjevanje, stihovi 496-469, prevod T. Maretić)

Danas taj hipotetički grad GRAJU (Γραῖάν) identifikuju sa gradom TNANGRA i to samo na osnovu ona tri zadnja glasa “-GRA”, tvrdeći da je u starini to bila “preistorijska grčka GREJA (Γραῖά)”. Ali Grci nemaju riječ GRAJA (Γραῖά). Šta sad?

Od Tespije kraj.

Neki opet tvrde da "starogrčko GRAJA (Γραῖά)" znači “stara žena, mada se “stara žena” na grčkom kaže GRIA (γριά), a ne GRAJA.

Ovo je još jedan prilog tvrdnji da Homer nije pisao na grčkom i da su Grci njegovo djelo sa originalnog Homerovog jezika preveli na grčki, ali pošto prevodioci nisu dobro poznavali Homerov jezik i Hometrovo pismo, ili su namjerno pogrešno prepisali, nastalo je pogrešno tumačenje citiranih stihova Ilijade i došlo je do pogrešnog tumačenja porijekla imena GRK i GRCI.

Grčkim slovima napisana je riječ GRAIJA. Tu su grčka slova Γ – Ρ – Α – Ι – Α. Pošto se grčko “I” (ĩ, jota) čita isto kao i feničansko Y (yodh), a u

latinskom se zamjenjuje sa I ili J, pročitano grčko ΓΡΑΙΑ (Γραῖά) glasi GRAJA (oblik Γραῖάν je genitiv). Uporedimo "grčko" ΓΡΑΙΑ sa po obliku sličnom srbskom riječju: ΓΡΑΙΑ (GRAJA) – ΚΡΑJΑ (KRAJA).

Pošto je u pitanju srbska riječ KRAJA, onda pravi smisao pomenutih stihova glasi:

"…Jedni od Hirije bjehu i Aulide lomne, a drugi
Od Eteona punog ždrijela, od Shena i Skola,
Neki od Tespije ***kraja****, od širokog od Mikalesa…"*

Sigurno je da Homer nije upotrebljavao znakove interpunkcije, te je bilo "od Tespije kraja", a ne "od Tespije, Graja" (svojevrsne znakove interpunkcije Grci koriste tek od 5. v. st. e.).

Riječ od koje potiču zapadne varijante riječi GRK i GRCI je srbska riječ KRAJ, koja je u Homerovo vrijeme pisana KRAI, jer je današnje "J" u riječi KRAJ kasnija latinska inovacija.

"**kraj**, gen. *kraja* m (Vuk), sveslav. i praslav., bez paralela u baltičkoj grupi ili u drugim ie. jezicima, '1° sinonim: konac, svršetak, finiš, 2° regio, Gegend'". (1)

Dakle riječ KRAJ ima dva stepena značenja:

- 1° je KONAC, SVRŠETAK, FINŠI;
- 2° je KRAJ, POKRAJINA, PODRUČJE, OBLAST, REGIJA

KRAJ je takođe i obalna zona kopna. Stanovnici KRAJEVA su KRAJCI, KRAJNICI, KRAJINCI, KRAJIŠNICI. Vezano za riječ KRAJ Skok navodi i ovo:

"Riječ *kraj* dolazi i u antroponimiji kao prvi elemenat dvočlanih staroslav. imena *Krajinus* (14. v.), *Krajis(i)av*, odatle hipokoristik *Krajko*, *Krajśa*, *Krája* i *Krája*." (2)

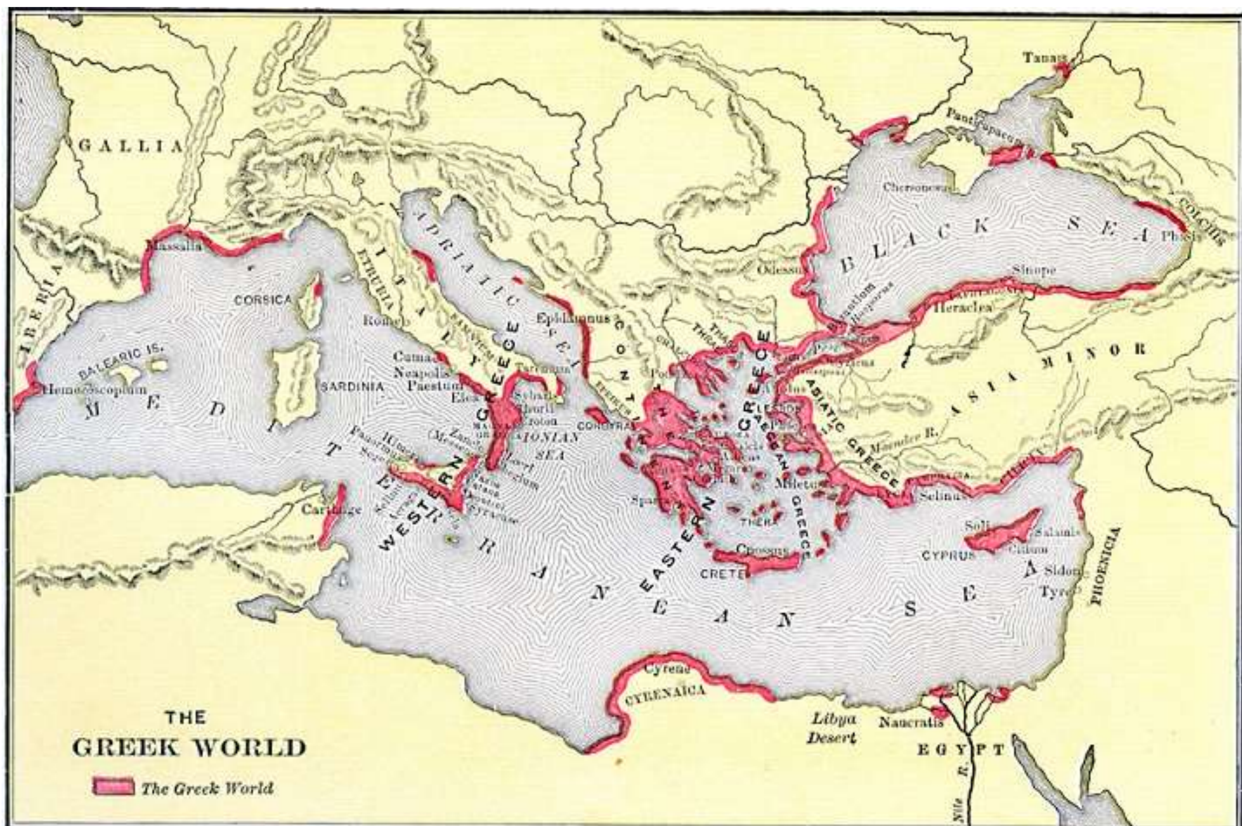
Dakle je postojalo vlastito ime KRAJINUS. Zašto su Rimljani kao Latini uzeli oblik GRAINUS? Zato jer su Rim osnovali Grci koji su pogrešno preveli Homerovu riječ KRAI (KRAJ).

- KRAJ > KRAJINUS
- KRAJI > GRAII (lat.)
- KRAJKO > GRAIKO (lat.) > GRAIKOS (lat.)

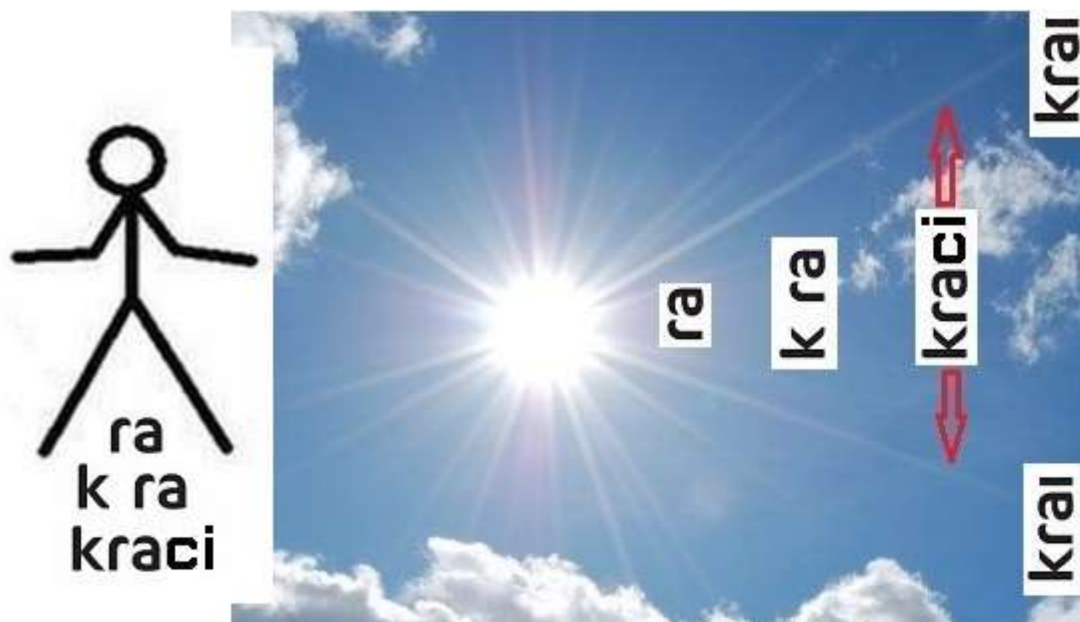
< = K

Runa < (lijevo) ima dva KRAKA.

U Homerovom originalu Ilijade runski znak **<** (**K**) je od grčkih prevodilaca pročitan kao **G**, jer je kod drevnih Grka znak **<** bio znak i za **K** i za **G** (3).

KRAJKO (GRAIKOS, lat.) je onaj ko živi na KRAJU ZEMLJE, na KRAJU kopna na obali mora. Tako su po krajevima kopna po morskim obalama Evrope i po dijelu sjeverne Afrike bili naseljeni HELENI (vidi kartu iznad).

Sve polazi od riječi RA (najstarije ime Sunca): RA > K RA > KRAK > KRAI (KRAJI) > KRACI > KORACI. Korijen KRA- stariji je od korijena GRE- u staroslovenskoj riječi GRESTI (KRA- > KRE- > GRE-) i korijen KRA- dao je čak i sanskritsko GRDHYATI što znači *ići*, *putovati* i latinsko GRADIER sa istim značenjem.

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga prva, JAZU, Zagreb, 1971, str.176.

(2) Ib. str. 176.

(3) L. A. Waddell, The Aryan Origin of the Alphabeth, Luzak & Co, London, 1927, pg. 27, 32.

KEVA - SRBSKA PARASKEVA

Praznik SVETE PETKE ima duboke veze sa srbskom prehrišćanskom vjerom, ali onom vjerom iz vremena prije slaveniziranja Srba, iz vremena kad su Srbi bili poznati pod imenom Brigi, odnosno Tračani, odnosno Kelti.

Svrha ove teme nije da negira ili nipodaštava Svetu Petku, nego pričamo o njenom imenu, te kroz priču o imenu dolazimo do Božije istine, a i Sveta Petka je služila Istini.

Svetu Petku crkva naziva PREPODOBNA MATI PARASKEVA. Tvrde nam "naši" popovi i "naši" lingvisti da je to po grčkom PARASKEVI (Παρασκευή), što znači PETAK, ali to nije tačno, lažu!

Grčko PARASKEVI (Παρασκευή) se sastoji od dvije riječi PARA-SKEVI (Παρα-σκευή):

1. PARA (Παρα) je prva riječ i u engleskim riječima PARANORMAL, PARAPSYCHOLOGY znači “PREKO normale, iza granice, protivrazumno, onostrano (čudo). Od oblika PARA izvedeno je i englesko PARADISE (grčko παράδεισος; srbsko RAJ). U bukvalnom smislu grčko PARA (παρά) znači PREKO, IZA, ONOSTRANO (1).

2. SKEVI (Σκευή) nosi značenja PRIPREMA, OPREMA, POMAGAČ, DOSTAVLJAČ, IZVORIŠTE (2). Kod Tračana ovo je bila KEVA, BOGINJA MAJKA.

I današnji Velšani su Kumbri, tj. porijeklom su Kelti, a velško CIB (čitaj KIB) (3) znači DRŽAČ, DRŽAČ SJEMENA, dok srbsko KABAL takođe znači DRŽAČ (VODE).

Dakle, danasnje “grčko” PARASKEVA u srbskoj brigijsko-tračko-keltskoj prošlosti imalo je ove dvije riječi: PARAS KEVA. I šta je to značilo? Keltsko (gaelik) PARAS (4) znači NEBO. PARA (vode) ide u NEBO.

Pošto srbsko KEVA i danas znači MAJKA, tako srbsko PARAS KEVA znači NEBESKA DARODAVKA (MAJKA) i to nije hrišćanska sveta Petka, već tračanska prehrišćanska boginja majka, koju je hrišćanska svetica Petka zamijenila u kalendaru.

………………………………

(1) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 1122.

(2) Henry George Liddell and Robert Scott, A Lexicon Abridged from Liddell and Scott's Greek-English Lexicon, Fourteenth Edition, Oxford, The Clarendon Press, 1871, p. 638.

(3) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 439.

(4) Ibid. pg. 524.

JAVA

JAVA je svijet čovjekove stvarnost na Zemlji, život na Zemlji. Od riječi JAVA izvedene su riječi JAVI, SJAVI i drugi oblici sličnog značenja. Šta bukvalno znači riječ JAVA? Uzmimo za primjer oblik JAVI:

"Javi njima da sam stigao!"

Ovdje JAVI znači POŠALJI PORUKU, a svako slanje poruke podrazumijeva mjeru DUŽINE koja mora biti pređena od izvora JAVLJANJA do primaoca JAVLJANJA. Uzmimo i riječ SJAVI:

"Sjavi ovce s brda!"

I ovdje će ovce s jednog biti pretjerane na drugo mjesto, dakle opet dužina razmaka od prvog do drugog mjesta. Za prelazak određenog razmaka potrebno je i određeno vrijeme. To vrijeme je JAVA. Saskritsko JAVA (जव) je BRZINA, ŽURBA. Obje riječi podrazumijevaju KRATKO VRIJEME i to je čovjekov život na ovom svijetu: svijet JAVE je RAZMAK OD ROĐENJA DO SMRTI u BRZINI i ŽURBI.

JALAK

U mojoj Viduši postoji toponim JALDOVIŠĆE. U tom JALDOVIŠĆU ima izvor i od izvora jažvom teče voda ka JALAKU, koji se od svih prošlih nabujalih voda usjekao između obala nekoliko metara u dubinu.

Učeni smo da riječ JALAK potiče iz turskog jezika, baš kao što to i Skok tvrdi:

"**jàlak** m (Vuk, genitiv nepoznat) 'sinonimi: jarak, jaruga'. Toponim (Srbija). Turcizam (tur. *yalak* 'korito') iz terminologije za teren." (1)

Genitiv od JALAK Skoku je nepoznat, a od malog do velikog Vidušani su oduvijek to znali: JALAKA, IZ JALAKA, OD JALAKA.

A vo JALOVAC? A ovca JALOVICA? Neuzorana i neposijana njiva ostala je JALOVA. Da i to nije iz turskog? Naravno da nije! To su drevne riječi srbskog jezika.

Evo odakle potiče riječ JALAK: sanskritsko JALA (जल) znači VODA. Tako JALDOVIŠĆE znači “mjesto na kojem ima JALA, tj. VODA”. Put JALIN je JALAK, tj. jaz, korito. I kako to može biti turcizam?

Pogledajmo riječ JALA: JA-LA. Korijen je JA i na srbskom znači JESAM, BIVAM, POSTOJIM, dok sanskritsko JA znači NAPRAVLJEN, ROĐEN. Ono -LA je nastavak za tvrobu ženskih oblika kao i u riječima *bijela*, *mala*, *pala*.

JALA je voda, a voda je stvorena na samom početku stvaranja svijeta:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bieše tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom."

(Stvaranje,1,1-2)

Voda je JALA. JA znači NAPRAVLJENA, ROĐENA. JALA je prva napravljena, tj. stvorena i ona je ženski princip: MAJKA. Duh Božiji je muški princip: otac. On se dizao nad vodom. Pošto su tu oba stvaralacka principa, krenulo je stvaranje, tj. rađanje svjetlosti, trave, drveća...

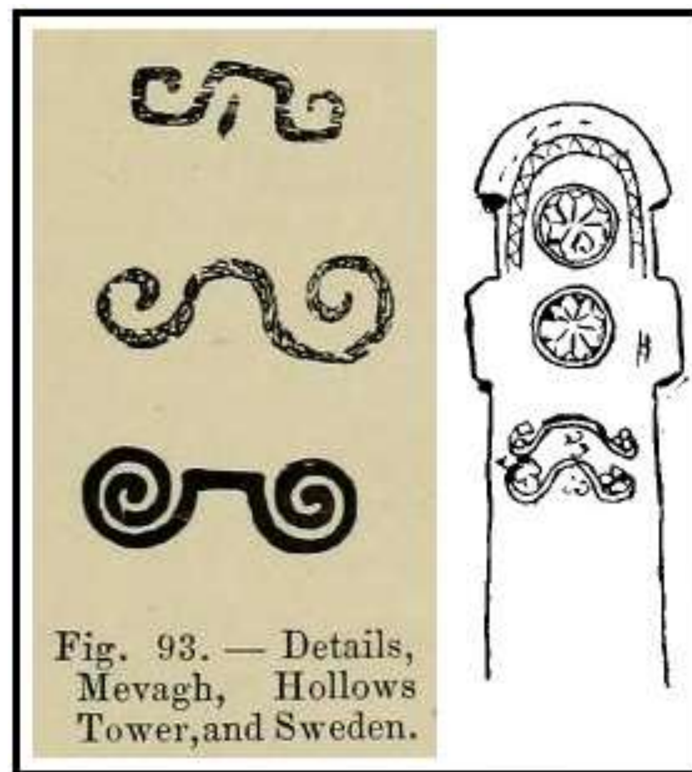
Sanskritsko JALA znači još i FRIGIDNA žena, a to je žena koja u seksu nema VATRENE STRASTI, već je HLADNA. I gle ovo: kad se kokoš raskvoca sa nagonom da izleže piliće, ako to nije bilo vrijeme za leženje pilića, tu kokoš žene su držale u HLADNOJ vodi da se UPALJENO tijelo OHLADI.

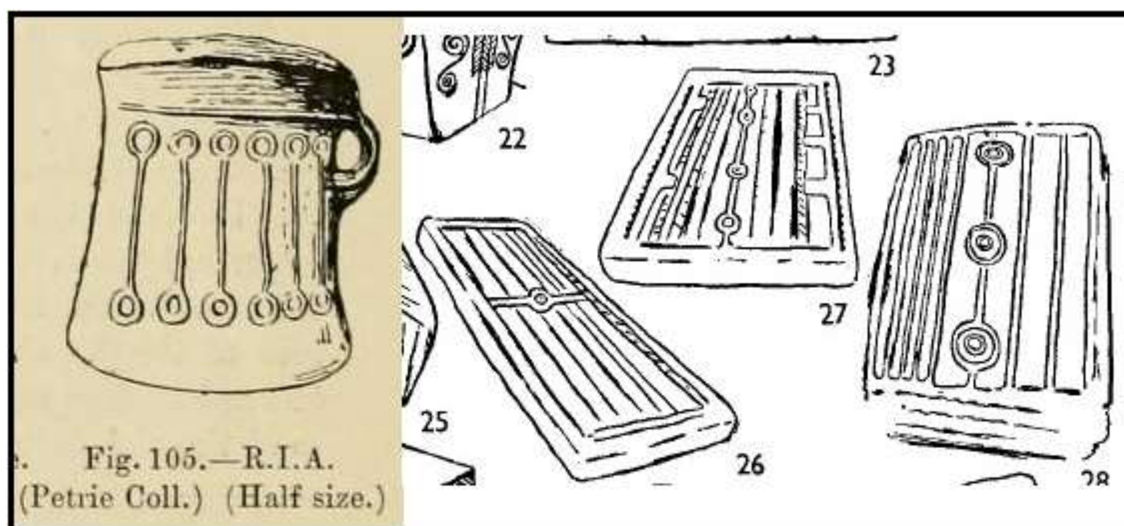
Kako objasniti značenje riječi JALOV, JALOVIT, JALOVA, JALOVINA? Sve to znači PREVIŠE VODE, RAZVODNJENO, RIJETKO, HLADNO, NERODNO, a vuče porijeklo od sanskritskog JALAVA. Sanskritsko LAVA znači PRAVLJENJA GUBITAK, ROĐENJA GUBITAK, a JALAVAT znači MNOŠTVO VODE.

……………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, p. 751.

SVE JE JASNO

Solarni preistorijski keltski motivi iz Irske i Švedske (lijevo) i motivi na stećcima (Kotezi, Ljubinje; dole desno su stećci u Nikšiću).

POBUS(ANI) PONEDJELJAK

Osmi dan od Vaskrsa je POBUS(A)NI PONEDJELJAK. Narodni običaj Srba je da na taj dan idu na greblje, pale svijeće za pokojnike i urede grobove. Otkud naziv POBUS(A)NI i od kad potiče ovaj običaj?

U staroj istoriografiji Srbi su zvani Cimerijani, Cimeri, Cimbri, Kimbri, Simbri, Zimri, Sebri, Subri, Surbi...KELTI. Keltsko (gaelik) BUS (1) je POLJUBAC, LJUBLJENJE, a iza te radnje bukvalno značenje je POŠTOVANJE, VOLJENJE, LJUBAV:

"**busati**, *-am* impf. (Istra) = *basovati*, *-ujem* (Hrv. primorje) 'sinonimi: ljubiti, cjelivati' prema pf. bušnuti (Hrv. Primorje, Krasica) = *bušnut* (otok Cres) = *bušnuti* (Mikalja^ Stulli) 'poljubiti'; *obuševati*, *-ujem* (Istra, nar. pjesma) 'naokolo izljubiti'. (2)

"In Monte Negro, Serbia and Macedonia the exhumation takes place on religious holiday, usually on holidays after Easter. The holidays are: Christian's day (5th January), Lazarus day, Theodore's day, Easter Monday (Pobus(a)ni ponedjeljak) – when people visit the grave–yard to tidy the graves (pobusaju se),..." (3)

"U Crnoj Gori, Srbiji i Makedoniji ponovno sahranjivanje vrši se na vjerske praznike, pretežno na praznik nakon Vaskrsa. Praznici su Krstovdan (5. januara, Lazarova subota, Todorova subota, Vaskrsni (Pobus(a)ni ponedjeljak - kad narod posjećuje greblje da urede gorbove (pobusaju se),..."

"In Slavonski Kobaš (Croatia) the bones are kissed with an explanation that, 'God forgives sins to those who kiss dead bones'." (4)

"U Slavonskom Kobašu kosti se ljube sa objašnjenjem da, 'Bog oprašta grijehe onima koji ljube mrtve kosti'."

POBUS(A)NI ponedjeljak potiče iz vremena srbskog običaja "duplog sahranjivanja". O tome postoje i zapisi na stećcima:

"Izgleda da je na teritoriji stećaka postojao jedan osobito zanimljiv običaj koji je do sada ostao malo poznat i uglavnom neproučen. Radi se o takozvanom dvostrukom ili ponovnom sahranjivanju.

Obično 3 ili 7 godina poslije sahrane grob se otvori, izvade se i u vodi i vinu operu kosti, a onda se, u prisustvu sveštenika, članova porodice, prijatelja i poštovalaca, obavi ponovna sahrana.

Neposredan povod za izvjesno proučavanje toga običaja našao sam u natpisu stećka vlastelina Miroslava Raškovića u Pošćenju kod Šavnika, u Crnoj Gori, u kojem se, pored ostaloga, pozivaju bližnji da operu njegove, kosti (BRATIJE, PERITE I PRISTUPAJTE ...)'

Običaj je najprije zabilježen u Makedoniji, zatim u staroj i istočnoj Srbiji, a onda, i u nekim drugim krajevima naše zemlje - na Braču, u nekim vlaškim selima sjeveroistočne Srbije, u sjevernim krajevima Slovenije, pa i preko granica naše zemlje - u Austriji, Grčkoj i Rumuniji. Koliko nam je poznato taj običaj je bio najrasprostranjeniji u Makedoniji." (5)

I tako dokaza o tome da su Kelti bili Srbi i dokaza o srbskom dvovjerju, kojeg su lažovi nazvali bogumilstvom, jos ima i u jeziku zapadnih keltskih potomaka, u srbskom ima u knjigama i u današnjim srbskim običajima. Zato je knjiga "Stećci, laž i bogumili" pod beogradskom medijskom blokadom, jer je knjiga istine i ma koliko se ona grkoortodoksnim sveto-savskim Srbima ne sviđala, istina svjedoči novim i novim dokazima, a ko se istini protivi, Bogu se protivi i neprijatelj je Božiji.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 89.

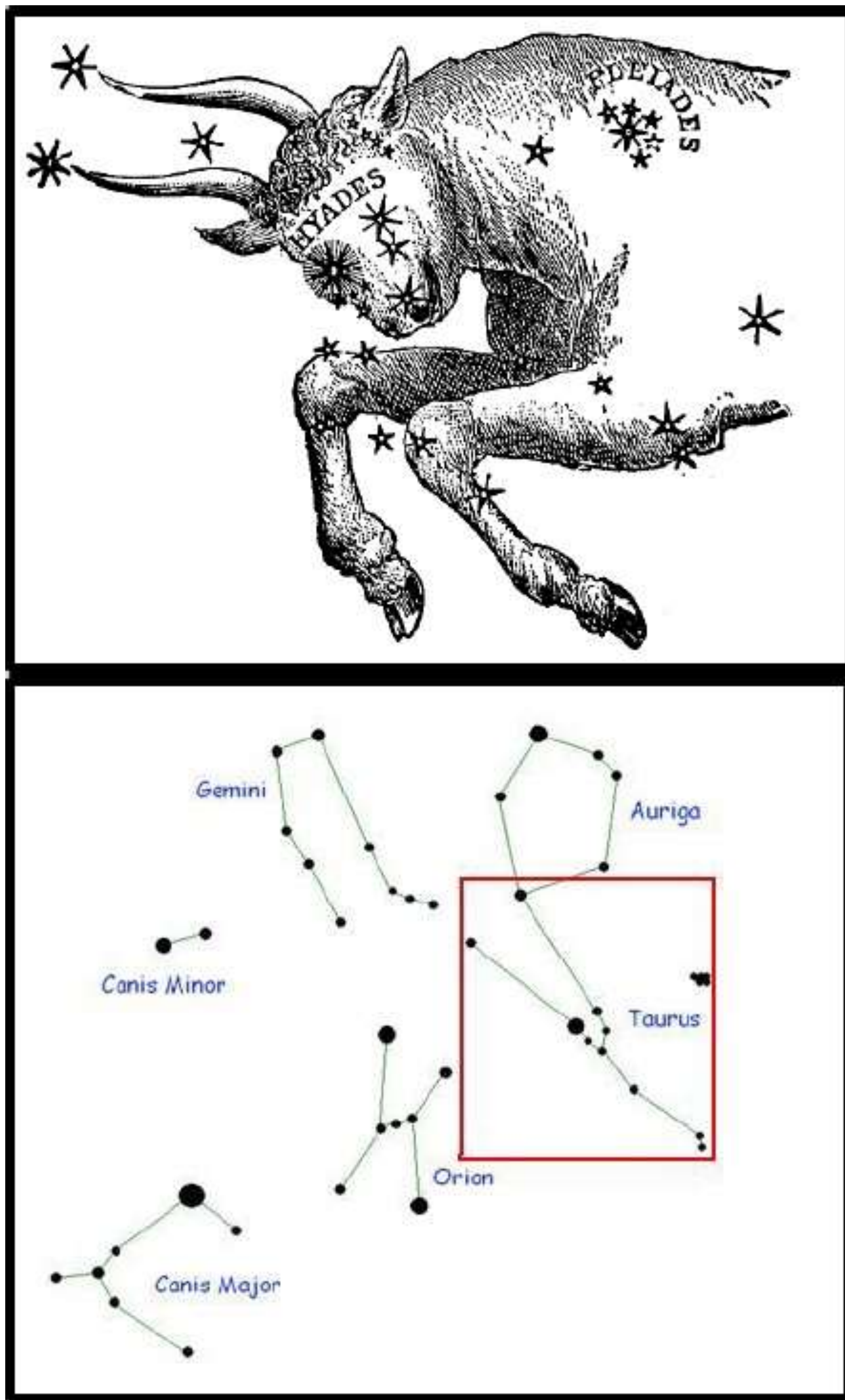
(2) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga prva, JAZU, Zagreb, 1971, str. 244.

(3) Branko Đaković, About the Custom of Repeated (Double) Burial, Slovenski etnografski muzej, Ljubljana, 1998, str. 139-140.

(4) Ib. str. 142.

(5) Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost, IRO "Veselin Masleša", Sarajevo, 1982, str. 56.

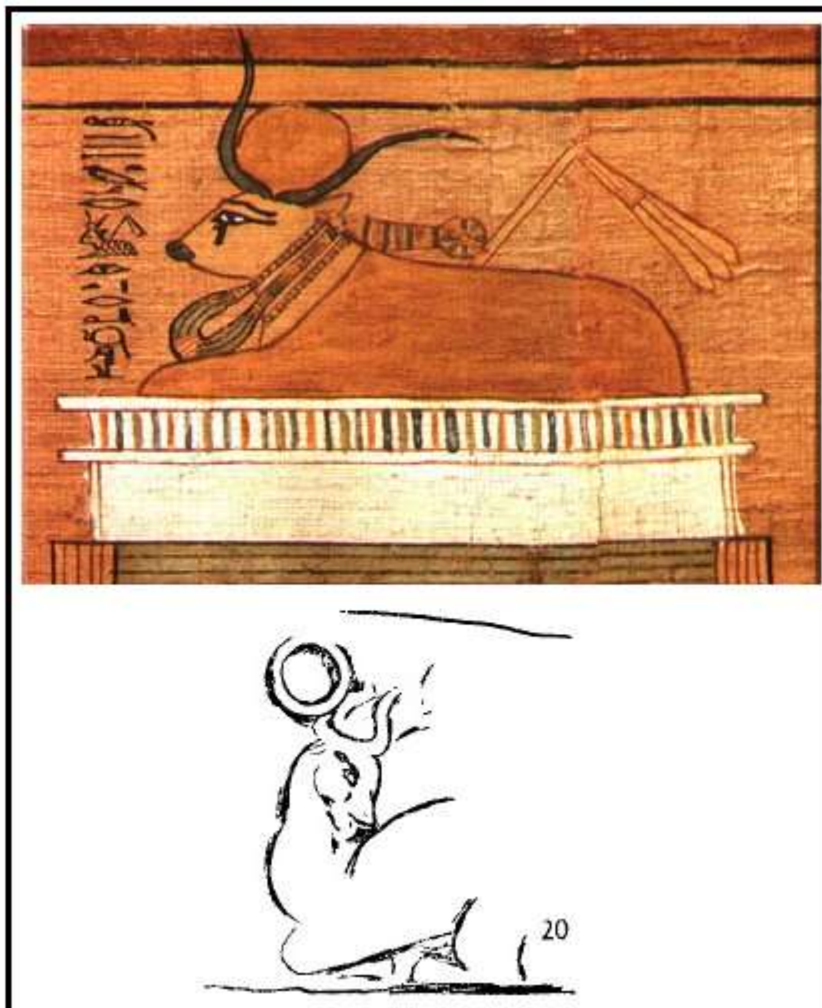
OTAC AB I APOLO

Govore da je AB ili AV, ABA ili AVA riječ semitskih jezika i da znači OTAC. U mnogim prehrišćanskim religijama Sunce je obožavano kao Bog

Otac, te su Egipćani imali boga APISA u zoomorfnom liku VOLA (BIKA), dok su Grci svom Bogu Suncu dali antropomorfni lik lijepog i snažnog mladića APOLONA. Kojim putem je riječ AB došla u oblik riječi APIS i APOLO?

Prvo ime APISA: AB > ABI > ABIS > APIS.
Kod Grka je islo ovako: AB > ABO > ABOLO > APOLON (Ἀπόλλων, gr.).

Tračani su VOLA zvali BOLINTOS. Korijen ove riječi je BOL- dao je savremeno srbsko VO(L).

Kako je došlo do toga da VOL postane simbol SUNCA? Počelo je po vremenu početka proljeća: prvi dan proljeća prije 7000 godina (oko 5000 god. st. ere) počinjao je u sazviježđu Bika i početak proljeća dešavao se u ovom sazviježđu sve do oko 2300. god. st. ere. U naše vrijeme Sunce ulazi u sazviježđe Bika početkom maja. Zato nije nikakvo čudo što su prehrišćanski narodi Boga Oca vidijeli u Suncu i kroz Sunce.

Prije vavilonskog ropstva (od oko 598-538. god. st. ere) Hebreji su imali egipatski solarni kalendar. Tad im je mjesec AB (OTAC) bio ljetni mjesec u vremenu jul-avgust. Po biblijskoj hronologiji Hebreji su krenuli iz egipatskog ropstva 1637. godine. To je do 2000. godine hrišćanske ere 3637 godina. Pošto je sideralna godina duža od tropske za 11,2333333333 minuta, ovih 3637 godina po 11,2333333333 minuta daju oko 26 dana. Ako od 21. juna (kad u naše vrijeme počinje ljeto), odbrojimo prema julu 26. dan pada 3-4. jul julijanskog kalendara. To znači da je prije 3637 godina ljeto počinjalo početkom jula julijanskog kalendara (sredina jula gregorijanskog kalendara). Tako su i Hebreji vrijeme ljetnog Sunca zvali AB (OTAC), dakle su i oni Sunce nazivali OCEM. Ono "zlatno tele" pod Horivom bio je zlatni bik APIS.

Pogledajmo u razne jezike kako glasi riječ OTAC:

afrikanski (Afrikaans): *pa* (AB > BA, te je metatezom dobijeno PA),
amharik (Amharic): *ābati* (osnova je AB),
arapski: *alab* (AL je isto kao i EL ili Il i to je ime Boga, a AB je OTAC),
korzikanski: *babbu* (i ovdje imamo AB),
galicijski: *pai* (AB je dalo PA, te metatezom dobijeno PA-),
hebrejski: *ab*,
korejski: *abeoji* (AB je na početku riječi),
kurdski: *bav* (BA je metatezom od AB),
latinski: *abbas*,
malajski: *bapa* (BA je metatezom od AB),
maorski: *papa* (Abje metatezom dalo BA),
mongolski*: aav ni* (AAV je od AB),
portugalski: *pai* (AB je dalo AP, te metatezom dobijeno PA),
srbski: *babo*,
Shona: *baba*,
somalijski: *aabbe*,
sudanski: *bapa*,
svahili: *baba*,
turski: *baba*,
talijanski: *babbo*,
nepalski: *bubā*,
Haitian Creole: *papa*
tamilski: *appā*,
vijetnamski: *ba* (metatezom od AB),
Yoruba: *baba*,

Chichewa: *bambo*,
zulu: *ubaba,*
Xhosa: *utata*,
sanskrit: *tata*
vijetnamski: *cha* (srbsko ĆAĆA je OTAC).
telugu: *Taṇḍri* (keltsko TAN je VATRA, SJAJ. Srbi imaju TAN u vlastitim imenima TANASKO, TANASIJA, TANKOSA, TANA),
kanariski (Kannada): *tande* (od korijena TAN),
švedski: *падар* (od ruskog *подарок* = DAR, DAROVANJE = SUNCE),
francuski: *père* (sanskritsko PERU je VATRA, SUNCE; srbski PERUN je bog ljetnjog Sunca),
japanski: *otōsan* (< OTO SAN = srbsko (H)ODOSAN, onaj koji (H)ODA = OTAC SUNCE),
kazački: *әке (äke)* (od OG > OKO = VID = SUNCE),
latvijski: *tēvs* (TEUT JE keltski bog OTAC),
litvijski: *tėvas* (od TEUT),
ruski: *otec* (ODAC, onaj koji HODA = SUNCE),
srbski: *otac* ((H)ODAC),
uzbecki: *ota* (skraćeno od OTAC < ODAC)

Sve ovo svjedoči da su svi narodi svijeta jednoh porijekla i da su nekad bili jedan narod sa jednim jezikom.

SEDMICA PRAZNICA

U kalendarskim danima kod pravoslavaca i muslimana srednje Bosne postoji sedmica (hefta) zvana "praznica". Praznica je druga sedmica iza Jurjeva, tj. iza Đurđevdana. U drugoj sedmici iza Jurjeva ništa ne treba sijati, jer ta sedmica je "praznica" i ukoliko se nešto posije, roda od toga neće biti.

PUCA I OPUTA

“**puce**, gen. -eta n (Peć), pl. *puca*, gen. *pútača* = *puca* f (Dubrovnik, ŽK) ‘1° gumb, dugme, botun, 2° gornji nišan u pušci, 3° vinova jagoda’, n. pl. *puca* ‘spone za noge ovcama, kravi (Punat, Krk)’. Odatle na *-enka pucenka* (Hajdenjak) = *pucenka*, gen. -ki (Istra, Hrvatsko primorje, Fužine) ‘čioda, gumbašnica’. Deminutiv na *-ica pučica* (narodna pjesma). Postverbal *za-pučak*, od *zapučiti*, *-im* i *zapucali*, *zapiičam*. Denominali na *-iti pučiti*, *-im* impf. (Stulić, Kosmet) (*pt*-, *o*-, *pri*-, *raza*-, *s*-) ‘sapinjati, kopčati’ prema iteratīvu na *–va-spučdavati*, *spučavam*, *otpučávati*, *spúčati*, *spučam* (*o*-, *ras*-) ‘confibulo’, *pucètati se*, *-ām* (Požega) ‘igrati se pucetima’. Ovamo možda ide *pučiti, pučīm* (Lika, zapadni krajevi, objekt *šljive*) ‘1° cijepati za sušenje, razbijati, kalati, 2° nadimati se’ kao i *ispučiti*, *-īm* pf. ‘okomiti, oljuštiti’, glede kojih v. *pući*. Riječ *puce* je deminutiv od *puto* na *-će*. Upor. -ьс pútač, gen. *puca* (Istra) ‘puce’. Prijelaz u deklināciju -a prema *petlja*, *oputa*. Glede etimologije v. *petlja*, *peti* i *puto*.” *(Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga treća, JAZU, Zagreb, 1973, str. 64-65).*

I tako se krije znanje o porijeklu riječi PUCA, te se čitalac upućuje na krivi put tvrdnjom da je riječ PUCA istog porijekla kao i riječi PETLJA, PETI i PUTO za koje Skok tvrdi da su porijeklom od riječi PUT (STAZA). Tako se krije znanje, tako se prekraja i kroji lažna istorija, jer jezik i o istoriji naroda govori. Pogledajmo keltske jezičke tragove u jeziku Srba:

• gaelik PUTAN (1) znači PUCA (DUGME)

Keltsko PUTAN je od istog korijena kao i srbsko PUCA, odnosno od korijena PUT- su i PUTAN i PUCA. Današnje srbsko PUCA samo je skraćeni oblik od PUTAN:

PUT-AN: PUT-A > PUCA (radi lakšeg izgovora glas **T** prelazi u **C**).

PUCA služi za SPAJANJE, VEZANJE kao što i OPUTA služi za VEZANJE, UCVRŠČENJE opanaka. Uporedimo li keltsko PUTAN i srbsko OPUTA, i ćorav vidi da je to od istog korijena. Opanak od OPUTE je OPUTAR. Evo još jedan primjer:

• gaelik PUTANTA (2) znači STIDLJIV, a stidljiv je SPUTAN, VEZANA razuma, u momentu NESNALAZLJIV.

SPUTANO je ono što je kao OPUTOM stegnuto, vezano, nepokretno bas kao i svaki STIDLJIV covjek kad mu se zbog stida razum veže (blokira).

I tako i PUCA i OPUTA svjedoče o porijeklu Srba: Srbi su bili Kelti, dnosno Kelti su bili Srbi.

Neznanje SPUTAVA um, a čovjek SPUTANA uma je najgore vrste ROB. Srbinov um je SPUTAN u neznanje.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 454.

(2) Ib. p. 454.

POJIT

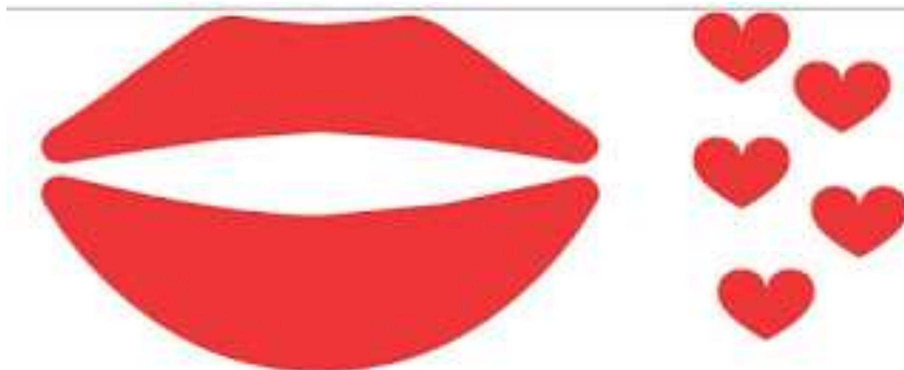
Pojilo

Keltsko (gaelik) POIT (1) znači PO(J)IT, tj. PITI.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825 , str. 447.

PUSA I PUŠTENICA

U tumačenju riječi PUST kaže Skok i ovo:

"...*puštenica* (Bosna, kod muslimana) '2° mulier dimissa, otpuštena žena po šerijatu' prema m na -ik *pušćenik* 'pustinjak'." (1)

Riječ PUŠTENICA ne postoji samo kod muslimana u Bosni, nego postoji širom srbskog prostora. Njeno značenje nije PUŠTENA ili RASPUŠTENA ŽENA, nego OBLJUBLJENA ŽENA, a porijeklo riječi (RAS)PUŠTENICA je iz keltskog jezika.

Kaže mater djetetu: "Daj mami PUSU!"

Šta je PUSA? Keltsko (gaelik) PUS (2) su USTA, a PUSA je kod Srba POLJUBAC. Ustima se LJUBI: PUS daje PUSU!

I gle: PUS > PUSTENICA > PUŠTENICA = LJUBLJENA, OBLJUBLJENA.

Hajde, Srbi "Sloveni", otkud vam riječ PUSA?

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga treća, JAZU, Zagreb, 1973, str. 83.

(2) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 454.

NARODE SRBSKI

Ja ne znam kako biste se vi iz Srbije osjećali i ponašali da i vas iz vaših rodnih zavičaja, vaših kuća i stanova sila nepravde u svijet otjera samo sa presvlakom u koferu?

Više vi sa svoje zemlje i iz komfora svojih kuća kukate za Kosovom, nego što mi prognani Krajišnici, Bosanci kukamo za svojim zavičajem, svojim kućama i svojom imovinom.

Mi vijekovima i generacijama rađani na svojoj zemlji, rasli, kućili se, živjeli, umirali i svoje pokojnike sahranjivali u svoja groblja na svojoj zemlji, pa opet bez ičega otjerani u svijet.

Mi ćutimo i sjetno trpimo. Za našom srbskom zemljom niko iz Srbije ne kuka: ni država, ni crkva, niti Srbi iz Srbije. Sve do rata 90-tih velika većina vas nije ni znalo da i tamo preko Drine postoje i žive Srbi, već smo vam bili sve sami Bosanci i Hrvati.

Većina vas nikad nije ni bila na Kosovu, a opet svim glasom kukate za Kosovom, ali tajno u sebi Boga molite da ne bude mobilizacije ni rata. Već ako je vama srcem stalo do Kosova, iskreno se molite Bogu da vam podari i mobilizaciju i rat, obucite u uniforme i sebe i djecu svoju pa krenite na Kosovo ako vam je do Kosova stalo, kao što kukajući tvrdite da jest.

Ali da znate jedno: svakom roditelju draži je život njegovog djeteta od sve zemlje, od sveg imanja i bogatstva ovog svijeta i kad roditelj vidi da može spasiti život djetetu, svega na svijetu se roditelj odriče da djetetu život podari.

Neko će zapitati: a za što su ginuli naši preci? Često su naši preci ginuli su za živote svoje djece, i njihova djeca, kao odrasli, ginuli su za svoju rođenu i nerođenu djecu, ali su još češće ginuli zbog pohlepe svojih vođa i njihove međusobne otimačine za vlast, dok u zadnjih sto godina Srbi ginu planskom izdajom svojih vođa.

A šta sa okupiranim svetim srbskim Kosovom? Reče jednom slijepi guslar: "Hrani sina pak šalji na vojsku!"

Ali, Srbi, čuvajte se svojih vođa i njihovih dobošara iz crkve i medija. Čuvajte se njihove propagande i njihovog "srbovanja", jer će vam namjestiti isto kao što su namjestili Krajišnicima i srednjobosanskim Srbima: zaguslaju

i opjane vas opojnim "kosovkim zavjetom", daju vam puške i municiju, ratuju dok dobro ne zarade na vašoj imovini, vašoj muci i vašim životima.

Onda vam izmaknu tlo pod nogama, sve vas đuture prodaju i šalju po crnom svijetu od Tasmanije i Novog Zelanda do Aljaske i Njufaundlenda, šaljući za vama bradate crne mantijaše, salonske ambasadore, konzule i njihovu djecu da im i tamo devize zarađujete i dalje srbujući.

Narode srbski, hoćeš li ikad u pameti doći i shvatiti ko ti krv pije iz žile kucavice na grbači ti jasući?

SRBI SU POBIJEDILI 1389. GODINE

(Pismo Tvrtka Kotromanića)

I ovo je primjer kako sakrivanje i falsifikovanje istorijske istine pomaže neprijatelju jednog naroda u manipulisanju tim narodom radi zla tog naroda: istorijski najveću srpsku pobjedu na Kosovu 1389. godine svetosavska grko-ortodoksna SPC u saradnji sa grčkom Ortodoksnom i vatikanskom Rimo-katoličkom crkvom, pa i sa turskim vlastima, pretvorila je u najveći srpski istorijski poraz. To je sračunata laž na koju je zagrizla sva istorijska nauka, a najviše naivni i od svetosavske crkve zavedeni srpski narod.

U istoriji nije poznat slučaj da se nakon vojne pobjede car pobjedilac povlači sa poprišta i sa svom vojskom napušta zemlju pobijeđenog protivnika. Strani pobjedilac trijumfalno zauzima prestonicu u zemlji pobjeđenog vladara, masakrira vojno sposobne muškarce i nakon opšte pljačke, silovanja i odvođenja u roblje, pobjedilac po svim gradovima postavlja svoju vojsku sa predstavnicima svoje administrativne vlasti radi ubiranja poreza. Bajazit nije učinio bilo šta od toga, on nema vojne snage da to uradi pa je se izgubivši bitku povukao sa Kosova.

O srpskoj pobjedi u boju na Kosovu 15. juna 1389. godine ovako Tvrtko I Kotromanić, kralj Bosne i savremenik Kosovske bitke, iz prestone Sutjeske 1. avgusta 1389. godine piše upravi svog grada Trogira:

“Onoga ohologa vražjega sina i slugu neprijatelja imena Krstova i cieloga roda čovječjega .. nevjernoga naime Amurata, koj si bio pokorio mnoge narode .. i koj bješe već došao s dvjema svojima sinima i sa sljedbenici Turci i naše zemlje uzne...miriti u nakani da kasnje navali i na vaše, napokon sraživši se s njima dne 15 lipnja .. nadvladasmo tako, da malo od njih žive iznesoše glave.” [1]

Citat iz odgovora na Tvrtkovo pismo iz Italije:

"I ako smo mi još odavno odavno dobro znali koje iz pričanja koje iz mnogobrojnih pisama za tu pobjedu s više nispolanu vašemu veličanstvu, za pobjedu 15-ga prošloga Juna nad bezumnim ponošljivcem Muratom...." [2]

Vidite li: to nije bilo jedno pismo o srpskoj pobjedi! A gdje su nestala sva ta pisma u kultno pedantnom vođenju ondašnje mletačke administracije? Sakrivena su u tajnim arhivama i tako su postala nedostupna istoriji.

Zašto većina današnjih Srba ne voli objavljivanje ovog pisma? Zato što im dira u lažima zavedeni svijest u koji je usađena laž srbske politike i srbske svetosavske crkve o srbskom porazu na Kosovu i o slavi i svetosti o slavi i svetosti kneginje Milice, koja je 1392. godine, dakle tri godine nakon bitke, svojim vazalnim ugovorom sa Bajazitom dala krila Turcima za kasnija osvajanja Balkana poklanjajući Turčinu vlastitu dvanaestogodišnju kćerkicu Oliveru kao pečat svog ogavnog ugovora.

Ni jedan svoj istorijski dokument o Kosovskom boju do dana današnjeg Turska nije objelodanila? Zar je moguće da Muratovi hroničari ništa nisu zapisali? Da šta su, nego turska sramota i politički interesi njihovih saveznika čine da Turci sakrivaju istinu.

Zašto većina današnjih svetosavskih Srba ne zeli objavljivanje ovog pisma? Ne žele jer im propada crkveni mitomanski kut o Lazaru i Milici, ne žele jer ih je crkva dresirala da više vole da gube ovozemaljske bitke "radi nebeskog carstva", nego da su slavni pobjednici svog ovozemaljskog neprijatelja.

Zašto većina današnjih muslimana Bosne ne voli objavljivanje ovog pisma? Zato što se hrišćanin Tvrtko Kotromanić borio protiv tursko-muslimanske okupacije Bosne, a oni su pod Tvrtkovim grbom 1992-1995. godine ušli u rat protiv hrišćana Bosne. I šta oni imaju zajedničko sa Tvrtkom? Ništa, ama baš ništa nemaju osim licemjerja kojim lažu sami sebe.

....

[1] *Franjo Rački, Pokret na slavenskom jugu koncem XIV i početkom XV stoljeća, Rad JAZU, Knjiga III, Zagreb, 1868, str. 94.*

[2] *Stojan Novaković, Italijanski arhivi i naša istorija, Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII staroga reda, Beograd, 1870, str. 436.*

NE MOŽE TO TAKO

Srbi se ponose što su grkoortodoksni svetosavci, a tvrde da su stećci njihovih predaka djelo. Grkoortodoksna crkva ubijala je i terorisala graditelje stećaka.

Hrvati se ponose što su rimokatolici, a tvrde da su stećci njihovih predaka djelo. Rimokatolička crkva ubijala je i terorisala graditelje stećaka.

Bošnjaci se ponose što su islamske vjere, a tvrde da su stećci njihovih predaka djelo. Pripadnici islama ubijali su i terorisali graditelje stećaka.

Oni što su podizali stećke nisu bili ni grkoortodoksi, ni rimokatolici, ni pripadnici islama, nego dvovjerci krstjani i šta vi današnji grkoortodoksi, rimokatollici i muslimani imate zajedničko sa vašim precima? Zajednička krv? Krv ništa ne znači, jer su svi ljudi iste krvi, već duh vjere koji je u vama on znači, a duh vaše današnje vjere nije istovjetan duhu vaših predaka, već je neprijateljski prema duhu vaših predaka.

Stećci su svjetska kulturno-istorijska baština, a nisu ni današnjih grkoortodoksa Srba, ni rimokatolika Hrvata ni Bošnjaka muslimana.

COELVEIN I SLOVEN

Imena nekih keltskih plemena koja su naselila Veliku Britaniju:

"… called by the ancients 'Cimbri', 'Britones', 'Veneti', 'Albani', or by ourselves 'Cymry', 'Lloegrwys', 'Gwir Gwynedd", or 'Gwent', or 'Gwir yr Alban'." (1)

I ovdje jasno stoji da su Albani bili Kelti, a ne Šiptari!

U svojoj knjizi "Gomer ili sažeta analiza jezika i znanja drevnih Kumra" John Williams kaže:

"Vjerujem da su svi, ili bar većina pet prethodnih elemenata od drevnih Kumra bili obuhvaćeni pod opštim imenom 'Koelvein' ili 'Koelveini' i 'Koelveiniau', koje Pughe prevodi 'Kamenje predskazanja' – kamenje svjedočanstva – dobre vijesti - Jevandjelje – časna odlikovanja." (2)

U pomenutoj knjizi o jeziku i znanju drevnih Kumra John Williams navodi šest elemenata od kojih najmanje pet obuhvata opšti pojam COELVEIN ili COELVEINI:

1. kamen koriste za znakove,
2. kamenom grade odaje u grobnim tumulusima,
3. oltari na svetilištima su im od kamena,
4. podižu kamene stupove,
5. kamenom prave svete krugove,
6. greblja su im uz svetilišta i na tumulusima postavljaju velike kamene blokove

Šta znači COELVEIN ili COELVEINI?

Velško COEL na engleskom prevodu znači OMEN:

• OMEN (en.) = SIGN (en.) = ZNAK (srp.) = SLOVO
• COELVEIN = KOELVEINI = OMEN = ZNAKOVAN = SLOVEN
• COELVEIN = COELVEINI = SLOVEN = SLOVENI = oni koji je postavljaju KAMEN kao ZNAK KRETANJA Sunca.

Riječi COELVEIN (COELVEINI), SLOVEN i SLOVENI jesu sinonimi istog značenja. Sloveni nisu bili jedan kompaktan narod, već religija mnoštva kimbrijskih plemenskih naroda slične religije i običaja. Dakle je podjela Cimbra, Gomerovih potomaka od unuka mu Taura, na neslovenske i slovenske narode pogrešna i podjelu je napravila crkva, tj. crkva Vatikana i Konstantinopolja u lažnom spisu *“O upravljanju državom”* Konstantina Porfirogenita.

…………………………..

(1) John Williams, Gomer, or a brief Analisis of the Language and Knowledge of the Ancient Cymry, Appendix No. 2, Huges and Butler, London, 1854, p. 197.

(2) Ibid, Appendix No. 3, p. 201.

SUKELIS

U postolju velikog krsta je sjekira sa oštricom okrenutom gore (donji lijevi ugao). Sa desne strane velikog krsta je lik čovjeka sa dugom pletenicom niz leđa i čekićem u desnoj ruci.

Na gornjoj je detalj baraljefa sa portala crkve u selu Gorovič kod Topole, a sljedećoj strani je keltski bog Sukelis (bog gromova, munja i plodnosti) sa čekićem i sjekirom u rukama.

Sukelis sa sjekirom i čekićem. Kružni simbol Sunca na stomaku svjedoči da je Sukelis Sunca i svjetlosti.

Ko je prikazan na vratima portala crkve u Goroviču: Sukelis, Svarog ili Perun?

KRILA NA GLAVI

Na sljedećoj slici su bogovi Sunca: etrurski bog Turms, glasnik boga Tinije (Populonia, Italy, 3 BC). Do njega je lik Svetog Vida (srednjevijekovno greblje, Glavica, Deževska dolina, Novi Pazar), a iznad desno je keltski bog Sunca Lug (Belenis, Belenus or Bel; Roman Baths at Aquae Sulis in Bath, England) i do njega bog transilvanijskih Kelta (Celtic coin, 2-1 BC).

U opisu francuskih Kelta Gala Cezar piše da je njihov bog ravan rimskom Merkuru. Merkur je predstavljan sa krilima na šljemu, a vidimo da i etrurski i keltski bogovi Sunca imaju izobražena krila na glavi.

Ono što je posebno zanimljivo jest da krila na glavi ima i Sveti Vid. Lokalni arheolozi tvrde da su na ovom greblju od 12. do 18. vijeka sahranjivani Srbi. E, sad se postavlja pitanje: otkud na nadgrobniku lik Svetog Vida sa izobraženim krilima na glavi? Ili to i nije Sveti Vid, već Vidas (Vida-sus, lat.), bog Sunca balkanskih Kelta, bog Lug galskih Kelta kojeg je Cezar zbog tih krila poistovijetio sa rimskim Merkurom?

Da li su novopazarski arheolozi vršili iskopavanja na tom greblju? Nisu! Pa na osnovu čega su zaključili da su tu Srbi sahranjivni od 12 do 18. vijeka? Po zapisima na nadgrobnicima? Ali arheolozi ne spomenuše bilo kakve zapise na spomenicima!?

Ako je na nadgrobniku na Glavici keltski Vidasus, onda je greblje mnogo starije, a starost se može utvrditi samo po natpisima na spomenicima ili provjerom grobova. Pošto pokojnici nisu spaljivanji, ve ć su sahra-njivani, tu ima i nadgrobnih krstača. Dakle su pokojnici bili hristijanizirani, a ako su hristijanizirani otkud Vidasus (Sveti Vid) na spomeniku?

Da li sad shvatamo zašto se istorija Srba prećutkuje i skriva? Da li shvatamo koliko smo kao narod intelektualno pasivni te uopšte ne razmišljamo logikom, nego slijepo vjerujemo sve što nam zvaničnici kažu?

BOŽJE ŽEZLO

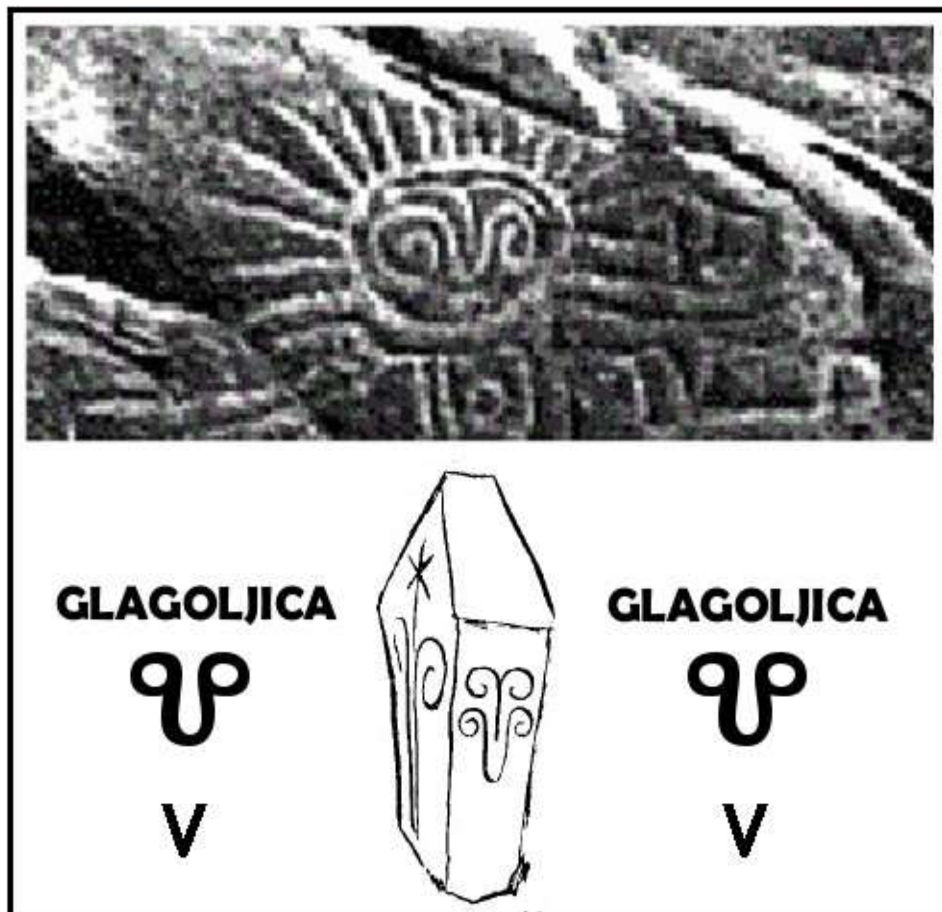
Božije žezlo (dole lijevo).

Od pećinskog crteža (Cueva del Bujeo, Spain) preko petroglifa u Južnoj Americi (Chacabuco, Atacama Desert, Chile), keltske situle (Vače Situla, Halsttat culture, Slovenia) na slici sa prethodne strane keltskog boga Sukelisa do stećka (Uzarići, Šarampovo, Mostar) i Svetovida na stećku iz Donje Zgošće u Bosni.

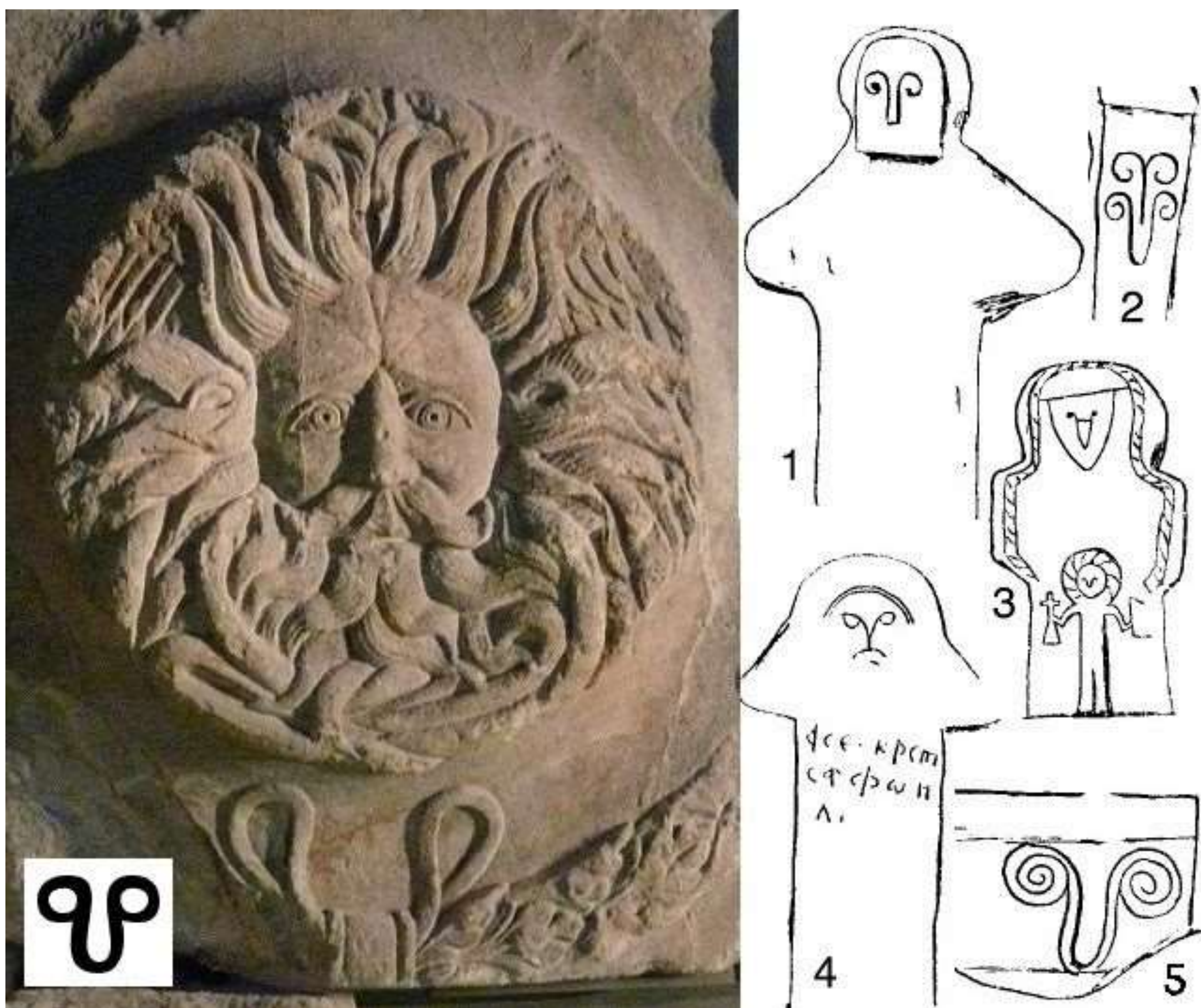

Božije žezlo

SIMBOL VIDA I ŽIVOTA

Na slici je baraljef sa likom keltskog boga Luga (Belenisa), boga Sunčeve vatre (1 century AD, Roman Baths at Aquae Sulis in Bath, England).

Ispod Lugovog lika je simbol u obliku glagoljičnog slova V (u dnu slike, lijevo). To je ideogramski znak za VID I ŽIVOT (oči kao vid i nos kao dah, duh, život). Isti takav znak srećemo ma petroglifima širom svijeta i na stećcima.

MITRAIZAM U CRKVI

Sunce Isus (Mitra) sa četiri godišnja doba. Dva doba su sa štitovima, dva bez štitova. Zima i jesen u tamnoplavim, proljeće i ljeto u crvenim haljinama.

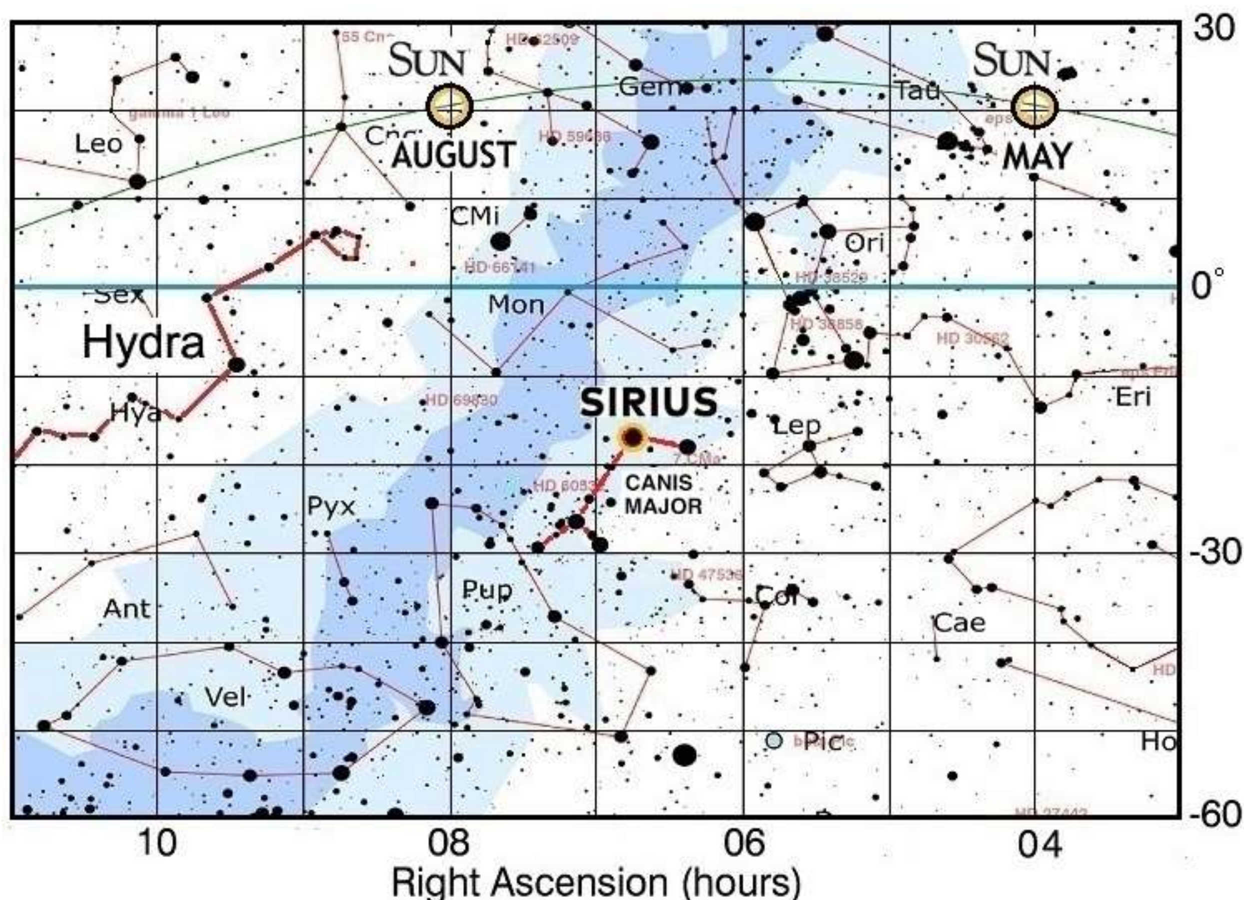
Crevena boja je vatra Sunca, plava je hladna boja neba i vode. Haljina proljeća obrubljena je zelenom bojom, a ljeto ispod vrata ima simbol T (Tamuz, hebrejski mjesec jun-jul).

Za sv. Hristofora govore da je živio u trećem vijeku. Kažu da je bio divovskog rasta. "Crkveno predanje" priča da je on na ramenima prenio malog, ali vrlo teškog Isusa preko velike vode i po tome je dobio ime: Hristov nosač (grčki: Χριστόφορος).

Ono što je interesantno za ovog sveca jeste da se on u ikonografiji slika sa psećom glavom. Time se odabrani upućuju na ukriveno, tajno značenje ovog lika, jer zašto bi čovjeka, uz to i sveca, slikali sa glavom psa?

Poznato je da su u vrijeme cara Konstantina Velikog, onda kad je hrišćanstvo postalo jedina državna ideologija, mnogi članovi rimskog mitraističkog kulta zvanično su prelazili u hrišćanstvo. Konstantin je bio mitraistički prvosveštenik u cijelom svom carstvu. Od njegovog vremena u hrišćanstvo se infiltriraju elementi misterija mitraizma kroz crkvenu simboliku i ikonografiju. Jedna od tih ukrivenih mitraističkih simbolika u hrišćanskoj ikonografiji je lik svetog Hristofora sa psećom glavom.

Na ikon svetog Hristifora (prethodna strana) naslikane su dvije kolovrat-svastike. Svastike su tačno ispod pasa ovog svetitelja i tu je ključ zagonete svečeve pseće glave: u liku Hristifora sa psećom glavom ukriveno je astronomsko godišnje zbivanje vezano za Sunce (Isus) i sazvijezđe Veliki pas (Hristofor).

Bog Mitra je Sunce, Isus Hristos je Sunce Pravde. Pravda je Bog Otac, dakle je Isus samo Sunce. Tako imamo da su Mitra i Isus isto: Mitra je Sunce, Isus je Sunce. A šta je sveti Hristofor sa glavom psa?

Postoji tkz. Pasja zvijezda i to je Sirijus, najsjajnija zvijezda noćnog neba. I drevni narodi znali su da se pred ljeto Sirijus na zapadnom dijelu večernjeg neba gubi i da se nakon kraćeg perioda pojavljuje na istoku pred izlazak Sunca. Dani između nestanka Sirijusa na zapadnom večernjem nebu do njegove pojave na jutarnjem istočnom nebu nazvani su "pasji dani" (latinski: Canicular).

Sirijus je glavna i najsjajnija zvijezda sazviježđa Veliki pas (Canis Major). Hristofor je bio divovskog rasta, orijaš. To je sazviježđe Orion tačno iznad Sirijusa. Da, upravo je to mitraistička ikonografska simbolika ovog, najvjerovatnije izmišljenog sveca: Orion sa Sirijusom!

U kalendaru Ortodoksne crkve Dan Svetog Hristifora je 2. maja gregorijanskog (19. aprila jul.) kalendara. U naše vrijeme "pasji dani" počinju početkom maja nestankom Oriona i Sirijusa na zapadu večernjeg neba i traju sve do polovine avgusta kad se Sirijus i Orion pojavljuju pred izlazak Sunca na istočnom nebu (vidi priloženu mapu neba). I tu je rješenje kazano onim kolovrat-svastikama: Isus je Sunce (Mitra), orijaški Hristofor je sazviježđe Orion, pseća glava Hristoforova je Sirijus u sazviježđe Veliki pas.

A šta je velika voda preko koje Hristofor prenosi Isusa (Sunce)? Pogledamo li mapu ljetnog neba, vidimo da Sunce od maja do avgusta prelazi preko galaktičkog meridijana i Mliječnog puta: Mliječni put je velika voda preko koje div Hrostifor (Orion) prenosi malog Isusa (malo Sunce) na drugu stranu rijeke. Desna kolovrat-svastika na ikoni je Sunce maja, lijeva kolovrat-svastika je Sunce avgusta, a između je desna ruka sa mačem i to je ognjena snaga ljetnog Sunca u periodu maj-avgust. Dakle: Isus (Mitra) je Sunce, Orion sa Sirijusom je Hristofor, a Mliječni put je velika voda (plava zona na mapi neba).

HRISTOS

Govore da grčka riječ HRISTOS (Χριστός) znači POMAZANIK tvrdeći da je to izvedeno od grčkog χρῑ́ω (khrī́ō ili χριω (chrio) znači POMAZATI, OBLITI, PORINUTI. Ovu rijec nalazimo samo na dva mjesta u Novom Zavjetu I to kao dio rijeci επεχρισεν (< επιχριω):

1. Grčki: ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς.

Tu je riječ ἐπέχρισεν (EPECHRISEN) koja se prevodi kao NAMAZAO, POMAZAO (anointed, en.):

"Rekavši ovo pljunu na zemlju i načini blato od pljuvačke, i pomaza blatom oči slijepome." (Jovan,9,6)

2. Grčki: ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέν μοι ὅτι Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωὰμ καὶ νίψαι: ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα.

Opet riječ ἐπέχρισεν (EPECHRISEN):

"On odgovori i reče: Čovek koji se zove Isus načini blato, i pomaza oči moje, i reče mi: Idi u banju siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah." (Jovan,9,11)

Da li je zbog ovog POMAZANJA BLATOM Isus nazvan POMAZANIK? Nema smisla, zar ne?

Evo u riječi ἐπέχρισέν (EPEKHRISEN, EPECHRISEN) vidimo dijelove riječi: επι·ε·χρι·σε(ν) i tek sve ovo zajedno znači POMAZATI, NAMAZATI. Sama za sebe riječ χρισ (HRIS), χρισε(ν) (HRISEN) u grčkom jeziku ne postoji.

Ako pažljivo pogledamo riječ Χριστός, vidimo da se sastoji od korijena Χρισ- i nastavka –τός. Uporedimo grčko χρῑ́ω (chrio) i korijen Χρισ-:

a) χρῑ́ω
b) Χρισ

Vidimo da u riječi χρῖω nema grčkog slova “σ” (s). Od riječi χρῖω (pomazati) sa nastanskom –τός bilo bi χρῖωτός, a nije tako već je Χριστός. Ako bi se u onom χρῖω izgubilo ω (o), sa nastavkom -τός bilo bi χρῖτός, a nije ni χρῖτός, već Χριστός. Dakle se radi o laži i prevari.

Paithos and his family Epitaph Upper Tembris Valley, North Phyrgia

CHRESTIANS

Na ovom ranohrišćanskom nadgrobniku u Maloj Aziji piše KRESTJANI.

Isusa niko i nikad nije (miro)pomazao, osim što je Marija, Lazareva sestra, pred Veliki petak izlila na njega mirisno ulje, ali to je po Isusovim riječima priprema za njegov pogreb, jer je bio običaj tadašnjih Jevreja da se pokojnik pred ukop maže skupocjenim mirisnim uljima.

Odakle potiče i šta znači riječ HRISTOS (Χριστός)?

Grčko HRISOS (χρυσός) je ZLATO. Grčko “υ” (upsilon) Grci izgovaraju kao “i”, te tako i svoju riječ χρυσός Grci izgovaraju HRISOS. Jasno je da ime HRISTOS (Χριστός) nije nastalo od grčkog HRIO (χρῑ́ω), nego od korijena HRIS- iz riječi HRISOS (χρυσός) što znači ZLATO.

Korijen Χρισ- u riječi Χριστός (HRISTOS) izgovorom je isti korijenu χρυσ- u riječi χρυσός (HRISOS). Napisanim slovo “I” umjesti slova “u” sakriveno je izvorno porijeklo i značenje riječi HRISTOS (Χριστός).

Šta znači grčki korijen χρυσ- (HRIS)? Najstariji trag ovom korijenu je u Homerovoj Ilijadi: HRIS je prvosveštenik APOLONA i u prevodu HRIS znači ZLATKO:

“Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός: ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης…” (Homer, Ilijada, Pjevanje I, stihovi 9-12)

Χρύσην - imenica, muški rod, akuzativ. U engleskim prevodima ime Χρύσ prevodi se kao CHRISES ili KHRISES, a u srbskim prevodima je HRIS:

“On gnjevom planu na kralja,
strašnu bolest baci u vojsku, te ginjahu puci,
zato što je Hrisa uvredio, njegova zreca…”
(Homer, Ilijada, Pjevanje I, stihovi 9-11, prevod: Milos N. Djuric)

“Jer se razljutio bio na kralja, Atreju sina,
Koji je svećenika pogrdio Hrisa,…”
(Homer, Ilijada, Pjevanje I, stih 11-12, prevod: Tomo Maretić)

U Ilijadi se spominje i grad HRISA. Gradu HRISI zaštitnik je bog APOLON i tu je Apolonovo svetilište sa hramom u kojem je služio sveštenik HRIS: HRIS je ZLATKO, a HRISA je ZLATNICA.

“Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ:
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ᾽, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις…”
(Homer, Ilijada, Pjevanje I, stihovi 36-38)

Evo engleskoh prevoda:

"O god of the silver bow,
that protectest Chryse and holy
Cilla and rulest Tenedos with thy might..."
(The Iliad of Homer, Book I, Translated by Samuel Butler, New York and Bombay, 1898)

Evo srbskih prevoda:

“Čuj me, srebroluki bože, ti Hrisi i presvetoj Kili
Odbrano, ti što si jaki gospodar Tenedu, čuj me…”
(Homer, Ilijada, Pjevanje I, stihovi 37-38, prevod: Miloš N. Đurić)

“Čuj, srebrnoluki bože, što Hrisu i presvetu Kilu
Štitiš, koji si moćni gospodar Teneda, čuj me,...
(Homer Ilijada, Pjevanje I, stih 37-38, prevod: Tomo Maretic)

Zašto je kod Grka ZLATO zove HRISOS (χρυσός)? Evo odgovora: kanarisko (Canarese/Kannada) HRISHTA znači RADOST, VESELJE, USHIĆENJE (1). To isto znači i sanskritsko HRSTA (हृष्ट). Kanarisko HRISHIKA je VIŠNU ili KRIŠNA. (2)

Vedski bog VIŠNU je VRHOVNI BOG, VIŠNJI BOG, a KRIŠNA (sanskrit: KRSNA) je najmoćnija inkarnacija (otjelovljenje) VIŠNE. Zar HRISTOS nije otjelovljeni BOG i sin VIŠNJEG BOGA? HRISTOS rekao: “Ja i otac jedno smo!” (Jovan,10,30)

Zar HRISTOS nije biblijsko SUNCE PRAVDE? Zar APOLON nije BOG SUNCA, tj. SUNCE? SUNCE boje ZLATA, a grčko HRISOS (χρυσός) je ZLATO. I odatle je izvedeno ime HRISTOS (Χριστός):

KRIŠNA je otjelovljene VRHOVNOG BOGA VIŠNE, HRISTOS je otjelovljen u slavu VIŠNJEG BOGA.

Na ovom nadgrobnom spomeniku iz Frigije piše KHREST, a ne KHRISTOS kako popovi zahtijevaju od današnjih vjernika.

Prvi hrišćani u Maloj Aziji nazivali su se KRESTJANI (CHRESTIAN, grčki: χρηστιανος). KRES JE OGANJ, OGANJ JE SVJETLOST, SVJETLOST JE SUNCE, SUNCE JE KAO ZLATO, ZLATO JE HRISOS: KRES - KRESTOS – HRESTOS – HRISOS - HRISTOS.

BOG JE SVJETLOST, SVJETLOST JE SUNCE, APOLON JE BOG SUNCA, HRISTOS JE SUNCE PRAVDE, SUNCE JE SJAJNO KAO ZLATO, ZLATO JE HRISOS (χρυσός) i odatle je izvedeno ime HRISTOS.

……………………….

(1) *Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 1018.*

(2) *Ib.*

NE BENDAM VJERSKE PRAZNIKE

Muslimanima ne čestitam jer su i u mojoj Bosni uništili svu moju prošlu, sadašnju i buduću bosansku javu suživota samo zato što nisam musliman.

Na nadvožnjaku u Peharama kod Zenice, iznad kolone zaustavljenih izbjegličkih autobusa sa srbskim ženama i djecom, okupili su se komšije muslimani sa flašama benzina. Neki su imali namjeru sa nadvožnjaka da zapale autobuse. Mnoge od tih neljudi lično sam poznavao: nekima sam djecu učio, sa nekima često u društvu pio i mezio, ali sam ih čuo kako viču:

"Majku vam četničku, sve ćemo vas poklati!"

U nekom od tih autobusa bila su i moja djeca. Pred smrtnim zlom muslimanske sile moralo se bježati, a oni su potom sve nemuslimansko opljačkali i razorili, iako tu ratnih dejstava nije bilo.

Rimokatolicima ne čestitam jer su me HOS-ovci jurili oko zgrade u zeničkoj Blatuši ne bi li me uhvatili, prebili (možda i ubili) i strpali u zatvor, samo zato što sam Srbin.

Svetosavcima ne čestitam jer su me kao izbjeglicu i negrađanina Republike Srpske zarobili, prisilno mobilisali i natjerali na vatrenu liniju, iako to po važećim ljudskim i svjetskim zakonima nisu smjeli uraditi.

Kad sam nakon grdnih muka uspio stići porodici u Srbiju, u izbjegličkom centru pred cijelom mojom porodicom zadrigli srbski oficir iz Ilijaša, sa zlatnim krstom oko vrata i pištoljem o pasu, pitao je upravnicu centra zašto me ne ubiju, jer "jedem izbjegličku dječju hranu". Istjerali su me iz izbjegličkog centra i tjerali nazad u Bosnu da ratujem za njihovu imovinu, za njihove zločine, njihovo profiterstvo, za njihov kriminal i šverc.

Kad sam i iz Srbije pobjegao u bijeli svijet, svetosavski Srbi me vrijeđaju i prijete, jer objavljujem istorijsku istinu o srbskim zabludama, prevarama i lažima.

Ovo je zrno mog životnog iskustva, a svim izbjeglicama, bez obzira na vjeru, bilo je isto, mnogima još strašnije, žalosnije i bolnije.

I zato tvrdim da su ortodoksno hrišćanstvo, rimokatolicizam i islam tri neprijatelja Božija i ljudska. Bog je dobar, a religije su zlo, jer zlo snuju, na zlo uče i zlo rade! Sa ovakvim religijama koje dijele i diskriminišu ljude po vjeri, koje su manipulatori, unesrećitelji i ubice nedužnih ljudi, žena i djece Bog nema ništa zajedničko. Eto, zato me vjerski praznici ne interesuju, ne čestitam ih niti ću ću čestitati, a Bogu svaka slava i čast!

NESTAJE SRBA

Da grkoortodoksna (romejska) SPC još od Nemanjinih vremena uništava srbsku kulturno-istorijsku i duhovnu bašitinu, mnogo je materijalnih i pisanih dokaza. Stefan Nemanja spalio je sve srbske knjige do njegovog vremena. Obnavljani su stari dvovjerački hramovi i proglašavani zadužbinama Nemanjića. Rušeni su stari hramovi i na istim temeljina istim građevinskim materijalom podizani su novi.

Evo ovdje jedan primjer u staroj crkvi u selu Goroviču kod Topole (kažu da je u toj crkvi vjenčan Karađorđe). Crkva je u ruševinama, ali na ulaznim vratima u stoje veliki blokovi koji su i sa vanjske i unutrašnje strane ukrašeni solarnim simbolima dvovjeraca. Ovi blokovi morali su biti na kapiji prenemanjićkog dvovjeračkog hrama.

Simbol na crkvi u selu Gorovič kod Topole i petroglif američkih Indijanaca (La Cieneguilla Petroglyph Site, New Mexico).

Simbol na crkvi u selu Gorovič kod Topole i petroglif američkih Indijanaca (La Cieneguilla Petroglyph Site, New Mexico).

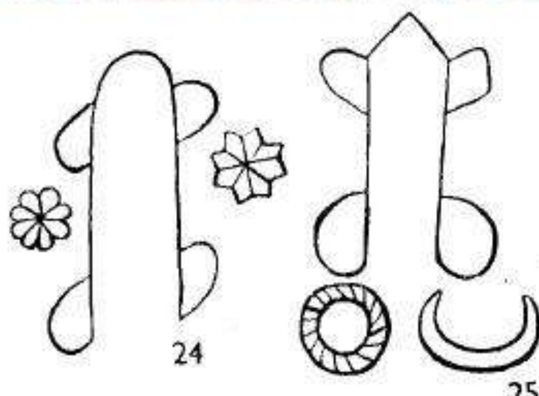

U Sunčevom kolovrtu je dvanaest mjeseci godine (detalj sa portala starog hrama u Goroviču kod Topole).

Nalazeći univerzalne solarne simbole naših predaka u njihovoj vjeri sve do kraja 19. vijeka i neupotrebi tih simbola kod današnjih Srba i

nepoznavanju smisla tih simbola, svjedoci smo da je ova duhovna veza sa našim precima prekinuta i izgubljena. Današnji Srbi duhovno nisu isti Srbima prve polovine 20. vijeka, nisu isti Srbima 19. vijeka, a naročito nisu isti Srbima srednjeg vijeka. Srbi su sve manje duhom Srbi i sve se više duhom izjednačavaju sa Grcima i duhom Zapada uopšte. Srbi nestaju srbujući ekumenskim grkoortodoksnim svetosavljem.

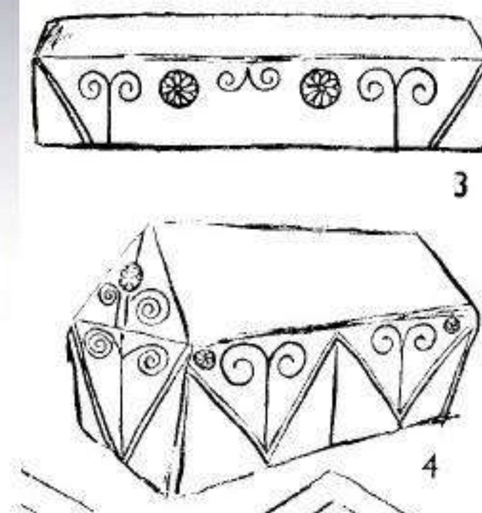

Vrijeme godine sa četiri godišnja doba na indijanskom piktografu (Carrizo Plain National Monument, California) i na stećcima u (Vranjevo selo kod Neuma i Slivno Ravno kod Opuzena).

U krakovima krsta sa kolovratom (crkva u Goroviču kod Topole) prikazane su četiri Božije ruke kao simboli četiri godišnja doba. Da je to tačno, svjedoči nam urezani crtež na keramici przevorske kulture (Przeworsk culture, Poland, 3 BC - 5 AD): na desnoj ruci antropomorfne figure solarnog božanstva su četiri prsta.

Isti solarni simbol života na antropomorfnoj figurini južnoameričkih Indijanaca (Huari Wari, Peru, 700 - 800 n. ere) i na stećcima srednjeg vijeka. Otkud i kako?

Ravnokraki solarni krst u oreolu Sunčevih zraka na indijanskom prekolumbovskom petroglifu (Sisque Huayko,Chuquisaca, Bolivia) i isti takav krst na glavnim vratima crkve u selu Gorovič kod Topole.

Solarni simboli na petroglifu sjevernoameričkih Indijanaca i isti simboli na nadgrobniku iz Srbije.

Koje smo vjere mi Srbi? Svetosavske grkoortodoksne ili smo dvovjerci? Ako je ovaj popolovljeni krug svetosavski simbol, kamo ga po crkvenim konama i freskama svetosavskih manastira? I kakav je ovo krst ankh sa ljudskom glavom? Da to nije grkoortodoksni Isus ili neki od svetaca? Naravno da nije ni Isus ni neki od svetaca, već antropomorfni lik Sunca.

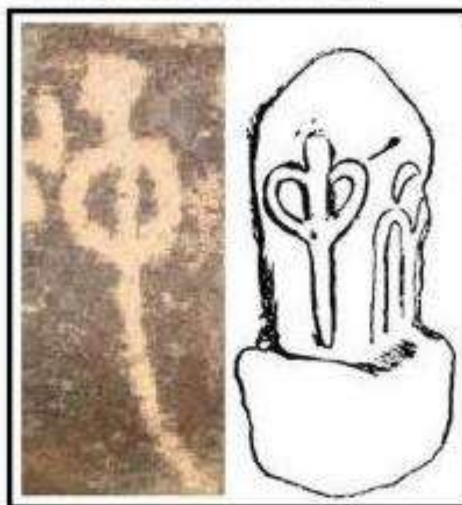
Krugovi sa verticalnom crtom po sredini simboli su Sunčevog pravca jug-sjever od početka zime pa kroz proljeće (desno) i puta sjever-jug od početka ljeta pa kroz jesen (lijevo).

Glava između krugova je Svetovidova glava na dan ljetne dugodnevnice na prirodni Vidovdan.

Cvijet života u dnu solarnog krsta simbol je rođenja mladog Sunca Božića Svarožića (kasnije Isusa Hrista) na dan zimske kratkodnevnice (dan između jeseni (mali krug lijevo) i zime (mali krug desno).

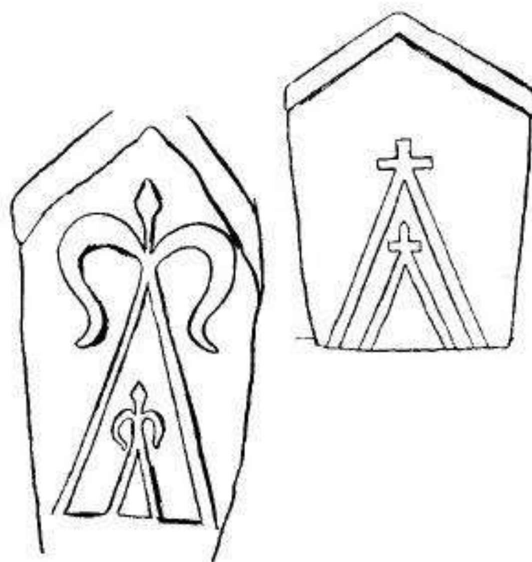

Sl. 23. Motiv ravnodnevnice (ekvinocija) na petroglifu (Gold Canyon, Arizona) i stećku (Rastićevo, Rastićeva mašeta, Kupres).

Motiv ravnodnevnice (ekvinocija) na indijanskom petroglifu (Gold Canyon, Arizona i na stećku (Rastićevo, Rastićeva mašeta, Kupres). Tu je i kineski slovni znak "zhōng – zhòng" sa značenjem SREDINA, jer na dan ravnodnevnice pravac Sunca ide tačno linijom nebeskog ekvatora sa kojim je tog dana poravnata linija Zemljinog ekvatora.

Motivi sa zida crkve u Goroviču kod Topole (lijevo) i motivi na stećcima u Zupcima kod Herceg Novog (gore desno) i u Ravnom kod Kupresa.

VERA JE ISTINA I TAČNOST

Kanariski: VERA (1) = ISTINA, TAČNOST = velški: GWIR (2) = srbski: VERA.

Pošto je VERA ISTINA I TAČNOST, dakle se temelji na razumu. A crkva kaže i naređuje: "Odreci se razuma i vjeruj u ono što ti crkva odredi šta je istina i tačnost."

A šta je crkva? To su vođe religije koji običnim ljudima kroje svoju istinu o vjeri i Bogu. I svim crkvenim ljudima VERA je ono šta im vođe crkve kažu i zato se ne treba čuditi neredu i zlu u koje je svijet bez razuma dospio.

....

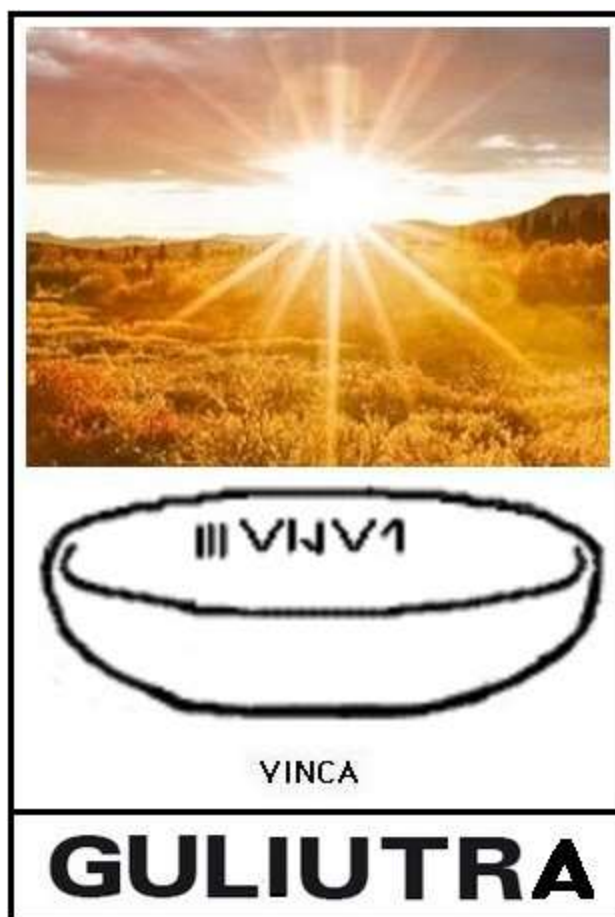
(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 884.

(2) W. Richards, A pocket Dictionary, Welsh – English, Wrexham, 1861. p. 179.

VINČANSKI ZAPIS

XIV	ETRURSKO (RASENSKO)	LATINSKO	VINČANSKO
1.	𐌀	A	A, 𐌀, 𐌀
2.	𐌁	B	B, 𐌁
3.	𐌂	G	𐌂
4.	𐌃	D	Δ
5.	𐌄	E	𐌄
6.	𐌅	V	𐌅
7.	I	Z	I
8.	𐌇	TH, H, ĐE	田
9.	⊗	DH	⊗
10.	|	I	|
11.	𐌊	K	K
12.	J, Λ	L	J, Λ
13.	𐌌	M	M, 𐌌
14.	𐌍	N	𐌍
15.	田	ST, ŠT	田
16.	O	O	O
17.	𐌐	P	Γ
VARIJANTE			
3.	⋈	Š	⋈
4.	V	U	V
5.	Ψ, ᛏ	H, CH	Ψ, ᛏ
6.	8	B, F	8
7.	>	S, K	>
	ETRURSKO (RASENSKO)	LATINSKO	VINČANSKO

Vinčansko pismo

Natpis je urezan na unutrašnjoj strani posude (1) i čitajući s desna u lijevo vinčanskim pismom piše: G - U - L - I - U - III = GUL-I-U-TRA. Značenje riječi GUL nalazimo u nordijsko-aškenaskim jezicima:

- švedski: GUL = ŽUT
- norveški; GUL = ŽUT
- danski: GUL = ŽUT
- islandski: GULUR = ŽUT

Sanskritsko GULLI (गुली) = MALA LOPTASTA TVAR
Srbski: GULJA (< GUL-JA) = KRIVINA, OKUKA, SAVIJENO

- GUL = ŽUT
- I = I (sufiks)
- U = U (prijedlog)
- III = TRA
- GULI-U-TRA

Talijanski TRA znači IZMEĐU, dok je u srbskom TRA osnova riječi TRAK (ZRAK, ZRAKA).

a) GULI-UTRA= ŽUTO U TRA > ŽUTO UTRA = ŽUTO JUTRO
b) GULI-UTRA = KRUŽNO JUTRO

…………………………

(1) Radivoje Pešić, Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi, Beograd, Pešić i sinovi, 1995, str. 15.

KLJUN I VINČANSKA SLOVA

Kljun i vinčanska slova.

VINČANSKO PISMO		
Varijantae		
ETRURSKO	LATINSKO	VINČANSKO
>	C, K	>
J, Λ	L	J, Λ
V	U	V

Etrurska, latinska i vinčanska slova

Najstariji oblici slova **K**, **L**, **U** u vinčanskom pismu izgledaju ovako:

K = <
L = Λ
U = V

<ΛV = CLU = KLU > KLUN > KLJUN

Šta KLU znači? Sanskritsko KLU (क्लु) je KRETANJE, sanskritsko KLUP (क्लुप्) je kad nešto UKLAPA u nešto kao u KLU što uklapa KLUK, tj. KLUČ. Englesko CLUE je KLJUČ problema, KLJUČ tajne i KLJUČ zagonetke.

Vidi se da su englesko CLUE i srbsko KLJUČ izvedeni od iste osnove: CLU = KLU. Obje riječi imaju isto značenje: CLUE ima umno značenje OTVARANJA problema, tajne i zagonetke, a KLJUC ima bukvalno značenje OTVARANJA VRATA.

VRATA služe za i OTVARANJE i ZATVARANJE neke prostorije. Pri tome se OKREĆU tamo-amo. VRAT to isto radi: VRAT okrece glavu tamo-amo: prvo je bio VRAT, a poslije su napravljena VRATA.

“Klu” zatvara i otvara prolaz.

U starini je na VRATIMA bila je KLUKA koja se PODIZALA pri OTVARANJU i SPUŠTALA pri zatvaranju VRATA i tako su VRATA ostajala ZAKLUKANA. Kako je vrijeme prolazilo, jezik se mijenjao te je išlo ovako:

KLU > KLUKA > ZAKLUKANA > ZAKLJUČANA

Latinski CLAUDO, što znači ZATVORITI, nastalo je od starijeg CLŪDO (1). Korijen latinskog CLŪDO nalazi se i u latinskom OCCLUSION koje je izvedeno od OCCLUDERE koje znači ZATVORITI.

Osnova u latinskom CLŪDO je CLU i to je isto KLU od kojeg je izvedeno KLUN pa KLJUN, KLJUČ i KLJUČAONICA.

KLU (CLU) je OTVOR, PROLAZ, VRATA PROSTORA i ZNANJA i za to je potrebNno englesko CLU za rješenje problema, tajne i zagonetke, jer je CLU ujedno i OTVOR i PROLAZ i VRATA, a KLJUČ toga ima gazda i članovi KLUBA. KLUPKO je spasilo Tezeja iz Minotaurovog lavirinta.

....

(1) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, pg. 87.

ETRURSKI ZAPIS

ATH • UNATA • VARNAL RA
M • OTACILIUS • RUFUS • VARIA • NATUS (1)

Tumačenje:

ATH = AT = OTAC = OTHO = AZO = AZ = THAT = THATA = TAUT = TATA = TET = HERMES = MERKURI = TOTH = ZET = ZATAS = ZETAN

UNATA = UNNATA (sanskrit) = UZVIŠENI

VARNAL = PROLJETNO
VARNA (sanskrit) = BOJA, SVJETLOST, OBNOVA

RA = SUNCE

M = MARCUS (lat.) = RATNIK

RUFUS = CRVENOKOSI

VARIA = VARNA (sanskrit) = PRIRODA

NATUS = NATIVITIS (latinski) = RAĐANJE

ATH • UNATA • VARNAL RA
M • OTACILIUS • RUFUS • VARIA • NATUS

OTAC • UZVIŠENI • PROLJETNO SUNCE
RATNIK • OTAC ILIJA • CRVENOKOSI • PRIRODU • RAĐA

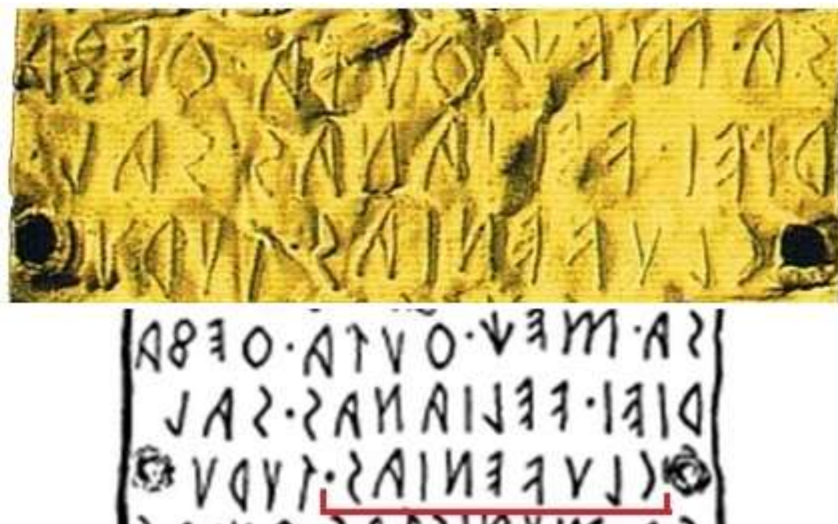
Ovdje nam je važna riječ ATH = AT = OTAC = OTHO = AZO = AZ = THAT = TAUT = TET = HERMES = MERKURI = TOTH = ZET = ZETAS: po njegovom imenu ZET (ZETAS) crnogorska ZETA je dobila ime.

…………………………

(1) *Alexander Crawford Lindsay Earl of Crawford, Etruscan Inscription, John Murray, London, 1872, p. 74.*

KLUV, KLUVENIAS

Pirgijske zlatne ploče (oko 500. pr. n.e.) otkrivene su 1964. g. u talijanskom mjestu Pirgi na tirenskoj obali (danas grad Santa Severa). Dvije ploče su ispisane erturskim, a treća feničanskim jezikom.

Pirgijska ploča (detalj).

Na jednoj od ploča ispisanih etrurskim nalazi se riječ CLUVENI (CLU-VENIAS). Jedni tvrde da piše CLUVENI, a drugi da piše CLIVENIAS. Prema kentumskom načinu čitanja C/K imamo dakle Cluveni(as) ili Kluveni(as). Piše ovako:

THEVHARIEI • VELIANAS • SAL CLUVENIAS • TURUCE

Pošto semitsko QLUV znači PEČEN, jasno je da riječ KLUVENIAS ima veze sa TOPLOTOM VATRE. Slovenac Matej Bor preveo je ovako:

- OJEBADJET VELIANAS SAL CLUVENI AS TURUC*E
- vojvoda Velinas, poslanik sloveni, ko ga je postavil

Po Mateju Boru SAL znači POSLANIK, a CLUVENI znači SLOVENI (misli na Slovence).

Značenje izraza SAL CLUVENIAS ostalo je svima nepoznato. Sta znače te dvije etrurske riječi? Krenimo od srbskih riječi:

"**šalgan**, gen. -äna m (Kosmet) 'biljka kao suncokret, korijen kao krumpir jede se kao rotkva'." (1)

Šalgan je biljka slačica, gorčica, gorušica. (brassica rapa, lat.), od Rimljana opisana u 5. vijeku st. ere. Iz njenog sjemena dobija se eterično ulje, a njeno sjeme danas zovu kanolom.

Riječ ŠALGAN izvedena je od korijena SAL-, a rekosmo da se od nje dobija ULJE. Ulje je MAST, a mast je i SALO. I u riječi SALO vidimo osnovu SAL. Tako smo riješili problem značenja riječi SAL: MAST, ULJE. Da li je to sve? Ne, jer korijen SAL- nalazimo u mnogim riječima latinskog jezika kao što su ove:

SALIX = IVA (vrba koja prva lista dolaskom svjetla proljeća),
SALUS = ZDRAVLJE, SPASENJE
SALVATION = SPASENJE,
SALT = SO

Hebrejsko SALMA je SNAGA. Dakle SALIX, SALUS i SALT su riječi koje nose značenje SVJETLOSTI i ČISTOĆE, a to je bukvalni smisao etrurske rijeci SAL i srbske riječi SALO, jer su se u starini SAL (ULJE) i SALO koristili za RASVJETU u kućama i u hramovima. SAL je dakle ULJE (SALO).

A šta je CLUVENIAS (KLUVENIAS)? Korijen ove riječi je etrursko CLUV (KLUV) i imamo ga u srbskoj riječi KLUVKO:

KLUVKO > KLUBKO > KLUPKO

KLUVKO (KLUPKO) je LOPTASKO, OKRUGLO i kao takvo liči na GLAVU. Štap sa GLAVOM na vrhu Englezi zovu CLUB (KLUB, slika ispod) jer lici na KLUPKO.

Englesko CLUB izvedeno je od iste osnove kao i srbsko KLUVKO: to je osnova KLUV (CLUV) sa korijenom KLU- (CLU-). Tu je i KLUPKO na holandskom: KLUWEN (2), a holandsko KLUWENEN (3) je NAMOTAJ na KLUPKU.

Englesko CLUE = CLEW = KLUPKO (4)
Englesko CLUSTER = GRUPA = SMOTAK = BUKET (5)

Klub

Kluba (kolotura)

Skok je zabilježio riječ KLUBA:

"**kluba** f (17. v., svi leksikografi osim Vuka) 'sinonimi: vinta, kolotur(a), škripac'." (6)

KLUBA je KOLOTURA. Svakako da je KLUBA nastalo od etrurske osnove KLUV što znači KOLO, KRUG, GLAVA. Tako KLUVENIAS znači KOLASTI, KRUGOVITI, POGLAVITI.

Pošto je na jednoj tablici i feničanskim jezikom napisan ovaj tekst, tu je riječ THEFARIEI napisana kao vlastito muško ime: TBRU. To je skraćeni način pisanja imena TIBERIJE (TIBERIUS, lat.).

Etrursko VELIANAS je VELIKI, a TURUCE je svršeni glagol od srbskog oblika TURI (DADE, STAVI, POSTAVI).

I tako etrursko **"THEFARIEI • VELIANAS • SAL CLUVENIAS • TURUCE"** znači:

a) TIBERIJE VELIKI ULJE KOLOVITOM TURI
b) TIBERIJE VELIKI ULJE KRUGOVITOM DADE
c) TIBERIJE VELIKI SALO POGLAVITOM PRINESE

Ovaj KOLOVITI, KRUGOVITI i POGLAVITI je UNI ASTRES, UZVIŠENI ZVJEZDANI, vrhovni bog Tinia. Dakle se ne govori o narodu Sloveni, niti o Slovenima, čak ako KLUVENIAS umjesto POGLAVITI prevedemo kao KOLOVENI (OVJENČANI).

……………………...

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 379.

(2) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 114.

(3) Ib.

(4) Ib.

(5) Ib. p. 117

(6) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 103.

DRUIDSKE KAMENE STOLICE

Druidska sudačka stolica na Vrataru kod Višegrada, a ispod je stolica na lokaciji Savina voda u Rutoši kod Nove Varoši.

Po zapadnoj Evropi znaju da su ovakve kamene stolice pripadale druidima koji su bili i sveštenici i narodu sudije. I kod nas na Balkanu ima ovakvih stolica i zovu ih sudijskim ili sudačkim stolicama srednjeg vijeka.

Nikada niko od naših istoričara nije se usudio da uporedi ove naše balkanske sa zapadnoevropski druidskim stolicama, a nekamo li da ih dovede u vezu, mada je i laiku jasno da su te stolice pravljene u isto vrijeme od istog ili srodnog naroda iste ili srodne religije i srodnih običaja.

Otkud takve stolice na Balkanu u srednjem vijeku? Ostale od vremena keltskih druida isto kao i one po zapadnoj Evropi. To što na nekoliko stolica postoje srednjovijekovni natpisi, to nije dokaz da su stolice pravljene u srednjem vijeku. One su stajale tu pitaj boga otkada prije nego što je nekome u srednjem vijeku naumpalo da u kamen ukleše natpis. Da je neko u srednjem vijeku u neku od stolica hebrejskim slovima uklesao Mojsijevo ime i par riječi Biblije, da li bi neki istoričar tvrdio da je ta stolica od Mojsijevog vremena?

BILEĆA

U jednom biblijskom atlasu o gradu HARAN piše:

"It stands on the BELIK (the ancient BILECHA, or BALISSUS), a tributary of the Euphra-tes." (1)

"Stoji na rijeci BELIK (drevna BILEĆA ili BALISSUS), pritoci Eufrata."

Najstarije ime pomenute rijeke je BILEĆA, BALISSUS pa BELIK. Danas je to rijeka BALIKH. Pogledjmo porijeklo i značenje imena ove rijeke:

BIJEL (ijekavski) = BEL (ekavski) = BIL (ikavski) = BAL (semitski).

BIL je opisni pridjev srpskog ikavskog govora (ekavsko BEL ili ijekavsko BIJEL). Ikavskim su govorili BRIGI, te je kod njih BREG (BRIJEG) bio BRIG.

BIL-ET-JA > BILEĆA = BELEĆA, BIJELEĆA

U Hercegovini je grad BILEĆA. Niko traga tom imenu do danas nije odredio, a eto vidimo da to nije nikakav problem. Hercegovačka BILEĆA stoji na samom izvoru rijeke Trebišinjice čija je voda tu u BILIM vruljcima izbijala iz stijene. Ime Trebišnjice po gradu Trebinju novijeg je vremena kao i ime Trebinja.

Od 1968. g. Trebšinjica je pod vodom vještačkog Bilećkog jezera.

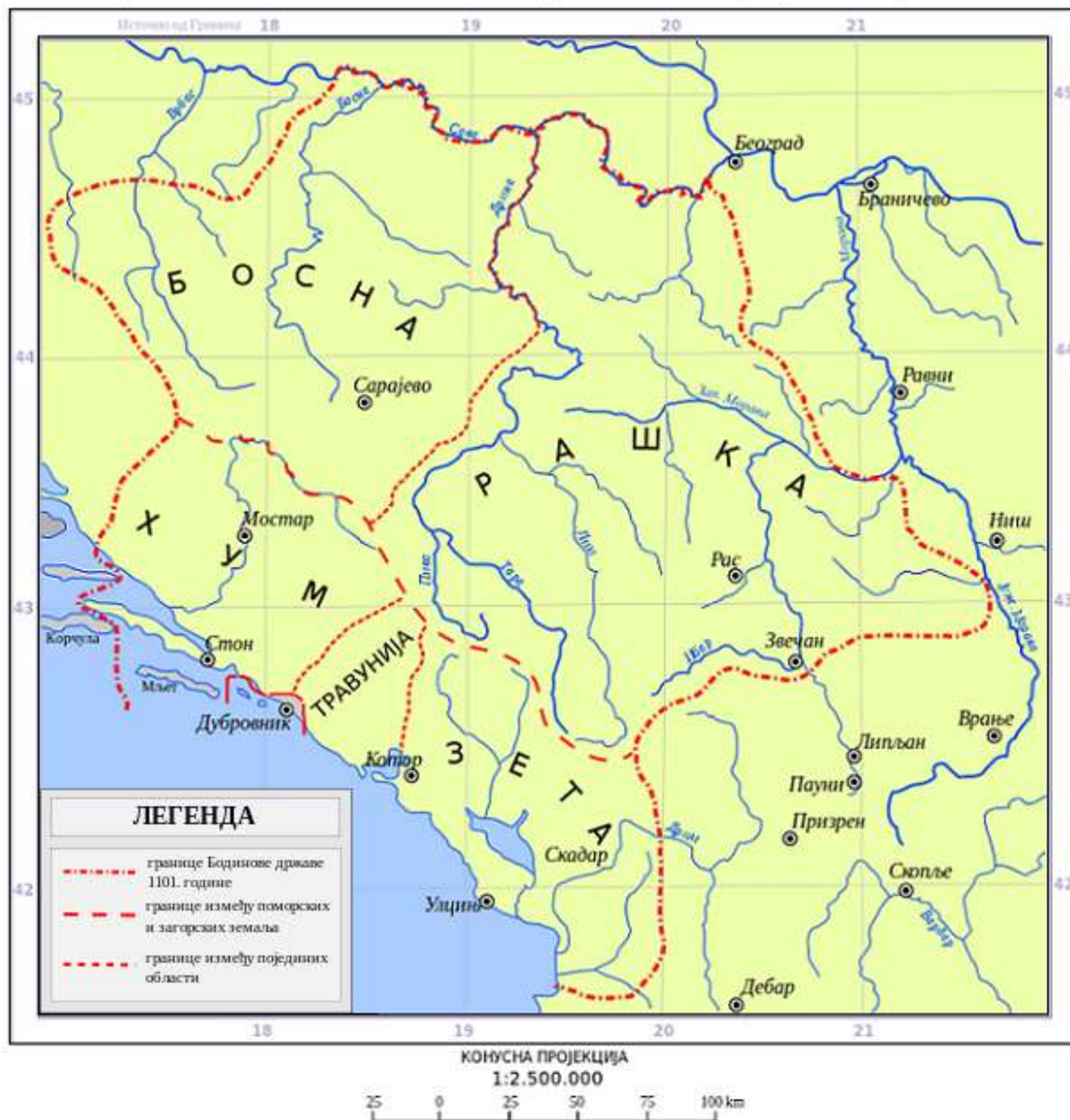
Najvjerovatnije se u starini Trebišnjica zvala BILEĆA, te po njoj i naselje BILEĆA dobilo ime. Ko je promijenio ime rijeke? Onaj ko je promjenio mnoštvo imena toponimima Balkana: crkva preko svojih istoriografa i kartografa, jer BILEĆA pokazuje da su tu živjeli ILIRI BRIGI, tj. TRAČANI, tj. KELTI kao što su neki BRIGI boravili i u Maloj Aziji.

………………………..

(1) *"The Bible atlas of maps and plans to illustrate the geography and topography of the Old and New Testaments and the Apocrypha", Sixth Edition, Society for promoting Christian knowledge, London, 1900, p. 17.*

RA, RAS, RAŠANI I RAŠKA

СРБИЈА ЗА ВРЕМЕ КРАЉА БОДИНА, историјска карта

Jedno od najstarijih imena Sunca je RA: RA = EL = IL = BOG

RA > RASI > RASANI > RAŠANI > RAŠKA

U grčkom i latinskom umjesto RA je AR i istog je osnovnog značenja kao i RA: SVJETLOST. Grčko ἀρσενικός (ARSENIKOS) znači kao i persijsko

ZARNIK, avestansko ZARANIIA što znači ZLATO. Korijen ZAR znači sjaj: OZAREN (ZARKO > ŽARKO) . Ovo ZAR dalo je riječ CAR (latinski: CAESAR).

Grčko ARSENIKOS bukvalno znači SILA, MOĆ, MUŠKO (1), jer su u starini Suncu, Mjesecu (kasnije i nekim hemijskim elementim) pridavali osobine polova, te je Sunce bilo muško, a Mjesecu je pridavan ženski pol (2). Dakle je AR nosilac značenja sjaja muške sile i moći (metafora SUNCA).

Sanskritsko ARKA znači SUNCE, ali znači i PENIS. ARKA je ime i Nojeve lađe na kojoj je bio simbol C, simbol sa srbskog grba poznat kao simbol rađanja, života i besmrtnosti u mnogim drevnim kulturama širom svijeta. Svetovidov hram bio je u gradu ARKONI.

Sanskritsko ARYA znači PLEMENIT, ČASTAN, MUDAR, GOSPODAR, a sva rečena sanskritska, sva grčka, sva latinska i ostala spomenuta značenja izvedenih og oblika AR obuhvata riječ RA:

RA > RAS > RASA > RASAN > RAŠAN > RAŠKA

Poenta je u tome da nazivi RAS, RASAN, RAŠANI i RAŠKA nisu nastali metatezom od grčkog i latinskog ARSA, nego su grčki, latinski, sanskritski i staroslovenski oblici postali metatezom od mnogo starijeg RA koje je sa bukvalnim značenjem: SUNCE, a Sunce je nosilac zara, sjaja, muške oplodne sile i štit je Zemlji od propasti.

A ko su bili drevni RAŠANI? Ime TRAČANI izvedeno je od TRAK, a TRAK je SUNČEV ZRAK. Etrurci su seba zvali RASENI, a nazivi TRAČANI i RAŠANI su istog značenja, sinonimi.

…………………………..

(1) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, p. 35.

(2) Ib.

ANTIČKA IMENA BOSNE I VRBASA

“Forty-five miles thence is Taurunum, where the Savus flows into the Danube; above which spot the Valdanus and the Urpanus, themselves far from ignoble rivers, join that stream.” (1)

“Četrdeset pet milja odande je Taurinijum, gdje se Sava uljeva u Dunav; iznad su Valdanus i Urpanu, daleko od neuglednih rijeka sebe pridružuju tom toku.”

Ovo Plinijevo VALDANUS nalaze zapisano i kao VALDASUS:

“VALDASUS, a southern tributary of the Savus, flowing from the mountains of Illyricum, and joining the Savus not far from the town of Basante (Plin. iii, 28, where some read Valdanus, or Vadasus); its modern name is Bosna. [L. S.]” (2)

“VALDASUS, južna pritoka Save, teče iz planina Ilirika i pridružuje se Savi nedaleko od grada Basante (Plin. III, 28, te neki čitaju Valdanus, ili Vadasus); današnje ime je Bosna.”

Prvo ime rijeke URPANU: URPANU = VRPANU = VRBANU = VRBAS.

Ime rijeke VALDANUS izvedeno je od dvije riječi: VAL DANUS.

“*Bal*, *Bel*, *Baal*, *Balhi*, *Bali*, and *Val*, *Vel*, *Fala*, &c., are all most important Kushian, Akadian, Phoinikian, but in the first place, Eastern terms, which their Asiatic ancestor carried to their western homes.” (3)

“*Bal*, *Bel*, *Baal*, *Balhi* i *Val*, *Vel*, *Fala*, itd. najvažniji su kušitski, akadski, feničanski, ali na prvom mjestu, Istočni termini, koje su njihovi azijski preci donijeli u njihove kuće na zapadu.”

BAL (grčki: Βάαλ) = BEL = VAL
Estonsko VALGE = BIJEL
Finsko VALKOINEN = BIJEL

VAL = BEL (ek.) = BIJEL (ij.) = BIL (ik. u obliku toponima Bilino polje).

Od VAL izvedeno je ime grada VALJEVO (nekadašnja tvrđava BALBA u vizantijskim izvorima). Od VAL je ime španskog grada VALENCIA (bivša BALENTHYA). Značenje imena današnjeg albanskog grada VALONA je jednako značenju imena BELONA. Plinije i Ptolemi bilježe grad BALONA ili

VALONA u Makedoniji (4). U Italiji je i Španiji su gradovi VALENCIJA sto znaci JACINA, NEUSTRAŠIVOS, ODVAŽNOST. Vlastito muško ime VALTAZAR (dubrovački pisac Valtazar Bogišić), izvedeno je od BALTAZAR, BELTAZAR.

Gaelik (srbski) DAN (5) = SIGURNOST, NEUSTRAŠIVOST, ODVAŽNOST, NAPREDAK.

Latinsko UNI- sa sufiksom -US daje UNIS = JEDAN. UNIS je muški, a UNA (JEDNA) ženski rod. Istim putem je od keltskog (srbskog) DAN sa latinskim sufiksom –US nastalo DANUS. Tako latinizirano VALDANUS (< VAL-DANUS) znači BELOVA SIGURNOST, BELOVA NEUSTRAŠIVOST, BELOVA ODVAŽNOST, BELOV NAPREDAK = BELOV DAN = BELDAN = BALDAN = VALDAN = VALDANUS (lat.).

A šta znači ime VALDASUS (VAL-DASUS)? Znači isto kao i VALDANUS:

a) VAL = BEL = BIJEL = BIL
b) DASUS = latinizirano keltsko (srbsko) DASAN (6) = DASA = LJUTI, GNJEVNI, ŽESTOKI, JAROVITI, JAROSNI, JURNI, OGNJENI.

VALDASUS = BELI DASA = BELI JARILO, BELI JURAJ

Antička imena Bosne i Vrbasa su riječi srbskog jezika.

……………………

(1) John Bostock and H. T. Riley, Pliny's Natural History, Volume I, Book III, Chap. 28. (25.) – Pannonia, London, 1855, p. 264.
(2) A Dictionar of Greek and Roman Geography, Editted by William Smith, Volume II, John Murray, London, 1873, p. 1253-1254.
(3) James George Roche Forlong, Rivers of Life, Or, Sources and Streams of the Faiths of Man in all Lands, Volume 2, London, 1883, p. 477.
(4) Ib. Volume I, pg. 375.
(5) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 173.
(6) Ib. 175.

PLANINA SERBAL

Serbal obasjan Suncem

Nekad u davnini svi ljudi govorili su jednim jezikom. Ljudi su se razišli cijelom Zemljom i nekada jedan jezik postepeno se mijenjao po plemenima i narodima, te danas postoji mnoštvo naroda i mnoštvo jezika.

Iako su se ljudi davno razišli zemaljskim šarom, ipak još u jezicima naroda postoje po obliku i po značenju iste ili srodne riječi. Što je geografska udaljenost manja, u dva različita jezika ima više takvih riječi, jer su bliski i susjedni narodi svojim kulturama, trgovinom i miješanjem i suživotom bili u stalnom dodiru.

Kad se jezikom i riječima počnu baviti u lingvistiku neupućene osobe, tada njima okom prepoznatljive riječi u jezicima stranih naroda u dalekim zemljama postaju dokaz da je to riječ samo njihovog jezika i da je tu nekad boravio njihov narod. Tako i neupućeni Srbi vjeruju da je planina SERBAL dobila ime po Srbima.

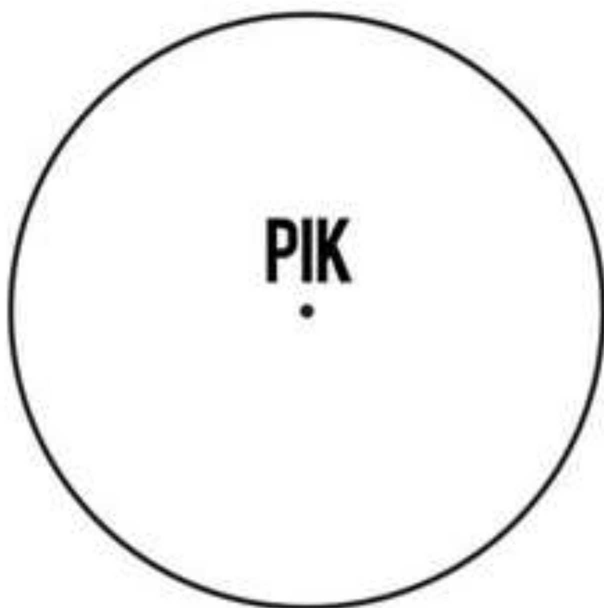
Šta znači riječ SERBAL? To je složenica od dvije proste riječi SER-BAL:

1. SER = ZER = SAR = SUR = SVJETLOST, SJAJ, SUNCE
2. BAL = BEL = BOG SUNCA

SERBAL = SJAJ BALA = SJAJ BELA = SJAJ SUNCA

I gdje su tu SERBI? Nema tu SERBA!

PIK I PIKTI

Šta je PIK? PIK je obilježeno mjesto koje se u našim dječjim igrama poštivalo kao svetinja koja se brani i koja daje imunitet i pobjedu. PIK se može nogom obilježiti zemlji, može to da bude i kamne, može drvo, može određeno mjesto na zidu. PIK je centar svake igre bilo da je to klis, sakriva ili neka druga slična igra. PIK je mjesto koje odlučuje ko je pobjednik, a ko gubitnik; PIK je riječ koja daje pravo prvenstva onom ko je prvi izgovori; PIK obavezuje i PIK može da razrješava obaveze.

Latinsko PICTURA (od kojeg je, kažu, englesko PICTURE) znači SLIKA. Svaka SIKA je VIDLJIVI ZNAK, tj. PIK. Sredinom 19. vijeka po riječi

PIK izveli su termin PIKTOGRAF (PIKTOGRAM): slikovni SIMBOL, nacrtani ZNAK.

Po PIKU si i PIKTI dobili ime, jer su se tetovirali, bojili i po kamenju ostavljali svete znakove (PIKOVE).

U engleskom jeziku postoji riječ PIKE (1) koja svojim značenjem imenuje sve što je šiljato: PIKE je ona krajnja tačka na vrhu svakog šiljka. PIK je TAČKA koja PIKIRA ili biva PIKIRANA; PIK je TAČKA kojoj se stremi; PIK je META. PIK je ZNAK, PIK je RIJEČ koja se poštuje.

Šta je PIK? PIK je ZNAK, a najstariji i najprostiji ZNAK je TAČKA. TAČKA je CENTAR UNIVERZUMA i ISHODIŠTE GEOMETRIJE.

PIK je ZNAK, a najstariji i najprostiji ZNAK je TAČKA: TAČKA stremljenja je PIK. TAČKA je CENTAR UNIVERZUMA i ISHODIŠTE GEOMETRIJE. Izvorno porijeklo riječi PIK ne znaju, ali pretpostavljaju da je keltskog izvora. Zapitajmo se otkud ta riječ kod nas i sami sebi dajmo odgovor.

……………………….

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg.442.

ZAPRETI VATRU

U ne baš tako davno vrijeme, kad nije bilo ni šibica ni upaljača, vatra na ognjištu cuvana je gašenja. Da se od večeri pa do zore ne bi ugasila, vatra se ZAPRETALA tako što se preko žere nabacivao sloj luga. Vatra ispod luga može danima da traje bez novog loženja.

Da niz veliku stranu volove pred kolima punim sijena ili drva ne bi potjerala preteška kola kola, jedno, a nekad i dva kola su se ZAPRETALA tako što se među paoce točkova stavljao jak kolac koji sprečava okretanje točka, te točak pod jakim teretom struže po zemlji kočeći.

Često neko nekome zbog nečega ZAPRETI.

Šta je bukvalno značenje riječi ZAPRETI? Sanskritsko PRETA znači MRTVO, te je ZAPRETANJE vatre umrtvljivanje vatre, ZAPRETANJE kola je umrtvljivanje kola, a šta je kad neko nekome ZAPRETI to svi znamo: to je ZAPREČENOM znak da prestane i stane inače...

KRESTA HORSA I HOROZA

Kresta (ober) boga Horsa i horoza (stećak, Banja Stijena, Vilino kolo, Rogatica).

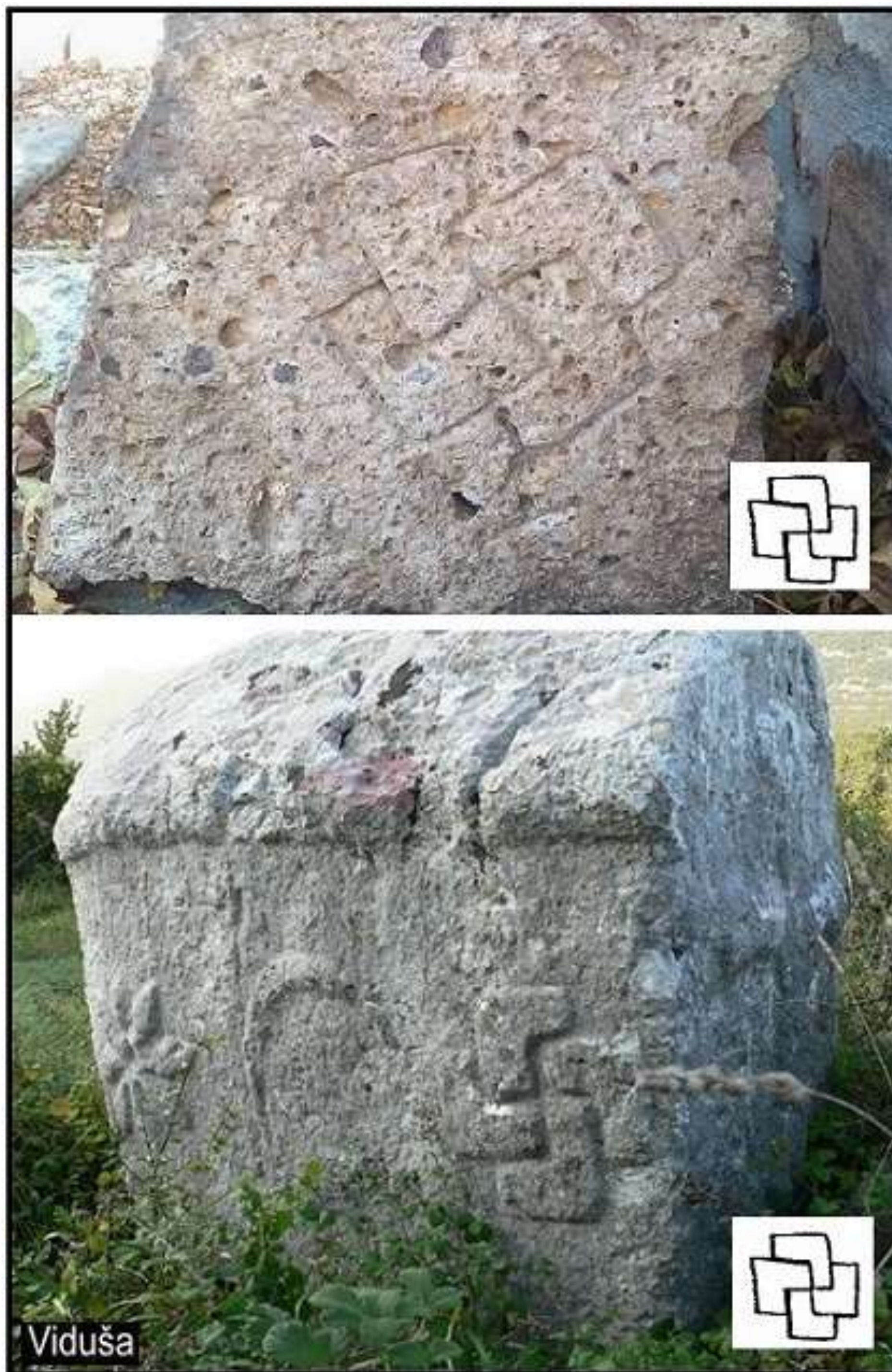
Keltski (gaelik) CURAC* (KURAC) = KRESTA

CRESSET, *s.* Tigh-soluis; tigh faire.
CREST, *s.* Cìrean; top; dos; curac, puirleag; gearrac airm; leoime, sgòd, ardan, uaille.
CRESTED, *a.* Cìreanach, cìreach; dosach, puirleagach.
CRESTFALLEN, *a.* Trom, gun spiorad, neo-mhisneachail.
CRETACEOUS, *a.* Cailceach, caelceil.

"Kao i soko, orao i guska (h)oroz je povezan sa Suncem. (H)oroz je svet Mitri, Zevsu i skoro svim ostalim drevnim božanstvima sunca. (H)oroz je glasnik i najavljivač Apolona." (Elizabeth E. Goldsmith, Life Symbols as Related to Sex Symbolism, G. P. Putnam's Sons, New York & London, 1924, p. 205)

....

** Robert Archibald Armstrong, A. M. Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 678.*

Svastika na stećcima kod Ljiga (gore) i kod Rogatice.

Rogatica - Ljig

Šta dokazuje ista svastika isklesana u isto vrijeme kod naroda istog jezika na stećku kod Rogatice i na stećku kod Ljiga? Dokazuje da je to bio isti narod iste vjere: bili su to dvovjerci krstjani, poluvjerci Dušanovog zakonika, koji su od svetosavskih grkoortodoksa, od rimokatolika i muslimana lažno nazvani bogumilima.

Prvi istorijski pomen Bosne je u knjizi "Upravljanje državom" ("De Administrando Imperio") vizantijskog cara Konstantina Porfirogenita (Constantine Porphyrogenitus) godine 958. U Glavi 32. ove knjige opisano je područje krštenih Srba u koje spada i oblast Bosna (χοριον Βοσωνα) sa dva naseljena grada: Kotor i Desnik (Κάτερα και το Δεσνήκ).

"De Administrando Imperio" (citat na grčkom):

„Οτι εν τή βαπτισμένη Σερβλία είσίν κάστρα οίκούμενα' το Δεστινίκον , το Τζερναβουσ κέη, το Μεγυρέτους , το Δρεσνεήκ, το Λεσνήκ, το Σαληνές και εις το χωρίον Βόσονα το Κάτερα και το Δεσνήκ”.

"De Administrando Imperio" (citat na engleskom):

"In baptized Serbia are the inhabitet cities of Destinikon, Tzerna-bouskeï, Megyretous, Dresneïk, Lesnik, Salines; and in the teritory of Boso-na, Katera and Desnik".

"De Administrando Imperio" (citat na srbskom istovjetan je citatima na crnogorskom, bošnjačkom i hrvatskom):

"U krštenoj Srbiji su nastanjeni gradovi Destinikon, Tzernabouskeï, Megyretous, Dresnik, Lesnik; i u oblasti Bosna Katera i Desnik."*

Zaista mi nije jasno kako ovo nekima nije jasno?

Ni sa jedne ni sa druge obale Drine u ono vrijeme nije bilo mržnje na one sa suprotne strane. Mržnja je počela tek kad je Stefan Nemanja riješio

da genocidom zatre tradicionalnu crkvu dvovjernih krstjana i stvori svoju državnu crkvu feudalnog stila ondašnje Vizantije.

Nekoliko vijekova kasnije, islamizacijom jednog dijela krstjana, svetosavizacijom drugog i rimokatolizacijom trećeg dijela, mržnja je raspirivana planski i organizovana iz vjersko-političkih centara ovih triju grupa, a noževa tamo nikad nije falilo. I tako zaigra krvavo kolo.

OGNJENA MARIJA, PRPRUŠA

U Dušanovom zakoniku piše ovako:

"I u duhovnom predmetu svetovnjaci da ne sude, ko li se nađe od svetovnjaka da je sudio u duhovnom predmetu, da plati trista perpera; samo crkva da sudi." (Dušanov zakonik, Član 12)

PERPER je novac, a ime je nastalo od osnove PER što je nekad davno značilo VATRA, JAKO SVIJETLEĆI [1]. Od PER nastalo je i PERSIJANA [2] (kapak na prozoru koji štiti od svjetlosti), PERDA (pregrada koja zaklanja vid), PERČIN, nastalo je PERZIJSKI, PERIONICA, PERIVOJ, PERLA, PERO, PERUNIKA, PERUN, itd.

Skok navodi da rusko PERUN znači STRIJELA, GROM [3]. Obratimo pažnju na ove riječi: UPERITI (< U PERITI), NAPERITI (< NA PERITI). Otkud korijen PER- u ovim riječima? Polinezanskim Maorima strijela je PERE [4]. PERUN gađa PERAMA, tj. strijelama.

Zašto je PER-, osim značenja VATRA, nosilac i značenja STRIJELA? Mi sa sela znamo da su PERA ne samo kod ptica, nego je i biljke imaju PERA:

"Idi NAPERJAJ repe krmadima", govorili su stariji mlađima. Tad se išlo u vrt i od svake repe uskine se po jedno-dvoje PERA. Tako se lišće repe NAPERJA za krmad. Listovi su PERA. Sve što izbija iz jednog mjesta i strči u raznim pravcima, to su PERA.

Korijen PER- je dao značenje maorskoj riječi PERE (strijela). I u srpskim riječima NAPERITI i UPERITI preneseno je značenje Sunčevih PERA NAPERENIH i UPERENIH u zemlju.

Nakon dužeg uvoda o izvornom smislu riječi PERPER, prelazimo na srž teme: zaboravljena srbska boginja PRPRUŠA (PRPьRRUŠA). Njeno ime nalazimo u jednoj od obrednih pjesama koje su pjevane na Pobusni ponedjeljak (pjesme ružičalu ili družičalu):

Neven, neven, malo cveće!
Ljelj Ljeju,
Mili Bože!
Lepo cveće, žuto cveće!
Ne uveni naša sloga,
Ne uveni naša ljubov,
Ne uvelo naše bratstvo,
Krasno bratstvo pobratimstvo,
Pobratimstvo ka rođeno,
Dokle traje nas junaka,
Nas junaka ljubeznijeh,
Dokle traje jarkog sunca,
Jarkog sunca gospodina
I meseca sluge svoga,
Dok ne dođe Davor bože,
Davor bože, smrtni danče.
Ko pogazi pobratimstvo,
Prpr njemu,
Davor njemu!
Svoga brata pobratima,
Pobratima ko rođenog,
Ko prevari svoga druga,
Svoga druga pobratima
Satro ga silni Ljelju
Svojim ocem strašnim bogom,
Strašnim bogom Triglav bogom,
A Triglavom svetom Trojicom.
Dom mu zatri Prprьruša,
Strašna seja Davor boga,
Poslanica višnja boga:
Stvoritelja, Držatelja
I strašnoga Rušitelja.

Ko je ova PRPRRUŠA što može ljudima da zatre dom? Značenje njenog imena otkriva nam riječ PRPR:

“Ko pogazi pobratimstvo
prpr njemu,
Davor njemu!”

Riječ PRPR sačuvala se u obliku PRPA. Danas tvrde da je PRPA “šatrovački govor", ali nije tako: kad je neko u strahu, kaže se: “Spopala ga prpa!” Kod Vuka PRPOR je “vruć pepeo pomiješan s vodom kao oblog” [5]. PRPRRUŠA je boginja straha. Ko je ona i ima li joj ikakvog traga u srbskoj mitologiji?

U narodnom kalendaru Srba postoje tkz. VREMENSKI SVECI. Tačno mjeseca dana od Vidovdana na prvi dan ljeta 21. jula je Sv. Prokop, Prokopa ili Prokopija i od tog dana počinje sezona vremenskih svetaca, vrijeme nevremena. Nakon Sv. Prokopa slijedi Ognjena Marija 30. jula, a 2. avgusta je Perundan (crkveni Sv. Ilija). Sezona vremenskih svetaca ističe 4. avgusta na Dan Blage Marije Mironosne Marije, Marije koja donosi mir, a ne mirisno miro.

Rekli smo da PRP znači PRPA (STRAH), a šta znači RUŠA? Skok je zabilježio riječ RUŠIN sa značenjem CRVEN [6], RUŠA je CRVENA, CRVENA VATRA, VRELINA, POŽAR koji RAZARA i UNIŠTAVA i time u ove dane preuzima ulogu MORE, MORANE.

PRPRRUŠA je sestra boga DAVORA, boga nesreće, nostalgije, tuge i žalosti. DAVOR je izvedeno od sanskritskog DAVA i DĀVA sa značenjem VATRA, VRELINA, POŽAR, RAZARANJE, UNIŠTENJE [7]. PRPRRUŠA je STRAŠNA OGNJENA RUŠITELJKA. Ona je Božija poslanica, incijalna ISKRA ognjevitog požara, razaranja i uništenja. Njen dolazak izaziva PRPU (STRAH) iza kojeg, od njenog brata DAVORA, dolazi ljudima tuga i žalost kao posljedica požara, razaranja i uništenja:

"Strašna seja Davor boga,
Poslanica višnja boga:
Stvoritelja, Držatelja
I strašnoga Rušitelja."

PRPRRUŠA je nadimak tračke boginje GERMETITE. Tračko GER je TOPLOTA, VRELINA. Mada se ime GERMETITE prevodi kao VRELA SISA, bukvalno značenje njenog imena je OGNJEVITA.

Neozbiljnim i subjektivnim tumačenjem krsta sa četiri simbola **C** (kresiva, ognjila, ocila) na nekim drevnim keramičkim prikazima PRPRRUŠE, ona je od neozbiljnih autohtonih istoričara nazvana SERBONA, a ona nije SERBONA, jer boginja takvog imena ne postoji u srpskom prehrišćanskom panteonu, već je tračanska GERMETITA, OGNJEVITA PRPRRUŠA, PRPA RUŠEVITA, PERPERUŠA, PERPERUNA, PERUNIKA, pratilja tračkog boga

PERKOSA (PERKONA), kasnijeg PERUNA. Ona je OGNJENA MARA, OGNJENA MARIJA. Njena pravo ime je PERPERUŠA, A PRPRUŠA (STRAŠNA) njen je nadimak od naroda. Po njoj nosi ime rijeka PERPERUŠA pokraj grada PERPERIONA u Bugarskoj.

………………………..

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 642.

[2] Ib.

[3] Ib. str. 644.

[4] Edward Tregear, The Maori-Polynesian Comparative Dictionary, Lyon and Blair, Wellington, 1891, p. 334.

[5] Vuk Steph. Karadschitsch, Lexicon, Serbico – Germanico – Latinum, Belgradi, in Thipographia Regni Jugoslaviae, 1935, str. 686.

[6] Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 176.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 471, 476.

O “BOGUMILSKOM” DVOVJERJU

Balkan carvings, depicting a pair of riders facing each other, imply these deities were Mithraic rather than Greek. However the inclusion of *fleur-de-lys* and swastikas on their stecci carvings,[524] I would guess, points to a Far-Eastern origin for the cult, a Magian origin, taught by Magian Zurvanites powerfully present in Bulgaria, and in pagan Rus' also.

Perhaps these icons were painted or carved by Zurvanite/ Christian *'dvoeveriye'*

“Balkanske gravure, s prikazom para jahača okrenutih jedan prema drugome, upućuju da su ta božanstava mitraistička, a ne grčka. Međutim,

uključenjem ljiljana i svastika na njihovim gravurama stećaka, pretpostavljam da je Daleki istok porijeklo kulta, original magova, kroz magovski Surbanizam snažno prisutan u Bugarskoj, te u paganskoj Rusiji, također. Možda su ove ikone slikane ili gravirane od surbanita/hrišćansko '*dvovjerje*'." (John Smith, Christianiti's Greatest Controversy – Prelude to Genocide, Archangel Publishing, Victoria, Australia, 2004. p.176-177)

STEĆCI RIBOLIKE FORME

Srednjevijekovni riboliki stećci nedavno su otkriveni na nekropolama u Bakićima kod Olova, kod Novog Pazara u Raškoj oblasti i u Malom Zvečanu na Kosovu. Isti oblik stećaka svjedoči da se radi o jednom vremenu i jednom narodu krstjanske vjere.

Ribolika forma stećka u Bakićima kod Olova (foto: Kemal Čolak).

Stećak u obliku ribe u Tvrdoševu kod Novog Pazara.

“Riba se takođe poistovjećuje sa Suncem. To je jedan od najstarijih i najrasprostranjenijih simbola plodnosti. Isto tako znak je znanja, mudrosti, razuma, vode. U prvoj reinkarnaciji Višnu se vratio kao riba. Tako riba postaje identifikovana kao spasilac.” (Elizabeth E. Goldsmith, Life Symbols as Related to Sex Symbolism, G. P. Putnam’s Sons, New York & London, 1924, p. 206.)

Stećak u obliku ribe sa jasno obilježenim očima (Mali Zvečan blizu Kosovske Mitrovice).

DAJE SE NA ZNANJE

Ispred temelja srednjevijekovne crkvice je prebijena krstača.

Gledam ovu fotografiju i pitam sam sebe ima li smisla išta više dokazivati današnjim neukim i kvazipravoslavljem zaglupljenim Srbima? Mogu li ja promijeniti 8-9 miliona današnjeg zombiranog svetosavskog srbskog naroda? Nema šanse!

Zato ovo i ne pišem za današnji debilni srbski narod, nego za ovu svoju malu družinu sa Facebook-liste i za onih stotinjak što me prate. Za današnje nazovi Srbe nije me više briga, jer to i nisu pravi Srbi, no se samo tako zovu. Bog je od njih digao ruke i ko sam ja da ih u Božije ruke ponovo vraćam?

U selu Vrsjenice na Pešterskoj visoravni blizu Sjenice nalazi se srednjovijekovna nekropola stećaka. Tu su još vidljivi temelji nekadašnje crkvice ispred koje je prebijena krstača, sto znači da je tu ispod grob nekog

Srbina. Stari običaj je srbski da greblje bude uz crkvu i koliko je tu još bilo spomenika, ne zna se, to su bivši Srbi (a sad muslimani Bošnjaci) porazbijali i sve poravnali i nije ovo jedini takav slučaj. U mojoj Viduši Huso Silajdžić na srednjevijekovnom "vlaškom" greblju napravio je vrto za uzgoj povrća (uzgojeno na nevjerničkim vlaškim kostima povrće Alahovom sljedbeniku bude slađe). Niko se od Srba nije bunio, a i što da se buni, njihovo greblje je na drugoj lokaciji.

Perunova sjekira sa znakom Sunca u plodu drveta života (motiv na stećku sa Pešterske visoravni).

Uostalom, čupaju nadgrobnike ispred manastirskih crkava i današnji Srbi prošlim Srbima i prave lijep pogled i šetališta svojim crkvenim hodočasnicima i nikome to od Srba ne smeta. Muslimani Bošnjaci razbijaju i čupaju srbske nadgrobnike i zaravnavaju srbska groblja, čupaju Šiptari i zaravnavaju, čupaju rimokatolici Hrvati, pa što da to ne rade i svetosavski Srb, zar ne? Nego sam nešto drugo htio reći: radi se o dva stećka! Jedan

stećak je u Vrsjenice kod Sjenice, drugi u Berkovcu kod Valjeva. Na stećcima je atropomorfni prikaz Sunca sa isplaženim jezikom što je univerzalni simbol vreline ljetnog Sunca. Stećak iz Berkovca je pravljen u 19. vijeku, a kad je pravljen onaj u Vrsjenici, ne zna se (najvjerovatnije je iz istog perioda).

Vrsjenice kod Sjenice i Berkovac kod Valjeva (Google Earth).

Postojanje stećaka sve do početka 20. vijeka neoborivo svjedoči da nisu svi krstjani prešli u islam (kao sto lažu), nego su to Srbi dvovjerci (poluvjerci Dušanovog zakonika) koji su naživjeli Otomansko islamsko carstvo. Dvo-

vjerno krstjanstvo i danas je vjera većine Srba (svetosavci su grkoortodoksni odrod srbski kao i bivši Srbi rimokatolici i bivši Srbi muslimani).

Stećak iz Vrsjenice kod Sjenice (lijevo) i stećak u Berkovcu kod Valjeva (19. vijek).

Radikalni muslimani Raške oblasti (tkz. Sandžaka), koji sebe samonazvaše Bošnjacima, po svojim sajtovima tvrde da su stećci granice Bosne, pa eto vi iz tkz. Srbije da znate da je i Valjevo sa okolinom na karti sanjane islamske Bosne! A što se stećaka tiče, ima stećaka i oko Loznice, Užica, ima u Vojvodini, Timočkoj Krajini, ima u Prolom Banji i ima ih još po nekim mjestima Srbije zarasli u samoću, trnje i šumu.

Lijevo je stećak sa Vrsjenice (Pešterska visoravan) i stećak Dići kod Ljiga.

I ovaj stećak u Dićima isti je stećku u Vrsjenicama.

DEGRADACIJA SRBSKOG UMA

Petroglifi na stećku ploči u Tvrdošu na Pešterskoj visoravni.

Sve dok ''divljim, nepismenim i neukim Srbima" nije došao "najveći srpski sin i prvi srpski učitelj Sveti Sava", Srbi su posjedovali drevno kosmičko znanje i mudrost, ali kad srbsku narodnu katedru znanja ote grkoortodoks Sveti Sava, "najveći srbski sin i prosvjetitelj svih vremena", u mraku Savinog "prosvjetiteljstva" ugasi se i zadnja iskra drevnog srbskog znanja i mudrost, a crni se mrak zacari nad Srbima i u Srbima i iz dana u dan sve su manje

Srbi, a sve više neljudi. Tako jedan od prvih naroda na svijetu postade narod najzadnji.

U gornjoj sekciji slike su motivi sa stećka kod Novog Pazara, a ispod su petroglifi sa Havaja (lijevo) i prekolumbovski indijanski petroglif iz Novog Meksika. Ljudske figure su antropomorfni prikazi Sunca u vremenu godine. Noge i ruke su četiri godišnja doba. Glava je Sunce ljetne dugodnevnice (prvi dan ljeta), a krug u dnu vertikale je zimska kratkodnevnica (prvi dan zime).

Na petroglifu sa Havaja zimska ravnodnevnica predstavljena je penisom, dok je na srbskim petroglifima to označeno simbolima Sunca, što govori o "divljaštvu i nemoralu" ondašnjih Srba.

DRAGO SUNCE I DRAGON

Ovako Skok objašnjava riječ DRAG:

"**drag**, draga, određeno dragi (Vuk), baltoslavenski i sveslavenski te praslavenski (*dorgu) pridjev, '1° (konkretno i objektivno, koje nije općenito u hrv.-srp.) velike cijene, sinonim: skup; pretiosus: dragi kamen (protivno jeftin, v.); 2° (osjećajno, psihološko, koje je općenito) sinonim: mio; drago mi je = milo mi je; У (Dubrovnik) 'za jelo koje prija'." (1)

Kao porijeklo riječi DRAG Skok pretpostavlja hipotetičko *DORGU što je netačno.

Za riječ TRAG Skok kaže:

"Ie. je korijen *tragh-, koji je zastupljen u lat. trahėre, gal. vertragus "brzonog pas' (tal. veltro, itd.), stir, traig 'noga', možda i u got. bragjan 'trčati'. Prema tome je i trag lat.-kelt.-praslav. leksem" (2).

Ni ovo nije tačno! Srpsko TRAG Skok poredi sa latinskim TRAHERE sa značenjem POVUĆI i koje je izvedeno od prostijeg TRAHO koje je u vezi sa grčkim TREKHO (τρέχω, trékhō), za koje tvrde da je od indoevropskog hipotetičkog *trag^{h} a sve , kažu, znači VUĆI, IZVUĆI. Nece biti da je ovo "trag^{h}" hipotetičko indoevropsko, već postojeće srpsko.

Tvrde da grčko TREKHO (τρέχω) znači VUĆI, IZVUĆI. Kad se nešto VUČE, često se vučeno RAZVUČE i tako RAZVUČENO bude TRAK, TRAKA. TRAG je postalo od TRAK i TRAG nije hipotetičko indoevropsko *trag^h, već stvarno srpsko TRAG.

Ono iz čega izbija mnogo TRAKA je TRAČNO i najpoznatije takvo mjesto je TRAČNO SUNCE sa svojim TRAKAMA ZRAKAMA. Sta je TRG vec centralno mjesto mnogih TRAKA! Nije li TRGATI postalo od TRAK jer kad nešto TRGAMO, mi ga TRAKAMO, tj. VUČEMO.

Sjetimo se kako su Grci i Rimljani zvali TRAČANE: Grci su ih zvali TRAIKES (Θρᾷκες, Thrāikes), a Rimljani THRACI. Uporedimo grčko TREKHO (τρέχω) i grčko THRAIKES (Θρᾷκες). Zar nisu oblikom slični? Jesu i to ne samo oblikom, već i značenjem i porijeklom!

TRAK = TRAKO = TRAČAN = TRAČANI (grčki: Θρᾷκες, latinski: Thraci).

Sve je isto: SUNČEV TRAK = SUNČEV ZRAK = SUNČEV TRAG.

I na kraju da se vratimo riječi sa početka teme: DRAG! Od DRAG je DRAGO, DRAGAN, DRAGINJA, DRAGICA, DRAGULJ…Gle, gle: i riječ DRAGULJ izvedena je od DRAG. Poznato je da DRAGULJ BLJEŠTI, zar ne? Koji dio u riječi DRAGULJ nosi značenje BLJESKA? To je riječ RA, najstarije ime SUNCA. Tako je je RA (Sunce) nosilac bukvalnog značenja u riječima DRAG, DRAGO, DRAGAN, DRAGINJ, DRAGICA…

Uporedimo srpsko DRAG i sanskritsko RAGA (राग) koje znači ČEŽNJA, STRAST, LJEPOTA, RUMENILO, LJUBAV, SUNCE. I u srbskom DRAG i u sanskritskom RAGA imamo RAG kao isti dio: RA je SUNCE, RAG je SUNČAN, BLJEŠTAV, SUNČEV. Tako je i sa riječju TRAG: RAG – DRAG - TRAG.

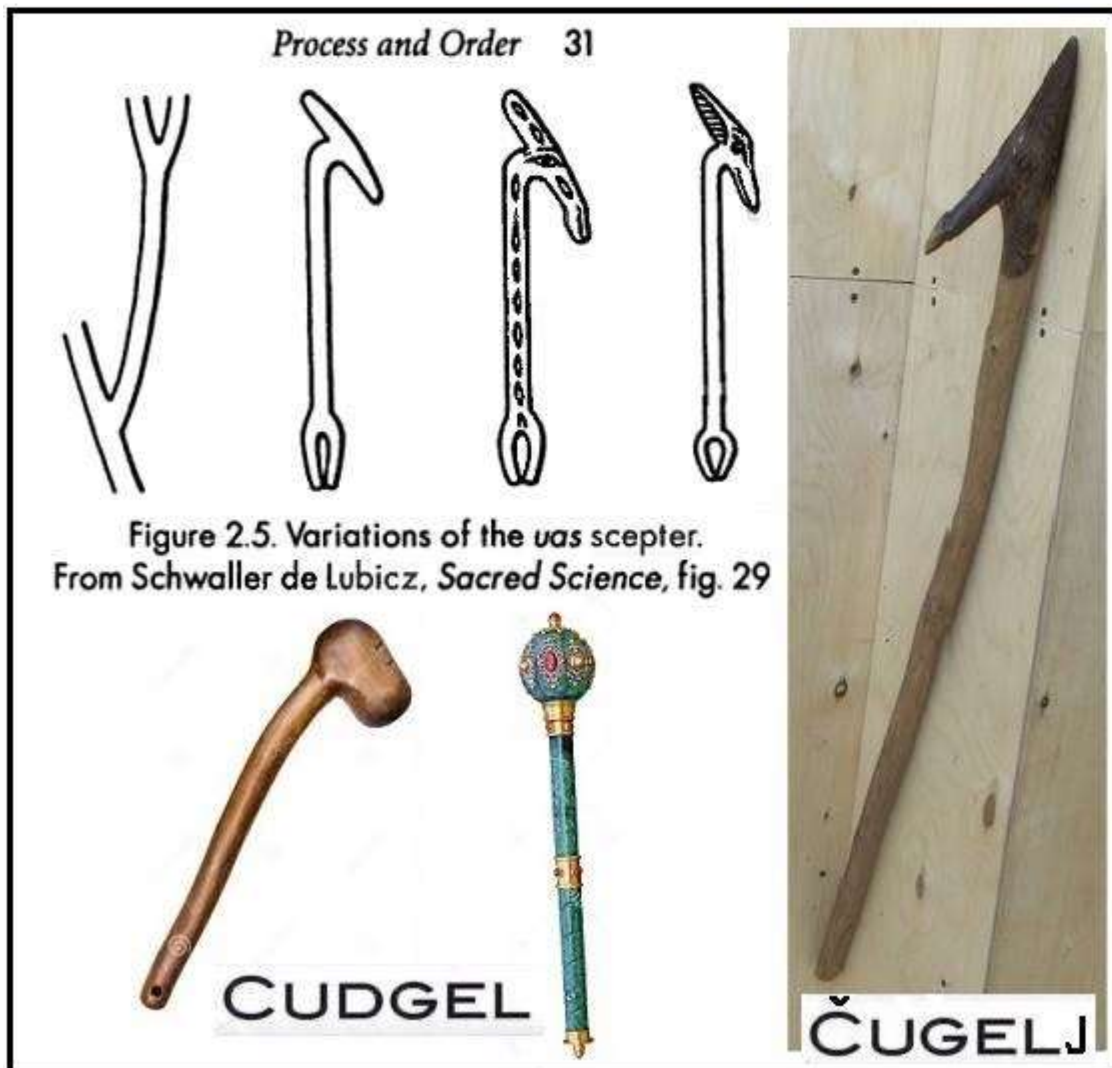
Okruženo TRAKAMA Sunce RA postaje TRAČNI TRAKO = DRAKO = DRAGO = DRAGAN = DRAGON = DRAKON = ČEŽNJA, STRAST, BLJEŠTAVOST, LJEPOTA, RUMENILO, LJUBAV, SUNCE!

…………………………

(1) *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, st. 428.*

(2) *Ib. Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1973, st. 488.*

CUDGEL I ČUGELJ

Vrijeme donosi promjene, duh naroda se mijenja, jezik naroda se mijenja. Riječ živi sa narodom i kako odumire duh naroda, tako odumiru i riječi njegovog jezika.

Mnogim riječima podignu se spomenici u vidu knjiga rječnika, ali mnoge ostanu bez spomena, jer se ne zapiše njihovo postojanje. Jedna od tih skoro umrlih riječi je i riječ ČUGELJ. To su štap i seoska alatka za čupanje sijena iz zbijenog stoga (Hrvati to zovu “ključ za sijeno”). O riječi ČUGELJ postoji zapisano samo ovo:

"ČUG, m. neka igra, upravo kratko drvo kao kakav poveći vran.

postanem po Daničiću kor. 40 od korijena kug, udarati, kovati. Vuk ziv. 287. M. Đ. Milićević, sel. 3, 31, 32, vidi i popik”. (1)

Od cijele riječi ČUGELJ tu je samo njena korijenska riječ ČUG. Nema ni jedne riječi odakle potiče riječ ČUG. Je li moguće da naši najučeniji lingvisti 19 - 20. vijeka nisu mogli naći etimološko porijeklo riječi ČUG? Da li nisu mogli, nisu htjeli ili im državni cenzori nisu dali, to nije ni važno: važno da oni to nisu uradili i zato mi idemo za tragom riječi ČUG.

Keltsko (gaelik) CUIGEAL (2) = KUDELJA, PRESLICA.
Keltsko (gaelik) COG (-aidh) = RAT, BORBA. (3) Keltsko (gaelik) COGADH = RAT, BORBA. (4)

Keltsko (velško) COG (5) = KVRGA, GRBA.

Keltsko (velško) COGEL = KUDELJA = KVRGASTO, GUTAVO.

Zar KUDELJA nije KVRGA, GUTA vune? A od keltskog COG (KOG) do savemenog srbskog KUD išlo je ovako:

COG = KOG > KOG DELA > KOGDELA. Zbog teškoće izgovora suglasničke skupine GD guturalni (grleni) glas G se gubi i ostaje samo zubno D: KODELA. Onda u izgovoru glas O prelazi u glas U, isto kao što je VOLK dalo VUK, te imamo: KODELA > KUDELA > KUDELJA = KVRGA vune na PRESLICI (gaelik CUIGEAL znači i KUDELJA i PRESLICA). Da kažemo i to da srbsko DELA znači (P)OSTAVLJENA na određeno mjesto: “Tekla voda tekelija, kad je tekla, kud se dela?”

Keltsko (velško) COG (KOG) = KVRGA: KOG-LA > KUGLA (a sve je izvedeno od još starijeg srbskog oblika KROG, što danas znači KRUG).

Keltsko (velško) COGL (6) = BATINA, ŠTAP.
Keltsko (velško) COGEILYN (4) = KOGEILYN > KUGEILYN > KUDEILIN > KUDELIN, KUDELJA, BATINA (ŠTAP SA KVRGOM, GUTOM NA VRHU).

Evo i ovaj primjer: COG = KOG > KUG: KUGATI > ČUGATI > ČUKATI = KUCATI, LUPATI, UDARATI (štap sa KUGLOM na vrhu je oružje u samoodbrani, napadu, odbrani vlasti i ratu).

I da se vratimo ČUGELJU: englesko CUDGEL znači DEBEO ŠTAP. Evo

odakle potiče ova engleska riječ: potiče od velškog COGYL, COGAIL i od gaelika CUIGEAL (7).

CUGEAL = KUGEAL > CUGEAL > CUGEL > ČUGELJ = ŠTAP SA ČVORUGOM NA VRHU. Takve štapove koristili su keltske poglavice, bardi i druidi, koristili su slovenski vrači, koristili su ga naši srednjevjekovni djedovi (patrijarsi krstjana), koriste ga stariji ljudi, koriste seljaci za čupanje sijena iz stoga, a pod imenom “steg, žezlo, skiptar” kao simbol vlasti koristili su faraoni, koristili su ga i koriste kraljevi i carevi.

…………………………..

(1) *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio II, JAZU, obradio Đ. Daničić, Zagreb, 1884-1886, str. 97.*

(2) *Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M’Phun & Son, 1866, pg. 212.*

(3) *Ibid, pg. 160.*

(4) *Ibid, pg. 160.*

(5) *William Spurrell, A Gramar Of The Welsh Language, Charmarten - London, 1848, pg. 71.*

(6) *Ibid*

(8) *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893. pg. 146.*

O HIROTONIJI SVETOG SAVE

Sava nije krunisao Stefana, jer u vrijeme krunisanja nije bio episkop, a za krunisanje kralja činodejstvujući mora biti u činu arhiepiskopa ili patrijarha.

Godine 1204. krstaši osvajaju Carigrad. Na molbu Save Nemanjića 1217. g. papa Honorije III preko svog legata šalje blagoslov sa kraljevskom krunom Stefanu Prvovjenčanom i Stefan od istog legata biva krunisan za kralja. Sava nije mogao izvršiti obred Stefanovog vjenčanja za kralja, jer to mogu samo poglavari crkve, dakle arhiepiskop ili patrijarh, a tada Sava nije bio ni obični episkop (vladika), a kamo li arhiepiskop.

Godine 1219. sa velikim blagom i velikom pratnjom odlazi Sava u Nikeju nikejskom caru Teodoru I Laskarisu i ondašnjem carigradskom (vaseljenskom) patrijarhu Manojlu Sarantenu Haritopulu, daruje ih blagom i moli da za srbsku državu osnuju posebnu arhiepiskopiju sa srbskim arhiepiskopom. I tada i tako Sava postaje prvi srbski arhiepiskop.

Te iste, ili sljedeće godine, Sava se vraća u svoju arhiepiskopiju u Srbiji, a vijest da je Sava postao arhiepiskop i da je u Srbiji dobio arhiepiskopiju na upravljanje stigla je i do arhiepiskopa Dimitrija Homatijana, poglavara Ohridske arhiepiskopije pod čijom je juridsdikcijom do tada bila i teritorija tadašnje nemanjićke države. Homatijanu nije drago što gubi teritoriju i prihode, te piše pismo carigradskom patrijarhu i Savi. Evo šta je pisao Savi:

"Ako si to postao rukopoloženjem carigradskog patrijarha, pitamo: čega radi? Od starine su, istina carevi imali povlasticu da daju gradovima stepene, pa od manjeg stepena, recimo episkopskog, dižu na viši, na arhiepiskopski ili mitropolitski. Ali je zato trebalo da ti pre toga budeš episkop, te da bi se tako mogao uzvisiti od nižeg u viši i počasniji čin.

A ti niti si bio episkop, niti imaš bilo kakav carski dokument kojim bi se proglašavalo tvoje postavljenje. A i gde je danas carstvo kome pripadaju ta prava i izdavanje privilegija kad vlast vrši negde ovaj, negde onaj, a nijedan nije sačuvao neokrnjeno carsko dostojanstvo. A pošto nema pravog carstva, to ni ti nisi mogao imati završni blagoslov i odobrenje'.

Istovremeno on Savu savetuje da se odrekne arhijerejske časti i kaže *'ako se vratiš na put kojim su sveti oci odiskona išli, možda ćeš dobiti oproštaj radi pokajanja'.* Na kraju Homatijan opominje: *'Ako, pak ostaneš nepokoran i drzak i ako ostaneš pri svome prezrevši ovo naše pismo, učinićeš da ti se na glavu sruči kazna koja ti s razlogom preti silom autoriteta prava; onda ćemo te mi odvojiti od svete i živonačelne Trojice i isterati iz zajednice vernih kao narušitelja sveštenih zapovesti i božanskih kanona i kao onoga koji je stvorio sumnje i izmene u crkvenoj organizaciji koju su sveti oci odavno utvrdili. Isto tako biće kažnjeni i svi oni koji ostanu uza te, bili oni duhovnog čina ili svetovnog zvanja i bića'."* (Željko Fajfrić, Sveta loza Stefana Nemanje, Izdavačko preduzeće Tabernakl, 2009)

Zašto o svom rukopoloženju Sava nije imao ni jedan zvanični dokument ni od cara Teodora ni patrijarha Manojla? Zato jer su i car i patrijarh znali sve ovo o čemu govori Homatijan i nisu smjeli Savi zvanično izdati bilo kakav dokument, jer bi se oni pred crkvom našli kršitelji kanona i stvaraoci nereda u crkvi.

Tako je Sava odjednom kupio i čin episkopa i čin arhiepiskopa u istom satu istog dana, mada po kanonima to nije mogao ni smio, ali “Para vrti što burgija neće”. Ali ni to nisu svi kanonski prestupi Savini!

Kao mladić, lažući roditeljima da ide u lov, Sava je bez blagoslova roditelja pobjegao na Atos. Kad su to saznali, otac mu Nemanja i mater Ana plakali su u žalosti i odmah su poslali najpovjerljivije vojnike da vrate Savu. Sava obećao starješini vojnika da će se sutradan vratiti s njim roditeljima, ali je slagao i u toku noći se postrigao, te je dakle protiv volje i bez blagoslova roditelja ostao na Atosu (vidjeti u Teodosijevom "Žitiju Svetog Save"). A kanon Trećeg pomjesnog sabora, Gangrskog zapovijeda:

"Koja se djeca pod izgovorom pobožnosti uklanjaju od svojih roditelja, osobito kad pravoslavno vjeruju, i ne odaju svojim roditeljina zaslužnu čast, smatrajući u opće časnijom svoju onu pobožnost neka su anatema." (Treći pomjesni sabor, Gangrski, Pravilo 16)

Da li je na Savu pala anatema ovog pravila? Zvanično od crkve nije, jer crkva gleda svoj materijalni interes, ali ako je Hrist glava crkve (kao što crkva uči) i ako su kanoni doneseni Duhom Svetim (kao što crkva tvrdi) šta onda?

Sava je postavljen za episkopa i arhiepiskopa u isti sat istoga dana. Ne zna se ko je rukopoložio Savu u čin episkopa i arhiepiskopa, jer se spominje samo carigradski patrijarh Manojlo Saranteni Haritopuli, ali kanoni zapovijedaju da nije dovoljno da bude samo jedan episkop na rukopoloženju novih episkopa:

"Episkopa neka postavljaju dva ili tri episkopa." (Pravila svetih apostola, Pravilo 1)

Sava je otišao nikejskom caru i vaseljenskom patrijarhu sa velikim blagom. Orhidski arhiepiskop Homatijan nije mogao dokazati da je Sava simonijom (mitom) kupio titulu episkopa i arhiepiskopa, te to i prećutkuje i ne pominje kanone koji to osuđuju i sankcionišu:

Arhiepiskop Homatijan ne zna koji su episkopi, gdje i kada hirotonisali Savu za episkopa i arhiepiskopa, jer kao arhiepiskop arhiepiskopije čija se teritorija odvaja Savi za novu arhiepiskopiju, Hometijan zna da to bez njega lično i bez episkopa njegove arhiepiskopije kanonski nije moglo i nije smjelo da se obavi:

"Episkop treba u opće da postavljen bude od sviju episkopa, koji su u eparhiji; a ako je to mučno, ili zbog kakve hitne potrebe, ili zbog daljine puta neka se barem tri na jedno mjesto sakupe, a odsutni neka također svoj glas

dadu, pristajuci kroz gramate, i tada neka se obavi rukopoloženje; utvrđenje pak svega toga ima pripadati u svakoj eparhiji mitropolitu.” (Prvi vaselj. Sabor, Pravilo 4)

“Episkop neka se ne postavlja bez sabora i ako nije prisutan eparhijski mitropolit; a kad je ovaj prisutan, najbolje je da budu s njime zajedno i svi ostali saslužioci njegovi u eparhiji, koje treba da mitropolit naročitom poslanicom pozove. Pak ako se svi saberu, najbolje je; ako li je to teško svakako neka bude prisutna većina nji, ili putem gramata neka svoje suglasje izjave; i takim načinom, ili u prisustvu ili suglasjem većine, neka se dotični postavi. Postupi li se drukčije nego sto je sada ustanovljeno, neka to ništa ne vrijedi. Ali ako je dotični kanonički postavljen bio, a neki se usprotive tome, radi svoje osobne naklonosti k inatu, neka glas većine odluči.” (Četvrti vaselj. sabor, Pravilo 19)

“Za crkveno starješinstvo moraju se postavljati episkopi poslije odluke mitropolita i obližnjih episkopa, i pošto su dotični dugo vremena ispitani bili, koliko u pogledu učenja vjere, toliko u pogledu dobroga vladanja u životu.” (Peti vasejl. sabor, Pravilo 12)

Savino ustoličenje prekršilo je sve citirane kanone. Dakle pred Hristom, glavom crkve, Sava nije bio kanonski arhiepiskop SPC, jer je čin episkopa i arhiepiskopa dobio nekanonskim putem.

………………………

Literatura:

- *Nikodim Milaš, Pravila Pravoslavne Crkve s tumačenjima, Knjiga I, Novi Sad, 1896.*
- *Nikodim Milaš, Pravila Pravoslavne Crkve, Knjiga II, Novi Sad, 1896.*

NEMANJIN KRVAVI PIR

Nemanjini grkoortodoksni prvosveštenici (lijevo) i prvosveštenici srbskih dvovjernih krstjana (poluvjeraca) uoči početka tkz. Nemanjinog sabora, nakon kojeg je nad Srbima od strane Nemanje izvršen prvi istorijski poznati genocid (freska iz 13. vijeka, crkva Sv. Ahilija u Arilju).

SVETOSAVSKI SRBI MENTALNO SU BOLESTAN NAROD

Kako razumjeti današnje Srbe: znaju da iza svih ustaša i svih ustaških srbofobija i svih genocidnih ustaških pirova od početka stoji Rimokatolička crkva. To svetosavski Srbi znaju!

Srbi znaju da Rimokatolička crkva odgaja i podiže ustaše od malih nogu do zrele dobi i naoružava ustaše mržnjom na sve srbsko, pa kroz sav njihov život rukovodi ustašama, usmjerava ustaše i rukovodi ustaškim djelima. Rimokatolička crkva preko ustaša čini progone, zločine i genocide nad Srbima i to nije tajna, već je i vrapcima na grani to jasno.

Međutim, grkoortodoksna svetosavska SPC bratimi se sa Rimokatoličkom crkvom i pripadnike Rimokatoličke crkve zovu braćom u Hristu, a Srbi i dalje slijepo pokorni vođama SPC. Srbi ljube desnicu svom patrijarhu koji papu naziva Svetim Ocem. Srbi ljube ruke svojim vladikama i svojim popovima koji su papi ljubili ruku i koji se ljube i bratime sa rimokatoličkim kardinalima i biskupima kad se po srbskim i rimokatoličkim hramovima duhovno sjedinjuju sa rimokatoličkim odgajivačima ustaštva.

Da li su svetosavski Srbi mentalno zdrav narod? Nisu! Svetosavski Srbi su mentalno bolestan narod! Svetosavski Srbi svojim umom nisu u stanju da u vođama grkoortodoksne svetosavske SPC prepoznaju tajne rimokatolike koji ih već sto godina privode papinim ustašama na klanje i tako u preostalim u Srbima preko svetosavskog kvazinacionalizma odgajaju mržnju na sve Hrvate, a ne na Rimokatoličku crkvu koja od većine Hrvata mržnjom na Srbe odgaja ustaše.

Rimokatolicizam i grkoortodoksno svetosavlje dvije su bezbožne forme jedne antisrbske ideologije koja zatire Srbe!

Bibliografija

A.H. Sayce, Fresh light from the ancient monuments, Second Edition, Chapter II , The Religious Tract Society, Paternoster Row, London, 1884.

Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918.

Bardhyl Demiraj, Martin Camaj, Wir sind die Deinen: Studien zur albanischen Sprache, Literatur und Kulturgeschischte, Harrassowitz Verlag, Veisbaden, 2010.

C. H. W. Johns, Ancient Babylonia, Chapter VIII, University Press, Cambridge, 1913,

Ć. Truhelka, Testament gosta Radina, Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu, Sveska XXIII, Zemaljska štamparija, Sarajevo, 1911.

E. Kluge and E. Lutz, English Etymology, Karl J. Trübner, Strassburg, 1898.

Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, Carmarthen, 1840.

Enciklopedija Jugoslavije, 2nd ed. Supplement. Zagreb: JLZ. 1984.

Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, pg. 87.

Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882.

G. Maspero, History of Egypt, Chaldea, Syria, Babylonia and Assyria, Vol. III, Edited by A. H. SAYCE, Prynted by Willim Clowes & Son, London, 1901?-1906.

Geir T. Zoega, A Concise Dictionary of Old Icelandic, University of Toronto Press, Toronto, 2004.

Jacob Serenius, English and Swedish Dictionary, Second Edition, Printed at Harg and Stenbro near Nikoping, Sweden, 1893.

John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1907.

John Kraig, A New Universal Technological, Etymological and Pronouncing Dictionary of the English Language, Volume II, Henry George Collins 22 Paternosten Row, London, 1848.

Johnson's New Universal Cyclopædia: A Scientific and Popular Treasury oF Useful Knowledge, Volume I – Part II, Alvin J. Johnson & Son, New York, 1829.

John Williams, Gomer, or a brief Analisis of the Language and Knowledge of the Ancient Cymry, Appendix No. 2, Huges and Butler, London, 1854,

Jovan Deretić, Antička Srbija, Temerin, 2000.

P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971.

Ramazan John Hysa, Albanian-English/English-Albanian Dictionary and Phrasebook,Hippocrene Books, Fifth printing, New York, 2007.

Rev. Joseph Bosworth, A Compendious Anglo-Saxon and English Dictionary, John Russel Simith, 4, Old Compton Street, Soho Square, London, 1848.

Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names, Houlston and Wright,, 65, Paternoster Row, London, 1859.

Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V, Obradio M. Budmani, JAZU Zagreb, 1898-1903.

Robert Kelham, A Dictionary, of the Norman Or Old French Language, T.& . J. W. Johnson Law Booksellers, Philadelphia, 1843.

R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825.

Sándor Nagy, The forgotten cradle of the Hungarian culture, Patria Publication Co, Toronto, 1973.

Sava Kosanović,Srpske starine u Bosni, Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XII (Sveska XXIX starog reda), Beograd, 1871,

Vuk S. Karadžić, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, 1818.

Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893.

O AUTORU

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja (srednja Bosna) na dan Sv.Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Onovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao provjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. U Kanadi živi i radi od 1993. godine. Autor je nekoliko knjiga o Velikoj piramidi. U izdanju Izdavačke kuće "Pešić i sinovi" u Beogradu 2014. g. objavljena mu je knjiga "Stećci laž i bogumili", a bavio se i poezijom: knjiga "Nebeski glasonoša", Književni klub "Studenac", Tešanj, 1996, te e-knjiga poezije "Pjesme iz progonstva". U elektronskom izdanju objavio je zbirke ogleda iz srbske etnologije, mitologije, simbologije, etimologije i istorije. To su e-knjige "Perunovi zapisi", "Zabranjeno znanje", "Božija slova", "Peroglifi i stećі", "Pepel i opelo" i "Tragom istine".

